

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

۲۰

زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخى ئیسلامی

به سه‌رهاتی

پیغه مبه‌ران

بو مندائ و لاوان

چاپی
دووه‌م

نوسینی

ابو الحسن علی الحسنی الندوی

نارامی گه‌لالی

کردویه‌تی به کوردی

بەسەرھاتى پېغەمبەرەن

بۇ مەنەلەن و لاوان

مه به ست له م زنجیره یه

زنجیره ی هزری هاوچه رخی ئیسلامی

۱. دوه له مه ندکردنی کتیبخانه ی کوردیه به گرنگترین و کاریگه رترین دهقی نه و کتیبخانه ی که مه شخه لی سه رری ئی هزری هاوچه رخی ئیسلامی.

۲. ئاشناکردنی خوینه رو لاوی موسولمانی کورده به دهقی نه و کتیبخانه ی که سه رچاوه ن بو پۆشنیری ئیسلامی و سازینه ری بیرداری و قیامه تی ئیسلامی پیروزن.

۳. شاره زاکردنی راسته وخوی لاوی کورد به م سه رچاوانه، ئازادکردنیانه له گشت کووت و به ند و بوچونی ته سکی حزبیایه تی و تاکره وی و ره وتگه رای.

۴. بناغه یه ک بی بو بنیادنانی که سایه تیه کی ئیسلامی به هیژ بو هر تاکیکی موسولمانی کورد تا توانای نه نجامدانی نه و گۆرانکاریانه ی هه بی که خوای پهروه ردگار پیی سپاردوه.

دهگه ل ریژ و ته قدیرمان بو بیروپای نوسه رانی نه م زنجیره یه، مه رجیش نیه ئیمه پا به ندی هه مو بیروبوچونه کانیان بین.

با ده ستوریشمان له وه رگرتن فه رمایشته که ی خوای پهروه ردگار بی.

﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ

هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ الزمر - ۱۸

نوسینگه ی ته فسیر

بەسەرھاتی پیغەمبەرەران

بۆ مەندال و لاوان

نوسینی

ئەبولحەسەن عەلی ئەلحەسەنی ئەدوی

ئارامی گەللی

کردویەتی بە کوردی

**ماڻي لکچاپڻهوهي پارٽيزاوهه بڻ
نوسينگهي ته فسير**

ناوي په رتوڪ به عهري: قصص النبيين للأطفال (١-٢)
 ناوي نوسر: أبو الحسن علي الحسيني الندوي
 نوره و سالي چاپ: ستردهم: ١٤٠٥ ك - ١٩٨٥ ز
 چاپ و بلاوڪردنهوهي: مؤسسة الرسالة
 ناوي په رتوڪ به كوردي: به سرهاتي پيغهمبران بڻ مندال و لاوان
 ناوي وه رگيتر: نارامي گه لائي
 پيداچي ونهوهي: عبدالله سكتاني
 نه خشه سازي ناوه: شوق حمدا مين
 نوره و سالي چاپ: دوهم: ١٤٣٠ ك - ٢٠٠٩ ز
 بلاوڪردنهوهي: نوسينگهي ته فسير بڻ بلاوڪردنهوهي ڀاگهيانندن/ هوليئر
 ژمارهي سچاردن: (٧٠) سالي ٢٠٠٢
 تيراڙ: ٢٠٠٠ دانه

تفسيير
 بڻ بلاوڪردنهوهي و اڪهيانندن
 هموليئر - شعلامي دادگا - ٽيئر فوٽيلي شيرين پلاص
 ت : ٢٢٢١٦٩٥ - ٢٢٢٠٩٠٨ - ٢٥١٨١٣٨
 موبائل : ٢٢ ٥١ ٤٦٠ ٠٧٥٠ - ٩١ ٧٢ ١٣٨ ٠٧٧٠
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

به ناوی خوای به خشندهمیههراڼ

منداله نازیههراڼ!

دهزانن نوسهری ئەم به سهرهاتانه پیاویکی چهند زانا و لیژان بوه؟، دهزانن جگه لهم پهرتوکه ی بهردهستان چهندین پهرتوکی تری داناوه؟، دهزانن ئەم به سهرهاتانه ی چهند به ئاسانی و شیرینی بۆ نویسیون، من دلنیام ته گهر بیخویننهوه یان گویتی بۆ بگرن سودیکی زۆری لی وهرده گرن.

لهم پهرتوکه دا به به سهرهاتی پاکترین و راستترین و بهرزترین مرۆفانی سهر زهوی ئاشنا دهبن، فیری راستی و چاونه ترسی، هه قههروه ری و خو راگری، چاکه کاری و مهردایه تی... فیری گه لێک هه لویستی جوان و ئاکاری بهرز دهبن.

له لام پونه ئیوه ی خوشه ویست له میژه تامه زرۆی پهرتوکیکن که به زمانیکی ساده و ساکاری مندالانهوه ژیاڼی پیغمبههراڼتان بۆ بگێریتهوه، دهزانم که ئەم پهرتوکه دهخویننهوه دلخۆش دهبن و دهلێن: گه هره کان! دهی زوکه ن شتی دیشمان بۆ بنوسن.

ئارامی گه لالی

۲۰۰۱/۸/۲۳

وتهیهك به پینوسی تویرۆر و بانگخوازی ئیسلامی

سهید قوتب

من نویسنه کانی خاوهنی ئەم نامیلکهیه (سهید ئەبولخه سهنی نه دوی)م
خویندۆتهوه و روبه روش خۆیم دیوه و ناسیومه، پیاویکه خێوی دڵ و
ئاوه زینکی موسلمانانهیه، به ئیسلام و بۆ ئیسلام و به تێگه یشتنیکی چاکی
ئیسلامیانهوه دهژی.

ئەم وتانهی که وا لەم پێشهکیه دا بۆ ئەم نامیلکهیهی دهنوسم و تۆماریان
دهکەم گهواهیدانیکه له پیناو خواوه دهیده.

به سهرهاتی پیغه مبه ران بۆ مندالان - هه رچهنده قه بارهیه کی بچوکی ههیه
به لām - کاریکی به ریز و شایستهیه، ئەم کارهش ده خریته سهر کاره کانی تری
سهید ئەبولخه سهنی نه دوی و برا به ریزه کانی تر که له بازنه ی بانگه وازی
ئیسلامیدا کار دهکەن. مندالان له گه وران ئاتاجترن که ئیسلامیان به پاک و
بیگهردی پیرا گه یه نرئ، مندالان پتر پتو یستیان به م خۆراکه ههیه تا ئەگه ر
جیحێل بون تامو چیژی برۆیان له دهرون و، روناکی برۆیان له دڵ دابی و
گه شایی برۆا له گه ل روحیان تیکه ل بئ. بیگومان چیڕۆک و به سهرهاتیش له
بابه ته هه ره له پێشه وه کانه، که دلی بیگه ردی مندالانی بۆ والا بئ.

ئەم نامیلکهیه - ئەگه رچی بۆ مندالان نوسراوه - به لām پیموایه زۆرینه ی
گه وره کانیش پتو یستیان به خویندنه وه ی ههیه، چونکه گه لی کهس له میانه ی
خویندندا له بهر نه وه ی ئیستعمار و خاچگه رایی له سهر پرۆگرامی خویندن

بالادهست بونه، بۆيان نهره خساوه له به سهرهاته كانى قورئانى پيرۆز و مهبهسته قولله كانيان، له كهشوههوا بپروائاميز و پهروهده ئاميز و كاريگه ره كانيان شارهزا بن، كه لهم ناميلكه يه دا رانويتراره.

گهلى پهرتوكى مندالانم خويندۆتهوه- كه به سهرهاتی پیغه مبهراڼ درود و سلاوى خويان ليبي به شيك بوه له خويندنه وه كه مدا- ههروهه له دانانى زنجيرهى (القصص الديني للأطفال) له ميسر، به شداريم كردوه كه به سهرهاته كانى نهم زنجيره يهش له قورئانى پيرۆزه وه وهرگيراون. به لام بيته وهى مهبهستم دلپرازي كردنى كهس بى گهواهى دهدهم و دهلييم: كاره كهى سهيد نه بولحه سهنى نه دوى له هه مو نهم كارانه كاملتره، نه ویش له بهر نه وهى گهليك ئامۆزگارى ناسك و رونكرده وهى مهبهستى تيدايه كه مهبهستى به سهرهاته كه و پوداو و ههلوسته كانى به سهرهاته كه وهدهرده خهڻ ههروهه گهليك ليدوانى له ئاميزى به سهرهاته كان تومار كردوه كه نه گهر له دلى مندالان يان له دلى گهوران سهقامگير بن نهوا گهليك ههقيقه تى بپروا ئاميزى ترسناك پهخش ده كهڻ.

خوا پاداشتى چاكهى سهيد نه بولحه سهڻ بداته وه و سهركه وتوتري بكات، خوا بيكاته مايهى رينوئين كردنى نهو وهچه^(١) تازه يهى كه له هه مو لايه كه وه ره شهبا و گهرده لول لييان هه لكدون و دپك و داليان ده خريته سه رپنگا و تاريخيان به سهردا راده شكى، نهو وهچه تازه يهى كه تا بلى پيوستيان به پوناسكى و چاوديرى ههيه، له چاوديريه كهش پيوستيان به دلسوزيه. سهركه وتنيش له دهستى خوا دايه.

پېشەكى

برازای^(۱) ئازىزم!

دىيارە زۆر ھەزەت لە چىرۆك و بەسەرھاتە، ھەلبەت ئاوازكانىشت ھەر وەك تۆ وانە. دەبينم پىر بە تاسە و ئارەزوتەو ھەر گۆي بۆ چىرۆكان رادەدپىرى و دەياغۆينىيەو، بەلام بەداخەو ھەر دەتبینم ھەر تەنھا بە خویندەنەو ھەر چىرۆكى سەگ و پشیلە و گورگ و شىر و ورچ و مەيمون خەرىكى، دەزانم ناچارىشى ھەر دەبى ئەم جۆرە چىرۆكانە بخۆينىيەو چونكە چاپ نەكراون و وەدەستت ناكەون. بىگومان سوچ و ئوبال لە ئەستۆي ئىمە داھە.

دىيارە دەستت پىكردو ھەر زمانى ھەرەبى بى كە زمانى قورئان و پېغەمبەرە ئاينەكەتە، دەبينم گەلپكى بۆ تامەزرۆي و گەرەكتە بىتويژىيەو. بەلام من شەرم لە خۆم دەكەمەو ھەر كە لە چىرۆكى ئازەلان و ئەفسانە و قەسەي پىروپوچ بىرازى ھىچ جۆرە چىرۆكىي تىرى ھەرەبى نادۆزىيەو كە لەگەل تەمەنەكەت بگۆنجى.

بۆيە وام بە باش زانى ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ مندالە موسلمانەكانىش دەست بکەم بە نوسىنى بەسەرھاتى پېغەمبەرەن (سلاوى خويان لىبى)، شىوازەكەشى بە جۆزىكى وا بى كە لەگەل تەمەن و ئارەزوتان بگۆنجى. جا

(۱) برازای نوسەر ئاوى موحەممەدى كۆپى دىكتور عبدالەلى ئەلمەسەنىيە، سىياس بۆ خوا لە زمانى ھەرەبىدا بلىمەتتىكى چاكي لى ھەلگەوتو، ئىستاكەش بۆتە سەرنوسەرى گۆفارى (البەپ الإسلامى). كە لە شارى لوكنھوى ھىندىستان دەردەچى.

بفرمو له گهڵ یه کهم نوسراوی (به سهرهاتی پیغه مبه ران بۆ مندالان) وهك دیارییهك پیشكهشت بۆ.

به سهرهاته كانم به نهشم و شیوازیکی مندالانه و به گویره ی سروشتی مندالان گیراوه تهوه، بۆیه وشه و پرسته كانم دوباره و سیباره کردونه تهوه و واژه و دهسته واژه ی ئاسانم به کارهیناوه و پروداوه كانم به درێژی رانواندون.

هیوادارم كه مندالان یه كهمین په رتوك له قوتابخانه دا له باره ی زمانى عه ره بیه وه بخوینن و بیتوێژنه وه ئهم نامیلکه یه بیت.

پاش ئهمه - به یارمه تی خوا - به سهرهاتی گه لیك له پیغه مبه رانی تهرت پیشكهش ده كه م.. به سهرهاتی خوڤ خوڤ و به تام و چیژ، رۆن و په وان و ئاسان، سوک و ساکار و جوان، له سه روی هه موشیانه وه له شتی پرۆپۆچ و درۆ دور بۆ.

موحه ممد گیان! یاخوه چاوی دایك و باوك و مامت پێ بگه شیته وه و ئیسلامت پێ ببوژیته وه، یاخوه به ره که تی بابوای پیرانت پێدا به سه ر بنه ماله و سه ر جه م موسلمانان بباریته وه...

عه لی ئه له سه نه ی نه دوی

پیغهمبه ران

به شی یه که م

بەسەرھاتی

پێغەمبەر ئیبراھیم

سلاوی خواى لیبی

۱- بت فروشه كه

بەر له پوژگارێكى گه‌لى دێرىن.
له گونديكدا پياويكى زۆر به‌ناوبانگ هه‌بو.
پياوه‌كه‌ ناوى نازهر بو.
نازهر بتى ده‌فروشت.
گونده‌كه‌ خانوێكى گه‌لى گه‌وره‌ى لیبو.
خانوه‌كه‌ش گه‌لى بتى جوړاو جوړى تیدا بو.
خه‌لكى گونده‌كه‌ سوژده‌يان بۆ بته‌كان ده‌برد.
نازه‌رىش ساي^(۱) خه‌لكه‌كه‌ بته‌كانى ده‌په‌رست و سوژده‌ى بۆ ده‌بردن.

۲- كوره‌كه‌ى نازهر

نازهر كورپێكى زۆر زيره‌ك و نازاى هه‌بو.
كورپه‌كه‌ ناوى ئىبراهيم بو.
ئىبراهيم خه‌لكى ده‌دى سوژده‌يان بۆ بته‌كان ده‌برد.
ده‌يدى خه‌لك بته‌كان ده‌په‌رستن.
ئىبراهيم ده‌يزانى بته‌كان له‌ به‌رد دروستكراون.

(۱) ساي: وه‌كو

دەيزانى بىتەكان نادوین و نابىستى.

دەيزانى بىتەكان زىيان و قازانچ نابەخشن.

دەيدى مىش و مەگەز لەسەر بىتەكان ھەلەدەنىشن كەچى ناتوانن بەرگرى
لەخۆيان بىكەن.

دەيدى مشك و مىرو خواردنى بىتەكان دەخۆن كەچى ناتوانن دەريان بىكەن.

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەيگوت:

بۆچى خەلك سوژدە بۆ بتان دەبەن؟

ئىبراھىم لەبەر دلى خۆيەو دەپىرسى:

بۆچى خەلك لە بتان دەپارپىنەو؟

۳- نامۆزگارىيەكەى ئىبراھىم

ئىبراھىم بە باوكى دەگوت:

- بابە گيان! بۆچى ئەم بتانە دەپەرستى؟

- بابە گيان! بۆچى سوژدە بۆ ئەم بتانە دەبەى

- بابە گيان! بۆچى لەم بتانە دەپارپىيەو؟

- خۆ ئەم بتانە نادوین و نابىستى!

- خۆ ئەم بتانە زىيان و قازانچيان نىە!

- ئاخىر لەبەرچى نان و ئاويان بۆ دادەنىن؟

- خۆ ئەم بتانە ناخۆن و ناخۆنەو!

بەلام ئازەر لەم وتانە نەدەگەشت و تورە دەبو.

ئىبراھىم ئامۆزگارى خەلکە کەشى دەکرد و دەيگوت:

- واز لە بتيەرستی بىئن.

بەلام خەلکە کە نەدەفامین و تورە دەبون.

ئىبراھىم گوتى:

- کەواتە ھەركاتى خەلك له گوند بچنە دەرەو ەوا بتيەكان دەشكىنم،

ئەوسا خەلکە کە تیدەگەن کە ئەم بتانە ھىچیان لە دەست نایە.

۴- ئىبراھىم بتيەكان دەشكىن

جەژن ھات و خەلکى گوندی دلخۆش و شاد بون.

خەلکە کە بۇ جەژن و شادی لە گوند چونە دەرئ.

مىندالەکانىشان لە گەل خۆ برد.

باوکى ئىبراھىمیش لە گوند دەرچو.

بە ئىبراھىمى گوت:

- ئەتۆش لە گەلمان دىي برۆين؟

ئىبراھىم گوتى:

نەخیر.. من نەخۆشم!

خەلکە کە لە گوندی چونە دەرئ تەنھا ئىبراھىم نەبى.

تەنھا ئىبراھىم لە مالىي مایەو.

پاشان ئیبراهیم چوه لای بته کان و پییگوتن:

- دهی پیم بلین دتوانن بدوین؟

- دتوانن گویتان لیب؟

- نه وه ته نان و ئاو...! دتوانن بیخون؟ دتوانن بیخونه وه؟

بته کان بیډهنگ بون و مته قیان له دهم دهرنه هات.

چونکه بته کان له بهرد دروستکرا بون، بهردیش ناتوانی بدو.

ئیبراهیم پییگوتن: چیتانه بؤ قسه ناکه ن؟

بته کان همر بیډهنگ بون و قسه قیان نه کرد.

نه و جا ئیبراهیم تورپه بو و ته وره کهی گرته دهست.

ئیبراهیم بته کانی دایه بهر ته وران و گشتی شکاندن.

تهنها بته همره گه وره کهی هیشته وه و ته وره کهی به گهرده نیه وه هه لواسی.

٥- کی نه م کارهی کردوه؟

خه لکه که گهرانه وه و سهردانیکی خانوی بته کانیان کرد.

خه لکه که ویستیان به بونهی پوژی جه ژنه وه سوژده بؤ بته کان ببهن.

به لأم خه لکه که سهریان سوپرما و واقیان و پرما.

خه لکه که هه ناسه یه کی ساردیان هه لکیشا و تورپه بون.

گویتان: کی وای له خواکامان کردوه؟

هەندیک گوتیان: گویمان لیۆ گەنجیک کەناوی ئیبراهیمە بە خراپ باسی دەکردن.

گوتیان: ئیبراهیم! ئەتۆ وات لە خواکامان کردووە؟

گوتی: بەلکو بێ هەرەگەورە ئەم کارە کردووە.

دە لە بته کان بپرسن.. ئەگەر بتوانن وەلامتان بدەنەو!

خەلکە کە دەیانزانی بته کان لە بەرد دروستکراون.

دەیانزانی بەرد نە دەدوێ و نە دەبیست.

دەیانزانی بته هەرەگەورە کەش لە بەرد دروستکراو.

ناتوانی پروات و بچوێ، ناتوانی بته کانی تر بشکێنی.

بۆیە بە ئیبراهیمیان گوت:

- تۆ چاک دەزانی ئەم بتانە ناتوانن بدوین.

ئیبراهیم گوتی:

- کەواتە چۆن ئەم بتانە دەپەرستن کە ناتوانن زیان و قازانج ببەخشن؟

- چۆن ئەم بتانە دەپەرستن کە ناتوانن بدوین و بییستن؟

- بۆ تیناگەن؟ بۆ بیرناکەنەو؟

خەلکە کە بێدەنگ بون و شەرمیان لە خۆ کردەو.

۶- ئاگرىكى سارد

خەلگەكە كۆبونەوہ و گوتیان: تەگبىر چىہ، چ بکەين؟
ئەوا ئىبراھىم بىتەكانى شكاندوہ و خواكانى رىسواکردوہ!
خەلگەكە پرسىارىيان کرد:
سزای ئىبراھىم چىہ؟ چۆن تۆلە لە ئىبراھىم وەرگىنەوہ؟
وہ لām بەم جۆرہ درايەوہ:
بىسوتىنن و خواكانى خۆتان سەر بخەن.
ئىنجا ئاگرىكى گەورەيان ھەلگىرساند و ئىبراھىمىيان ھەلدايە ناوی.
بەلām خواى گەورە فریای ئىبراھىم کەوت و بە ئاگرەكەى گوت:
ئەى ئاگر! سارد و بىزىيان بە بۆ ئىبراھىم.
ئاگرەكەش ئىبراھىمى نەسوتاند و سارد و بىزىيان بو.
خەلگەكە دىتيان ئاگرەكە زيان بە ئىبراھىم ناگەيەنى.
خەلگەكە دىتيان ئىبراھىم دللى خوشە،
ئىبراھىم ساغ و سەلامەتە!
خەلگەكە سەرسام بون و واقيان ورمە.

۷- کی خوی منه؟

شهویکیان ئیبراهیم نهستییه کی بینی، گوتی: نه مه خوی منه.
 به لام که نهستییه که بزر^(۱) بو، ئیبراهیم گوتی: نا! نه مه خوی من نیه!
 نه مجاره ئیبراهیم مانگی بینی و گوتی: نه مه خوی منه.
 به لام که مانگ ون بو، ئیبراهیم گوتی: نا! نه مهش خوی من نیه!
 نه مجاره که پوژ ده رکهوت، ئیبراهیم گوتی: نا نه مه خوی منه، نه مه له
 گشتیان گه وره تره.
 به لام که شهو داهات و پوژ بزر بو، ئیبراهیم گوتی: نا! نه مهش خوی من
 نه بو.

خوا هه زنده و نامری.
 خوا ده میئن و له ناوناچی.
 خوا به هیژه و ژیر ناکهوی.
 به لام نهستییه بییهژه و سبهینهی به سهر زال ده بی.
 مانگ بییهژه و پوژی به سهر زال ده بی.
 پوژ بییهژه و شهوی به سهر زال ده بی.. هه وری به سهر زال ده بی.
 نهستییه سهرم ناخا، چونکه بییهژه
 مانگ سهرم ناخا، چونکه بییهژه.
 پوژ سهرم ناخا، چونکه بییهژه.

به لام خوا سهرم ده خا.

چونكه خوا هميشه زنده و ههركيز نامرئ.

هميشه ده ميئن و له ناو ناچئ.

هميشه به هيژه و ژيئر ناكه ويئ.

۸- خوا پهروهردگاري منه

ئيبراهيم زاني خوا پهروهردگاريه تي.

چونكه خوا هميشه زنده و نامرئ.

خوا ده ميئن و له ناو ناچئ.

خوا به هيژه و ژيئر ناكه ويئ.

ئيبراهيم زاني خوا پهروهردگاري ته ستيرانه!

خوا پهروهردگاري مانگه!

خوا پهروهردگاري پوژه!

خوا پهروهردگاري بونه وهرانه!

خوا پږي پاستي به ئيبراهيم نيشان دا و كرديه پيغمبههراڻ و ئازيزي^(۱)
خوي.

خوا فرماني به ئيبراهيم كرد بانگي گه له كه ي بكا بۆ نه وه ي خوا بپه رستن
و واز له په رستني بتان بينن.

(۱) ئازيز: زۆر خوشه ويست

۹- بانگه‌وازه‌کە‌ی ئیبراهیم

ئیبراهیم بانگی گه‌له‌کە‌ی کرد خوا بپه‌رستن و واز له‌ په‌رستنی بتان بینن.

ئیبراهیم به‌ گه‌له‌کە‌ی گوت: چ ده‌په‌رستن؟

گوتیان: بت ده‌په‌رستین.

ئیبراهیم گوتی:

- که‌ گاسیان^(۱) ده‌که‌ن گوئیستتان ده‌بن؟

- سود و زهره‌رتان^(۲) پی‌ده‌به‌خشن؟

گوتیان: نه‌خیر، به‌لام باب و باپیرانمان په‌رستویانن بۆیه ئیمه‌ش ده‌یانپه‌رستین.

ئیبراهیم گوتی: ده‌نا بزنان من ئه‌م بتانه‌ ناپه‌رستم.

من دوژمنی ئه‌م بتانه‌م.

من خوای گشت بونه‌وه‌ر ده‌په‌رستم.

ئه‌و خوایه‌ ده‌په‌رستم که‌ منی دروست کردوه‌ و پئی راستم نیشان ده‌دا.

که‌ نان و ئاوم پی‌ده‌به‌خشی.

که‌ نه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتم چاکم ده‌کاته‌وه‌.

که‌ ده‌ممرینئی و پاشان زندوم ده‌کاته‌وه‌.

(۱) گاسکردن: بانگکردن.

(۲) زهره‌رتان: نزیان.

به لām بته کان هیچ دروست ناکهن و ریتی راست به کهس نیشان نادهن.
 نان و ئاو به کهس نابەخشن.
 ئەگەر به کئی نه خوۆش کهوئ چاکی ناکه نه وه.
 کهس نامرینن و نازییننه وه.

۱۰- ئە به ردهم پاشادا

له شاردا پاشایه کی به زه بروزه نگ و سته مکار هه بو.
 خه لک سوژده یان بۆ پاشا ده برد.
 پاشا بیستبوی که ئیبراهیمی ههیه ته نهها بۆ خوا سوژده ده با.
 سوژده بۆ هیچ کهسیکی تر نابا.
 پاشا توپه بو و داوای کرد ئیبراهیمی بۆ بینن.
 ئیبراهیم هاته لای پاشا، ئیبراهیم جگه له خوا له هیچ کهسیکی تر
 ناترسی.

پاشا گوتی: ئەی ئیبراهیم کئی پهروه ردگاری تویه؟
 ئیبراهیم گوتی: خوا پهروه ردگاری منه!
 پاشا گوتی: خوا کییه ئەی ئیبراهیم؟
 ئیبراهیم گوتی: خوا ئەو خواجهیه که ده مرینئ و ده ژیینئ.
 پاشا گوتی: منیش ده مرینم و ده ژیینم.
 پاشا پیاویکی هینا کوشتی.

پیاویکیشی هینا نەیکوشت و نازادی کرد.
 پاشا گوتی: ئەوە تا منیش دەمرینم و دەژینم.
 پیاویکم کوشت و پیاویکیشم نازاد کرد.
 پاشا پیاویکی گەلیک گەوج^(١) و گەمژە بو.
 ھاوبەشپەرستەکان ھەمو ئاوا گەوج و گەمژەن.
 ئیبراھیم ویستی پاشا و گەلەکە ی تیبگەین.
 ئیبراھیم بە پاشای گوت: خوا پۆژ لە پۆژ ھەلاتەو ھەلدین، دە ی تۆ لە
 پۆژ ئاواو ھەلیبینە.
 پاشا بیدەنگ بو و لە پو دامە.
 پاشا شەرمی لە خۆی کردەو ھە و ھیچ وەلامیکی پێ نەدۆزرایەو ھە.

١١- بانگکردنی باوکی

ئیبراھیم ویستی باوکیشی بخاتە سەر پێی راستی خواپەرستی.
 بە باوکی گوت:
 - بابە گیان بۆچی شتی دەپەرستی کە ھیچ نابین و نابیستی؟
 - بۆچی شتی دەپەرستی کە سود و زیان نابەخشی؟
 - بابە گیان! شەیتان مەپەرستە.
 - بابە گیان! وەرە خۆی میھرەبان پەرستە.

(١) گەوج: بێعەقل.

باوکی ئیبراهیم تورە بو و گوتی:

وازم لى بىنە و قسەى وام لە گەڵ مەكە، ئەگەرنا ئازارت دەدەم.

ئىبراهیم پیاویكى دڵنەرم بو، بۆیە بە باوکی گوت: سەلامەتیت بۆ دەخوازم، من ئێرە بە جى دىلەم و كۆچ دەكەم، من تەنها خۆى پەرورەدگارم دەپەرستم.

ئىبراهیم هەناسەى كە ساردى هەلكیشا و وىستى بەرەو ولايتىكى تر كۆچ بكا، تا لەویدا ئازادانە پەرورەدگارى بپەرستى و خەلك بۆ پەرستنى خوا بانگ بكا.

۱۲- بەرەو مەككە

گەلەكەى ئىبراهیم تورە بون، پاشا تورە بو، باوکی ئىبراهیمیش تورە بو.

ئىبراهیم وىستى بەرەو ولايتىكى تر كۆچ بكا تا لەویدا بە سەرەستى پەرورەدگارى بپەرستى و خەلك بۆ پەرستنى خوا بانگ بكا.

ئىبراهیم خواحافىزى لە باوکی كرد و ولاتەكەى خۆى بەجێهێشت.

ئىبراهیم بەرەو مەككە كەوتە پرى و ھاجەرى خێزانیشى لە گەڵ خۆى برد.

مەككە گزوكيا و دار و درەختى لى نەپوا بو.

مەككە ھىچ بىر و روبراىكى لى نەبو.

مەككە ھىچ گيانەوەر و مروفىنىكى لى نەبو.

ئىبراهیم گەيشتە مەككە و لەوى دابەزى.

ئىبراهیم ھاجەرى خێزانى و ئىسماعىلى كورى لەویدا بەجێهێشت.

ئىبراھىم كە دەيوست بڕوا، ھاجەرى خىزانى پىيگوت:

گەرەم بۆ كوێ دەچى؟ لىرەم بەجى دىلى؟

كە نە ئاوى لىيە و نە نان!

دیارە خوا فەرمانى پىكردوى؟

ئىبراھىم گوتى: بەلێ خوا فەرمانى پىكردوم.

ھاجەر گوتى: كەواتە خوا وىللمان^(١) ناكا.

١٣- بىرى زەمزەم

جارىكیان ئىسماعىل تىنوى بو، داىكى وىستى ئاوى بداتى، بەلام كوانى ئاو؟ خو مەككە بىرى لى نىە، خو مەككە پوبارى لى نىە! ھاجەر بە دوى ئاودا دەگەرا، بە تەنگەتاویدە لە (صەفا)و بەرەو (مەرۆه)و لە (مەرۆه)و بەرەو (صەفا) دەھات و دەچو.

خوا فریای ھاجەر و ئىسماعىل كەوت و ئاوى بۆ پەیداكردن. ئاو لە زەوى ھەلقولا و ھاجەر و ئىسماعىل تىریان لى خواردەو.

ئاو كە وەك خوێ مایەو و پاشان بو بە بىرى زەمزەم، خوا بەرەكەتى خستە زەمزەم و ئاو كەى وشكى نەكرد.

ئەمەيە ئەو بىرەى كە خەلك لە وەرزی ھەجدا لى دەخۆنەو و كە بۆ ولاتى خوشیان دەگەرپنەو ھەندى ئاوى لى دیننەو..

ئەرى تۆ ئاوى زەمزەمەت خواردۆتەو؟

(١) وىل: رىلەبەر بزرەو.

۱۴- خهونه که ی ئیبراهیم

ئىبراهيم دواى ماوه يهك بۆ مه ككه گه پايه وه.
 له گهڵ ئىسماعيل و هاجهر به ديدارى يه كتر شادبونه وه.
 ئىبراهيم گه ليك دلى به ئىسماعيلي كورى خوش بو.
 ئىسماعيل منداينكى بچوك بو، ده چوه دهره وه و يارى ده كرد و له گهڵ
 باوكيشى دهره چو.

ئىبراهيم ئىسماعيلي زۆر خوشدهويست.
 شه ويكيان ئىبراهيم له خهوندا بينى وا ئىسماعيل ده كوژيته وه.^(۱)
 ئىبراهيم پيغه مبهريكى راستگو بو، خهونه كەشى راست بو.
 ئىبراهيم نازيزى خوا بو، بۆيه ويستی فرمانه كهى خوا كه به خهون پيى
 فهرمو بو جيبه جي بكات.

ئىبراهيم به ئىسماعيلي گوت:

كورى شيرينم! من له خهوندا ده بينم ده تكوژمه وه، تۆ ده ليى چى؟
 ئىسماعيل گوتى:

بابه گيان خوا چ فرمانيى پيكر دوى جيبه جيى بكه، منيش خوا پشتيوان
 بى نارام ده گرم.

ئىبراهيم چه قۆى هه لگرت و ئىسماعيلي له گهڵ خۆى برد.

(۱) كوشتنه وه: سهرپرين.

ئىبراھىم رۆيشت تا گەيشتە ناوچەى (مىنا)، لەویدا ويستی ئىسماعىل
بىكۆشتەو.

ئىسماعىل لەسەر زەوى پاكشا.

ئىبراھىم ويستی بىكۆشتەو و چەقۆكەى لە سەر گەردنى ئىسماعىل دانا.
خوا پىي خوشبو بىيىنى ئاخۆ ئازىزەكەى فەرمانەكەى جىبەجى دەكا، ئاخۆ
خوای خوشتر دەوى يان كۆپەكەى.

ئىبراھىم لە تاقىکردنەو كەدا سەرکەوت.

خوای گەورە بەرانیكى ناو بەهەشتى بە جەيلدا بۆ ھەنارد^(۱) و پىي فەرمو
نەم بەرانە بکۆژەو و ئىسماعىل مەكۆژەو.

خوای گەورە کارەكەى ئىبراھىمى لەلادا خوشەويست بو، بۆيە فەرمانى بە
موسلمانان کردو لە جەژنانى قوربانیدا قوربانى بکۆژنەو.

درود و سلاو بۆ ئىبراھىمى ئازىز.

درود و سلاو بۆ ئىسماعىلى كۆرى.

۱۵- كەعبە

ئىبراھىم دوبارە ئەويندەرى^(۲) بەجىھىشت و دواى ماوہىەك گەراپىەو،
ئىبراھىم ويستی خانوى بۆ خوا دروست بكا.

خانو گەلىك زۆربون بەلام ھىچ خانوى نەبو بۆ خوا يىت و خوای تىدا

(۱) ھەناردن: ناردن، رەوانەکردن.

(۲) ئەويندەر: ئەوى، ئەو شوپىن.

بپهرستری.

ئیسماعیلیش ویستی له گهڙ باوکی پیکهوه خانه که دروست بکن.

ئیراهیم و ئیسماعیل بهردیان له شاخه کانهوه دینا.

ئیراهیم به دهستی خۆی دیواری که عبهی ده کرد، ئیسماعیل به دهستی خۆی دیواری که عبهی ده کرد.

ئیراهیم یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایهوه.

ئیسماعیل یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایهوه.

دهیانگوت: ﴿رَبَّنَا نَقْبَلْ مِنْكَ إِنَّكَ أَلْسَمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. (۱) واته: پهرهردگارا! نه م کاره مان لئ قبول بکه، تو بیسر و زانای.

خوی گهوره کاره که ی له ئیراهیم و ئیسماعیل قبول کرد و بهر که تی خسته که عبهوه.

ئیمه له هه مو نوێژه کان رو له که عبه ده کهین.

موسلمانان بؤ چه جکردن بهر و که عبه ده چن، له ویدا به ده وری که عبه دا ده سوپینهوه و له نزیکیهوه نوێژان ده کهن.

خوا بهر که تی خسته که عبه و کاره که ی ئیراهیم و ئیسماعیلی قبول کرد.

درود و سلاو بؤ ئیراهیم.

درود و سلاو بؤ ئیسماعیل.

درود و سلاو بؤ موحه مدهی پیغمبرمان.

۱۶- به یتوله قدیس

ئیهراهم جگه له هاجهر خیزانیکی تریشی هه‌بو، ناوی (ساره) بو.

ئیهراهم کورپکی تری له ساره هه‌بو ناوی ئیسحاق بو.

ئیهراهم له شام نیشته‌جی بو، ئیسحاقیش له‌وئ نیشته‌جی بو.

ئیسحاق له شامدا خانوکی بۆ خوا دروست کرد، وهك باوك و براكه‌ی كه له مه‌كه‌دا خانوکیان بۆ خوا دروست کرد.

ئه‌و مزگه‌وته‌ی كه ئیسحاق له شام دروستی کرد پێی ده‌لێن به‌یتوله قدیس.

هه‌روه‌ها پێشی ده‌لێن مزگه‌وتی نه‌ق‌صا، خوا به‌ره‌كه‌تی خستۆته ده‌ورو به‌ری مزگه‌وتی نه‌ق‌صا.

خوا وهك چۆن به‌ره‌كه‌تی خسته نێو نه‌وه‌كانی ئیسماعیل به هه‌مان شیوه به‌ره‌كه‌تی خسته نێو نه‌وه‌كانی ئیسحاقیش، گه‌لیك پیغه مبه‌ر و پاشایان لێ پیدایه‌ بو.

ئیسحاق کورپکی هه‌بو ناوی یه‌عقوب بو، ئه‌ویش پیغه مبه‌ر بو.

یه‌عقوب دوا‌زده کورپی هه‌بو.

یهك له کورپه‌كان ناوی یوسفی کورپی یه‌عقوب بو.

قورئانی پیرۆز به‌سهرهاتیکی سه‌یر له‌باره‌ی یوسف ده‌گێڕێته‌وه.

ئیت‌ر فهرمو ئه‌مه‌ش به‌سهرهاته‌كه‌ی یوسفه....

به سه‌رهاتی

پیغمبر یوسف

سلاوی خوی لیبی

١- خەونیکی سەیر

یوسف کۆرپیکی بچوک بو، یازدە برای ھەبو.

یوسف منداڵێکی جوان بو، یوسف منداڵێکی زیرەك بو.

یەعقوبی باوکی یوسفی لە ھەمو کۆرەکانی خۆشت دەویست.

شەویکیان یوسف خەونیکی سەیر دەبینی.

لەو خەوندەدا یازدە ھەسارە^(١) و رۆژ و مانگ دەبینی کە ھەمو سوژدەیان بۆ بردوھ.

یوسفی منداڵ گەلیك سەری لەم خەونە سوپما، تێنەگەشت چۆن ئەستێرە و رۆژ و مانگ سوژدە دەبەن؟

یوسفی منداڵ چوھ لای یەعقوبی باوکی و خەونە سەیرەکە ی بۆ گێڕایەوھ.

گوتی: بابە گیان! من لەخەوندەدا یازدە ھەسارە و رۆژ و مانگم دی سوژدەیان بۆ بردبوم.

یەعقوبی باوکی پێغەمبەر بو.

یەعقوب زۆر بە خەونەکە دلخۆش بو.

گوتی: خوا پێرۆزت کا ئە یوسف!، خەونەکەت وا دەگەینەن کە تۆ لە داھاتودا رێز و شکۆیەکی گەورەت دەبی.

ئەم خەونە موژدەییە بۆ زانایی و پێغەمبەرایەتی.

(١) ھەسارە: ئەستێرە.

خو ئەم بەھرەيەي^(۱) بە ئىسحاقى باپىرىشت بەخشىبو.

خو ئەم بەھرەيەي بە ئىبراھىمى باپىرىشت بەخشىبو.

دىارە بە تۆش و بە بنەمالەي يەعقوبىشى دەبەخشى.

يەعقوب پىرىكى بە تەمەن بو، لە سروشتى خەلك شارەزا بو.

دەيزانى شەيتان چۆن بەسەر مرۆڭ زال دەبى.

دەيزانى شەيتان چۆن يارى بە مرۆڭ دەكا.

بۆيە گوتى: كۆرى شىرىنم! ئەم خەونە بۇ براكانت مەگىرەو، چونكە
خەسودىت پىتەبەن و لىت دەبەنە دوژمن.

۲- خەسودىي براكان

يوسف لە دايكى خۆي برايەكى تىرىشى ھەبو ناوى بنىامين بو.

يەعقوب ئەم دو كۆرەي زۆر زۆر خۆش دەويست، ھىچ كەسكى وەكو ئەم دو
كۆرەي خۆش نە دەويست.

براكان ھەمو جارى خەسودىيان بە يوسف و بە بنىامين دەبرد و تۆرە
دەبون، دەيانگوت:

- بۆچى باوكمان يوسف و بنىامينى لە ئىمە خۆشتر دەوى؟

- يوسف و بنىامين بچوك و بىھيژن، بۆچى باوكمان ئەوانى خۆش دەوى؟
بەراستى پىتمان سەيرە!

(۱) بەھرە: نىعمەت، بەخشش.

- خۆ ئێمە گەنجین و بەھێزیشین، ئاخەر بۆچی باوکمان ئێمەى وەك یوسف و بینامین خۆش ناوئ؟

یوسف منداڵێكى بچوك بو، خەونەكەى بۆ براكانى گێڕایەو، براكان كاتێك خەونەكەیان گوئى لیبو توپە بون و پتر حەسودى داىگرتن.

پۆژێكیان براكان لەگەڵ یەكتر كۆبونەو و گوتیان:

با یوسف بكوژین و لەكۆڵ خۆمانى بكەینەو.

یان فرپى بەدەینە جیگاىەكى دور و نەیبینینەو.

ئەوسا باوكتان بەتەواوى بۆ ئیو دەبیئت و، خۆشەویستیهكەى بەتەواوى بۆ ئیو دەبیئت.

یەكئ لە براكان گوتى:

نەخێر با فرپى بەدەینە ناو بیرێكى سەر پى ریبواران، بەشكو چەند ریبوارى بەویدا تێپەرن و لەگەڵ خۆیانى ببەن.

هەموو براكان گوتیان باشە وا دەكەین.

۳- براكان دەچنە لای یەعقوب

براكان كە لەسەر پیلانەكە رێككەوتن هاتنە لای یەعقوب.

یەعقوب زۆر لەو دەترسا زەبرئ لە یوسف بوەشیئن، چونكە دەیزانى براكان حەسودى پى دەبەن و خۆشیان ناوئ.

یەعقوب قەت یوسفى لەگەڵ براكان نەدەنارد.

یوسف هەر لەگەڵ براكەى یارى دەکرد و لە ماڵ دور نەدەكوتەو.

براکانیش بھمەیان دەزانى بەلام نیازی^(۱) خراپیان لە دل گرتبو.

گوتیان: بابە گیان بۆچی یوسفمان لە گەل نانیری؟ لە چ دەترسیی؟ یوسف
برای خۆشەویستمەن، برا بچوکمانە، ھەمومان کورێ یەك باوکی، ھەمو
براكان ھەر پێکەوہ یاری دەکەن، بۆچی ئێمەش بەیەکەوہ دەرەچین و پێکەوہ
یاری نەکەین؟

سبەینى لە گەلمانى بنیرە با ئەویش دلى خوش بیت و یاری بکا، ئێمەش
دەپیاریزین.

یەعقوب پیاویکی پیری بە تەمەن بو.

یەعقوب پیاویکی بە زەین و زیرەك بو.

یەعقوب ھەزی نەدەکرد یوسفى لى دور بکەوێتەوہ.

زۆر دەترسا زەبرى لە یوسف بوەشیین.

بە کورەکانى گوت: ئاخەر دەترسم گورگ بیخوات و ئیوہش لى بیئاگا بن!

گوتیان: نەخیر ھەرگیز! چۆن ئێمە لەوئ بین گورگ دەبخوات؟ ئێمە گەنجین
بەھیزین، چۆن دەھیلین گورگ بیخوات؟

لە ئەنجامدا یەعقوب پێگەى پێدان یوسف لە گەل خۆ بیەن.

(۱) نیاز: نیەت، مەبەست.

۴- بەرھەو دارستان

براكان زۆریەمە دڵخۆش بون كە یەعقوب پێگەى داوہ یوسف لەگەڵ خۆیان ببەن.

چونە ناو دارستانێك و یوسفیان فری داوہ ناو بیرێكى دارستانەكە.

بەزەبیان بە یوسفى بچوك نەهاتەوہ.

بەزەبیان بە یەعقوبى پیر و بە تەمەن نەهاتەوہ.

یوسف منداڵێكى بچوك بو، دلى سادە و ناسك بو، بیرەكە بیرێكى قول بو، بیرەكە بیرێكى تاريك بو، یوسف لەناو بیرەكەدا بە تاقى تەنیا بو.

بەلام خوا موژدەى بە یوسف دا و پێى فەرمو:

خەمبار مەبە و مەترسە، خوا لەگەلتە، لە داھاتودا پێز و شكۆیەكى گەورەت بۆ ھەيە، پۆژێك دادى براكان بێنە لات و تۆش پێیان بلییتەوہ كە چیان بەسەر تۆ ھێناوہ.

براكان دواى ئەوہى كارەكەیان ئەنجام دا و یوسفیان ھەڵدایە ناو بیرەكە پێكەوہ كۆبونەوہ و گوتیان:

چ بە باوكمان بلیین؟

ھەندێك گوتیان:

- باوكمان دەيگوت من دەترسم گورگ بیخوات، ئیمەش دەلیین: بابە گیان! قسەكەت راست دەرچو گورگ خواردى.

براكان لەسەر ئەم درۆیە پێككەوتن و گوتیان:

- بەلى دەلیین بابە گیان گورگ خواردى.

ھەندێك گوتیان: باشە بەلگەمان چى بێ؟

گوتیان: به لښگه مان خویننه.

براكان به رانیکیان هیڼا و سهریان بری، کراسه که ی یوسفیان هیڼا له خویننی به رانه که یان هه لښوی.

براكان زۆر دلخۆش بون و گوتیان:

- ئیستا باوکمان پروامان پیډه کا.

٥- له بهردهم یه عقوبدا

براكان ئیوارئ به گریان هه گه رانه وه لای باوکیان.

گوتیان: بابا گیان! له وی دور که وتینه وه غار غاریڼی بکهین، یوسفیشمان له لای شتومه که کان به جی هیشت، تا ئیمه ش هاتینه وه گورگ یوسفی خواردبو.

کراسه خویناویه کهشیان هیڼا و گوتیان:

- نه مه ش خویننه که ی یوسفه!

یه عقوبی باوکیان پیغمبههراڼ بو، پیریکی به ته مه ن بو، له مندا له کانی زیره کتر بو.

یه عقوب دهیزانی نه گه ر گورگ مرۆڤێك بخوا برینداری ده کا و کراسه که ی جیر به جیر ده کا.

به لام کراسه که ی یوسف نه درپا بو، دیاربو له خوین وه دررابو.

یه عقوب زانی خویننه که ساخته یه و خویننی یوسفی کورپی نیه، پرودای گورگیشیان هه لبه ستوه و راست نیه.

یه عقوب به کوره کانی گوت:

دەزانم روداوێكەتان هەلبەستووە بەلام ئارام دەگرم.
یەعقوب بۆ یوسف زۆر غەمبار بو بەلام ئارامییکی جوانی گرت.

٦- یوسف لەناو بیردا

براكان گەڕانەوە مالهۆ و یوسفیان لە ناو بیرەكەدا بەجێهێشت.
براكان نانیان خوارد و لەسەر جێگا نوستن.
بەلام یوسف لەناو بیرەكە بو و خواردن و جێگای نوستنی نەبو.
براكان یوسفیان لە یاد كرد و نوستن.
بەلام یوسف نەنوشت و كەسیانی لە یاد نەكرد.
یەعقوب هەمیشە یوسفی لە یاد بو، یوسف هەمیشە یەعقوبی لە یاد بو.
یوسف لەناو بیرەكەدا مایهۆ، بیرەكە بیرێكی قوڵ بو، بیرەكە لە ناو
دارستان بو، دارستانەكە ترسناك و چۆڵ بو، كاتەكە شەو بو، شەویش
تاریكەشەو بو.

٧- لەناو بیرەوێكە بۆ كۆشکی پاشا

چەند پێبوارێك بە دارستانەكەدا تێپەڕین.
لە پێگادا تێنویان بو، بە دواى بیرێك گەڕان.
بیرێکیان وەبەرچاو كەوت، پیاویکیان نارد تا ئایان بۆ بێنێ.
پیاوێكە هاتە سەر بیرەكە و دەولكەكەى شۆڕ كردەو.
پاشان دەولكەكەى هەلكێشایهۆ، هەستی كرد دەولكەكە قورسە!

كە دەرى ھىنا دەبىنى دەولكە كە كورپكى تىدايە!
 پىاۋە كە شاگەشگە بو و ھاۋارى كرد:
 - موژدە، موژدە.. ئەم كورە جوانەى تىدايە!
 خەلكە كە زۆر دلخۆش بون و يوسفیان شاردەۋە.
 رىبۋارە كان بەرپى كەۋتن تا گەيشتنە مىسر، چۈنە بازار و ھاۋارىان كرد:
 كى ئەم كورە جوانە دەكپى؟ كى ئەم كورە جوانە دەكپى؟
 عەزىزى مىسر بە چەند درەمىك يوسفى لى كپىن.
 بازارگانە كان يوسفیان فروشت بىئەۋەى بزەنن ئەمە يوسفە.
 عەزىزى مىسر يوسفى برەۋە كۆشكە كەى خۇى و بەخىزانە كەى گوت:
 ئەمە يوسفە، مىنداللىكى ئازا و زىرە كە، پىزى بگرە و خواردنى چاكى بدى و
 جلى جوانى دەبەر بگە.

۸- ئەمەك و داۋىن پاكى

(يوسف كورپكى زۆر جوان بو، تا گەۋرەتر دەبو جوانتر دەبو.
 يوسف كورپكى پەۋشت بەرز و بەئەمەك بو، چاكەى خەلكى لەبەر چاۋ بو.
 لە مالى عەزىزى مىسردا مايەۋە تا گەۋرە بو، تا بوە گەنجىكى زۆر جوان، تا
 بوە گەنجىكى ھۆشيار و تىگەيشتى).^(۱)
 خىزانى عەزىز خۆشەۋىستى يوسفى چۈە دلى و بو يوسف شىت و شەيدا بو،

(۱) لىرەدا زۆرم بە پىۋىست زانىۋە كە ئەم چەند رىستەيە زىاد بگەم ھەر چەندە لە
 عەرەبىيە كەدا نىە...-ۋەرگىپ -

داوای له یوسف کرد کاری خرابی له گډل بکا.

به لام یوسف داواکمی به توندی رت کرده وه و گوتی:

هه‌رگیز کاری وات له‌گه‌ڵ ناکه‌م، ناپاکی له‌گه‌ڵ می‌ده‌که‌ت ناکه‌م،
می‌ده‌که‌ت گه‌وره‌ی منه و گه‌لی چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردوم و، پێ‌زیکی زۆری لێ‌ناوم،
من له‌ خوا ده‌ترسم و هه‌رگیز کاری وا ناکه‌م.

خیزانی عزیز له یوسف توره بو، چوبه میړده که ی گوت:

- پیاوہ کہ! یوسف دہیوست کاری خراپم لہ گہل بکا۔

عہدیزی میسر زانی خیزانہ کھی درو دہ کا.

زانی یوسف داوینیاکه و نایاکی له گهژ ناکا.

به خیزانه کهی گوت:

- نه خیر تو تاوانباری، تو ویستوته کاری خرابی له گه ډ بکې.

جوانیه کە یوسف لە میسردا بە هەزار ئاوازه دەنگی دایەو، ئەگەر یەكێ
بیدیایە دەیکوت: بڕوا ناکەم ئەمە مەژوێ، من دانیام فریشتە.

خیزانه که ی عهزیزی میسر پتر له یوسف توره بو، به یوسفی گوت:

تہ گھر تہم کارہ خراپہم لہ گہل نہ کہی دہ تھہمہ بہندیخانہ وہ۔

یوسف گوتی: بهندیخانم لہم کارہ پی خوشترہ.

دوای چند روژي عهزیزى میسر وای پی باشر بو یوسف بخاته بهندیخانه وه.

عەزیزی میسر دەیزانی یوسف داوینیاکە و بیتاوانە.

يوسف چوه به ندينخانه.

۹- نامۆزگاریه‌که‌ی ناو به‌ندیخانه

یوسف چوہ بہندیخانہ.

هه مو بهند کراوه کان زانیان یوسف گهنجیکی بهرێز و مهردانهیه .

یوسف خاوهن زانستیکی زۆر مهزنه.

یوسف دلیکی زور به به زهیی له سینیه. ^(۱)

بەندگراوەکان یوسفیان خوشویست و ڕیزیان لێنا.

خەلکی نیو بەندیخانە که به هاتنی یوسف دلخۆش بون و زۆر به گهورهیان
داده نا.

له گه‌ل یوسف دو که‌سی تریش به‌ند کران.

هه‌ردوکیان خه‌ونیان دی و خه‌ونه‌کانیان بو یوسف گیرایه‌وه.

یہ کیکیان گوتی:

- من له خه ونه که مدا عه ره قم^(۲) دروست ده کرد.

تھوہی تر گوتی:

- منیش له خه ونه که مدا بینیم ناخم له سهر سهرم هه لگرتبو و بالنده لییان ده خوارد.

داوایان له یوسف کرد واتای خه ونه کانیاں بو لیكداته وه.

یوسف له لیكدانه وهی خهونان زانا بو.

(۱) سینہ: سینگ۔

(۲) عذرہق: مہی.

یوسف پێغەمبەرێکی خوا بو.

خەڵک لەو رۆژگارددا خوایان نەدەپەرست.

بەلکو بە ھەوێستی خۆیان چەندین خواوەندیان دانابو.

دەیانگوت: ئەمە خواوەندی وشکانییە، ئەمە خواوەندی دەریایە، ئەمە خواوەندی بۆتییە، ئەمە خواوەندی بارانە.

یوسف ھەمو ئەم گومراپوانانە دەدی و پێدەکەنی.

یوسف ھەمو ئەم گومراپوانانە دەدی و دەگریا.

یوسف دەویست بانگی خەڵکە بکات خوا بپەرستن.

خوا ویستی وابو بانگەوازە کە یوسف لە ناو بەندیخانەدا بێ.

ئەدی نابێ بەندیانیش^(١) ئامۆژگاری وەرگرن؟

ئەدی نابێ بەندیانیش میھرەبانییان لە گەڵ بکری؟

ئەدی بەندیانیش بەندە ی خودا نین؟

ئەدی بەندیانیش ئادەمیزاد نین؟

یوسف لە بەندیخانە بو بەلام ئازاد و ئازا و بویر^(٢) بو.

یوسف ھەزار بو بەلام جوامیر و بەرچاو تیر بو.

پێغەمبەرەن لە ھەر شوێنی بن راستی تاشکرا دەکەن.

پێغەمبەرەن لە ھەر رۆژگارێ بن خێر و خوشی بلۆ دەکەنەو.

(١) بەندی: زیندان، بەندکراو.

(٢) بویر: بەجەرگ و چاونەترس.

١٠- زیره کایه تی یوسف

یوسف له بهردلی خۆیهوه گوتی:

پێویستی وای کردوه ئهم دو پیاوه بینه لای من.

ئهو کهسهی پێویستیش بێ ملکه چ و نهرم و نیانه.

ئهو کهسهی پێویستیش بێ گوێراڤیر^(١) و بهرفه رمانه.

ئهگەر قسهیان بۆ بکه م ههم ئهم دو پیاوه و ههم بهندکراوه کانی تریش گویم بۆ دهگرن.

بهلام یوسف پهلهی نه کرد.

پێیگوتن: دانیشتن، بهرلهوهی خواردنتان بۆ بێ واتای خهونه کانتان پیده لێم.

ئهوانیشت دانیشتن و دلنیا بون.

پاشان یوسف پێیگوتن:

من له لێکدانهوهی واتای خهونان زانامه، ئهم زانستهش خوا فێری کردومه.

ئهوانیشت دلخۆش و دلنیا بون.

ئا لێره دا یوسف دهرفهتی بۆ ههڵکهوت و دهستی کرد به نامۆژگاری.

(١) گوێراڤیر: گوێبیست.

١١- ئامۇزگار يېكردن بە يەكخوا پەرستى

يوسف گوتى: خوا فېرى ئەم زانستەى كىردومە.

بەلام خوا زانستەكەى بە ھەمو كەس نابەخشى.

خوا زانستەكەى بە ھاوبەشپەرست نابەخشىت.

دەزانن بۆچى خوا ئەم زانستەى فېر كىردوم؟

چونكە مەن وازم لە پىيازى ھاوبەشپەرستان ھىناوہ.

پىيازى باوانى خۆم گىرتوہ كە ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقوبىن.

ئىمە بەرەوامان نەزانىوہ ھاوبەش بۆ خودا پەيدا بىكەين.

يوسف گوتى:

ئەم يەكخواپەرستىيە تەنھا بۆ ئىمە نىيە بەلكو بۆ گىشت خەلكىيە.

ئەمە چاكەيەكە خوا بە ئىمەى بەخشىوہ و بە خەلكىشى دەبەخشى، بەلام زۆرىنەى خەلك سوپاسى خوا ناكەن.

يوسف لىرەدا ھەلۋەستەيەكى^(١) كىرد و لىيى پىرسىن:

ئىوہ دەللىن خواوہندى وشكانى و خواوہندى دەريا و خواوہندى بىژىوى و خواوہندى باران.

ئىمەش دەللىن (اللہ) پەرورەدگارى ھەمو جىھانە.

ھەياران ئەم ھەمو خواوہندە پەرت و بلاوانە چاكتەن يان خواى تاك و تەنيا و بەدەسەلات؟

كوانى خواوہندى وشكانى؟ كوانى خواوہندى دەريا و خواوہندى بىژىوى و

(١) ھەلۋەستە: بىدەنگبۇنىكى كەم.

خواوهندی باران؟

پیم بلین ئەم خواوهندانه چ شتیکیان له زهویدا هیناوه ته دی؟

یان له به دیهینانی ئاسمانه کاندای کنگی هاوبهشی خودا بون؟

سهرنج له زهوی بدهن، سهرنج له ئاسمان بدهن، سهرنج له مروژ بدهن.

ئهمه کاره کانی خودایه، دهسا ئیوهش نیشانم دهن غهیره خودا چیان کردوه؟

خواوهندی وشکانی و خواوهندی دهریا و خواوهندی بژیوی و خواوهندی باران

چۆن؟

ئهم خواوهندانه خوانین به لکو ته نهها چهند ناویکن که ئیوه و باب و باپیرانتان

ههلتان به ستون.

دهسهلات دهسهلاتی خواجه، مولک مولکی خواجه، زهوی زهوی خواجه،

فرمان فرمانی خواجه.

ته نهها خوا بپهرستن، ئهمهیه ریپازی راست و تهواو.

به لام زۆرینهی خه لک ئەم راستیه نازان.

١٢- واتای خهونهکان

یوسف که له نامۆژگاریه کهی بو هوه، واتای خهونه کهی بۆ لیکدانه وه.

گوتی: یه کیکیان ده بیته مهیگی^(١) ی پاشا.

ئهو هه تریش له خاچ ده درئ و بالنده سهری ده خوڤ.

یوسف به پیاوه کهی یه که می گوت:

(١) مهیگی: عمره قگی.

- نه گهر نازاد کرای له لای پاشا باسم بکه و له یادم نه کوی.
 هردو پیاوه که یان له بهندیخانه برده دهره وه.
 پیاوی یه که میان نازاد کرد و بو به مديگيږي پاشا.
 پیاوه که ی تریش له خاچ درا و کوژرا.
 مديگيږه که له بیری چو له لای پاشا باسی یوسف بکات.
 یوسف بؤ چهند سالتیک له بهندیخانه دا مایه وه.

١٣- خه ونه که ی پاشا

پاشای میسر خه ونیکي سهیری دیت.
 له خه ونه که دا حفت مانگای قه له وی بیني.
 نهم حفت مانگا قه له وه حفت مانگای لهړ و لاوازیان ده خوارد.
 هدره ها حفت گوله گه نگی سهوز و حفت گوله گه نگی وشکیشی بیني.
 پاشا سهری له م خه ونه سهیره سوړما.
 له وه زیر و گزیره کانی پرسى ناخو نهم خه ونه چی بی؟
 نه وانیش گوتیان: هیچ نیه گه وره م مروژ له خه ودا زور شتی خه یالی ده بیني.
 به لام مديگيږه که گوتی: نا.. هه مو خه ونیک خه یالی نیه، من واتای
 خه ونه که تان بؤ لیکده ده مه وه.
 مديگيږه که چوه بهندیخانه و واتای خه ونه که ی پاشای له یوسف پرسى.
 یوسف چاکه خواز و مردانه بو، به زه یی به دروستکراوه کانی خوا ده هاته وه
 بویه واتای خه ونه که ی بؤ لیکدانه وه.

یوسف چاکه خواز و مهردانه بو، بهرچاوتهنگ و رهزیل^(۱) نه بو، بۆیه واتای خهونه که ی ئاشکرا کرد و ته گبیریشی بۆ کردن.

یوسف گوتی: ماوهی ههفت سال کشتوکال بکهن، جا که دانه ویله کان ده دورنه وه له ناو گوله کانیاں بهیلنه وه، ته نهها نه وهنده ده ریبنن که پیوستانه بیخۆن.

پاشا ئهه ههفت ساله بۆ ماوهی ههفت سال گرانی دادی، ئهه دانه ویله یه ی که دایده گرن له ماوهی ئهه ههفت ساله دا بیخۆن، ته نهها که میك نه بیئت. پاشان خیر و خوشی ده گهریته وه و ولات ده بوژیته وه. مه یگیره که گه رایه وه لای پاشا و واتای خهونه که ی پیرا گه یاند.

۱۴- پاشا به دوا ی یوسفدا ده نیڕی

پاشا که گوپی له واتا و چاره سه ری که بو زۆر دلخۆش و شاد بو، گوتی: کی ئهه واتایه ی لیکدا وه ته وه؟ ئهه پیاوه به ریز و چاکه خوازه کییه که نامۆزگاری کردین و چاره سه ری بۆ داناوین؟

مه یگیره که وه لامی دایه وه و گوتی: گه ورهه! ئهه پیاوه به ریز و چاکه خوازه یوسفی راستگو یه، ههه ئه ویش بو پییگوتم ده به مه یگیره ی پاشا. پاشا شه یدا ی دیداری یوسف بو، که سیکی به دوا ی یوسفدا نارد و گوتی: پرۆ یوسفم بۆ بینه، ده یکه مه راویژکاری تایبه تی خۆم.

(۱) رهزیل: خنس، رژد.

۱۵- یوسف داوای لیکۆلێنەوێ دەکات

نێردراوی پاشا چوێ لای یوسف و پێیگوت: پاشا تۆی دەوێ!
یوسف پازی نەبوێ کسەر لە بەندیخانە بێتە دەرەو، نەبادا خەڵک بلین:
نەوێتا یوسف! کە هەتا دوینی لە بەندیخانە بو، ناپاکی لە گەڵ عەزیزی میسردا
کردبو.

یوسف دەرۆنبەرزی و گەردەنکەشی بو، یوسف زیرەکی و خاوەن ھۆش بو.
ئەگەر ھەر پیاویکی تر لە جێگەی یوسف لە بەندیخانەدا بوایە و نێردراوی
پاشای بۆ چوبوایە.

نێردراوە کە پێی بگوتایە: پاشا بانگت دەکات و چاوەڕێتە.
پیاوێ کە دەسبەجێ بە خێراییی دەرۆیشتی و لە دەرگای بەندیخانە دەچوێ
دەرەو.

بەلام یوسف پەلەیی نەکرد، یوسف بە خێراییی نەچوێ دەرەو.

بەلکو بە نێردراوی پاشای گوت:

من سۆراخم^(۱) دەوێ، من دەمەوێ لە کێشە کەم بکۆلێنەوێ.

پاشان پاشا لە کێشەیی یوسفی کۆلێنەوێ.

پاشا زانی یوسف داوینپاک و بێتاوانە.

خەڵک زانیان یوسف داوینپاک و بێتاوانە.

بەمجۆرە یوسف بە بێتاوانی لە بەندیخانە ھاتە دەرەو.

پاشا ڕیزی یوسفی گرت و پەلەیی بەرز کردەو.

(۱) سۆراخ: لیکۆلێنەوێ.

۱۶- سه رکاری گه نجینه و بهروبومی ولات

یوسف ده یزانی ده سپاکی له ناو خه لکدا کمه بۆته وه.

یوسف ده یزانی گزیکاری له ناو خه لکدا زۆر بوه.

یوسف ده یدی خه لک خیانهت له گه ل مائی خوا ده کهن.

ده یدی زهوی گه لیک گه نجینه ی به نرخه تیډایه به لām به فیرو دراون.

به فیرو دراون چونکه کار به دهسته کان له خوا ناترسن.

سه گه کانیاں تیر و پرڼ که چی خه لک نانیان نیه بیخۆن.

خانوه کانیاں پۆشته کراون که چی خه لک جلیان نیه له بهری بکهن.

خه لک کاتیک سود له گه نجینه و بهروبومه کانی ولات وهرده گرن نه گهر

کار به دهسته کانیاں چاودیریکهر و لیژان بن.

نه گهر چاودیر بن به لām لیژان نه بن نهوا نازانن گه نجینه کانی زهوی بدۆزنه وه و

ناتوانن سودیاں لی وه دهست بیئن.

نه گهر لیژان بن به لām چاودیر نه بن گزی^(۱) و دزی تیډا ده کهن..

یوسف چاودیر و لیژان بو.

یوسف نایهوی چاو له کار به دهسته کان وهرگیڤی تا به هه وهستی خویان مائی

خه لک بدزن.

یوسف ناتوانی بیډهنگ بی و خه لک له برسان بری.

یوسف شهرمی نه ده کرد راسته قینه بدرکیئن.

بۆیه به پاشای گوت: بکه به سهرکاری گه نجینه و به روبومه کانی ولات،
چونکه من چاودییری ده کهم و لیژانیشم.
به مجۆره یوسف بوه سهرکاری گه نجینه کانی میسر.
ئیدی خه لک هه سانه وه و زۆر سوپاسی خویان کرد.

۱۷- براکانی یوسف هاتن

له میسر و شامدا وه ک یوسف هه والی دابو برسیه تی بلاو ببه وه.
خه لکی شام گوئیان لیبدو، یه عقوبیش گوئی لیبدو که له میسر دا پیاویکی
میهره بان ههیه، له میسر دا پیاویکی مهردانه و چاکه خواز ههیه، که نهویش
وه زییری گه نجینه کانی میسره.
خه لک ده چونه لای وه زییره که و داوای دانه ویله یان لیده کرد.
یه عقوبیش هه ندی پاره ی دا کورپه کانی و په وانیه میسری کردن تابه لکو
دانه ویله بینن.
به لام یه عقوب بنیامینی له گه لدا نه ناردن، چونکه یه عقوب بنیامینی زۆر
خۆشه و یست و ههزی نه ده کرد لیی دور بکه ویته وه.
یه عقوب له وه ده ترسا بنیامینیش وه ک یوسف بغه وتینن.
براکانی یوسف به ره و لای یوسف به پڕی که وتن، نه یانده زانی وه زییره که یوسفی
برا بچوکیانه.
نه یانده زانی وه زییره که نه یوسفهیه که له ناو بیهره که دا بو، وایانده زانی یوسف
مردوه.

چۆن نامری که له ناو بیردا ماییته وه، بیره کهش بیریکی قول بی.

بیره کهش له ناو دارستان بی، دارستانه کهش چۆل و هۆل بی!

له شه ودا به جییان هیشتبو، شه وه کهش زۆر تاریک بو.

براکانی یوسف گه یشتنه لای یوسف، یوسف زانی ئەمانه براکانیه تی به لام
ئهوان نه یانزانی ئەمه یوسفه.

ئهوان یوسفیان نه ناسیه وه به لام یوسف ئەوانی ناسیه وه.

یوسف زانی ئەمانه ئەو که سانهن که کاتی خۆی فرییان داوه ته ناو بیره که،
ئهوانه ئەو که سانهن که ویستویانه بیکوژن به لام خوا پاراستویه تی.

له گهڵ ئەمه شدا یوسف هیچ قسه یه کی ره قی پی نه گوتن و روشکینی^(١)
نه کردن.

١٨- گفتوگۆی نیوان یوسف و براکانی

یوسف قسه ی له گهڵدا کردن و گوتی:

- ئیوه خه لکی کوین؟

گوتیان: خه لکی که نعانین!

گوتی: باوکتان ناوی چیه؟

گوتیان: یه عقوبی کوپی ئیسحاقی کوپی ئیبراهیم (درد و سلاوی خویان
لیبی)

(١) روشکین کردن: قسه ی سارد پیگوتن.

گوتی: برای تەرتان هەدیه؟

گوتیان: بەڵێ برایهکی تەرمەن هەدیه ناوی بنیامینه!

گوتی: بۆچی لە گەڵ خۆتان نەتانهێناوه؟

گوتیان: چونکە باوکمان بە تەنیا بە جێی ناھێڵی و حەز ناکا لێی دور
بکەوێتەوه.

گوتی: لەبەر چ بە تەنیا بە جێی ناھێڵی، منداڵە؟

گوتیان: نەخێر، لەبەر ئەوەی کاتی خۆی برایهکی هەبو ناوی یوسف بو،
جاریکیان بۆ سەیرانی چوین، لەوێدا ئێمە خەریکی پیشەڕکێ بوین و یوسفیشمان
لە لای شتومە کەکان بە جێ هێشت، تا ئێمە هاتینەوه گورگ خواردبوی.

یوسف لە دڵی خۆی پێدەکەنی بەلام هیچ قسەیەکی ساردی پێ نەگوتن،
یوسف شەیدای بینینی بنیامینی برای بو.

خوای گەوره و یستی ئەمجارەش یەعقوب تاقی بکاتەوه.

یوسف فەرمانی کرد نانیان بدەن.

پاشان پێی گوتن: بۆن براکە ی تریشتان بینن، ئەگەر نا دانەوێڵەتان نادەم.

یوسف فەرمانی کرد پارە و پوله کەیان بخەنەوه ناو کەلوپەلەکانیان.

۱۹- گەفتوگۆی نیوان یەعقوب و کورەکانی

براکان گەڕانەوه لای باوکیان و ئەوەی پێیدا بو بۆیان گێڕایەوه، گوتیان:

بابە! دەبێ بنیامینمان لە گەڵدا بنێری ئەگەر نا وەزیر دانەوێڵەمان نادات،
خەمی بنیامینیش نەبێ ئێمە دەپاریزین.

يەعقوب گوتى: لىتتان دلتيا نيم وەك چۆن كاتى خۆى لە يوسف لىتتان دلتيا نەبوم... روداوە كەى يوسفستان لە ياد چو؟ بنيامينيش وەك يوسف دەپاريزن؟ بەلام خۆ خوا پاريزەرە، خوا لە ھەمو كەس مېھرەبانتەرە.

براكان لەناو كەلوپەلەكاندا پارەوپولەكەيان دۆزىەو، بە باوكيان گوت: بەراستى ئەم وەزىرە پياويكى گەلىك بەرپرز و جواميرە، پارەوپولەكەى بۆ گلدائىنەو و ھىچى نەگىراوەتەو.

بابە! دەتووخا بنيامينمان لەگەلدا بنيرە تا بەشى ئەویش وەرگرين. يەعقوب گوتى: تا بەلئين بە خوا نەدەن لەگەل خۆتانى بىننەو لەگەلتانى نانيرم، ئەگەر شتىكىش پوى دا لە دەسلالتى ئيوەدا نەبو جيى گلهيى نيه. ئەوانيش بەلئينيان بە خوا دا بنيامين پياريزن و لەگەل خويانى بىننەو. يەعقوب گوتى: خوا ئاگاي لىيە چ دەلئين.

يەعقوب بنيامينى لەگەلدا بەرپى كردن و گوتى: كۆرەكانم! ھەموتان لە يەك دەرگاوە مەچونە ناو شار. لە چەند دەرگايەكى جياوازەو بەرۆنە ژورەو.

۲۰- بنيامين لە لاى يوسفدا

براكان فەرمانەكەى باوكيان جىبەجى كرد و لە چەند دەرگايەكى جياوازەو چوئە ژورەو تا گەيشتنە لاى يوسف.

يوسف كە بنيامينى بينى زۆر دلخۆش بو، بنيامينى لە مالى خۆى كردە ميوان.

له ماله وه خوی بو بنیامین ناشکرا کرد و پیښگوت: من یوسفی براتم..
بنیامین دلنیا بو.

یوسف دواي پوژگارۍکی دور و دريژ له داپران و جيا بونه وه له گه ل بنیامین به
ديده نۍ يه کتری شاد بونه وه، يوسف دايک و باوک و مالتی و پوژانی مندالۍ به
ياد هاته وه.

يوسف ويستی بنیامینی له لادا بښيټه وه، تا هه مو پوژي بيبيښي و له
باره ي ماله وه پرسياري ليښکات و بيدويښي.

به لام چوڼ بتواني ټم مدهسته بښيټه دي که سبهيني بنیامین بو که نعان
بگهريټه وه؟

چوڼ ټم مدهسته بښيټه دي که براکان به لينيان به خوا دايي له گه ل خوياني
ببه نه وه؟

يوسف چوڼ ده تواني به بي هې بنیامین له لاي خویدا به ند بکات؟

ټه گهر وابي خه لک ده لين: وه زير به بي هې پياويکي که نعانۍ به ند کردوه!
بيگومان ټه مه سته ميکي مهنه.

به لام يوسف زيړهک و تيگه يشتو بو.

يوسف جاميکي به هاداري هه بو، ناوي تيډا ده خواره وه، جامه که ي خسته
ناو که لويه له که ي بنیامین، پاشان که براکان پوښتن ديده وانتيک^(۱) هاواري کرد:
به وستن نيوه دزن.

براکان گه پانه وه و گوتيان: چتان بزر کردوه؟

(۱) ديده وان: چاودتير.

دیدەوان گوتی: جامی وەزیر بزر بوە، هەرکە سیڤکیش بەر لەو هی بیسکینین جامە دزراوە کە بگەرێنیتەوێک یەك بارە وشتی لە دانەوێڵە ییڤسکەش دەکری.

براکان گوتیان: سویند به خوا ئیمه نه هاتوین خراپه بکهین و دزیمان نه کردوه.

دیدہ وان گوتی: نہ گھر دروٽان کرد و دزیبوتان سزای دزه که چیہ؟

گوتیان سزای دز تهوویه بهند بکری، ئیمه ئاوا سزای دزان ده دهین.

دیدەوانە کە دواى ئەوەى کە لۆپەلى ھەمويانى پشکنى جامە کەى لە ناو کە لۆپەلى بنیامین دۆزیووە.

براکان شهرمه زار بون به لām به بی شهرمی گوتیان:

نه‌گهر بنیامین ئیستاکه دزی ده‌کا، له‌پیشوشدا یوسفی برای دزی کرد.

یوسف نهم بوختانهی گوی لیبو به لام دهنگی نه کرد و تورپه نه بو، یوسف
پیاویکی به ریز و دلنهرم بو.

براكان گوتيان: وه زيرى بهر پتر! ئەم كۆرە باو كىكى پىرى به تەمەنى ھەيە،
لەبەر خاترى باوكە كەى ئازادى بىكە و لە جياتى ئەو يە كىك لە ئىمە بەند بىكە،
تۆ مروڤئىكى چاكە كارى ئەم چاكە يە مان لە گەل بىكە.

یوسف گوتی: پەنا بە خوا! ئیتمە چۆن کاری وا دەکەین، ئیتمە تەنھا ئەو کەسە بەند دەکەین کە جامە کەمان لە لادا دۆزیوە تەو، ئەگەر یەکیکی تر بەند بکەین واتا ستمە کمان کردووە!

به مجوره بنیامین له لای یوسفدا مایه وه، ههردو برا به کتر دلخۆش و شاد بون.

يوسف له ميڙ ٻو به ته نيا ٻو، له ميڙ ٻو خرم و ڪه سي نه ڏي ٻو.

دوای ئەم لیکدا برانە درێژە خوا وایکرد بە بنیامین شاد بێتەوه، چۆن دەکری
له لای خوێ نهیهیلێتهوه و لیبگهڕی بچیتتهوه! نابێ چهند پۆژیک بیبینی و
به دلخۆشی بیدوینێ؟! جا نهگهڕ برا له لای برا بێنیتتهوه ستهمه؟! نه خێر هه رگیز
سته م نیه.

۲۱- گه رانه وه بۆ لای یه عقوب

براکان له روی یه کتر دامابون و نهیاندەزانی چۆن بگهڕینهوه لای باوکیان؟!
براکان بیریان کردهوه چ به باوکیان بلین؟!
دوینێ به هه والێ فهوتانی یوسف دلێان تهزاند و جههرگیان سوتاند و
خهفه تباریان کرد، نه مپۆش به هه والێ بنیامین؟!
برا گه وره کهیان له میسر دا مایه وه و به براکانی تری گوت:
ئێوه برۆنه وه به بابە بلین: بابە گیان! کۆپه کهت دزی کردوه، ئیمهش
شایه تیمان نه دا مه گهڕ له سه ر نه وه ی که زانیمان، ئاگاشمان له نادیار نه بو.
یه عقوب که ر و دا وه که ی گوێ لیبو، زانی خوا دهستی له م کاره دا ههیه، زانی
خوا تاقی ده کاته وه.
دوینێ که به یوسف جههرگی سوتاو، نه مپۆکش به بنیامین جههرگی بسوتی؟،
نه خێر خوا دو کاره ساتی به سه ردا ناهینێ، نه خێر خوا دو جار ان جههرگی
ناسوتینێ.
نه خێر خوا دو جار ان به دو کۆپی وه ک یوسف و بینامین جههرگی ناسوتینێ.
خوا دهستی کی نادیار ی له م کاره دا ههیه.

خوا ھيڪمھ تيڪي شاراوھي لھم کارھدا ھديھ.

خوا ھم ھميشه ڪھ بھندھ ڪاني تاقير ڪرڊو تهوھ پاشان دلّی خوش ڪرڊون و خوشي پڻ بھ خشيون.

پاشان خو ڪورھ گھورھ ڪھشي لھ ميسر ماوھ تهوھ و نه گھراوھ تهوھ.

خو بڻ سييھم جاريش جھرگي ناسوتي! نه خير نابي وابي.

ليڙھدا يھ عقوب دلّيا بو و گوتي: بھشڪو^(١) خو ھم مويانم بڻ بگھريني تهوھ،
خوا زانايھ و ڪار بھ جيئھ.

٢٢- نهينيھ ڪھ دھردھ ڪھوي

بھلام يھ عقوبيش مرڙھ، لھ سينھيدا دلّ ھديھ نھ ڪوچڪھ بھرد.

يوسفی بھ ياد ھاتھوھ و خھمھ ڪھي تازه بڻوھ و گوتي:

نھي داخم بڻ يوسف.

ڪورھ ڪاني سھر ڪڙنھيان ڪرڊ و گوتيان:

چيھ يوسف لھ ياد ناڪھي؟ دھتھوي بھ خھمان خوٽ بھوتيني؟

يھ عقوب گوتي: گازندھ و خھم و ڪھسھرم ھر بڻ خو دھدر ڪينم، ٺھوھي من
لھ بارھي خواوھ دھيزانم ٺيھوھ نايزانن.

يھ عقوب دھيزاني ناٿو ميڏي بيڙو اوبونھ، يھ عقوب ھيوايھ ڪي زوري بھ خوا

ھبھو.

(١) بھشڪو: بھلڪو، خڙگھ وادھبو.

كۆرەكانى ناردەوہ مىسر بەو مەبەستەى سۆراخى يوسىف و بنىامىنى بۆ
بىكەن و بەوردى بەدوايدا بىگەرپن.

يەعقوب بە كۆرەكانى گوت: نەكەن لە مېھرەبانىخوا ناومىد بن.

براكان سىببارە چۈنەوہ مىسر.

چۈنە لاى يوسىف و باسى ھەژارى و لىقەوماوى خۇيانىان بۆ كرد و داواى
چاكەيان لىكرد.

لىرەدا خەم و خۆشەويستى لە ناخى يوسىف كلىپەى كرد و يوسىف چىدى خۆى
نەگرت و ئۆقرەى نەما.

كۆرپانى باوكم و كۆرپانى پىغەمبەران سكالائى ھەژارى و لىقەوماوى خۇيان
لەلاى ۋەزىرىك دەردەبىن!

تا كەنگى خۇمىيان بۆ ئاشكرا نەكەم؟ تا كەنگى ۋا بە پەرىشانى بيانىنم؟ تا
كەنگى باوكى خۆشەويستم نەبىنم؟

يوسىف خۆى بۆ نەگىرا و پىيگوتن:

ئاخۇ زانىوتانە چىتان بەسەر يوسىف و براكەى ھىئا؟ ئىۋە بەراستى نەزان
بون.

براكان دەيانزانى جگە لە يوسىف و لە خۇيان ھىچ كەسىكىتر بەم نەينىيە
ئاگادار نىيە، بۆيە زانىيان ئەمە يوسىف!

سبحان الله! يوسىف زندوہ؟! لەناو بىردا نەمردوہ?! لە خۇمان خەنى! يوسىف
ۋەزىرى مىسرە?!

يوسىف ئەمىندارى گەنجىنەكانى مىسرە?!

یوسف بو خواردنی دایینی؟!

براکان لهوه بیگومان بون شه کهسهی له گهلیان ده دوی خۆیه تی، یوسفی
کوری یه عقبوبه!

گوتیان: توخوا تۆ یوسفی؟

گوتی: به لئی من یوسفم نه مهش برامه، خوا چاکهی له گه لدا کردوین،
هه رکه سیك له خوا بترسی و ئارام بگری، دیاره خوا پاداشتی چاکه کاران ون
ناکات.

گوتیان: سویند به خوا خوا تۆی به سهر ئیمه دا سهرخستوه، ئیمه تاوانبار
بوین.

به لام یوسف سهر کۆنه ی نه کردن، به لکو پییگوتن:
خوا لیلتان خوش بی، خوا له هه مو کهس میهره بانتره.

۲۲- یوسف به دوا ی یه عقبوبدا ده نیڤی

یوسف شهیدای دیدنه ی^(۱) یه عقبوب بو، چون شهیدای نابیی که نه وهنده له
میژ له لیک دابراون؟

ماده م نهینیه که ناشکرا بو ئیتر بۆچی ئارام بگری؟

ماده م باوکی خواردن و خواردنه وه و خهوی لی تال بوی شه چون چیژ له
خواردن و خواردنه وه و خه وهرده گری؟

(۱) دیدنه: دیدار، دیت.

نهیڤنیه که ناشکرا بو، نهیڤنیه که دەرکهوتوه، خوا مه بهستیهتی یه عقیوب له م
په ریشانیه رزگار بکات و چاوه کانی رۆن بکاتهوه.

یه عقیوب ئه وهنده بۆ یوسف خه می خوارد بو، ئه وهنده بۆ یوسف گریا بو
ههردو چاوه کانی کوێر ببون.

یوسف به برا کانی گوت:

برۆن ئه م کراسه ی من بۆ باوکم بیهن و به سه ر ده موچاوی دا به دن چاوه کانی
چاک ده بنه وه، هه مو خزم و که سانی ش بۆ ئێره بیئن.

٢٤- یه عقیوب له لای یوسفدا

کاتی که به رپۆ کهوتن و کراسه که ی یوسفیان به ره و که نه ان ده برد، یه عقیوب
ههستی به بۆنی یوسف کرد و گوتی:

من وا بۆنی یوسف ده که م.

که سوکاره که ی گوتیان:

سویند به خوا هه ر له سه ر هه ره ^(١) هه له که ی پێشتر ماوی.

به لام یه عقیوب راستی ده کرد هه له نه بو، کاتی که موژده ی یوسفیان پێرا گه یان
و کراسه که یان به سه ر ده موچاوی دا دا چاوه کانی ساغ بونه وه، گوتی:

ئه دی نه مگوت ئه وه ی من له به ره ی خوا وه ده یزانم ئێوه نایزان؟!

کورپه کان گوتیان: بابه گیان! داوا له خوا بکه له تاوانه که مان خو ش ببی،
ئێمه تاوانبار بوین.

(١) هه ره: بیر، فکەر.

يه عقوب گوتی: باشه، داوا له خوا ده که م ليټان خوښ بئ، خوا ليټورده و ميه ره بانه.

يه عقوب که گه شته ميسر يوسف زور به گرمی و به دلخوشي پيشوازی ليکړدن، باوک و کور نه و نه ده دلخوش و شاد بون ناکړئ به قسه باس بکړئ. نه و پوځه پوځيکي خوش و پيروز بو، له سهرتاسه رى ميسر ناوبانگى دايه وه. يوسف دايک و باوکى له سهر ته خت دانا، هم مو سهرى نه واز شيان بؤ يوسف دانه واند.

يوسف گوتی: نه مه بو واتای خه ونه که ی منداليم، وا خوا به راستی گيړا. له مندالی خه ونم بينی يازده ته ستيره و پوځ و مانگ سوژده يان بؤ بردم. يوسف زور ستايشی خواى کرد، يوسف زور سوپاسی خواى کرد. يه عقوب و بنه مال له که ی بؤ ماوه ی پوځ گاريکى دور و دريژ له ميسر مانه وه. يه عقوب و خيژانه که ی له ميسر دا کؤچى دواييان کرد و به ره و لای خوا گه رانه وه.

٢٥- کؤتايی پر خيړ

يوسف به هوئى نه و مولکه زوره ی که له بهر ده ستيدا بو خوئ ليټه گؤرا و له خوا بيتاگا نه بو.

يوسف هم ميسه يادى خواى ده کرد و خواى ده په رست و له خوا ده ترسا. يوسف به فهرمايشته کانی^(١) خوا حوکمى ولاټى ده گيړا.

(١) فهرمايشته: فرمان، نه مر.

یوسف مولک و مالی دنیای پێ زۆر گرنگ نەبو.

یوسف حەزی نەدەکرد وەک پاشایان بمی و لە روژی زندوبونەوه لە گەڵ پاشایان کۆبکریتهوه.

بەلکو حەزی دەکرد وەک بەندە خواپەرستەکان بمی و لە گەڵ چاکەکاران حەشر بکری.

یوسف لە خوا دەپاراپیەوه و دەیگوت:

خوایە! مولک و مالیکی زۆرت پێداوم، واتای لیکدانەوهی خەونانت فێرکردوم، پەرورەدگارا! وەدیهێنەری ئەرز و ئاسمانان! تۆ لە دنیا و لە دوااییدا هەر خواي پەرورەدگاری منی، بە موسڵمانییتی بمیینه و بە چاکەکارانم بگهیەنەوه.

خواي گەورەش بە موسڵمانییتی مراندی و بە باب و باپیرهکانی گەیانەد کە ئیبراهیم و ئیسحاق و یەعقوب بون، درود و سلاوی خوا لەوان و لە پێغەمبەری خوشمان بی.

به سه‌رهاتی

پیغهمبه‌ر نوح

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دواى ئادەمدا

خوای گەوره بەره کەتی خستە نەوێ ئادەم و، ژن و پیاویکی گەلیک زۆریان لیکەوتەو، نەوێ ئادەم زۆر زۆر بون و بەسەر زەوی بلایونەو.

ئەگەر ئادەم بەخۆی بگەریتەو و منداڵەکانی ببینی نایانناسی.

ئەگەر پیتی بلین: باوکە ئادەم! ئەم خەلکە هەمووی نەو و منداڵی تۆن، سەرسام دەبی و دەلی: سوبحانەللا! ئەم خەلکە هەمووی منداڵی منن؟! ئەم خەلکە هەمووی نەوێ منن؟!

نەوێ ئادەم زۆر گوند و شاریان دروست کرد، گەلیک خانویان بنیات نا، زەوی و زاریان دەکیلا و دانەویڵەیان دەچاند، بەمچۆرە بۆ خۆ دەژیان.

ئەوکات خەلک هەمو لەسەر دینی باوکە ئادەم بون، تەنھا خویان دەپەرست و لە هاوبەشپەرستی دور بون.

خەلک هەمو یەک نەتەو بون، ئادەم باوکی هەمویان بو، تەنھا خویان بە پەرورەدگار دادەنا.

٢- جەسودی شەیتان

بەلام ئیبلیس و نەوێکانی ئیبلیس چۆن بەمە راژی دەبن؟

هیشتا خەلک خوا دەپەرستن؟

هیشتا خەلک ناکۆک نین و یەک نەتەوین^(١)؟

(١) نەتەو: ئوممەت.

نابىۋا بىۋا! نابىۋا بىۋا!

نەۋەكانى ئادەم بېچنە بەھەشت و نەۋەكانى ئىبلىسىش بېچنە دۆزەخ؟ نابىۋا
 ۋابىۋا! نابىۋا بىۋا!

ئىبلىس سوژدەي بۇ ئادەم نەبەردوۋە بۆيە خوا دەرى كەردوۋە و نەفرەتى^(۱)
 لىكەردوۋە.

ئەدى نابىۋا تۆلە لە مىندالەكانى ئادەم بىكەتەۋە تا ئەۋانىش بېچنە دۆزەخ؟ بەلىۋا
 تۆلە دەكەتەۋە! بەلىۋا تۆلە دەكەتەۋە!

۳- بىر كەردنەۋە شەيتان

شەيتان بىرى كەردەۋە خەلەك بىخاتە سەر بىپەرستى، تا بەلەكو بېچنە دۆزەخ و
 ھەرگىز نەچنە بەھەشتەۋە.

شەيتان دەيزانى خوا لە ھەرچى گوناح و تاۋان ھەيە خۇش بىۋا لە
 ھاۋەشپەرستى خۇش نابىۋا.

بۆيە شەيتان وىستى خەلەك بۇ ھاۋەشپەرستى بانگ بىكا تا ھەرگىزاۋ
 ھەرگىز نەچنە بەھەشتى.

شەيتان بىرى كەردەۋە چ رېگەيەك بىگىتە بەر تا بتۋانى خەلەك لە
 خواپەرستىيەۋە بەرەۋ ھاۋەشپەرستى بانگ بىكا؟

ئەگەر بېچىتە لاى خەلەك و پىيان بلىۋا: خەلەكىنە بت بىپەرستى، خوا مەپەرستى.
 خەلەك جۈينى پىدەدەن، لىۋى دەدەن، تىۋى ھەلدەدەن.

(۱) نەفرەت: نەفرىن، لەئەنت.

دەلىن: پەنا بە خوا! ھاوبەش بۇ خوا پەيدا بکەين؟! بتى لە بەرد بپەرستين؟!
برۆ وازمان لى بىنە، تۆ شەيتانى نە فرەت لىکراوى! تۆ شەيتانى خراپە خوازى!

۴- فىلى شەيتان

بە لام شەيتان دەرگايەكى دۆزىمە و لەم دەرگايەمە چو ناو مىشكى خەلکى.
لە ناو خەلکدا چەند پياويک ھەبون پياوى لە خواترس بون، شەم و رۆژ ھەر خويان
دەپەرست و زۆر يادى خويان دە کردەو.
ئەم پياوانە خويان خۆش دەويست، خواش ئەوانى خۆش دەويست و نزاى^(۱) قبول
دە کردن.

خەلک ئەم پياوانەى خۆش دەويست و بە گەورەيان دادەنان.
شەيتان زۆر چاک بەمە ئاگادار بو.

ئەم پياوانە مردن و بەرەو لای خوا گەرانەو.
شەيتان چو لای خەلکەكە و پياوہكانى ياد خستەو.
گوتى: فلان و فيسار پياو چۆن بون؟

گوتيان: سبھان اللہ! پياوى لە خواترس و خواپەرست بون! ئەگەر نزايان
بکردايە قبول دەبو، ئەگەر داوايان لە خوا بکردايە خوا پىتى دەبەخشين.

(۱) نزا: دوعا، پارانەو.

۵- وىنەي پياوچاكەكان

شەيتان گوتى: ئىيۈە بۆيان خەمبارن؟

گوتيان: زۆر خەمبارىن.

گوتى: ئىيۈە تامەزرۆن بۆيان؟

گوتيان: زۆر تامەزرۆين.

گوتى: مادەم وايە بۆچى ھەمو رۆژى تەماشايان ناكەن؟

گوتيان: چۆن دەتوانىن؟ ئەوان مردون و نەماون؟!

گوتى: وىنەيان بۆ بىكىشن و گشت سبەينان سەيريان بىكەن.

خەلگ بە قسەكەي ئىبىلىس سەرسام بون و وىنەي پياوچاكەكانيان كىشا،

ھەمو رۆژى سەيرى وىنەكانيان دەکرد، كە وىنەكانيان دەدى پياو چاكەكانيان بەبىر دەھاتەوہ.

۶- لە وىنەوہ بۆ پەيكەر

پاشان خەلگ بەرەبەرە وىنەكانيان كىرە پەيكەر.

پەيكەرىكى گەلى زۆريان بۆ پياو چاكەكان داتاشى.

پەيكەرەكانيان لە مال و لە مزگەوتان دادەنا.

خەلگەكە خوايان دەپەرست و ھاوبەشيان بۆ پەيدا نەدەکرد.

دەيانزانى ئەم پەيكەرەنە خوا نىن و پەيكەرى پياوچاكانن.

دەياتزانى پەيكەرەكان بەردن و زيان و قازانچ ناگەيەنن و بژىوييان
پىنابەخشن.

بەلام بۇ تەبەررۇك و پىرۆزى بەكارىان دىنان و بە گەرەيان دادەنان، چونكە
پەيكەرى پىاوچاكان بون.

ئىتر ژمارەى پەيكەرەكان زۆر بون و زۆر بە گەرە سەيرىان دەكردن، ھەر
پىاوچاكتىك بىر دىبايە پەيكەرىكىيان بۇ دروست دەكرد و ناوى پىاوچاكتەكەيان
لیدەنا.

۷- لە پەيكەرەوہ بۇبت

ئەم چىنە خەلگە مردن.

كۆرەكان باوكى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىيان بۇ تەبەررۇك و پىرۆزى بەكار
دىنا.

باوكانى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىيان بە گەرە دادەنا.

دەياندى پەيكەرەكانىيان ماچ دەكرد و دەستىيان پى دادەھىتەنان و دوعاىيان
لەلادا دەكردن.

دەياندى سەريان بۇ دادەنواند و كړنوشيان بۇ دەبردن.

بەلام كۆرەكان لە باوانىيان تىپەراند و وايان لىھات سوژدەيان بۇ دەبردن و
لىيان دەپارانەوہ و قوربانىيان بۇ سەر دەبرين.

بەمجۆرە بتەكان بون بە خواوہند، خەلك پىشتىر چۆن خوايان دەپەرست و ايان
لىھات بە ھەمان شىوہش خواوہندەكان بپەرستن.

خواوهنده كان گه لی زۆر بون، ئەمه ناوی وه دده و ئەوه ناوی سواعه، ئەمه ناوی یه غوشه و ئەوه ناوی یه عوقه، ئەمهش ناوی نه سره.

۸- تورهیی خوا

خوا گه لیك له م خه لكه هاوبه شپه رسته توره بو و نه فره تی لیكردن، چۆن خوا له خه لكی توره نه بی و نه فره تیان لی نه كات؟

ئایا بۆ هاوبه شپه رستی دروستی كردون؟

ئایا بۆ هاوبه شپه رستی بژیویان پێده به خشی؟

له سه ر زه وی بژۆن و به خواش بیروا بن؟!

بژیوی خوا بخۆن و هاوتاشی بۆ بریار ده ن؟!

به راستی ئەمه سته میکی گه وره یه! به راستی ئەمه سته میکی گه وره یه!

خوا له خه لكه كه توره بو، بارانی بۆ نه باراندن، بژیوی لی كه م كردنه وه، دانه ویله كه م بوه وه، نه وه و منداال كه م بونه وه.

به لام خه لك هۆشیار نه بونه وه، به لام خه لك ژیان^(۱) نه بونه وه.

۹- پىغەمبەر

خا ويستى پىغەمبەرىكىيان بۇ بنىرى تا لەگەلئان بدوى و ئامۇزگارىيان
بكات.

خا لەگەل تاك بە تاكى مرۇقان نادوى، خا لەگەل يەكە يەكەى خەلكان
نادوى و بلئى وا بكن و وا مەكن.

پاشاكان لەگەل يەكە يەكەى خەلكى نادوين.

پاشاكان ناچنە لاي يەكە يەكەى خەلك و پىيان بلئن وا بكن و وا مەكن.
پاشاكان مرۇقن وەك ھەر مرۇقىكىتر، ھەمو كەسىك دەتوانئ بيانبينئ و
گوى لە وتەكانيان بگرئ.

بەلام كەس ناتوانئ خا ببينئ و لەگەلئى بدوى و گوى لە وتەكانى بگرئ.

تەنھا ئەو كەسانە دەتوانن كە خا خوى مەبەستى بن.

بۆيە خا ويستى پىغەمبەرىك بۇ خەلك بنىرى تا لەگەلئان بدوى
ئامۇزگارىيان بكات.

۱۰- مرۇق يان فرىشتە؟

خا واى ويست پىغەمبەرەكە مرۇق بئى، يەكك بئى لە خەلكەكە، خەلك
بيناسن و لە وتەكانى بگەن.

ئەگەر پىغەمبەرەكە فرىشتە بوايە خەلك دەيگوت:

جياوازيان وەك ئاسمان و رېسمان وايە، ئەو فرىشتە و ئىمە مرۇق! ئىمە نان
دەخوين و ئاو دەخوينەو و نەو ھەمان ھەيە، چۆن دەتوانين خا پېدرستين؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۋۇبى دەلى:

مىنىش نان دەخۇم و ئاۋ دەخۇمەۋە و نەۋەم ھەيە كەچى ئەۋەتەننى دەتوانم خوا
بپەرستم، دەى ئىۋە بۆچى خوا ناپەرستى؟

ئەگەر پېغەمبەرەكە فرىشتە بوايە خەلك دەيگوت:

تۆ برسى و تىننۇ نابى، تۆ نەساغ نابى و نامرى بۆيە دەتوانى بەردەۋام خوا
بپەرستى و يادى خوا بكەى! بەلام ئىمە مەرۋۇق، تىننۇ دەبىن و برسى دەبىن،
نەساغ دەبىن و دەمرىن، چۆن دەتوانىن بەردەۋام خوا بپەرستىن و يادى بكەين؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۋۇبى دەلى:

مىنىش ۋەكو ئىۋەم، برسى و تىننۇ دەبىم، نەساغ دەبىم و دەمرىم، كەچى ئەۋەتەننى
دەتوانم خوا بپەرستم و يادى بكەم، دەى ئىۋە بۆچى خوا ناپەرستىن و يادى ناكەن؟
كەۋاتە ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۋۇبى خەلك قىسەى دەپرېت و برۋىيانوى
نامىننى.

۱۱- پېغەمبەر نوح

خوا ۋاى ويست نوح بىكەتە پېغەمبەر و بۆ نەتەۋەكەى بنىرى.

لە ناۋ نەتەۋەى نوحدا گەلىك پىاۋى دەۋلەمەند و سەرۋك ھەبون، بەلام خوا
نوحى بۆ پەيامەكەى خۆى ھەلېژارد، كەسىكى ترى ھەلنەبژراد.

خوا خۆى دەزانى كى پەيامەكەى ھەلدەگرى، خوا خۆى دەزانى كى
رەسپاردەكەى ھەلدەگرى.

نوح پیاویکی چاکەخواز و بەرپێز و جوامێر بو، نوح پیاویکی ژیر و دلنەرم بو،
نوح پاویکی دلسۆز و بە بەزەیی بو، نوح پیاویکی دەسپاک و راستگۆ بو.
خوای نوحی بۆ پەيامەکەى خۆى ھەلبژارد و سروشى^(۱) بۆ دابەزاندى و پێى
فەرمو:

ئەى نوح! ھەلسە نەتەو و کەت بێدار بکەو و بەر لەوێ سزای سەختى خوايان
دوچار ببێ.

ئەویش ھەلسا و بەناو نەتەو و کەیدا دەگەرا و بە خەلکەکەى دەگوت:
خەلکینە! من پێغەمبەرى خوا، بۆتان دلسۆزم گویم بۆ بگرن.

۱۲- نەتەو و کەى چ وەلامیکیان دایەو؟

نوح کاتێک نەتەو و کەى بێدار دەکردهو و دەیگوت:

خەلکینە! من پێغەمبەرى خوا، بۆتان دلسۆزم گویم بۆ بگرن.

ھەندئى کەس دەیانگوت:

کەنگى^(۲) بۆتە پێغەمبەر؟ تا دوینى وەك ئیمە پیاویکی ئاسایی بو کەچى
ئەمڕۆ دەلێ پێغەمبەرى خوا؟!

برادەرەکانى دەیانگوت:

لە منداڵى لەگەڵ ئیمە یارى دەکرد و ھەموو رۆژى لەگەڵمان دادەنیشیت!
کەنگى پێغەمبەرایەتى بۆ ھاتو؟ بە شەو یان بە رۆژ؟! ..

(۱) سروش: نیگا، وەحى.

(۲) کەنگى: کەى، چ کاتى.

دەۋلە مەندە لوتبەرزە كان^(۱) دەيانگوت:

دياره خوا كەسىكى ترى نەبىنىۋە؟ ديارە ھەمو خەلك مردون و تەنھا ئەم
ھەزارەى تىدا ماۋەتەۋە؟!

نەفامە كان دەيانگوت:

چۆن دەلى پىغەمبەرم؟ خۆ نوحىش ۋەك ئىمە مرۆڧە!

ھەندى كەسى تر دەيانگوت:

ئەگەر خوا پىغەمبەرى بناردايە فرىشتەيەكى دەنارد، لە باب و باپىرانمان
نەبىستۋە مرۆڧ بىتتە پىغەمبەر!

ھەندى كەسى ترىش دەيانگوت:

دياره نوح مەبەستى لەم وتانە ئەۋەيە كە بىتتە سەرۆك و دەمراستى خەلكى!

۱۳- گىفتوگۆى نىۋان نوح و نەتەۋەكەى

خەلك پىيانوابو بىتپەرستى كاريكى راست و دروستە، پىيانوابو ھۆشمەندىيە.

پىيانوابو ئەۋ كەسەى بت نەپەرستى گومرا و گەمژەيە.

دەيانگوت: باب و باپىرانمان بتيان دەپەرست، بۆچى ئەم كابرايە بت
نەپەرستى؟

نوح دەيزانى بىتپەرستى گومرا ،ونە، بىتپەرستى گەمژەيە.

نوح دەيزانى باب و باپىران لە گومرايون و گەمژەيىدا ژياون.

(۱) لوتبەرز: خۆ بەگەرەزان، فىزىبەرز.

ئادەم باوکی هەموان بو کەچی بێی نەدەپەرست، بەلکو خۆی دەپەرست.
نوح دەیزانی نەتەوێ کە لە گومراپون و گەمژەیی دان چونکە بەرد دەپەرستن
و ئەو خۆدایە ناپەرستن کە دروستی کردون.

نوح بە نێو نەتەوێ کەیدا دەگه‌را و پر بە دەنگی خۆی هاواری دەکرد:
هۆ نەتەوێ کەم! تەنھا خوا بپەرستن، جگە لە خوا پەرستراوی تری بە هەقتان
نیە، من دەترسم توشی سزای پۆژێکی سەخت ببن.

کەچی پیاوماقولا^(۱) نەتەوێ کە لە گوتیان:

ئەو نوح نێمە پێمان وایە تۆ گومرا بوی.

نوح وەلا می دانەوێ و گوتی:

نەتەوێ کەم! من گومرا نیسم، من پیغمبه‌رم لەلای خواوە نێردراوم،
پەیا مەکانی خواتان پێداوە گەیه‌نم و نامۆژگاریتان دەکەم، ئەوێ من لە بارەو
خواوە دەیزانم ئێوێ نایزانن.

۱۴- زەبۆنەکان شوینت کەوتون

نوح گەلیکی هەول دا نەتەوێ کە لە برۆای پێینن و خوا بپەرستن و واز لە
بشپەرستی پێینن.

بەلام نەتەوێ کە لە برۆایان پێنەهینا، تەنھا چەند کەسێک برۆایان پێهینا کە
بە بەری رەنجی خۆیان دەژیان و تەنھا حەللیان دەخوارد.

(۱) پیاوماقول: پیاوی دیار و دەمراست.

به لام دهوله مهندانی نه ته وه که ی له بهر شه وه ی خو یان به گه وه ده زانی
ملکه چی نوح نه بون، به مال و مندالان خه ریک بون و بیریان له پوژی دوا یی
نه ده کرده وه.

ده یانگوت: نیمه گه وه و ده مپراستی خه لکین، نه مانه زه بون و پوت و بر سین.

کاتیک نوح بو خوا په رستی بانگی ده کردن ده یانگوت:

چون پروات پی دینین که زه بونه کان شوینی تو که وتون.

داوایان له نوح کرد هه ژار و پوت و برسیه کان دهر بکات و له خوی به دوریان
خاته وه.

به لام نوح داوا که ی پرت کرد نه وه و پییگوتن:

من هه رگیز پرواداران دهرنا که م، دهرگا که ی من ئاستانه ی^(۱) پاشایان نیه، من
پیغمبرم و له سزای خوا بیدارتان ده که مه وه.

نوح دهیزانی نه م هه ژار و پوت و برسیانه پرواداری دل سوزن.

دهیزانی نه گه هه ژاره کان دهر بکات خوا لیی تورپه ده بی، که سیش ناتوانی له
سزای خوا پزگاری بکات.

له بهر شه وه به نه ته وه که ی گوت:

نه ته وه که م! نه گه ر من دهریان بکه م که س هه یه له سزای خوا پزگارم بکا؟!

(۱) ئاستانه: دهر بار و بهر دیوه خانی پاشایان.

١٥- بڕووبیانوی دەوڵە مەندەکان

دەوڵە مەندەکان گوتیان:

ئەو شتە ی نوح بانگەوازی بۆ دەکا راست نیە.

خێر و خوشی تێدا نیە.

چونکە بە ئەزمون بۆمان روون بۆتەووە لە هەموو کارێکی خێردا هەر خۆمان دەستپێشخەر بوین.

چاکترین خواردن هەر ئێمە هەمانە، جوانترین جل هەر ئێمە لەبەرمانە، لە هەموو شتێ هەر خەڵک لە دوامانە.

ئێمە پێمانوایە هەر خێر و خوشییەک لەم شارەدا پەیدا ببێ دەبێ بۆ ئێمە بێت و لە دەست خۆمان دەرئەچێ.

جا ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خوشی تێدا بوایە، دەبوایە بەرلەوێ بۆ ئەم هەزارانە بوایە بۆ ئێمە بێ.

ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خوشی تێدا بوایە، نەدەبوایە هەزارەکان پێشی ئێمە بڕوا بێنن.

١٦- بانگەوازه‌که‌ی نوح

نوح بانگی نەتەووەکە ی کرد و گەلیک ئامۆژگاری کردن.

دەبیگوت: نەتەووەکەم! من لە سزای سەختی خوا بێدارتان دەکەمەووە، خوا بپەرستن، لە خوا بترسن، بەگوێم بکەن، ئەگەر وابن خوا لە گوناھە کانتان دەبوری^(١) و سزاکەتان لەسەر هەڵدەگرێ، هەر کاتیکیش ئاکام (ئەجەل) ی خوا

(١) دەبوری: خوش دەبێ.

ھات دوا ناخریت، بریا ئەوہەتان زانیبا.

خوایان توپە ببو بارانی بۆ نەدەباراندن، بەرھەمی کشتوکال و زگوزایان^(۱)
کەم ببوہوہ.

نوح پیتی گوتن: نەتەوہ کەم! ئەگەر ئیوہ پروا بیسن خوایان پازی دەبی و
سزاتان لەسەر ھەلەدەگری.

بارانتان بۆ دەبارینی و بەرھەکت دەخاتە نەوہ و بژیویتان.

نوح بانگی نەتەوہ کەمی دەکرد بۆ لای خوایان بگەرپینەوہ.

پیتی دەگوتن: دەلێی خوایان ناسن؟ چاوەلەپرسەیری نیشانە و بەلگەکانی
خوایان بکەن، بیر لە ئەرز و ئاسمانان بکەنەوہ، بیر لە پۆژ و مانگ بکەنەوہ.

کێ ئاسمانەکانی دروستکردوہ؟

کێ مانگی روناک و پۆژی گلپەداری دروستکردوہ؟

کێ ئیوہی دروستکردوہ و زەوی بۆ سازاندون تا بتوانن لەسەری بژین!

بەلام نەتەوہ کەمی نوح تەمبێ نەبون^(۲)!

نەتەوہ کەمی نوح پروایان نەھینا!

بەلکو کاتێک کە پیغەمبەر نوح بۆ خواپەرستی بانگی دەکردن پەنجەیان لە
گۆیی خو دەنا!

جا ئەگەر یەکیەک شت نەبیستی چۆن تێدەگا؟

ئەگەر یەکیەک نەیەوی شت بیستی چۆن دەبیستی؟

(۱) زگوزا: لەدایکبونی مندالان.

(۲) تەمبێ بون: دەست لە کاری ناپروا ھەلگرتن بەھۆی سزایەک.

۱۷- نژای نوح

نوح ههولیکي زوری له گهډ دان و ماوهی پږژگارنکی دریژ بانگی کردن.

نوح ماوهی نو سه د و په نجا سالان بؤ خواپه رستی بانگی کردن.

به لام نه ته وه که ی نوح پروایان نه هیئا.

وازیان له بته رستی نه هیئا، بؤ لای خوا نه گه رانه وه.

نوح تا که ننگی چاوه پړی بڼ؟

تا که ننگی خراپه کاری له سهر روی زهوی ببینی؟

تا که ی ببینی به رد بپه رستړی؟

تا که ی ببینی خه لک بږیوی خوا بخون و به ناو خواوه ندی تر بپه رستن؟

نوح چون له نه ته وه که ی توپه نابڼ؟ زوری نه رمی له گهډ کیشان، زور نارامی

له سهر گرتن، تده نانت که س هینده ی نوح نارامی نه گرتوه!

نوسه د و په نجا سال؟! الله اکبر له م پږژگار د ریژه! الله اکبر له م پږژگار

دریژه...!

خوا سروشی بؤ نوح هه نارد، فهرموی:

جگه له وانده ی پروایان هیئا وه که سی تر پروا ناهیتن.

نوح بؤ جاری کږتایی بانگی نه ته وه که ی کرده وه و پییگوتن:

- وازیتن و بگه پښه وه.

به لام نه ته وه که ناموژگاریان په ت کرده وه و گوتیان:

- ئه‌ی نوح گوی بگره! ئیمه بروات پیناهینین و زوریشت مشتومر^(۱) له گه‌ل کردوین، برۆ نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی باکت^(۲) نه‌بی با هه‌ره‌شه‌که‌ت بیته دی و دوچاری سزای خوا بین.

نوح له‌پیناو خوا لییان توپه‌ بو، گوتی:

- خواجه! بی‌پرواکانی سه‌ر زه‌وی له‌ناو ببه و که‌سیان تیدا مه‌هیله.

۱۸- که‌شتی

خوا نزاکه‌ی نوحی قبول کرد و وای ویست نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌ ناویدا بخنکینن.

به‌لام خوا ده‌یه‌وی نوح و پروا‌داره‌کان پزگار بن.

خوا فەرمانی به نوح کرد که‌شتیه‌کی گه‌وره دروست بکات.

نوح ده‌ستی کرد به دروستکردنی که‌شتیه‌کی گه‌وره.

نه‌ته‌وه‌که ده‌یاندی نوح خه‌ریک و سه‌رقاله^(۳).

گالته‌یان پیده‌کرد، ده‌یانگوت:

ئه‌ی نوح ئه‌مه‌ چ به‌زمیکه‌؟ له‌ که‌نگیوه بویه دارتاش؟

چه‌ندمان پینگوتی له‌ گه‌ل ئه‌م زه‌بونانه دامه‌نیشه، به‌لام تو به گویت نه‌کردین و هه‌ر له‌ گه‌ل دارتاش و ئاسنگه‌ران دانیشتی تا بوی به دارتاش!

ئه‌م که‌شتیه له‌ کوێ ده‌روا ئه‌ی نوح؟

(۱) مشتومر: ده‌مه‌قالی.

(۲) باک: منه‌ت.

(۳) سه‌رقال: مه‌شغول.

بەراستی ھەموو کارەکانت سەیر و عەنتیکەن!
 لەسەر لم دەروا یان بەسەر چیا ھەڵدەگەڕێ؟
 دەریا لێرە گەلی دورە، جنۆکە ھەڵیدەگرن یان گاگەل^(١) پرایدەکیشن؟
 نوح گوێی لە ھەموو ئەم قسانە دەبو بەلام ئارامی دەگرت.
 پیشتر قسەی ناخۆشتی بیستوو و ئارامی لەسەر گرتوو!
 بەلام جاروبار پێی دەگوتن:
 ئێوە گالتەمان پێدەکەن بەلام رۆژێک دێ گالتەتان پێبکەینەو.

١٩- لافاو

سزای خوا ھات، پەنا بەخوا لە سزای خوا!
 ئاسمان بارانی داباراند، ھەر باراندی و ھەر باراندی و ھەر باراندی، دەتگوت
 ئاسمان بۆتە بیژینگ و ئاو پاناگری.
 زەویش ئاوی ھەلقولاند، ئاو لافاوێکی گەورە ھەڵکرد، لە ھەموو لایە کەووە
 خەلکی داگرتەو.
 خوا سروشی بۆ نوح نارد و فەرموی:
 لە نەتەو و لە خزمان ئەوانەی برۆیان پێھیناوی لە گەڵ خۆت بیان بە ناو
 کەشتی.

(١) گاگەل: کۆمەڵێک گا.

له گشت جۆره گیانله بهر و پهله وه ریکیش نیر و مییه که ههلبژیته و بیانغه ناو کهشتی.

چونکه لافاوه که لافاوکی گشتیه، هیچ مرۆ-ف و گیانله بهرێک قوتار^(۱) ناکا.

نوح فەرمانه کهی خوی جیبه جی کرد.

له ناو کهشتیه که دا بروادارانێ نهتهوه کهی و نیر و میی گشت گیانله بهر و پهله وه ریکیشی له گه لدا بو.

کهشتیه که به سهر ئاو کهوت و رویشته، لافاو شه پۆلی زل و زه به لاهی وهک شاخانی هه لده کرد.

نهتهوه که ده چونه شوینی بهرز بهرز و به سهر گرد و ته پۆلکان هه لده گه پان، له سزای خوا هه لده هاتن.

به لام هیچ کهس پرزگار نابێ.

۲۰- کورمه کهی نوح

نوح کورپێکی هه بو، کورپه کهی بیپروا بو، له گه ل بیپرواکان دابو.

نوح کورپه کهی بینی وا له ناو لافاو دایه، گوتی:

- کورم وهره له گه ل ئیتمه به سواری کهشتی به، له گه ل بیپرواکان مه به.

کورپه کهی گوتی:

نا بابه ده چمه سهر چیا، چیا له لافاو ده مپاریزی.

نوح گوتی: نا کوپی خۆم ئەمڕۆ کەس لە سزای خوا پزگار نابێت مەگەر ئەوانەی خوا میهرەبانی لە گەڵدا کردون.

لەم قسانەدا شەپۆلێک هەڵیکرد و لێکی کردن^(۱)، کوپەکەی خنکا.

نوح بۆ کوپەکەی خەفەتبار بو، چۆن خەفەتبار نەبێ! ئەدی کوپی خۆی نییه؟ کوپەکەی نوح ئەگەرچی لە لافاوەکەی دوینێ رزگاری نەبو بەلام نوح حەزی دەکرد لە ناگری پۆژی دواپی پزگاری بێ.

ناگر لە لافاو سەختەر، نازاری پۆژی دواپی لە هی دونیا ناخۆشتره.

ئەدی خوا بەلێنی پێنەداوه خزم و کەسی رزگار بکات؟

بەلێ! بەلێنی داوه و بەلێنی خواش تەواوه.

بۆیه نوح ویستی لە خوا بپارێتەوه تا لە کوپەکەی خۆش ببێ.

۲۱- لە کەسی تۆنیه

نوح لە خوا پاراڵیوه و گوتی:

خوایه کوپەکەشم کەسی منە، بەلێنی تۆراست و تەواوه، خوایه خۆت دادگەرترین فرمانڕه‌وای.

بەلام خوا تەماشای نەژاد و بنەماله ناکات، خوا تەماشای کردەوه دەکات.

خوا ئەو پاراڵه‌ویه قبول ناکا بۆ هاویه‌شپەرستان بکری.

هاویه‌شپەرست کەسی پێغەمبەر نیه ئەگەر چی کوپیشی بێ.

(۱) لێکی کردن: لە یه‌کتری داپانن.

خو نوحى لەم راستىيە ئاگادار كردهو و فەرمىوى:

ئەى نوح ئەم كۆرە لە كەسى تۆ نىيە چونكە كۆپىكى بېپروا بو، چاكەكار نەبو
خراپەكار بو.

داواى شتېكم لى مەكە كە زانىيارىت لە بارەو نەبى، ئامۆژگارىت دەكەم وەك
نەفامان نەبى.

نوح وريا بۆو، بۆ لای خوا ژىوان بۆو.

گوتى: پەروەردگار! خۆم لەو دەپارىزم كە داواى شتېكت لىبكەم زانىيارىم لە
بارەو نەبى.

خوایە ئەگەر لىم نەبورى و مېھرەبانىم لەگەلدا نەكەى دەچمە پىزى
دۆراوەكان.

۲۲- داواى لافاوەكە

كە مەبەستەكەى خوا ھاتە دى و بېپرواكان لە ئاودا خنكان؛ ئاسان بارانى
پاگرت و زەوى ئاوى ھەلمژتەو.

كەشتى لەسەر شاخى جودى لەنگەرى گرت و خۆى گرتەو.

نەفرەت لە بېپروایى كرا و بېپرواكان لەكۆل بونەو.^(۱)

خو فەرمانى بە نوح كرد بە ئارامى دابەزى.

نوح و خەلكانى كەشتى بە ئارامى دابەزىنە سەر زەوى و ترسى خنكانيان
نەما.

(۱) لە كۆل بونەو: لەناو چو.

بیځېرواکانی نه ته وهی نوح له ناوچون، ئهرز و ئاسمان بۆیان نه گریان و خهفه تبار
نه بون.

پاشان خوا بهره که تی خسته نه وهی نوح، نه وهی نوح به سهر زه ویدا بلاو بونه وه
و گه لی شوینیان ئاوه دان کرده وه.

چه ندين پیغه مبهراڼ و پاشایان لی پهیدا بو.

سلاوی خوا له سهر نوح بی، سلاوی خوا له سهر نوح بی.

به سه‌رهاتی

پیغهم‌بهر هود

سلاوی خوی لیبی

١- لە دوای نووحدا

خوا بەرە کەتیی خستە نەوێ نوح و زۆر بون، بەسەر زەویدا بلابونەو،
نەتەوێهێکیان تێدا هەلکەوت پێیان دەگوتن نەتەوێ عاد.

نەتەوێ عاد پیاوی بەهێز و بە بازو بون، لاشەیان دەتگوت ئاسنە.

بەسەر هەموو کەسێکدا زال دەبون، کەس بەسەریاندا زال نەدەبو.

لە کەس نەدەترسان و هەموو کەس لێیان دەترسا.

خوا لە هەموو شتێکدا بەرە کەتیی بە نەتەوێ عاد بەخشیبو.

گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عاد دۆلی پر کردبو.

ئەسپ و هیستر و ولاخی عاد دەشت و دەری داگرتبو.

منداڵ و نەوێ عاد خانووەکانیان پر کردبو.

کاتیڤ گەلە و شتر و میڤگەلە مەری عاد بۆ لەوێر دەردەچون دیمەنیکی گەلی
جوانیان دەنەخشاند.

سبەینان^(١) کە منداڵ و توال بۆ یاری دەردەچون دیمەنیکی گەلی جوانیان
دەنەخشاند.

خاکی عاد خاکیکی جوان و سەوز بو، چەندین بیستان و کانیای لیبو.

(١) سبەینان: بەیانیان.

٢- ناسوپاسگوزاری عاد

به لّام عاد له سهر نهم به خششه زۆر و زهوه ندانه سوپاسی خویان نه کرد .
 عاد روداوی شو لافاوه یان له بیر چو که باب و باپیران بۆیان گیرابونه وه و به
 چاوی خویشان شوینه واره که یان ده دی .
 له بیر یان چو خوا له بهر چ نهم لافاوه ی تووشی نه ته وه ی نوح کرد .
 وایان لیّهات هاوچه شنی نه ته وه ی نوح بتیان ده په رست .
 به دهستی خو یان بتیان له بهر د داده تاشی ، پاشان سوژده یان بۆ بته کان ده برد
 و ده یان په رستن .
 له بته کان ده پارانه وه تا مرز و پیوستیه کان یان بۆ بیئنه دی .
 قوربان ییان بۆ سهر ده برین .
 هه مان په فتاری نه ته وه ی نوح یان دوباره ده کرده وه .
 نه ته وه ی عاد عه قلیکی وایان نه بو له بت په رستی دور یان خاته وه .
 عه قلیکی وایان نه بو راسته پریان پی نشان دا .
 له کاروباری دنیا زیره ک بون ، به لّام له باره ی ناین گه مژه بون .

٣- سته م و ده سترپیژی عاد

تین و توانای عاد له خو یان و له خه لکی ببوه به لا .
 چونکه بروایان به خوا نه بو ، بروایان به رۆژی دواپی نه بو .
 مادامه کی بی پرواش بن چ شتی که هیه له سته میان وه دور بگری ؟

چ شتى ھەيە لە دەستدریژی دەستیان بگری؟

بۆچی ستم لە خەلکی نەکن؟

خۆ کەس لەوان بەھێزتر نیە، خۆ ترسی لیپرسینەوہ و تۆلەیان نیە.

نەتەوہی عاد وەك درندەي دارستان بون، گەورە ستمی لە بچوک دەکرد،
بەھێز بێھێزی دەخوارد.

کە تسورە دەبون وەك فیلی ھاروھاجیان لێدەھات، دەیانکوشت و
نەیانندەشاردەوہ.

کە بە شەر دەھاتن کشتوکال و دەغل و دانیان وێران دەکرد، منداڵ و پیر و
ژنیان کوشت و بر دەکرد.

بچونایە ناو ھەر گوندیک تەفروتونایان دەکرد و خەلکە کەیان ریسوا دەکرد.
خەلکی بێدەسەلات لییان دەترسان و لەترسی ستم و دەستدریژی
ھەلدەھاتن.

ھێزە کەمی عاد لە خۆیان و لە خەلکی ببوہ بەلا.

بێگومان ھەر کەسیک لە خوا نەترسی و برپوای بەرپۆژی دوایی نەبی لە
نەتەوہی عاد باشتر نابێ!

٤- کۆشک و تەلارەکانی عاد

عاد ھەر بە خواردن و خواردنەوہ و یاری و رابواردن خەریک بون.

شانازییان بە کۆشک و تەلاری بەرز و خانوی فرەوانەوہ دەکرد و لاف و
گەزافیان لێدەدا.

پاره و پوله که یان له ئاو و قور و بهرد به فیڕۆ ده دا .
 هەر شوینیکی چۆل و هەر زه مینیکی بهرزیان دیبا کۆشکیکی بالایان له سهر
 هه لده نا .

خانوی وایان بنیاد دهنه و هک بلتی تاهه تایه تییدا بژیین و هه رگیز نه مرڼ .
 کۆشک و ته لاریان هه ر بۆ جوانی دروست ده کرد .
 که چی خه لکیش تیڕ به زگی نانی نه بو ، بهرگی نه بو ده بهری بکا !
 هه ژاره کان خانویان نه بو تییدا نیشته جی بن ، که چی ده وله مه نده کانیش
 چه ندين خانوی چۆلیان هه بو .
 هه ر که سی نه ته وه ی عا د و کۆشک و ته لاره کانی بدیبایه ده یزانی نه ته وه یه کی
 بیپروان و پروایان به دواړۆژ^(۱) نه .

۵- هو دی پیغه مبه ر

خوا ویستی پیغه مبه ری ک بۆ عا د بنیڕی .
 خوا پازی نابیی به نده کانی بیپروا بن .
 خوا چه ز نا کا خراپه کاری له سهر زه وی بلاویته وه .
 عا د بیر و هۆشیان ته نها له خواردن و خواردنه وه و یاری و رابواردن و
 دروستکردنی خانو به کار دینا .
 بیر و هۆشیان گه نده ل ببو چونکه له ناین به کاریان نه ده هیئا .

(۱) دواړۆژ: رۆژی دوا یی .

عاد لە بارەى دنیا زیرەك بون بەلام لە بارەى ئاین گەمژە بون، بەردیان دەپەرست و تێنە دەكشتن.

بۆیە خوا ویستی پێغەمبەرێکیان بۆ بنێرێ تا رێی راستیان پێ نیشان دا.
خوا ویستی وابو پێغەمبەرەكە یەكێك بێ لە خۆیان، بیناسن و لە وتەكانی بگەن.

هود بوە پێغەمبەر، هود لە بنەمالەیهکی بەرپێز و خانەدانی نەتەوێ عاد لە دایك ببو، لەسەر ژیری و چاكەخوازی پێگەیشیت و گەورە بو.

٦- بانگەوازه‌كه‌ی هود

هود بانگی نەتەوێكه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت:

نەتەوێكه‌م! خوا بپەرستن جگه‌ له‌ خوا خواوه‌ندی تەرتان نیه‌.

هود ده‌یگوت: نەتەوێكه‌م! ئێوه‌ بۆچی بەرد دەپەرستن؟

بۆچی ئەو خاویە ناپەرستن كه‌ دروستی كردون؟!

نەتەوێكه‌م! ئێوه‌ دوینیكه‌ به‌ ده‌ستی خۆتان ئەم بەردانەتان داتاشیوه‌ چۆن ئەمڕۆ ده‌یانپەرستن؟

خوا ئێوه‌ی دروست كردوه‌، خوا بژێوی پێبه‌خشیون، خوا مال و منداڵ و كشتوكاڵ و ئەم هه‌مو نه‌وه‌ زۆره‌ی پێبه‌خشیون، خوا ئێوه‌ی له‌ دواى نەتەوێ نوح كردۆته‌ جێنشین، خوا لاشه‌ و بازوی به‌هێزی پێبه‌خشیون.

ئپوه ده بئى له پای^(۱) ئەم به خششانه خوا بپهرستن، واز له پهرستنى غەيرى خوا بئینن.

سەيرى وه فای سەگ بکەن، لە پای پارچه ئیسقانیك ماله کەتان جى ناهيئلى و وه کو سیبەر وه دواتان ده کهوى!

بینیوتانه سه گيئك خاوه نه کهى به جى بئىلى و وه دواى که سیکی تر بکهوى؟

بینیوتانه ئازەلئیک بەرد بپهرستى؟

بینیوتانه ئازەلئیک سوژده بۆ بتان بهرى؟

ئایا مروؤف له ئازەل ريسواتره؟

ئایا ئازەل له مروؤف بهرپزتره؟

۷- وه لامى نه ته وه کهى

نه ته وه کهى هەر خەریکی خواردن و خواردنه وه و یاری و پاسباردن بون، له ژيانى دنیایی خوش هاتبون و دلیان پیوه بهند ببو.

له وته کانی هود هه راسان^(۲) ده بون و له ناو خۆدا به یه کتريان ده گوت:

هود چ ده لئى؟ هود چى ده وئى؟ ئیمه له وته کانی ناگهین!

نه وانى تر ده یانگوت: بئى میتشکه یا خود شیتته!

هود که دوباره بانگی کردنه وه.

(۱) له پای: له برى، له بهرامبەر.

(۲) هه راسان: بېزار، وه پس.

پیاو ماقولانی نەتەوێ کە ی گوتیان:

ئە ی هود! پێمان وایە مێشکت تێکچووە و درۆزنی.

هود گوتی: نەتەوێ کە ی! مێشکم تێکناچووە و درۆزن نیم.

من پێغەمبەرم، خوای بونەوەر پەوانی کردوم تا پەيامەکانی خواتان پێ
را بگەیەنم، من نامۆژگاریتان دەکەم و بۆتان دڵسۆزم.

٨- دانایی هود

هود بەردەوام نامۆژگاری نەتەوێ کە ی دەکرد و بەنەرمی و بە دانایی بۆ
خواپەرستی بانگی دەکرد.

هود گوتی:

نەتەوێ کە ی! من تا دوینیشت برا و برادەرتان بوم! نامناسنەوێ؟!

برا کا ئم! بۆچی لێم دەترسن و لەبەرم هەڵدین، خۆ من پاره و پوڵتان کەم
ناکەمەوێ.

نەتەوێ کە ی! کە من بۆ لای خوا بانگتان دەکەم داوای کرێتان لێناکەم، خوا
پادا شتم دەداتەوێ.

نەتەوێ کە ی! لە چی دەترسن ئەگەر بپروا بە خوا بێنن؟

سویندم بە خوا ئەگەر بپروا بە خوا بێنن پاره و پوڵتان کەم نابێتەوێ!

بەلکو بە پێچەوانەوێ خوا بەرە کەت دەخاتە بسۆییتان و هیژوبازوتان زیاتر
دەکا.

نەتەوێ کە ی! بۆچی لە پێغەمبەرایەتیم سەیر ماون؟

خۇ خوا لەگەل يەكەيەكەتان قسە ناكات!

خۇ خوا لەگەل تاك بە تاكتان نادوئ پىيى بلئى وا بكە و وا مەكە!

خۇ خوا بۇ ھەر نەتەو ەيەك پىياوئ دەنىرئ تا وتەكانى خوايان پىپرا بگەيەنى و
ئاموژگار ييان بكا.

دلتيا بن خوا منى ناردوہ تا وتەكانى خواتان پىپرا بگەيەنم و ئاموژگار يتان
بکەم.

بۆچى پىتان سەيرە ئەگەر يەككە لە خۇتانەوہ بىيئە پېغەمبەر؟!

۹- بىرواي ھود

عاد ھىچ وەلامىكىيان پىنەبو!

نەيانزانى چۇن وەلامى ھود بەدەنەوہ!

بەلام كاتىك بروبىيانويان برا گوتيان:

خواوہندەكانمان دەستيان ليۋەشاندى، توشى نەخۇشى مىشكىيان كردوى!
بەلاى خواوہندەكانت بەسەردا ھاتوہ!

ھود گوتى: ئەم بتانە لە بەرد دروستكرارون، زيان و قازانج بە ھىچ كەسىك
ناگەيەنن!

ئەم بتانە لە بەرد دروستكرارون، نەدەدوئىن و نەدەبىستىن و نە دەبىنن!

ئەم بتانە چاكە و خراپەيان بە دەست نىہ!

سود و زىيانيان بۇ كەس نىہ!

ئێوێش چاکە و خراپەتان بە دەست نیه!
 ناتوانن سود و زیانم پێبگەیەنن!
 من بپروام بە خواوەندەکانتان نیه و لییان ناترسم.
 من لە ھاوبەشپەرستیەکی ئێوێ بیبەڕیم.^(۱)
 لە ئێوێ ناترسم چ دەکەن بیکەن.
 من پشتم بە خوا بەستووە کە پەروردگاری ئێوێیە، کە ھەموو شتیکی لە
 دەستە، کە تەنانت تاقە گەلایەکیش ھەلناوهری ئەگەر ویستی ئەو خاویە
 لە گەلدا نەبێ.

۱۰- کە ئلله پەقاییەتی عاد

نەتەوێ عاد ھەموو ئەم وتە جوانانەیی ھودیان گۆی لیبو بەلام بپروایان
 نەھینا!
 ئامۆژگاریەکی ھود دادی نەدان!
 داناییەکی ھود دادی نەدان!
 گوتیان: ئەو ھود! تۆ بەلگەت نیه.
 ئەو ھود! ئێمە بەم قسە تازەیی تۆ واز لە خواوەندە کۆنە کامان ناھینین.
 چۆن بە قسەیی یەکیکی وەك تۆ واز لەم خواوەندانە دینین کە باب و باپیرانمان
 پەرستویانن؟

(۱) بیبەری: نابەژدار.

نه خێر هه‌رگیز واز ناهێنن، نه خێر هه‌رگیز واز ناهێنن.
 ئە‌ی هود! تۆ پ‌روا به‌ خواوه‌نده‌کانی ئێمه‌ ناهێنی و لییان ناترسی.
 که‌واته‌ ئێمه‌ش پ‌روا به‌ خ‌وای تۆ ناهێنین و لێی ناترسین.
 تۆ زۆر باسی سزا ده‌که‌ی، ک‌وانی سزا که‌نگی دی ئە‌ی هود؟
 هود وه‌لامی دان‌ه‌وه‌ و گو‌تی:
 خوا ده‌زانێ که‌نگی سزا که‌تان به‌سهر دادی.
 من ته‌نها پیغه مبه‌رم و وریاتان ده‌که‌مه‌وه‌.
 عاد گو‌تیان: ئێمه‌ چاوه‌ڕێن و چه‌ز ده‌که‌ین سزا که‌ به‌یینن.
 هود سه‌یری به‌م جو‌ره‌ بی‌باکییه‌ هات.
 هود داخی له‌م جو‌ره‌ که‌ مژه‌یه‌ هه‌لکێشا.

۱۱- سزا

عاد هه‌مو رۆژی چاوه‌ڕێی بارانیان ده‌کرد، ته‌ماشای ئاسمانیان ده‌کرد په‌له‌ هه‌وری تیدا نه‌بو.
 که‌لێک پێ‌ویستی باران بون، که‌لێک تامه‌زرۆی باران بون.
 رۆژی که‌ به‌ینیان وا هه‌ور که‌لی به‌ری ئاسمانی ده‌گرن.
 زۆر دل‌خۆش بون و هاواریان کرد:
 ئە‌مه‌ هه‌وری بارانییه‌! ئە‌مه‌ هه‌وری بارانییه‌.
 خه‌لکه‌ که‌ له‌ دل‌خۆشییان که‌وتنه‌ سه‌ماکردن و هاواریان ده‌کرد:

هه وری باران! هه وری باران!

به لām هود تێگه یشت نه مه سزا که ی خواجه بهری ئاسمانی گرتوه.

هود پیتی گوتن: نه ته وه که م! نه مه هه وری میهره بانی نیه، به لکو ره شه بای پر سزایه.

به لئی وابو، قسه که ی هود ره وا بو، ره شه بایه کی به هیژ و توندوتیژ هه لیکرد، خه لکه که شتی وایان نه دیبو، خه لکه که شتی وایان نه بیستبو.

ره شه با داری له ره گه وه ده ردینا، خانوبه ره ی ویران ده کرد، ئازه لئی هه لده گرت و به ره و شوینی گه لئی دوری تێه لده دا.

لمی بیابان پهرش و بلاو بوه وه و، دنیا وه ها تاریک داها ت چاو چاوی نه ده دی.

خه لکه که ترسیکی گه وریان لئی نیشته و له ترسان تاسان، به په له پروژی و به هه لده داوانه وه^(۱) چونه وه مالئی و ده رگا کانیان له سهر خۆ داخست.

منداله کان ئاوێزانی^(۲) دایکیان بون، خه لک خۆیان توند به دیواران گرت، خه لک خۆی له زهندۆل^(۳) و له نه شکه وتان هه شار دا.^(۴)

مندال ده گریان، ژن ده یانقیژاند، پیاو هاواریان ده کرد و ده پارانه وه...

به لām نه مپۆ که س له سزای خوا رزگاری نابئی.

ره شه با هه فته شه و هه شته پۆژی خایاند.

(۱) به هه لده داوان: به تالوکه، به په له پهل. به په له پروژی: به په له پهل.

(۲) ئاوێزان: خۆ ده ئامێزدان.

(۳) زهندۆل: قه لشی زل له زه ویدا.

(۴) هه شاردان: هه شاردنه وه.

نەتەۋەكەي ھەمو مردن، ۋەك دارخورماي بەسەريەكدا شكاو بە خامۆشى^(۱)
لەسەر زەۋى كەۋتن.

دیمەنیکى ھەتا بلیى سەیر و سەمەرە بو.

خەلک مردبون، دال^(۲) و بالئندە گوشتى دەخواردن.

خانۋەکان خاپور ببون و کوندەبۆ ئاۋەدانیان کردبۆۋە!

ھود و پروادارەکانیش بە ھۆی پرواکەیانەۋە پزگار بون.

عادیش بە ھۆی بیپروایی و کەللەرەقیەۋە لەناو چون.

نەتەۋەى عاد بیپروا بون بۆیە کەۋتنە بەر نەفرینی خوا.

(۱) خامۆش: كپ، بى ھەست و خوست.

(۲) دال: بالئندەيەكى گەۋرەى مردار خۆرە.

به سه‌رهاتی

پیغمبر صالح

سلاوی خوی لیبی

۱- له دواي نه ته وهی عاډا

نه ته وهی شه مود جیځگی نه ته وهی عادیان گرتوه.

ههروهك چوڼ نه ته وهی عاد جیځگی نه ته وهی نوحیان گرتبوه وه.

نه ته وهی شه مود له دواي نه ته وهی عاد په یدا بون.

ههروهك چوڼ نه ته وهی عاد له دواي نه ته وهی نوح په یدا بون.

خاکی شه مود خاکیکی جوان و سهوز بو، چه نډین بیستان و کانیاوی لیبو،
چه نډین باخی تیډا بو روبریان به بهردا دهړویی.

شه مود وهكو عاد له بیناسازی و کشتوکال و باخ و باخچه کاریدا دهسټرپه نځین

بون.

به لکو زیره کټیش بون و له پیشه سازیدا پیشکه وتوتر بون.

خانوی گه وړه گه وړه یان له شاخه کان داده تاشی، نه خش و نیگاری دلرڼی نیان
له تاشه بهردان هه لډه کوئی.

نه ته وهیه کی زیرهك بون، پیشه سازیه که یان پیشکه وتو بو، به عقل و
پیشه سازیان بهردیان نه رم کردبوه وه و چوڼیان بویستایه دایانده پښت.

نه گهر مروث چوبایه ناو شاره که یان شتی گه لی سیر و سه مده ی ددی.

کوکشی گه وړه گه وړه ی وهك شاخی وای ددی دهیگوت: هه لښت جنوکه
دروستیان کردوه.

گول و گولزاری زور جوانی وای به قه د دیواره کانه وه دهینی دهیگوت:
هه لښت به هار رواندونی.

خوا له ناسمان و له زهوی ده رگای بهر که تی له په مود کردبوه وه.

خو ده رگای هه مو خیر و یتریککی له پهمود کردبوه وه.

ناسمان بارانی به لیژمه ی بۆ ده باراندن.

زه وی پوهك و گوئی رهنگا ورهنگی بۆ ده رواندن.

بیستان و میوه جات و بهروبومی جۆرا و جۆری بۆ وه به رههم دیتان.

خو به ره که تهی خستبوه بژیی و ته مه نیان.

۲- ناسوپاسگوزاری شهمود

به لām شهمود له پای ته م هه مو به هره و به خششهی که خوا پیی به خشیبون، سوپاسی خویان نه کرد و به ره و خوا په رستی نه چون.

به لکو به پیچپه وانه وه توشی بی پروایی بون و یاخی بون، خویان له بیر کرد و له خۆ بوغرا بون^(۱)، ده یانگوت: کی هیه له ئیمه به هیتر بی؟!..

وایانده زانی بۆ هه میشه نامرن و کۆشک و باخه کانیا ن تاهه تایه جی ناهیتلن!

وایانده زانی مردن ناتوانی بگاته ناو شاخه کان!

پهنگه وای تیگه یشتن که نه ته وهی نوح له به رته وه له لافاودا خنکا ون چونکه له دۆل نیشته جی بون!

عادیش بۆیه له ناو چون، چونکه له بیابان بون!

به لām خۆیان له ترس و مردن دورن، چونکه له شوینیکی ئارام و مه حکه من^(۲)!

(۱) بوغرابون: مه غروبون.

(۲) مه حکه من: قایم و توندوتۆل.

۳- په رستنی بت

هه به وهنده نه وهستان به لکو بهردیان داده تاشی و بتیان ده پهرست.
 وای لیتهات وه نه ته وهی نوح و عاد بهردیان ده پهرست.
 خوا کردبونی پاشای بهردان، به لام نه وان بونه بهرد پهرست چونکه نه فام بون.
 خوا میهره بانی له گه لدا کردن و خپرو بیږی پیبه خشین، به لام نه وان خوځیان و
 مرؤقیان پړسوا کرد.

خوا سته م له هیچ کهس ناکا، به لام خه لک خوځیان سته م له خوځیان ده کهن.
 سهیره! نه بهردهی که به دهستی خوځیان دایده تاشن که نه لییان یاخی ده بیږ
 و نه لییان تورپه ده بیږ، ملکه چی ده بن و سوژدهی بۆ ده بهن!
 ئایا به هیڅ بیته یز ده پهرستی؟

ئایا گه وره سوژده بۆ بهنده کهی ده بات؟
 به لام نه مود له بهر نه وهی خویان له بیر کردبو بویه خوځیان له بیر کرد.
 له بهر نه وهی پازی نه بون خوا پهرستن بویه خوا پړسوا کردن.

۴- صالح سلاوی خوی لییی

خوا ویستی و ابو پیغمبهه ریکیان بۆ بنیږی.
 وهک چۆن پیشتی پیغمبهه ری بۆ نه ته وهی نوح و بۆ نه ته وهی عاد ناردبو.
 خوا پازی نابی بهنده کانی بیږوا بن.

خوا حەز ناكا خراپە كارى لەسەر زەوى بلاوييتەوه .
 عاد پياويكيان لە ناودا بو ناوى صالح بو .
 صالح لە بنە مائەيەكى بەرپۆز و خانەدان لە دايك ببو .
 لەسەر ژيرى و چاكە خوازى پيڭگەيشتبو و گەورە ببو .
 صالح كورپيكي زۆر مەند^(۱) بو .
 كورپيكي زۆر زيرەك و ئازا بو .
 خەلك لە مەجلىسان باسيان دە كرد .
 كە دەيانديت پەنجەيان بۆ رادەداشت^(۲) و دەيانگوت :
 ئەمە صالحە ، ئەمە صالحە .
 خەلك ھوميدىكي زۆريان پى ھەبو .
 دەيانگوت : ئەم كورە داھاتويەكى گەشى دەبى ، شان و شكۆيەكى مەزنى
 دەبى .
 خەلك پىي وابو صالح دەبيتە يەكيك لە پياوھ گەورە كانيان ، دەبيتە يەكيك
 لە دەولە مەندە كانيان .
 پىيان وابو دەبيتە خاوەنى كۆشكى جوان و باخى گەورە و جۆراوجۆر .
 باوكى دەيگوت : كورە كەم زيرەك و ژيرە بۆيە دەولە مەند دەبى .
 لەناو خەلك ناوبانگ دەردەكا ، بە سوارى ماینەوھ دەردەچى .

(۱) مەند : سەنگین .

(۲) راداشت : ناماژە كردن .

نۆکەر و خزمەتکاریکی زۆری لە دواوە دەپوا.

ئەوجا خەڵک سلاوی لێدەکەن و دەلێن:

ئەم پیاوێ بەناز و نوزە کوپی فلانە!

ئەم پیاوێ پۆشته و کەشخەدیە کوپی فلانە!

ئەوکات باوکی بەم قسانە چەند دڵخۆش دەبێ کە بە کوپەکەیی دەلێن: ئای کە کوپیکی بەختەوەرە، ئای کە کوپیکی دەولەمەندە.

بەلام خوا مەبەستێکی تری هەبو.

خوا دەویست صالح بکاتە پێغەمبەر و بۆ نەتەوێکەیی بینیری تا لە تاریکستانی بۆ پروناکی دەریاننێت.

جا هیچ پلەیک هەیه لە پلەیی پێغەمبەرایەتی بەرزتر بێ؟

جا هیچ ریز و شان و شکۆیک هەیه لە پێغەمبەرایەتی مەزنتر بێ؟

۵- بانگەوازیەکی صالح

صالح بەناو نەتەوێکەیدا دەگەڕا و پێ بە دەنگی خۆی هاواری دەکرد:

نەتەوێکم! خوا بپەرستن جگە لە خوا هیچ خواوەندیکی تەرتان نیە.

دەولەمەندەکان هەر خەریکی خواردن و خواردنەو و یاری و پاسباردن بون، تەنها بتیان دەپەرست و لە بت بترازی هیچ خواوەکیان پێی خوا نەبو.

دەولەمەندەکانی پەمود بانگەوازیەکی صالحیان بەدڵ نەبو و لیتی توپە بون.

گویتیان: ئەو کێتێ و هاواری دەکا؟

نۆکهره کان گوتیان: قوربان نه وه صالحه.

گوتیان: چ ده لئ؟

گوتیان ده لئ: خوا بپه رستن و جگه له خوا هيچ خوا وه نديکي تر تان نيه.

ده لئ: خوا له پاشي مردن زندوتان ده کاته وه و سزا و پاداشتان ده داته وه.

ده لئ: من پيغه مبهرم خوا مني بۆ نه ته وه کهم ناردوه تا پيی راستيان پي نیشان دهم.

ده وله مهنده کان پيکه نين و گوتیان:

هه زاريکی داماو! چۆن ده بپته پيغه مبهرم؟

خۆ کۆشک و ته لار و باخی نيه، خۆ کشتوکال و باخی دارخورمای نيه! چۆن ده بپته پيغه مبهرم؟

۶- پرو پاگه ندهی ده وله مهنده کان

ده وله مهنده کان هه ستیان کرد وای خه لکانیک دلیان به لای صالح ده چي و خه ریکه شويی بکه ون، بۆيه له ده سه لاته که ی خویان ترسان و به خه لکه که یان ده گوت:

راست ناکا، پيغه مبهرم نيه، نه ویش وه ک ئیوه مروشه، وه ک ئیوه نان و ئاو ده خوا.

پيی پروا مه کهن و شويی مه که ون نه گه رنا زه ره ر ده کهن.

پیتان ده لئ: له دواي مردن که بونه خۆل و ئيسک و پروسک زندو ده کړينه وه؟!

مه حاله^(۱) شتی وا راست بێ، ئهم قسانه به ئینى پوچن.

ژیان هه ژيانى دنيايه و ژيانى ترى به دوا نايه، بۆ هه میشه ده مرین و هه رگیز زندو نابینه وه.

ئهم صالحه درۆ به دهم خواوه ده کا و هه رگیز پێی پروا ناکهین.

۷- به هه له دا چوبوین

خه لک پروایان به صالح نه هینا.

کاتیک صالح نامۆژگاری ده کردن و پێی بته پرستی لێ ده گرتن.

ده یانگوت: صالح! تۆ کوپێکی زۆر مه ند بوی.

کوپێکی زۆر زیره ک و نازا بوی.

وامانده زانی ده بیه گه وه ی خه لک و پیاویکی ناودارت لێ ده رده چێ.

وامان ده زانی وه کو فلان و فیساره کس ده وه له مه ند و مه زن ده بی.

به لام هیه چت لێ ده رنه چو.

ئه وانیه ناو زای^(۲) تۆ بون و وه کو تۆ زیره ک و ژیریش نه بون، پیاوی گه وه گه وه یان تیدا هه لکه وت.

صالح! تۆ رێگای هه ژاریت هه لباژارد.

ئیمه له تیروانیمنان به رامبه ر به تۆ به هه له دا چوبوین.

هو می دی ئیمه ت نه هینا دی.

(۱) مه حاله: نه سه ته مه، مستحیل.

(۲) ناو زای: هاو ته مه ن.

هومیدی باوکی هه ژارت هه لوه راند و هیچ خیر و سودیکت پینه گه یاند.

هومیدی دایکت هه لوه راند و ماندو بونیت به فیرو دا.

ته نانهت خوشت دۆراند!

صالح گوپی له هه مو ئه م قسانه بو، ناخ و داخی له نه ته وه کهی هه لده کیشا.

که صالح به لایاندا راده بوری^(۱) پینان ده گوت:

خوا ره حم به باوکی بکات کوره کهی فه وتاوه.

۸- ئامۆزگاریه کهی صالح

صالح به رده وام ئامۆزگاری نه ته وه کهی ده کرد و به نه رمی و دانایی بؤ
خوا به رستی بانگی ده کردن.

ده یگوت: برا کاتم! وا ده زانن تاهه تایه هه ر لی ره دا ده می نه وه؟

وا ده زانن بؤ هه می شه له ناو ئه م باخ و بیستان و روباران ده می نه وه؟

وا ده زانن تاسه ر^(۲) هه ر له به رو بومی ئه م کشتوکال و دار و دره ختانه ده خۆن؟

وا ده زانن ئه م هیزه تان هه ر ده می نی و هه ر ده توانن خانو له شاخان داتاشن؟
هه ر گیز! هه ر گیز! قهت وانا بی! قهت وانا بی!

برا کاتم نه گه ر وایی نه دی بۆچی باب و با پیرانتان مردن؟

خۆ ئه وانیش کۆشک و ته لاریان هه بو، باخ و بیستان و کانیایان هه بو،
کشتوکال و دار خورمایان هه بو، ئه وانیش خانویان له شاخ داده تاشی وله ناو

(۱) راده بوری: پهت ده بو، تیده په ری.

(۲) تاسه ر: تا هه تایه.

شاخان نیشته جی بون.

بەلام ئەم شتانه دادی نەدان! ئەم شتانه لە مردن پزگاری نەکردن!

فریشتەیی مەرگەوان^(۱) گەیشته ئەوانیش و گیانی کێشان!

ئێوەش بەمجۆرە هەمووان دەمرن و پاشان خوا زندوتان دەکاتەو، لەبارەی ئەم بەخشش و بەهرانەووە لێتان دەپرسیتەو.

۹- داوای کرێتان لێ ناکەم

براکانم! بۆ لەبەرم هەلدێن؟ لە چ دەترسن؟

خۆ من پارەوپولتان لێ کەم ناکەمەو، داوای کرێتان لێ ناکەم.

من نامۆژگارێتان دەکەم، پەیامی خواتان پێپێداوە گەیهنم.

پاداشتی من لەلای خواوە.

براکانم! بۆچی گوێپێداوە نەب؟ من بۆ ئێوە نامۆژگارێکی دەستپاکم.

بۆچی گوێپێداوە لێ سەمەکاران دەبن؟!

ئەو سەمەکارانە کە بە ناپەروا مانی خەڵکی دەخۆن؟

کە خراپەکاری لەسەر زەوی بڵاوەکەنەو و کاری چاک بەرپا ناکەن!

نەتەو کە پروییانویان بڕا و هیچ وەلامێکیان نەدۆزیوە.

گوتیان: صالح! دیارە جادوت لێکراوە، تۆش وەکو ئێمە مەزقە، ئەگەر راست دەکەیت پێغەمبەری بەلگەیه کمان بۆ بێنە.

(۱) فریشتەیی مەرگەوان: فریشتەیی گیانکێش.

۱۰- وشتره کهی خوا

صالح گوتی: چ به لگه یه کتان ده وی؟

گوتیان: نه گهر راست ده کهی پیغه مبهری، له م شاخه وشتریکی ئاوسمان^(۱) بو ده ریینه!

خه لک ده یانزانی وشتر ته نها له وشتر ده بی.

ده یانزانی وشتر له زه وی ناروی و له بهرد وه بهرهم نایی.

بیگومان بون که صالح داواکهی پی جیبه جی ناکری و سهرده کهون!

به لام صالح بروای به خوا به هیژ بو.

ده یزانی خوا هه مو شتیکی پیده کری.

صالح له خوا پاراپه وه داواکه بییته دی.

خوا داواکهی قبول کرد و شاخه که وشتریکی ئاوسی لی پهیدا بو، پاشان بیچوکیکیشی بو.

خه لک سهرسام بون و دۆش دامان^(۲).

به لام ته نها یه ک کهس بروای پی هیئا.

(۱) ئاوس: ناژه لی زگیر.

(۲) دۆش دامان: ههیران بون.

۱۱- نۆره بە نۆره

صالح گوتی: ئەوە تانی و شترە کە ی خوا، ئەوە تانی بە لگە کە ی خوا، ئیئو
داواتان کرد خواش بە توانای خۆی دروستی کرد.

پێزی ئەم و شترە بگرن، نازاری ئە دەن دەنا توشی سزا دەبن.

ئەم و شترە بە ئارەزوی خۆی لەسەر زەوی خوا دەلەوێ و ئاو دەخواتەو، بە
خۆی دەچێ و دەگەرێتەو، ئالیک و ئاوی لەسەر ئیئو نیە، ئالیک زۆرە و ئاوی
زۆرە.

و شترە کە و شترێکی زەبەللاح بو، لاشە یەکی سەیری هەبو، مەر و مالات کە
چاویان پێدە کەوت لێی دەترسان و دەپەوینەو، کە و شترە کە دەهات ئاو
بجواتەو مەر و مالات دەسلەمینەو^(۱) و هەلدەهاتن.

صالح کە ئەم حالە ی دیت گوتی: با پۆژێک بۆ و شترە کە بی، پۆژێکیش بۆ
مەر و مالاتی ئیئو بی.

با پۆژێک و شترە کە ئاو بجواتەو، پۆژی دواتر مەر و مالاتە کە تان.

بە بجۆرە رێککەوتن، و شترە کە لە نۆرە ی خۆیدا دەچو ئاوی دەخواردەو، مەر و
مالاتیش لە نۆرە ی خۆیان ئاویان دەخواردەو.

(۱) سلەمینەو: پەوینەو، ساردبونەو لە شتێک.

۱۲- ياخييونى ئەمەد

نەتەۋەكەي صالح لەخۆبايى و ياخى بون.

گوتيان: بۆچى مەپ و مالا تەكەمان ھەمو رۆژى ئاۋ نەخۆنەۋە.

خەلك لە وشترەكە بىزار بون.

صالح پېشتەر بە خەلكەكەي گوتبو ئەزىيەتى وشترەكە نەدەن، بەلام گوتيان پېنەدا.

گوتيان كى ئەم وشترە دەكوژى؟

پياويك گوتى: من دەيكوژم.

پياويكى تىرش گوتى: منىش دەيكوژم.

ئەم دو بەدبەختە چون لەسەر پىي وشترەكە خۆيان دانوساند^(۱) و چاۋەپى بون تا وشترەكە لە مۆلگەكەي ھاتە دەرەۋە.

كاتىك وشترەكە لە مۆلگەكەي^(۲) ھاتە دەرەۋە پياۋى يەكەم تىرىكى تىگرت و ئەنگاۋتى.

پياۋى دۈەمىش سەرى بىرى و كوشتى.

(۱) خۆدانوساندن: پەوينەۋە، ساردبەنەۋە لە شتىك.

(۲) مۆلگە: جىي ھەۋانەۋى وشتر و مەرومالات.

۱۳- سزا

صالح کاتیەک زانی و شترەکیان سەرپرپوه و کوشتویانە داخیکێ زۆری
هەلکیشا و زۆر غەمگین بو.

گوتی: رابوێرن! تەنھا سێ پوژتان ماوه سزای خواتان بۆ دابەزی، ئەم
هەرەشەیه درۆ نیە تیڭگەن.

لەم شارەدا نۆ پیاوی خراپەخواری بیچاکە هەبون، سویندیانی خوارد و گوتیان
لە شەودا صالح و ژن و منداڵەکانی دەکوژین، ئەگەر لییان پرسین کێ کوشتونی؟
دەلێن ناگامان لێ نیە.

بەلام خوا صالح و خێزانەکی دەپاریزی.

لە پوژی سییەمدا سزای خوا دابەزی.

نەتەوێ شەمۆد وەک باوی پوژانەیان بەیانی لە خەو هەلسان.

بەلام قێژە و بومەلەرزیەکی گەلی توندوتیژ هات.

قێژەیهکی وا بەهێز بو هەموو دلێان داچڵەکا و تاسان.

بومەلەرزیەکی وا توندوتیژ بو هەموو خانووەکانی پوخاند.

ئەم پوژە سەختە پوژی پەشی شەمۆد بو.

هەموو خەڵکەکە مردن، شار وێران و خاپور بو.

صالح لە گەڵ برۆادارەکان ئەم شارەیان بەجێهێشت و کوچیان کرد.

جا ئەگەر بپێننەوێ چ بکەن؟

صالح کە لە شار دەرچو، نەتەوێکی دیت وا هەموو مردون و بە خامۆشی
لەسەر زەوی کەوتون.

به دهنگیگی خه مینه وه^(۱) گوتی:

نه ته وه کهم! په یامی خوام پیپرا گه یاندن و نامۆزگاریم کردن به لام منی
نامۆزگارتان نه ویست بۆیه بهم رۆژه ره شه گه یشتن.

مـرۆڤ ته گهر نه مـرۆڤ به لای نه م شـاره دا تیپه پری ته نه ها
ناسه واری^(۲) چهند کۆشکیکی ویران و چهند بیریکی وشکبو ده بینئ، ته نه ها چهند
گوندیکی چۆل و ویران ده بینئ.

پیغه مبه رمان ﷺ جارێکیان له گه ل یا وه ره کانی سه فهریکی به ره و شام کرد،
جا که به لای شاری شه مود تیپه پرین فهرموی:

(مه چونه ناو خانوبه ره ی نه م سته مکارانه، نه گهر چوشن به گریان وه برۆن با
سزاکه توشی ئیوه ش نه بی).

نه ته وه ی په مود بیپروابون بۆیه که وتنه بهر نه فره یینی خوا.

(۱) خه مین: خه مگین: خه فه تاوی.

(۲) ناسه وار: شوینه وار.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر موسا

سلاوی خوی لیبی

١- ئە کەنعانەوه بەرھو میسر

یەعقوب (سلاوی خوای لییب) لە گەڵ کۆرەکانی بۆ میسر کۆچیان کرد و لەوێ نیشتهجێ بون.

لەبەر ئەوه کۆچیان کرد چونکە یوسفی کۆری یەعقوب (سلاوی خایان لییب) گەوره و فەرمانڕه‌وای میسر بو.

یەعقوب و کۆرەکانی ئە کەنعاندا مەر و مالااتیان بە خێو دەکرد و شیریان دەدۆشی و خوریان دەفرۆشت، بە ماندوبونیکی زۆرەوه دەژیان.

کەچی پاژەکار^(١) و بەندەکانی یوسف لە میسر دا لەو پەڕی خوشی و تیروته‌سەلی دەژیان!

کەواتە ئە کەنعان چ بکەن؟ بۆچی بۆ میسر کۆچ نەکەن؟

یوسف بە دوا یەعقوب و خزمەکانی دانارد بێن بۆ میسر.

یوسف ئە گەر باوک و براکانی نەبینی چیژ لە خواردن و خواردنەوه ناکا.

جا چۆن چیژ لە خواردن و خواردنەوه دەکا.

چۆن لە ژین دڵخۆش دەبی که خۆی بە تاقی تەنیا لە میسر بی و لە باوک و براو خزماتی دور بی؟!!

چ لە کۆشک و تەلاری^(٢) خوش بکات که باوک و براکانی لە خانویکی بچوکدا بن؟!!

یەعقوب و کۆرەکانی هاتنە میسر.

(١) پاژەکار: خزمەتکار.

(٢) تەلار: بالاخانە.

یوسف پیشوازی لی کردن و دلی شاد بو.

خه لکی میسر پیشوازیان له خانه واده ی پاشای چاکه خواز کرد و دلیان خوش بو.

خه لکی میسر له بهر خوشه ویستی یوسف و چاکه و میهره بانیه که ی؛ شه م بنه ماله نه جیمزاده یان خوشویست.

چونکه یوسف بۆ نهوان وهك برایه کی دلسوز و به بهزهیی بو.

یه عقوب بۆ نهوان وهك باوکیکی به شان و شکو و سهنگین بو.

یه عقوب بوه گهوره و پیری ولات، خه لکی میسریش وهك کوری یه عقوبیان لیها.

یه عقوب و کوره کانی میسریان کهوته بهر دلی و به دلخوشی تییدا نیشته جی بون، میسر بوه ولاتیان.

۲- له دوا ی یوسفدا

دوا ی ماوهیه که یه عقوب کۆچی دوا یی کرد، یوسف خه مبار و په ریشتان بو، خه لکی میسر خه مبار و په ریشتان بون.

یه عقوبیان له میسر شارده وه، هیند بۆی خه مبار بون ده تگوت باوکی خویانه مردوه.

دوا ی ماوهیه کی تر یوسفیش کۆچی دوا یی کرد، خه لکی میسر بهم پوداوه زۆر دلته نگ و په ریشتان بون، زۆر زاری^(۱) بون و گه لی گریان.

(۱) زاری: شیوه و گریان تازیه داری.

خەڵک لەبەر خەمی مەرگی یوسف خەمی خۆیان لەبەر نەما، دەتگوت پێشتر قەت ناخۆشییان بەسەر نەهاتووە.

یوسفیشیان بەخاک سپارد و سەرەخۆشیان لە یەکتەری گۆڕیەو، بۆ یوسفیش دڵ پر خەم و پەڕیشان بون.

منداڵەکان بابەیان لێ بزر بو، گەورەکان برايان لێ بزر بو.

خەڵکە کە چوونە لای براکانی یوسف و منداڵەکانیان و دایان دانەووە.

پێیان گوتن: بەرپێزان! بەسەرھاتی ئێوە بەسەرھاتی ئێمەشە، خەمی ئێوە خەمی ئێمەشە، ئەمڕۆ براھەکی بەبەزەیی و گەورەھەکی میھرەبان و پاشایەکی دادگەر بە جیۆ هێشتوین.

ئەو بو کە خەڵکی حەساندەووە و ستەمی لە ولات پەواندەووە.

ئەو بو نەیهیشت بەھێز بێھێزان ھەللوشی^(١) و زوڵمی گەورەھەکی لە بچوکان پەواندەووە.

ئەو بو لە ھانای ستەمدیدان دەھات و برسی تێر دەکرد و ترساوی لە مەترسی پەواندەووە.

ئەو بو ئێمەھە بۆ راستەڕێ رینۆین کرد و بۆ لای خوا بانگی کردین.

بەرلەوھە پێی بەخێری بنیتە ولات ئێمە وەك ئازەل و ابوین و خوامان نەدەناسی، لەڕۆژی دواھە بێناگا بوین.

ئەو بو ڕەوای^(٢) چەسپاندەووە.

(١) ھەللوشین: قوت دان.

(٢) ڕەوا: ھەق.

ئەو بو لە برسیتی پژگاری کردین.

ئەو بو برسیانی به سەر دە کرده وه.

ئەو بو ئابوری بوژانده وه.

ئیمه هەرگیز پاشای پایه دار و چاکه کاری خۆمان له یاد ناکهین.

قەت ئیوهی برا و که سوکاری ئەم نازیزه له بیر ناکهین.

دەزانن که ئیوه هاتنه میسر پاشامان چەند دلخۆش بو.

دەزانن ئیمهش به دلخۆشی پاشا چەند دلخۆش بوین.

به پێزان! ولات ولاتی خۆتانه، خۆتان به نامۆ^(۱) مه زانن، له پۆژگاری پاشا
چۆن بوین له مه و دواش هەر وا ده بین و له خزمهتتان داده بین.

۳- نهوهی ئیسرائیل له میسردا

به مجۆره پۆژگاریکی درێژ تیپه ری.

خه لکی میسر قسه ی خۆیان به جی گه یاند و پێزی که نعه انیه کانیا ن ده گرت و
چاکه یان له گه لدا ده کردن.

که نعه انیه کان که پێیا ن ده گوتن (نه وه ی ئیسرائیل) خا وه ن شه په ف و شکۆ و
پاره و پولیکی زۆر بون.

به لام پاشان په وشه که^(۲) به جۆریکی تر گۆرا.

(۱) نامۆ: لاییده، غه رب.

(۲) په وش: حال و بار.

نەوێ ئیسرائیل رەوشتیان تێکچو، وازیان لە بانگەوازی ڕۆی خوا هێنا،
خەڵکیان بۆ خواپەرستی بانگ نەدەکرد و دڵیان بە دنیاوە نوسا.

لەبەر ئەوە خەڵکیش ھەلۆیستیان لە بەرامبەردا گۆڕین، بە چاویکی تر
سەیریان دەکردن، لە گەڵ پێشان جیاواز بو کە سەیری باپیرانیان دەکردن.

نەوێ ئیسرائیل وەك خەڵکی تریان لێتات و تەنھا بە ڕەچەڵەك لە خەڵکی تر
جۆی دەکرانەو.

خەڵك حەسودیان بە دەوڵەمەندەکانیان دەبرد و بە سوکی سەیری
ھەژارەکانیان دەکردن.

وای لێتات خەڵکی میسر وەك نامۆی ولاتیکی تر سەیریان دەکردن، مافیان
لە میسر دا نیه.

خەڵکی میسر پێیان وابو خۆیان خەڵکی ولاتن و میسر بۆ میسرییەکانە.

ھەندێك لە خەڵکی تری میسر پێیان وابو یوسف کەسیکی نامۆیە، چونکە
لە کەنعانەو ھاتو.

عەزیزی میسر کەریوێتی.

پێیان وابو پیاویکی کەنعانی بۆی نیه حوكمی میسر بگێڕی.

زۆریە خەڵك چاکەو ڕێز و میھرەبانی یوسفیان لە بیر کرد.

۴- فىرەئەونى مىسر

چەند فىرەئەونىك^(۱) ھاتنە سەر تەختى فەرمانپەرەوايى مىسر، زۆريان رك^(۲) لە نەوہى ئىسرائىل دەبۆۋە.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرەوايى مىسر، پىتى گىرەنگ نەبو كە نەوہى ئىسرائىل نەوہى پېغەمبەرەن بن يان لە بنەمالئەى يوسفى چاكەخوۋى پاشاى مىسر بوين.

بەلكو بە مرۆقىشى دانەدەنان و بە چاۋى بەزەبى و دادپەرۋەرى تەماشاي نەدەكردن.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرەوايى مىسر.

پىتى وابو نەتەۋەكەى (كە قىبىت بون) جۆرە مرۆقىنكىن و نەوہى ئىسرائىلىش جۆرە مرۆقىنكىتر.

پىتى وابو قىبىتىەكان لە جۆرى پاشايانن و بۆ فەرمانپەرەوايى نەفرىنراون.

بەلام نەوہى ئىسرائىل لە جۆرى كۆيلانن و بۆ نۆكەرى^(۳) خولقىنراون.

فىرەئەون ۋەك كەر و ئازەل پەفتارى لە گەل نەوہى ئىسرائىل دەكرد، كە ئاشكرائە مرۆف تەنھا بە بېرەننىكى رۆژانەيى كارى يىگارى بە كەر و ئازەلان دەكات.

(۱) فىرەئەونەكان: پاشاكانى مىسر.

(۲) رك: قىن.

(۳) نۆكەر: خزمەتكار.

فیرعەون پاشايەكى بەزەبروزەنگ و لەخۆبايى بو، كەسى لە خۆى پى بەهێزتر نەبو.

برواى بەخوا نەبو و دەيگوت: (من خواى ھەرە بەرزتانم).

بە ھێز و مولك و كۆشك و تەلارەكانى بوغرا ببو و دەيگوت:

تەماشاكەن، مولكى مىسر و ئەم ھەمو روبرانە ھەموى ھى منن.

و ەك نەمرودى پاشاى بابل پەفتارى دەکرد.

ئەگەر بيزانبيبايە يەككى لەو بەھێزتر ھەيە تورە دەبو.

داواى لە خەلكى كەردبو بپەرستەن و سوژدەى بۆ ببەن.

خەلگىش گوپرايەلى ببون.

بەلام نەوى ئيسرائيل نەياندەپەرست و سوژدەيان بۆ نەدەبرد، چونكە برپايان

بە خوا و بە پىغەمبەرەن ھەبو.

بۆيە فیرعەون ھەر بە يەكجار لە نەوى ئيسرائيل تورە ببو.

۵- سەرپىنى مىندالان

پیشبینىكى^(۱) قىبىتى چوہ لای فیرعەون و پىی گوت:

لە نەوى ئيسرائيلدا كوپىك لە دايك دەبى پاشايەتیت لەناو دەبا.

فیرعەون كە گوئی لەم قەسەيە بو شیت و ھار بو، فەرمانى بە جەندرمەكانى

كرد ھەر كوپىك لە نەوى ئيسرائيل لە دايك ببى سەرى بپن و بپكوژن.

(۱) پیشبین واتە كاهین: ئەو كەسەى شتێك پیشبینى دەكات بۆ داھاتو. (وەرگێڕ).

فیرعه ون خۆی به خواى خه لگ ده زانى، به ئاره زوى خۆى سه ريان ده برپى و به ئاره زوى خۆى ئازاديان ده كا!

وهك خاوه نى مه ر و بزنان كه به ئاره زوى خۆى سه ريان ده برپى.

جه ندرمه به ولا تى مى سدا بلا بونه وه و گشت شوپينيكيان ده پشكنى، له هه ر شوپينى مندالينكى نه وهى ئيسرائيلى له داىك ببوايه ده يانه يتنا وهك بزى و مه ر سه ريان ده برپى.

گورگ له دارستانه كان به ئازادى ده ژيان، مار و دوپشك له شاران جرت و فرتيان بو، نه ده گيران و نه ده كوژران.

كه چى كورپيژگه^(۱) نه وهى ئيسرائيلى بۆى نه بو له ولا تى فیرعه وندا بۆى!

به مجۆره به هه زاران كور و كورپيژگه له بهر چاوى داىك و باوكان سه ريان پرا.

ئهو پۆژهى له نه وهى ئيسرائيل كورپيك له داىك ده بو، پۆژيكي سه خت و ره ش بو، پۆژيكي پر له خه م و گريان بو.

ئهو پۆژهى له نه وهى ئيسرائيلدا كورپيك له داىك ده بو پۆژى پرسه و سه ره خۆشى بو.

هه مو پۆژى وهك جه ژنى قوربان كه به سه دان مه ر و بزى و چيل سه ر ده برپين، سه دان مندالى نه وهى ئيسرائيل سه ر ده بران.

فیرعه ون له خۆيايى ببو، خۆى له سه ر خه لگى كرد بوه خوا، خه لكه كهى پارچه پارچه كرد بو، نه وهى ئيسرائيلى ده چه وسانده وه و كورپه كانى سه ر ده برپين و كچه كانى بۆ خزمه تكارى ده هيشته وه، به راستى فیرعه ون خراپه كارىكى ئازاوه گيى بو.

(۱) كورپيژگه: كورپى بچكوئه.

٦- لەدایکبوونی موسا

خوا ویستی وابو ئەو شتە ی فیرەدون لێی دەترسا و خۆی لێ دەپاراست بێتە دی.

ئەو کۆرە ی که خوا دەیویست تەخت و تاراجی فیرەدون وەرگەڕێت لە دایک بو.

ئەو کۆرە ی که خوا دەیویست خەلک لە مەروڤەپرستیە و بەرەو خواپەرستی رزگار بکا لە دایک بو.

ئەو منداڵە ی که خوا دەیویست خەلک لە تاریکستانی بۆ پوناکی بپەرێنیتەو لە دایک بو.

موسای کۆری عیمران لە دایک بو هەر چەندە فیرەدون و سەربازەکانی نەیان دەویست.

موسا سێ مانگان ژیا هەرچەندە جەندرمەکان شەو و رۆژ لە دیدەوانی^(١) دابون.

٧- ئەناو روپاری نیلدا

بەلام دایکی موسا ترسی کەوتە دڵ نەخۆ کۆرە جوانە کە ی سەر بێرن، چۆن نەترسێ کە دوژمنانی کۆران هەمیشە چاو دەگێرن؟

چۆن نەترسێ کە جەندرمەکان بە دەیان کۆریان لە ئامیزێ دایکان رفاندو و سەریان بپوین.

(١) دیدەوانی: چاودێری.

دایکی داماو و قورپەسەر^(۱) چ بکا؟

کوپە جوانە کەى لە کوێ بشاریتەو؟

جەندرمە کان وەك قەلەرەش چاو دەگێرن و وەك میڕولان بۆن دەکەن!

لیژەدا خوا فریای دایکی داماو و قورپەسەر کەوت و ئیلهامی خستە دلێ کە
مندالە کەى لەناو سندوقێك دابنێ و بیخاتە ناو روباری نیلەو.

الله أكبر! دایکی بەسۆز چۆن مندالە کەى دەخاتە ناو سندوق و فریای دەداتە
ناو روباری نیل؟!

کێ لەناو ئەم سندوقەدا شیری دەداتێ!

چۆن لەناو سندوقدا دەتوانێ هەناسە هەلژێ؟!

دایکی بەسۆز هەمو ئەم پرسیارانەى بەخەیاڵدا هات بەلام پششتی بە خوا
بەست و متمانەى کردە سەر سروشی^(۲) خوا.

هیچ خانوێك لە سندوق باشتەر نیە مندالە کەى بیاریزی!

جەندرمە لە هەمو شوینی هەست و خوستیان راگرتو، دوژمنانی کوپان
هەمیشە دانوساون.

جەندرمە کان بە چاوی قەلەرەشەو دەپران و بە بۆنى میڕولان بۆن دەکەن.

دایکی داماو و قورپەسەر فەرمانە کەى خاى جێبەجێ کرد، کوپە جوانە کەى
خستە ناو سندوقێك و بە روباری نیلی دادا.

(۱) قورپەسەر: پیتچارە.

(۲) سروش: نیگا، وەحی.

دايىكى بەسۆز و بەكۆل لەو دەترسا كۆرە جوانە كەي نەقۇم بېي و بىخەنكى، بەلام پاشان ئارامى گرت و پىشتى بە خوا بەست.

خوا دەفەر موي: سەروشان خەستە دلى دايىكى موسا و فەرمانان پىكرد و گۇتمان: شىرى بدئ و بەخىوى بكە، ئەگەر ترساي جەندرمەكان بىدۆزنەو و سەرى بېرەن بە روبارى نىلى دابە، مەترسى و غەمگىن مەبە، چونكە ئىمە بۆتى دەگەر پىننەو، كە گەرەش بو دەيكەينە پىڭمەبەر.

۸- لەكۆشكى فېرەوندا

فېرەون زۆر كۆشك و تەلارى لە كەنارى روبارى نىلدا بىيات نابو.

ھەر پۆژەي لە كۆشكى پرايدەبوارد، بۇ سەيران و خۆشى لە كەنارى نىلدا پۆژى بەسەر دەبرد.

پۆژىكىان بۇ سەيران و خۆشى لە لىوارى نىل دانىشتبو، سەيرى روبارى دەكرد كە بە ژىر پىيدا دەپۆيى.

فېرەون شاژنە كەشى لە گەلدا بو شاژنىش سەيرى زىي دەكرد.

فېرەون و شاژنە كەي بەيەكەو بە دلخۆشى دانىشتبون و لە روبارى نىليان دەپروانى.

لە ناكاو چاويان بە سەندوقىكى دور كەوت شەپۆلەكانى نىل يارىيان پىدەكرد و دەتگوت ماچى دەكەن.

شاژن گوتى: گەرەم! ئەو سەندوقە دەبىنى؟

گوتى: كوانى؟. سندوق لەناو روبارى نىل چ دەكا؟ رەنگە تەختە دارىك بى
كەوتىتتە ناو نىلەو.

شاژن گوتى: نەخىر گەورەم سندوقە!

سندوقە كە نىك كەوتەو.

خەلكە كە گوتيان: بەلى گەورەم! سندوقە!

پاشا فەرمانى بە يەككىلە نۆكەرەكانى كرد بىھىتى.

نۆكەرەكە چوہ ناو نىل و سندوقە كەى ھىنا!

سندوقە كەيان كەردەو دىتيان مىندالىكى زۆر جوانى تىدايە و پىدەكەنى.

خەلكە كە سەريان سوپما و مىندالە كەيان لە يەكترى وەردەگرت و تەماشايان
دەكردى.

فیرعون سەرى سوپما و تەماشای دەكردى.

ھەندى لە نۆكەرەكان گوتيان:

ئەم مىندالە مىندالىكى نەوہى ئىسرائىلە دەبى پاشا سەرى بېرى.

شاژن كە مىندالە كەى بىنى خۆشى وىست و لە باوہشى گرت و ماچى كرد.

لە پاشا پارايەوہ و گوتى:

توخوا مەيكوژە، دلى من و تۆى پى خوش دەبى.

بەلكو سودى لى دەبىنىن يان دەيكەينە كورى خۆمان.

بەجۆرە موسای كورى عىمپان چوہ ناو كۆشكى فیرعون و سەرى نەپرا و

نەمرد و ژيا، ھەرچەندە فیرعون و جەندرمەكانى دەيانويست بىكوژن.

جەندرمەكان نەيانتوانى ئەم كۆرە ئيسرايىليە بدۆزنەو ھەرچەندە وەك قەلەرەش چاويان دەگىڭراو وەك مېرولان بۆنيان دەکرد.

خاويستى وابو فيرعەون كە دوژمنى كۆرپان بو كۆرپىكى وا بەخىو بكا، كە تەخت و تاراجەكەى بە دەستى وى لەناو دەچى.

داماو فيرعەون! نەيزانى ئەم كۆرە موسايە و بە ھەلەدا چو.

ھامانى وەزىر و سەربازەكانىشى نەيانتزانى ئەم كۆرە موسايە و بە ھەلەدا چو.

۹۰- كى مەمكى دەداتى؟

منداڵە تازەكە، منداڵە جوانەكە ببو ھەمە و يارى ناو كۆشك و مالى فيرعەون.

ھەمو ھەليانەگرت و ماچيان دەکرد، ھەمو خۆشيان دەويست و پييان ھەلەگوت^(۱)، چونكە شاژن پەر بە دل خۆشى دەويست.

مادەم شاژن خۆشى بو، چۆن خانمانى ناو كۆشك خۆشيان ناو؟ چۆن نۆكەرانى كۆشك خۆشيان ناو؟!

ھەمو ھەليانەگرت و ماچيان دەکرد، چونكە منداڵىكى جوان بو.

شاژن داواى داينىكى^(۲) كرد شير بداتە منداڵەكە.

داينىك ھات و منداڵەكەى وەرگرت.

(۱) پيئەلگوتن: مەدحکردن.

(۲) داين: ئەو ژنەى كە شير بە منداڵان دەدا.

بەلام مىندالەكە دەگىيا و لەلاى دايەنەكە گىر^(۱) نەدەبو.

شاژن داواى دايەنىكى تىرى كرد.

ئەوئىش ھات و مىندالەكەى وەرگرت، بەلام مىندالەكە ديسان گىيا و گىر نەبو.
دايەنى سىيەم و چوارەم و پىنچەمىش ھاتن بەلام مىندالەكە ھەر دەگىيا و
گىر نەدەبو.

سەيرە! ئەم مىندالەكە لەبەرچى مەمەك ناگرى؟ لەبەرچى دەگرى؟
دايەنەكان زۆريان ھەولدا مەمكى پى بگرن تا شاژن دللى خوش بى و
خەلاتيان بكا.

بەلام خوا شىرى ئافرەتلىكى تىرى لى ھەرام كىردوھ چۆن شىرى تر دەخوا؟
مىندالەكە ببوھ قسە و باسى نىو كۆشكى پاشا و ھەموى خەرىك كىردبون.
بەيەكتريان دەگوت: ئەرى خوشكەم ئەتۆ مىندالەكەت بىنىوھ؟
بەلى بىنىومە مىندالىكى تا بلىتى جوانە.

بەلام سەيرە وەك مىندالانى تر نىھ! شىرى ھىچ دايەنىك ناخوا.
ئەگەر بىتو دايەنىك وەرىگىر و بىھوى شىرى بداتى دەگرى و لەلاى گىر
نابى و شىرەكەى ناخوا!

چەند بەستەزمانە، ئەگەر ئاوا بىنىتتەوھ ناژى، دەمرى!
بەلى، بەمجۆرە چەند رۆژىك تىپەرىن و مىندالەكەش شىرى ھىچ دايەنىكى
نەخوارد.

(۱) گىر نەبو: نەسرەوى.

١٠- لە باوەشی دایکیدا

دایکی بەسۆز بە خوشکی موسای گوت:

کێژم برۆ سۆراخی ^(١) براکەت بکە دەبێ زندو بێ و مابێ.

خوا بەلێنی پێداوم بپارێزی و بۆمی بگەرێنیتەو.

خوشکی موسا چو سۆراخی براکە ی بکا.

گوێی لەخەڵک بو باسی منداڵێکی جوانی ناو کۆشکی پاشایان دەکرد.

چو لە کۆشکی پاشا و گوێی لە باسوخواسی خانمانی ناو کۆشک گرت
دەیانگوت:

نەڕێ ئەو دایەنە ی شاژن لە شاری (نەسوان) ی داوا کردبو هات؟

خانمێک گوتی: بەلێ هات بەلام منداڵە کە مەمکی ئەویشی نەگرت و شیرێ
ئەویشی نەخوارد.

بەپراستی سەیرە! ئەو منداڵە دەبێ چی بێ؟ وا بزانم ئەو شەشەمین دایەنە
شاژن تاقی بکاتەو!

بەلێ بەلێ دەیانگوت دایەنێکی زۆر پاک و خاوێنیشە و هەمو منداڵێکی
شیری خواردو!

خوشکی موسا گوێی لەم باسوخواسانە بو، بە نەرمی و بە ئەدەبەو پێی
گوتن:

من ئافەرەتێک لەم شارەدا دەناسم بێگومانم کە منداڵە کە مەمکی دەگرێ و
شیری دەخوا.

(١) سۆراخ: بەدواداگەران.

خانىك گوتى: من بىروا ناكەم شىرى ئەويىش بىخا، چونكى ئەو شەشەم دايەن بو كە تاقىمان كر دۆتەو، كەچى شىرە كەى ئەويىشى نەخواردو.

خانىكى تر گوتى: چى تىدايە با حەفتەمىش تاقىبكەينەو.

هەوال گەيشتە لاي شاژن، شاژن كەنيزەيە كى بانگ كر د و گوتى: لەگەل ئەم ئافرەتە بىر دايەنە كە بىنن.

دايكى موسا هات، نۆكەرىك مىندالە كەى هىنا و دايە دەستى.

مىندالە كە خۆى لە ئامىزى ئەم دايەنە مات كر د و مەمكى گرت و شىرە كەى خوارد، دەتگوت دەمىكە چاوەرپىيە!

چۆن شىرە كەى ناخا كە ئەم دايەنە دايكى خۆشەويست و بەسۆزى بى؟

چۆن شىر ناخا كە سى رۆژە شىرى نەخواردو و برىسيە؟!

شاژن سەرى سورما، خانم و نۆكەرانى ناو كۆشك سەريان سورما، فىرعەون دلى داخوريا و شىئا، گوتى:

بۆچى ئەم مىندالە تەنھا شىرى ئەم دايەنەى خوارد! ديارە دايكىيەتى؟

دايكى موسا گوتى:

گەرەم مىن ئافرەتتىكى بۆن خۆشم، شىرم پاكە و تامى خۆشە، هەمو مىندالان مەمكىم دەگرئ.

فىرعەون بەم وەلامە كر و بىدەنگ بو و خەلاتى كر د.

بەمجۆرە دايكى موسا گەرايەو مالىو و موساشى لە باوەش بو.

خا موساى بۆ گەراندهو و تا چاوى دايكى پون بىتەو و بۆى غەمگىن نەبى، تا بزائى بەلئىنى خوا دىتە دى، بەلام زۆرىەى خەلك نازانن.

۱۱- بۇ كۆشكى فیرعهون؟

پاش ئەۋەى دایكى موسا موسای لە شیر کردەۋە، بۇ كۆشكى پاشای گەراندهۋە.

موسا لە كۆشكى پاشادا ۋەك كۆرە پاشایان گەۋرە بو.

موسا سامى پاشا و دەۋلەمەندانى لە دلدا نەما.

موسا بە چاۋى خۆى دەيدى فیرعهون و خزم و خیزانەكەى بە چ نازونوزىك پادەبویرن.

دەيدى ئەۋەى ئیسرائیل توشى چ دەردەسەریەك كراون تا فیرعهون و خزم و خیزانى بە خۆشى راببویرن.

دەيدى چۆن ئەۋەى ئیسرائیل برسى كراون تا سەگ و سوارەكانى فیرعهون تیر و تەژى بن.

دەيدى چۆن ۋەك كەر و هیستەر پەفتار لە گەل ئەۋەى ئیسرائیل دەكەن.

دەيدى چۆن بىنگارىيان^(۱) پیدەكەن و ئیش و ئازاریان پى دەچیژن.

موسا ھەمو سبەینەىەك و ئیۋارەىەك ئەم شتانەى دەدیت و بیدەنگ دەبو.

موسا زۆرى پى ناخۆش بو و رقى ھەلەستا.

چۆن پى ناخۆش نەبى و رقى ھەلەستى كە ببینى نەتەۋە و بنەمالەكەى رپسوا دەكرین؟

كە نەتەۋەكەى ئەۋەى پىغەمبەرانن، ئەۋەى بەرپیزان و پایەبەرزانن.

(۱) بىنگارى: كارى بە زۆرى و بى كرى.

گوناھی نه وهی ئیسرائیل چیه؟

هر چونکه قیبتی نین؟! هر چونکه کهنعانین؟!

هرگیز نه مه گوناخ نیه! هرگیز نه مه گوناخ نیه!

۱۲- مستیکی کوشنده

موسا که گه و ره بو و بوه کهنجیکی به هیژ خوا حوکم و زانستی پیبه خشی.
موسا سته مکارانی خوشنه ده ویست و رقی لیده بونه وه، موسا سته مدیده و
بیکه سانی خوشنه ده ویست و یارمه تی ده دان، بیگومان گشت پیغه مبهراڼ هر و
بونه.

جاریکیان موسا به ناو شاره کهی فیرعه وندا ده گهرا، خه لک هدریه کهی
به کاری خوی خه ریک بو.

موسا دیتی و دو کهس له گه لایه کتر به شهر دین، یه کیکیان له نه وهی
ئیسرائیله و نه وهی تریش قیبتیه، قیبتیه کان دوژمنی نه وهی ئیسرائیل بون.
پیاوه ئیسرائیلیه که هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمه تی بدات و،
سکالای خوی له پیاوه قیبتیه که ده رپری.

موسا له قیبتیه که توپه بو و مستیکی راوه شانندی، مسته که کوشنده بو و
قیبتیه کهی کوشت.

موسا زور په شیمان بووه، چونکه زانی شهیتان نه م کارهی پیکردوه.

موسا بۆ لای خوا ژیان^(۱) بووه و داوای لیبوردرنی له خوا کرد.

(۱) ژیان بونه وه: په شیمان بونه وه.

هه مو پیغه مبه ریک به ره و لای خوا ژیران ده بیته وه و داوای لیبوردن ده کات.
موسا داوای لیبوردنی کرد و گوتی:

شهیتان ئەم کاره‌ی پیکردم، شهیتان دۆژمنیکی گومراکه ره.

خوا له موسای بوری، چونکه موسا به مه بهستی کوشتن مسته که ی
پانه وه شاند، هه مه بهستی نه وه بو لیبیدا، به لام مسته که به هیژ بو کوشتی.

موسا سوپاسی خوای کرد و گوتی:

خوا میهره بانیی له گه لدا کردم و لیڤم خوش بو، که واته له مه و دوا قهت نابه
پالپشتی تاوانکاران.

موسا له ترسی جه ندرمه کانی فیرعه ون نه خۆ بیڤن و بیگرن به ماته مات و به
وریاییه وه له ناو شاردا ده پۆیی.

موسا ئاگاداری خۆی ده بو و له وه ده ترسا جه ندرمه بیگرن و بۆ لای فیرعه ونی
بیه ن.

جه ندرمه هاتن دیتیان وا پیاویکی قیبتی که یه کێک بو له نۆکه ره کانی
فیرعه ون له سه ره ئه رز که وتوه و کوژراوه، به دوا ی بکوژه که یدا گه پان به لام
نه یاندۆزیه وه.

کێ بکوژیان نیشان ده دا که جگه له موسا و پیاوه ئیسرا ئیلیه که که سی تر
پی نازانی؟!

له م شار و ولاته دا باس هه ره باسی ئەم کوژراوه بو، هه مو که سی باسی ده کرد
و که سیش نه یده زانی بکوژه که کییه.

فیرعه ون توپه بو و به جه ندرمه کانی گوت:

هه ره ده بی بکوژم بۆ بدۆزنه وه.

١٣- نهینییه که ناشکرا دهی

بۆ سبهینى موسا دیتی هەر هه مان پیاوی ئیسرائیلی و له گهڵ قیبتیه کی تر به شهپر دی.

ئیسرائیلیه که بیتهوه ی شهرم له خۆی بکاتهوه ئهم جارهش هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمهتی بدا.

موسا پینگیوت: تو دیاره پیاویکی زۆر هیچ و پوچ و بی شهرمی و واز له شهپر و مشتومرێان ناهیتی، هەر بانگی منیش ده که ی یارمهتیت بدهم

دهتهوئ له سهرت و دههنگ بێم و سهرت بڅم هه ی تاوانبار!

هه رچه نده موسا ئهم قسانه ی به پیاوه ئیسرائیلیه که گوت، به لام و یستیشی قیبتیه که ته مبی بکا، به م مه به سته لیان چوه پیش و نزیک که و ته وه.

ئیسرائیلیه که بینى موسا توپه بوه و سه رکۆنه ی^(١) ده کا، له وه ترسا موسا له ویش بدات و وه ک قیبتیه که ی دوینى بیکوژى.

بۆیه گوتی: نه ی موسا! دهتهوئ وه ک دوینى یه کیکت کوشتوه ته مپرو منیش بکوژى.

دیاره دهتهوئ دهستی سته مکاریت درێژ بکه ی و کاری چاک نه نجام نه ده ی.

لیژده قیبتیه که زانی که موسا پیاو کوژه که ی دوینی که یه.

قیبتیه که چو به جه ندرمه کانی را گه یاند و گوتی موسا پیاو کوژه که یه.

هه وال گه یشته وه لای فیرعه ون، فیرعه ون توپه بو و گوتی:

ئه و کوپه ی که له کۆشکی من گه و ره بوه و غه کی منی کردوه کوشتویه تی؟!

(١) سه رکۆنه: گله یی، سه رزه نشت.

بەلام خوا ویستی وابو موسا لە بەلای فیرعەون و جەندرمەکانی ڕزگار بکا و
نەکەوێتە بەردەستیان.

موسا مستەکەیی بە مەبەستی کوشتن پانەوه‌شاند بو بەلام مستەکە بەهێز بو
و قیبتیەکەیی کوشت.

بەلام فیرعەون و جەندرمەکان بەم شتە پروا ناکەن و پاساو^(١) لە موسا قبوڵ
ناکەن.

خوا ویستی وابو پاشایەتی فیرعەون بە دەستی موسا تێبچێ.

خوا ویستی وابو نەوێ ئیسرائیل بە دەستی موسا ڕزگار ببن.

خوا وای خەمڵاندووە^(٢) موسا خەڵک لە مەروڤەپەرستیەوه بەرەو خواپەرستی
ڕزگار بکات.

بەلام ئەگەر موسا دەستی جەندرمە ستمەکارەکانی بگاتێ چۆن ئەم
مەبەستانە دێنە دی؟

دەست و پێوەند و وەزیرەکانی فیرعەون کۆبونەوه و پراوێژیان لەناو خۆدا کرد و
ویستیان موسا بکوژن.

پیاویك هەبو گویی لە گشت پلان و قسەکان بو.

هاته لای موسا و باسوخواسی تینگەیاندا و پێیگوت:

بۆ تۆمە تا زوێ خۆت ڕزگار بکە.

موسا بەنهیانی و بەترس و وریاییەوه شاری بەجێهێشت و لە خوا دەپارایەوه،
دەییگوت: خوايە لەم ستمەکارانە ڕزگارم بکە.

(١) پاساو: هۆی عوزرنامێز.

(٢) خەمڵاندن: تەقدیرکردن.

١٤- له میسر هوه به رهو مه دیهن

به لām موسا بۆ کوێ بجۆ، سهرتا پای ولاتی میسر هی فیرعه ونه و له ژیر دهسه لاتی فیرعه ون دایه؟!

جه ندرمه کانی فیرعه ون هه میسه دانوساون، به چاوی قه له رهش سهیر ده کهن و به بۆنی میرولان بۆن ده کهن!

خوا ئیلهامی خسته ناو دلێ موسا بجیته شاری مه دیهن که شاریکی عهره بی بوو دهسه لاتی فیرعه ونی نه گه یشتبوێ.

مه دیهن دهشتیک بو گه لێ گونیشی لیسو، شارستانییه تی میسری نه گه یشتبوێ.

کۆشک و ته لار و بازاری میسری نه گه یشتبوێ.

به لām ئاوا ییه کی به خته وه بون، چونکه له دهسه لاتی فیرعه ون دور بو.

به خته وه بون چونکه ولاتیکی سه ره به ست بو له ژیر حوکمی فیرعه ون دانه بو.

چه ند خۆشه دهسته کیاتی له گه ل نازادی و داد گه ری.

چه ند ناخۆشه شارستانییه تی له گه ل کۆیله بی و ژیر دهسته بی.

له مه دیهن که خه لک روژیان ده کرده وه له زه بهروزه نگ و سته می فیرعه ون نه ده ترسان.

له مه دیهن دا که خه لک ده نوستن له به لای جه ندرمه کانی فیرعه ون نه ده ترسان، له مه دیهن دا منداڵ سه ره نه ده بران.

موسا به رهو مه دیهن که وته پێ.

له ولاتی میسر چوه ده‌ری و دور کهوتهوه، به‌لام ده‌ترسا و ئاویری به‌ملا و نه‌ولا ده‌دایه‌وه، نه‌وه‌ک یه‌کیک شونی^(۱) هه‌لگرتبێ.

به‌لام جه‌ندرمه‌کان بیناگابون.

موسا ناوی خوای لی‌هینا و ده‌رچو، له‌خوا ده‌پاراپیه‌وه و داوای ده‌کرد یارمه‌تی بدات و پرزگار ببێ.

که به‌ره‌و مه‌دی‌هه‌ن که‌وته پێ گوتی: به‌ته‌مای خوا، خوا پێی بی‌زیانم نیشان ده‌دا.

۱۵- له‌ مه‌دی‌هه‌ندا

موسا گه‌یشته مه‌دی‌هه‌ن، که‌سی نه‌ده‌ناسی و که‌سیش نه‌وی نه‌ده‌ناسی.

شه‌وی بجێته کوێ؟ له‌ کوێ بنوی؟

موسا بیری له‌م پرسیارانه ده‌کرده‌وه، به‌لام له‌وه دُنیا بو که‌خوا سه‌رگه‌ردانی^(۲) ناکات.

له‌م شاره‌دا بیرێک هه‌بو خه‌لک ناویان لێ هه‌لده‌گۆزی^(۳) و مه‌ر و مالا‌ت و ولساتیان پێ تیراو ده‌کرد.

موسا دو ئافره‌تی دیت مه‌ر و مالا‌ته‌که‌یان له‌ دوره‌وه پاگرتوه و چاوه‌پێ ده‌که‌ن خه‌لکه‌که مه‌ر و مالا‌تی خۆیان ئاو بده‌ن ئینجا نه‌وان ناوی بده‌ن.

(۱) شون: شوینه‌وار، شوینپێ.

(۲) سه‌رگه‌ردان: وێل، رێ له‌به‌ربزربو.

(۳) ئاو هه‌لگۆزین: ئاو ده‌ره‌یتان له‌بیر.

موسا خاۋەنى دلىكى مىھرەبان و بەبەزەبى بو، وەك باۋكىكى بەسۆز و دلۇقان^(۱) ھەستى بزوا.

بە ئافرەتەكانى گوت: بۆچى وا لە دورەۋە ۋەستاون و ئاۋ ناھىتىن؟
گوتيان: تا ھەمو خەلگەكە ئاۋ ھەلنەگوزن ئىمە ناتوانىن ئاۋ ھەلگوزىن،
چونكە ئەوان بەھىزن و ئىمە بېھىزىن، ئەوان پياۋن و ئىمە ئافرەتىن.
ۋەك بلىنى بزائن موسا لىيان بېرسى ئەى بۆچى لە مالىۋە پياۋىكتان بەم كارە
ھەلئاستى؟

بۆيە گوتيان: باۋكىشمان پىرىكى بە تەمەنە.

لېرەدا موسا سۆزى مىھرەبانىتى وروژا، خۆى چو ئاۋى بۇ ھەلگوزىن، پاشان
ئەۋان رۆيشتن.

بەلام موسا بۆ كۆى بچى؟!

ئەم شەۋ رو لە كۆى بكا و لە كۆى بنوى؟!

نە ئەۋ كەس دەناسى نە كەسىش ئەۋ دەناسى!

پاشان چۈە بەر سىبەرى دارىك و گوتى:

خاۋىە پىۋىستىم بە شۋىنىكە تىيدا نىشتەجى بم.

۱۶- به دواډا ناردن

همدرو کچه که پيش کاتي دياربرکراوی پژوانه ديان گه يشتنه وه مالن.

باوک که ديان ليتي پرسين: ها کچه کانم چونه نه مړو وا به زويي گه پانه وه؟ هو
چو وا به خيرايبی هاتنه وه؟

گوتمان: خوا وای رېکخست پياوړي چاک و به به زه ييمان لئ هه لکه وت و
ناو که ی بڼه لگوزين.

پياوه پيره که سهری سورما، زانی نه م پياوه پياوړي نامويه، چونکه هيچ
پژتیک کهس ميه ره باني له گه لدا نه کردون.

پياوه پيره که گوتي: پياوه که تان له کوئ به جيهيشت؟

گوتمان: له هه مان شوين، پياوړي نامويه هيچ شويينيکی نيه!

پياوه پيره که گوتي: کچه کانم کاريني چاکتان نه کرد، ده بوايه ميوانداری
بکهن، چونکه نه و چاکه ی له گه ل نيمه دا کرده، شويينيکی نيه پوي تيپکا.

نه شو وړو له کوئ بکا و له کوئ بنوي؟!

له سهرمانه ميوانداری بکهين، له سهرمانه چاکه ی بدينه وه!

يه کيکتان برؤن بيهين.

يه کيکتان به رويشتنيکی شهرمانه وه چوه لای موسا و پيی گوت: باوکم
بانگت ده کا تا پاداشتي ناو هه لگوزينه که ت بداته وه.

موسا زانی خوا نزا که ی قبول کرده و شويينيکی نيسته جيی بڼه پره خساندوه،
بويه داوا که ی رته نه کرده وه.

موسا له گه ئی چو، موسا زۆر به ریز و به حورمه ته وه له پيشه وهی كچه كه ده رۆشت تا توشی نه زهر نه بێ.

موسا گه يشته ماله كه و پياوه پیره كه له ناو و نيشتمانی موسای پرسى، نه ویش وه لامى دایه وه.

پاشان موسا به سهرهات و بارودۆخه كهی بۆ گێرايه وه.

پياوه پیره كه به هیمنی و به نارامی گوئی بۆ گرتبو.

كه موسا له گێرانه وه كهی بوه وه پياوه پیره كه پێی گوت:

مه ترسه لهم نه ته وه سته مكاره رزگارت بو.

۱۷- ژن هینان

موسا وهك میوانیكى به ریز به لكو وهك كورپكى خوشه و یست له لایاندا مایه وه.

رۆژیكیان یهك له كچه كان به ساده یی به دلپاكی به باوكی گوت:

بابه گیان! به كری كاری پێبكه، موسا پیاویكى به هیژ و پاكه.

باوكی گوتی: كچم چۆن ده زانی به هیژ و پاكه؟

گوتی: ده زانم به هیژه، چونكه نهو به ته نیا سه ری بیره كهی هه لگرت، كه به چهند كه سینك نه بێ هه لئاگیرئ.

بابه گیان پاكیشه، چونكه به درێژایی رێگا له پيشه من ده رۆشت و ته ماشای نه ده كردم.

هه مو كریكار و خزمه تكاری ده بێ به هیژ و پاك بێ.

ئه گهر به هیژ نه بی به باشی کاری پیناکری.

ئه گهر پاک نه بی گزی^(۱) ده کا و هیژه که ی سودی نابی.

وتهی کچه که له گه ل دلی باوکه پیره که ی تیکی کرده وه.

به لام نمو وهک باوکیک بیری له مه سه له که کرده وه.

باوکه پیره که له دلی خۆیدا گوتی:

پیموایه که س لهم کوره شایسته تر نیه بیکهم به خزمی خۆم.

بروا ناکهم له دنیا دا که سیکی لهم گه غبه باشر بدۆزمه وه!

له مه دیه ندا هیچ که سیک به شایسته نازانم بیکهم به خزمی خۆم!

رهنگه خوا نهم گه غبه ی بۆ هی نا بم تا بیکهم به خزم و هاریکاری خۆم.

پیاوه پیره که به ریز و به زهیی و دانا ییه وه به موسای گوت:

من ده مه وی کچیکی خۆمت لی ماره بکه م، به لام ده بی ههشت سالان
کاروبارم بۆ راپه رینی.

ماره ییه که به م جو ره یه، که ده بی نهم ههشت ساله ته واو بکه ی.

خۆ نه گهر کردته (ده) سال له چاکه و پیاوه تی خۆته، نامه وی کاری سه ختت
پیبکه م، به پشتیوانی خوا چاکه ت له گه لدا ده که م.

پیاوه پیره که له وه ده تر سا گه غبه که کچه که ی ببات و به ته نیایی به جیی یلی.

پیاوه پیره که ویستی گه غبه که تا قی بکاته وه تا نه گهر که وته به ردلی کچه که ی
بداتی.

موسا داواکهی قبول کرد و پییوابو خوا وای بۆ رێک خستوه و خوا پیروزی دهکا.

پییوابو خوا وایکردوه بچیتته مه دیه ن و له ویش بچیتته مالی ئەم پیاوه پیره و پیاوه پیره کهش سۆز و خوشه ویستی بۆ بزواوه.

بۆیه موسا گوتی: من رازیم.

به لām موسا زیرهك و تیگه یشتو بو بیری کرده وه نه وهك له ئایینده دا توشی بیتزاری ببی بۆیه ویستی له ههلبژاردنی ههردو ماوه کهدا سه ره به ست بی و گوتی:

جا نه گهر هه شت سال کارم بۆ کردی یان ده سال من خۆم ئازادم، خواش ناگاداره.

۱۸- به ره و میسر

موسا ماوه کهمی تهواو کرد و له گه ل خیزانه کهمی به ری کهوتن.

خواحافیزیان له پیاوه پیره که کرد و پیاوه پیره کهش خواحافیزی لی کردن و نرای^(۱) بۆ کردن و گوتی:

برۆ خوات له گه ل کوپی خۆم، برۆ خوات له گه ل کچی خۆم.

موسا له گه ل خیزانه کهمی به ری کهوت، شهو یهك پارچه تاریکی بو، گه لی سارد و سه رما بو.

به لām له م بیابانه دا ناگر له کوئی پهیدا ده بی؟

ئەگەر ئاگر نەدۆزنەوہ چۆن خۆیان گەرم بکەنەوہ؟!

ئەگەر پوناکی نەدۆزنەوہ چۆن بەرپگادا بپۆن؟!

بەرپگادا دەپۆشتن و موسا چاوی بۆ ئاگر دەگیپرا.

لەناکا و ئاگرینکی لە دورەوہ بینی، بەخیزانەکە ی گوت:

لیئە بن، ئاگرینکم لە دورەوہ دیوہ دەچم بەلکو ھەندیککی لى دینم یان
ئاوہدانیککی لەلادا دەدۆزمەوہ.

موسا بەرەو لای ئاگرەکە پۆشت.

کە گەیشتە ئەوی بانگی کرا: ئەی موسا من پەرورەدگارتم، کەوشەکانت^(۱)
داکەنە، تۆ لە دۆلی پیرۆزی گواي.

خوا لەویدا قسەى لەگەڵ موسادا کرد و سروشی بۆ ھەنارد و فەرموی:

ئەي موسا من تۆم بۆ پېغەمبەرایەتی ھەلبژاردوہ، گوئ بۆ سروشم پادایرە،
من خوام، جگە لە من ھیچ خواوہندیکی تر نیە، من بپەرستە و نوێژان بکە تا
منت بە یاد بئ، پۆژی دوايیش پەوايە و پو دەدات.

موسا گۆچانیکی بە دەستەوہ بو، لە کاتی پۆشتندا تاقەتی خۆی دەدایە
سەری.

خوا فەرموی: موسا ئەو دارەى لە دەستی راست گرتوہ چيە؟

موسا زۆر بە سادەییەوہ گوتی: گۆچانەکەمە.

موسا دەستی پیکرد سودەکانی گۆچانەکەى دەژمارد، دەیویست قسەکانی
دریژ بئ چونکە قسەى لەگەڵ خوادا دەکرد و گوتی:

ئەم دارە گۆچانە کە مە، لە کاتی ڕۆیشتندا دەیدە مە بەرخۆم و بۆ مەر و مالاتە کە م گەلای دارانی پێ هەل دەوهرینم، زۆر سودی تریشی لێ دەبینم.

خا فەرموی: موسا گۆچانە کە ت هەل دە.

موسا هەلیدا و گۆچانە کە بوە ماریکی زل و زەبەلاحی بە جولە جول.

خا فەرموی: هەلێگرەو مە ترسە، هەر ئیستا دەگێرێنەو سەر شیوە کە ی پیشوی.

خوایشانە یەکی تریشی بە موسا بە خشی، کە ئەویش دەستی سپی و ڕۆشن بو.

فەرموی: ئە ی موسا دەست بچە ناو باخەلت پاشان دەری بێنە بێتەو ی نەخۆشی بێ سپی و ڕۆشن دەبێ.

۱۹- بڕۆ لای فیرعەون کە سنوری بە زاندووە و یاخی بوە

جا دوا ی ئەم گفتوگۆیە خا فەرمانی بە موسا کرد بۆ ئەم کارە ی کە لە پێناویدا وەدیها تەو دەسبە کار بێ.

فیرعەون خۆ ی لە سەر خەلکی کردبوە خوا، فیرعەون خراپە کاری لە ولاتدا بەرپا کردبو.

نەتەو ی فیرعەون بە خوا بێ پروا بون، نەتەو ی فیرعەون کاری خراپە یان لە سەر زەو ی دەنایەو.

خا لە بەندەکانی پازی نابێ بێ پروا بن، خوا حەز ناکا کاری خراپە لە سەر زەو ی بلایێتەو.

خوا ویستی موسا بنیترته لای فیرعهون و نه ته وه که ی چونکه نه ته وه یه کی دور له خوا و خراپه کار بون.

به لām موسا چۆن بجیته لای فیرعهون و چۆن روبه پوی ئەم سهرسه خته به زه بروه نگه بییته وه.

موسا له میژ نیه پیاویکی قیبتی کوشتوه!

موسا له میسر به ترس و لهرزه وه هه لاتوه و جه ندرمه کان و خه لکی کۆشك دهیناسنه وه!

موسا گوتی: خواجه من پیاویکم لێ کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

ههروه ها زمانیشم ده گیرئ.

به لām خوا ئەمانه ی ده زانی، خوا ده یویست موسا بجی ئە گهرچی پیاویشی لێ کوشتن و زمانیشی بگیریئ.

خوا بانگی کرد: ئە ی موسا برۆ بانگی ئەم نه ته وه سته مکار و بی پروایه بکه تا بۆ لای خوا بگه رینه وه.

موسا گوتی: خواجه له وه ده ترسم پروام پی نه کهن، له وه ش ده ترسم کاتیك به وی قسه یان له گه ل بکه م هه ناسه م سوار ببی و زمانم نه بیته وه، بۆیه با (هارون)یشم له گه لدا بی.

خواجه که سیکم لێ کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

خوا فهرموی: نه خیر ناتکوژنه وه و هه ردوکتان برۆن، من ناگام لیته انه و گویم له گفتوگۆتانه.

برۆنه لای فیرعهون و پی بلین:

ئیمه پیغمبهری خوی بونه وهرین.

نه وهی ئیسرائیل نازاد بکه و لیگه ری با له گهل ئیمه دا بن.

خوا فهرمانی به موسا و به هارون کرد به نهرم و نیانی له گهل فیرعه ون بدوین.

خوا له گهل دوژمنه کانیشی تاراده یه ک نهرمی پی خوشه.

خوا فهرموی: قسه ی نهرمی له گهلدا بکه ن به شکو بیرده کاته وه یا ده ترسی.

۲۰- له بهردهم فیرعه وندا

موسا و هارون چونه لای فیرعه ون و له کوپی فیرعه ون داوایان له فیرعه ون کرد تا به ره و خوا بگه ریته وه.

به لام فیرعه ونی به زه بروه نگ له چاونه ترسیه که ی موسا توپه بو، به که شوفش و لوتبه رزیه وه گوتی:

گه نجو^(۱)! تو کیی تا بتوانی له کوپی من هه لستیه وه و ناموژگاری من بکه ی؟

تو نه و مندا له نه بوی که له ناو زیدا هه لمانگریته وه؟

نه دی ئیمه نه بوین له مندالی تا گه نجیتی به خیمان کردی؟

تو نه بوی پیاهه که ت کوشت و خوت دزیه وه؟

موسا توپه نه بو، نه یگوت: درۆیه، نه یگوت راست ناکه ی، پروییانوی نه هیئانه وه، به لکو زور به راشکاویه وه وه لامی دایه وه.

(۱) گه نجو: نه ی گه نج.

گوتی: به لئی من کوشتم، کاریکی نارده واش بو به لام ژیوان بومه وه و خوا لیم خوش بوه. ^(۱)

پاشان که ترسام بمکوژنه وه هه لاتم و ولاتم به جیهیشت.

پاشان خوا چاکه ی له گه لدا کردم و کردمیه پیغمبه ر.

ئه ی فیرعه ون! منه تی نه وه م له سهر ده که ی، که چند سالتیک منت به خیتو کردوه؟!

ئه دی بؤ بیر له وه ناکه یه وه که بؤچی من که و تمه به رده ستی تۆ و له بهر چ منت به خیتو کردوه؟

نه گهر تۆ مندالت نه کوشتبایه دایکیشم فریتی نه ده دامه ناو نیل و نه ده که و تمه به رده ستی تۆ تا به خیتوم بکه ی!

له پال نه م هه مو سته م و کاره خراپانه تدا پیتوایه پیاوه تیت له گه لدا کردوم؟ تۆ نه ته وه که ی منت به کهر و ناژه ل داناه و وه ک سه گ تیتخوریون، توشی نه هامه تی و ده رده سهریت کردون.

نه وه چ پیاوه تیه که نه گهر مندالکیان لئی به خیتو بکه ی؟!

که به خیتو یشت کردوه نه ترانیوه و هه لات کردوه نه گهرنا نه و یشت ده کوشت!

پیتوایه چاکه ت له گه لدا کردوم که چند سالتیک منت به خیتو کردوه، که چی هه مو نه وه ی ئیسرا ئیلت کردۆته کو یله؟!

۲۱- بانگکردن به رهو لای خوا

فیرعهون ده مکوت بو و نهیتوانی وه لām بداته وه، ویستی خۆی له پرسیاره که ههلبویرئ، بۆیه گوتی:

پهروهرد گاری بونههر کییه؟ که گویم لیته ناوی ده بهی؟

موسا گوتی: پهروهرد گاری ئاسمانه کان و زه مین و نیتوانیانه ئه گهر برپاداری دلنیان.

فیرعهون له م وه لāmه توپه بو، ویستی توپه بهی ئاماده بوانی نیتو کۆپه کهش بوروژینئ و سهریان له وته کانی موسا بسورمیینئ.

بۆیه روی کرده ئاماده بوان و گوتی: گویتان لی نیه موسا چ ده لئ؟!

به لām موسا قسه کانی خۆی نه بری و زه بری دوه می راوه شانده فیرعهون و گوتی:

پهروهرد گاری ئیوه و پهروهرد گاری باب و باپیرانی پیشوتانه.

فیرعهون توپه تر بو و ئارامی نه گرت و گوتی:

دلنیابن پیغه مبه ره که تان شیته بوه.

به لām موسا قسه کانی خۆی نه پچراند و زه بری سییه می راوه شانده فیرعهون و گوتی:

پهروهرد گاری پۆژئاوا و پۆژهه لات و نیتوانیانه، نه گهر ئیوه تیبه گهن.

فیرعهون ویستی موسا له م بابه ته تاله ههلبویرئ.

فیرعهون ویستی توپه بهی ده ست و پیوه نده که ی بوروژینئ.

بۆیه گوتی: له باره ی باب و باپیرانمان چ ده لئ؟!

فیرعەون لە دلی خۆی گوتی:

ئەگەر موسا بلی لەسەر ھەق بون، دەلیم: ئەوان بتیان دەپەرست!

ئەگەر بشلئ: لە گومراھی و لە گەمژەیی دابون، ئەوا ئامادەبوانی کۆرەکە تورە دەبن و دەلین: موسا جوین بە باب و باپیرانمان دەدا.

بەلام موسا لە فیرعەون زیرەکتەر بو، موسا خوا پیتی راستی بۆ پرۆشن دەکاتەو، گوتی:

باب و باپیرانی پێشو چیان کردبۆ و چۆن بوین لەلای پەرورەدگار بزر نیە و گشتی نوسراو، پەرورەدگاری من شت لەبیر ناکا و بە ھەلەدا ناچێ.

پاشان موسا قسە ی بردەوہ سەر ئەو بابەتە ی کە فیرعەون دەیویست خۆی لی پرزگار بکات.

موسا گوتی:

پەرورەدگاری من شت لەبیر ناکات و بە ھەلەدا ناچێ.

ئەو پەرورەدگارە ی کە زەوی بۆ ژیان سازاندوہ و گەلیک پێگە و پرەوازیشی^(١) لەسەر زەوی بۆ داناوین.

ئەو پەرورەدگارە ی کە بارانی لە ئاسماندا باراندوہ.

لیرەدا فیرعەون دەمکوت دەبی و قسە ی دەبری، بۆیە وەک ھەمو پاشایەکی زۆردار پەنا دەباتە بەر زەبروزەنگ و تورەیی و دەلئ:

باپیت بلیم ئەگەر ھەر یەکیکی تر جگە لە من بە خواوہند بزانی دەتخەمە بەندیخانە و بەندت دەکەم.

(١) رەواز: رێگایە کە ھاتوچۆی لەسەر بێ.

۲۲- موعجیزه‌کانی موسا

فیرعه‌ون که تیره‌کانی خۆی هاویشت موسا ویستی تیری خوای تی‌بگری.

موسا گوتی: ئەدی ئەگەر بەلگه‌ی پیغمبره‌رایه‌تیم پێ‌نیشان دای بپروام پیددینی؟

فیرعه‌ون گوتی: بیهینه ئەگەر راست ده‌که‌ی.

موسا گۆچانه‌که‌ی هه‌لدا و یه‌کسه‌ر بوه ماریکی زل و زه‌به‌للاح.

پاشان ده‌ستی برده بن باخه‌لی و ده‌ریه‌ینا یه‌کسه‌ر ده‌ستی زۆر سپی بو.

فیرعه‌ون مه‌هانه‌یه‌کی^(۱) دۆزیه‌وه و به ناماده‌بوانی گوت:

جادوگه‌ریکی^(۲) زانایه.

ناماده‌بوان گوتیان: راست ده‌که‌ی جادوگه‌ره، جادوه‌که‌ی پرون و ناشکرایه.

موسا گوتی: ئیوه به شتی راسته‌قینه ده‌لێن جادو، ئەوه‌ی جادوگه‌ر بێ جادوه‌که‌ی تاسه‌ر نیه و سه‌رناکه‌وئ.

فیرعه‌ون گوتی: ئیوه ده‌تانه‌وئ له رێبازی باب و باپیرانمان وه‌رچه‌رخێن^(۳)، ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی بۆ خۆتان وه‌ده‌ست بێنن. ئیمه‌ بپرواتان پێ‌ناهێنین.

فیرعه‌ون وه‌کو پاشا زۆرداره‌کان ویستی ده‌ست و پێ‌وه‌نده‌که‌ی له موسا بترسینی و گوتی:

جادو: سیحر

(۱) جادوگه‌ر: سیحر باز

(۲) وه‌رچه‌رخێن: وه‌رسوڕێتن، لاب‌ده‌ن.

(۳) وه‌رچه‌رخێن: وه‌رسوڕێتن، لاب‌ده‌ن.

موسا دەیهوێ بەهۆی جادووەکانیەوه لە ولاتتەن دەریەدەر بکا، ئیوه تەگبیرتەن چیه؟

دەست و پێوەندەکە ی گوتیان: پێمان باشە جادوگەرانی سەرتاپای ولات کۆبکڕینەوه و موسای پێ ببەزێنین.

بەمچۆرە لە سەرتاپای ولات بانگیان پراھێشت و گوتیان:
بۆ ئاگاداری، بۆ ئاگاداری... کێ جادوگەرە و جادو دەزانێ با لەلای پاشا ئامادە بێ.

جادوگەرەن لە هەمو لایەکەوه هاتن و لەلای پاشا کۆبونەوه.
بێیار درا لە پۆژی جەژندا جادوگەرەکان پووبەروی موسا ببینەوه.
بانگی خەلکیشیان کرد کۆبینەوه تا بەلکو ببینن چۆن بەسەر موسا زال دەبن.

٢٢- بەرەو گۆرەپان

خەلک لە بەیانیهکە ی پۆژی جەژن زو لە مالهوه دەرچون و پۆل پۆل بەرەو گۆرەپانی پۆشیشتن.

مندال و گەنج و پیر و پیاو و ئافرەتان لە مالهوه دەرچون و بەرەو گۆرەپان بەرێ کەوتن.

کەس لە مالهوه نەما تەنھا نەخۆش و پەککەوتەکان نەبن.
لە کوچە و کۆلان و بازار و شاردا باس باسی جادوگەری و جادوگەرەن بو.
- ئەرێ جادوگەرە گەورەکە ی شاری ئەسوان هات؟

- به لئی، جادوگره به ناویانگه کهی شاری ثوقسور و شاری جیزه
به ناویانگیش هاتن.

- ئه ری تۆ پیّت وایه کئی ده باته وه؟

هه رچی جادوگری کارامه و گه وهی میسره گشتیان کۆبونه وه، ده بی کهس
لییان بباته وه!

موسا و براهی چۆن ده توانن ببه نه وه؟!

موسا تا گه وه بو هه ر له کۆشکی پاشادا بو، پاشان به ترس و له رزه وه
میسری به جیهیشت و چوه مه دیه ن، چه ند سالیکیش له مه دیه ندا مایه وه.

له کوئی فیری جادو بوه؟

له میسر؟ نه خیر.

له مه دیه ن؟ نه خیر، گویمان لیته بوه له ویدا هونه ر هه بی!..

نه وهی ئیسرائیلیش هاتن و له گه ل خه لک کۆبونه وه، دلیان له نیوان هیوا و
بیهمیدی دا بو، ره نگه زیاتر بیهمیدیان به سه ردا زال بوی، به لام خوا
میهره بانی له گه ل کوری عیمران ده کا! خوا نه وهی ئیسرائیل سه رده خا!

جادوگره کان به لاف و گه زاف و لوتبه رزیه وه هاتنه ناو گۆره پان.

جل و به رگی ره نگا وره نگیان له به ر کردبو.

هه مو گۆچان و گوریسیان پیبو.

هه مو به پیکه نین و گالته جارپه وه به ره و گۆره پانه که ده هاتن.

ده یانگوت ئه مرۆ رۆژی هونه ره!

ئه مرۆ پاشا ده بینئ چ کاریکی عه نتیکه ده نوینن.

ئەمىرۆ خەلگ دەبىنى چەند گىرنگىن!
 كاتىك كە جادوگەرەكان ئامادەبون بە فىرەونىيان گوت:
 ئەگەر سەرکەوين خەلاتمان دەكەي؟
 فىرەون گوتى: بەلى پلە و پايشتان بەرز دەكەمەو...
 ئەمەيە خەلاتى پاشايان! ئەمەيە رېزانەي^(۱) پاشايان!
 ئەمەيە كە پياوى پى دەخەلەتى!
 ئەمەيە كە پىشتى پالەوانان لە ئەرزی دەدا!
 بەمجۆرە جادوگەرەكان بە بەلېنەكانى فىرەون دلخۆش بون.

۲۴- ئە نىوان راست و ناراستدا

موسا بە جادوگەرانى گوت: چتان ھەيە ھەلیدەن.
 جادوگەرەكان گوريس و گۆچانەكانيان ھەلدا و گوتيان:
 سویند بە شان و شکۆى فىرەون ئىمە سەردەكەوين.
 خەلگ شتىكى سەيرىيان بىنى، بە دەيان و سەدان ماریان دەدى لە گۆرەپاندا
 دەجىن، خەلگ كە ئەم دیمەنەيان بىنى ھەپەسان و بۆ پاشەو ەكشانەو.
 ھاواريان کرد: مار! مار!
 ئافرەتەكان قىژاندىان، منداڵەكان زىراندىان، ھەراوھۆريا گۆرەپانى
 ھەژاندەو.

(۱) رېزانە: رېژ لېنان.

ئه وهی خه لک دیتی موساش دیتی و سهری سورما، موسا گوریس و
گۆچانه کانی له بهرچاودا ببوه مار و ده جولان.

موسا ترسیکی به دلدا هات!

چۆن نه ترسی؟ ئه مپۆ رۆژی تاقیکردنه وهیه، پیاویش له تاقیکردنه وهدا یان
ده باته وه یان ده دۆری!

ئه گهر خوانه خواسته جادوگهره کان ببه نه وه.

ئه گهر خوانه خواسته موسا بدۆرینی.

چ رو ده دا؟ په نا به خوا!!

سهرکه وتنی موسا سهرکه وتنی پیاویک نیه.

به لکو سهرکه وتنی ئاینه به سهر پاشا.

سهرکه وتنی راستیه به سهر ناراستی.

خوایه موسا نه دۆرینی! خوایه موسا ژیر نه کهوی!

موسا ترسی به دلدا هات به لام خوا وره^(١) موسای بهرز کرده وه و پیی
فهرمو:

مه ترسه تو سهرکه وتوی.

تو گۆچانه کهی دهستی راست هه لده ئیتر هه رچی فروفیلی جادوگهران هیه
قوتی ده دا، جادوگهران سهرناکه ون.

موسا به جادوگهرانی گوت:

كارەكەى ئىيۈە جادوۋە، خوا جادوان پوچەل دەكاتەوۋە.

خوا كارى بەدكاران ناسازىنى.

خوا وتەى راستى خۆى سەردەخا ئەگەرچى تاوانكارانىش پىيان ناخۆش بى.

موسا گۆچانەكەى ھەلدايە ناو گۆرەپان و بو بە ماريكى زل و زەبەللاح،
ھەمو گوريس و گۆچانەكانى جادوگەرانى ھەلگوشى.

بەمجۆرە راستى سەركەوت و ناراستى پوكايەوۋە.

جادوگەرەكان تاسان و واقيان و پرما...

- ئەمە چيە؟

ئىمە دەزانين جادو چۆنە و چۆن نىە.

ئىمە دەزانين جادو چەند جۆرى ھىيە.

ئىمە مامۆستاي ھونەرين!

ئىمە پىشەواى ھونەرين!

ئەمە جادو نىە! ئەمە جادو نىە!

چونكە ئەگەر ئەمە جادو بوايە بە جادو دەمانبەزاند.

ئەگەر ھونەر بوايە بە ھونەر دەمانشكاند!

بەلام ھونەرەكانى ئىمە لەبەردەم ئەم كارەدا پوكايەوۋە، وەك خوناوى بەر
ھەتاوئ بو بەھەلم و توايەوۋە!

ئەم كارەى لە كوئى ھىناوہ؟ ديارە لەلاى خواوہيە!

جادوگه‌ره‌کان دلتیا بون که موسا پیغمبه‌ره و خوا ئهم موعجیزه‌یهی
داوه‌تی، جادوگه‌ره‌کان هه‌مو به یه‌ک ده‌نگ هاواریان کرد:

بروامان به په‌روه‌ردگاری موسا و هاپون هیئا.

هه‌مو سوژده‌یان بۆ خوا برد و گوتیان:

بروامان به په‌روه‌ردگاری بونه‌وه‌ر هیئا، که په‌روه‌ردگاری موسا و هاپونه.

۲۵- هه‌ره‌شه‌کانی فیرعه‌ون

فیرعه‌ون شیئت و هار بو.

ئۆقره‌ی لی‌برا، ئاگری له‌ چاوان ده‌باری، هه‌وره‌تریشقه‌ی له‌ نیوچه‌وانی
هه‌لده‌ستا!

هه‌ی داماو فیرعه‌ون! ئه‌وه‌ی لی‌ده‌ترسا و نه‌یده‌ویست رو بدا روی دا!

ده‌یویست به‌ جادوگه‌ران موسا ببه‌زینی که‌چی جادوگه‌ره‌کان لی‌ی
هه‌لگه‌رانه‌وه و بونه‌ سه‌ربازی موسا!

ده‌یویست به‌ جادوگه‌ران خه‌لک له‌ موسا بکاته‌وه، که‌چی جادوگه‌ره‌کان
خویان به‌ر له‌ هه‌مو که‌س بروایان پیه‌ئینا!

فیرعه‌ون تیریکی به‌رزی هاویشت به‌لام به‌خزی که‌وته‌وه.

فیرعه‌ون وایده‌زانی وه‌ک چۆن ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر لاشه‌دا هه‌یه ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر
هزیشدا^(۱) هه‌یه.

وايدەزانى وەك چۆن دەسەلەتتى بەسەر زاماندا ھەيە دەسەلەتتى بەسەر دلىشدا ھەيە .

وايدەزانى ئەگەر بەرەزامەندى خۆى نەبى نەبى ھىچ كەسەك لە خەلكى مىسر بپوا بە ھىچ شتەك بىنن .

بۆيە بە لوتبەرەزى و بە كەشوفشەو^(۱) گوتى :

- چۆن بەر لەوھى مىن رىگاتان پىبەدەم بپوا بە موسا دىنن ؟!

فیرەمەن تىرىكى پاشايانەى تىگرتن و گوتى :

دىارە موسا مامۆستاتانە و ئەو فىرى جادوى کردون!

پاشان تىرى دوھەى تىگرتن و گوتى :

ئىو پلاتتان داناوئەوھە تا خەلكى ولات ئاوارە بکەن و خوتان دەسەلات بگرنە دەست، خۆم دەزانم چتان بەسەردىنم .

پاشان تىرى ژەھراوى سىيەمى تىگرتن، كە دواھەمىن تىرى ناو تىردانى پاشايانە، گوتى :

شەرت بى دەبى دەست و پىي ھەموتان راست و چەپ بىرم و لە خاچستان ھەلواسم .

بپوادارەكان تىرەكانيان بە قەلغانى بپوا و ئارامگرى پەرچ داىەوھ .

گوتيان: بى باکين^(۲) چت نەکردوھ بىكە، مادەم بپروامان ھىنا بشكوژرىن زەرەر ناکەمىن چونكە بۆ لاى خوا دەگەپىنەوھ .

(۱) كەشوفش: لاف و تەنتەنە .

(۲) بى باکين: بى منەتىن .

هامان و وهستاكان زۆر شه كهت و ماندو بون، قور له بهر برا، كه رهوچ نه مان.
كه چي فيرعه ون هيشتا گه ليكي مساو، بالا خان كه هيشتا نزيكي هه ور
نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته مانگ!

هيشتا نزيكي مانگ نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته خور!
هيشتا نزيكي نزيكي خور نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته هه ساره كان!
هيشتا نزيكي هه ساره كان نه بوته وه چ جاي نه وه ي بگاته ناسمان!
فيرعه ون دلسارد و شهرمه زار بو، فيرعه ون هيوای برا و دهسته و نه ژنۆ له
شوييني خوي دانيشت و له رو داما.

فيرعه ون چهند داماو! دياره نازاني خوا چهند بهرز و گه ورهيه?
دياره نازاني خوا نهرز و ناسمانه بهرزه كاني نه فراندوه؟ دياره نازاني هه رچي
شتيكي له نهرز و ناسمانه كاندا ههيه هي خوايه?
دياره نازاني خوي گه وره خوي نهرز و ناسمانه?!

فيرعه ون دواي كردو كو شه بينا كام و تيكشكاوه كاني هيچ فروفيليكي تري پي
نه ما ته نها نه وه نه بي كه برياري بدا موسا بكوژي، بهو بيانوه ي گوايا
خراپه كاري له سهر زه وي بلاو ده كاته وه!
فيرعه ون گوتي: ليم گه پين با موسا بكوژم، كه كوشتم نه و جا با هاواري
خوا كه ي بكات!

بويه ده يكوژم نه وه ك رپيازه كه تان بگوړي يان خراپه كاري له سهر زه وي بلاو
بكات ه وه.

٢٧- برۆادارەکەى خزمى فیرعەون

فیرعەون کاتێک ویستی موسا بکوژێ، پیاویکی برۆاداری خزمى فیرعەون که به نهینى برۆای هینابو هەڵسایهوه و گوتی:

دەتانهوێ پیاویک بکوژن که دەلێ خوا پەرۆردگارمە و لە پەرۆردگاری خۆشپرا چەند نیشانهی زۆر ناشکرای بۆ هاوردون؟!

برۆادارە ئازا و زیرەکەکەى خزمى فیرعەون گوتی:

لەبەرچی بەرهنگاری^(١) موسا دەبنهوه و ئازاری پێدەگەیهنن؟

ئەگەر برۆاشی پێ ناهینن وازی لێ بینن خۆی و رێبازەکەى خۆی.

ئەگەر درۆزن بێ ئەوا تاوانی درۆیهکەى لە ملی خۆیهتی و پەيوەندى به ئێوه نیه.

ئەگەر راستیش بکا و پێغەمبەر بێ ئێوهش ئازاری بدەن ئەوا قورتان بەسەری... هەندیک لەو هەرەشانهی ئەو پیتان دەلێ دینهدی و هەموتان تەفروتونا^(٢) دەبن.

براکانم! بە موڵکی زۆر و زەوهند لە خۆبایی مەبن، بە هیژ و لەشکری گەوره لە خۆ دەرەمەچون.

نەتەوهکەم! ئەمڕۆ ئێوه بالادەستن، ئێوه دەسەلاتتان بە دەستە، باشە ئەگەر سزای خوا توشمان ببێ کێ هەیه رزگارمان بکا؟!

فیرعەون لە وەلامدا گوتی:

(١) بەرهنگاریبونهوه: روبەرپووبونهوه.

(٢) تەفروتونابون: لەناچون و کاولبون.

من ھەر سورم لەسەر کوشتنی موسا و ئەوێ منیش پیتان دەئیم ھەر ئەو راستە.

بروادارە ئازا و زیرەکەکە ویستی نەتەوێکە لە سەرەنجامی پر ئازار و چارەنوسی ستەمکاران بترسینی و گوتی:

نەتەوێکەم! من لەوێ دەترسم توشی سزایەکی وەک سزای نەتەوێ نوح و عاد و پەھمود و بیرواکانی تر بن، دیارە ئەوان تاوانیان کردووە بۆیە توشی سزا بون ئەگەر نا خوا ستەم لە بەندەکانی خۆی ناکا.

بروادارە ئازا و زیرەکەکە نەتەوێکە بە پۆژی دوایی ترساند.

دەزانی پۆژی دوایی چیە؟

پۆژی دوایی ئەوێندە سەخت و ناخۆش و پر ئازارە پیاو ئاور لە برا و دایک و باوک و ژن و منداڵەکانیشی ناداتەوێ، چونکە لەم پۆژەدا ھەموو کەسیک پەڕیشانە و لەبەر پەشیویی خۆی ئاگای لە ھیچ کەسێ نامینی.

لەم پۆژەدا تەنھا بروادارەکان نەبێ ئەگینا ھەموو برادەرەکانی تر لە گەڵ یەکتەر دوژمن و لە یەکتەر بیزارن.

لەم پۆژەدا خزمایەتی نامینی و کەس لە حاڵی کەس ناپرسی.

لەم پۆژەدا خوای مەزن و بالادەست بانگ دەکا:

ئەمپرو دەسەلات بۆ کییە؟.. ھەلبەت بۆ خوای زال و تەنیا.

لەم پۆژەدا خەڵک ھەموو دەپەشوکێن، ھانا وەبەر یەکتەر دەبن، ھاواری یەکتەر دەکەن فریامان کەون فریا!

بەلام کەس فریای کەس ناکەوێ و ئاور لە یەکتەر نادەنەو، چونکە هەمو لەخۆ
بیزارن و کەشیش هیچی پێناکری.

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

نەتەوێ کەم! من دەترسم لەم رۆژەدا لێتان بقیەومی کە دەبیته هاوارهاوار کە
رۆژی قیامەت، ئەوێ رۆژی هیچ کەس هیچی بە دەست نیە و کەس فریاتان
ناکەوێ، ئەگەر ئێوە گومرا بن خوا یارمەتیتان نادا.

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

خوا چاکە یەکی گەلیک گەورە ی لە گەلدا کردن بەلام ئێوە رێزتان نەزانی، جا
کە مائاواویی لێکردن ئەوسا ئەفسوستان^(۱) کیشا.

ئەم چاکە یە یوسفی پێغەمبەر بو - سلاوی خوای لیبی - کە ئێوە نەتانناسی و
رێزتان نەزانی.

جا کە یوسف کۆچی دوایی کرد گوتتان:

پاکی و بێ گەردی بۆخوا! پێغەمبەر نەبوە وەک یوسف بێ!

پادشا نەبوە وەک یوسف بێ!

پیای نەبوە وەک یوسف بێ!

لە دوای یوسف لە کوێ پێغەمبەریکی وەک یوسفمان بۆ دی؟!

نەخێر قەت پێغەمبەریکی وەک یوسفمان بۆ ناییتەو!

بروادارە ئازا و زیرە کە گوتی:

(۱) ئەفسوس: ئەسەف.

کاتی خۆی که یوسف هات و به لگهی پرون و ناشکراشی پیبو بۆ سه لماندنی
پیغه مبه رایه تیه که ی، که چی نیوه گوماتان لی هه بو، به لام وه خستی که مرد
گوتتان ئیتر پاش نهو خوا هیچ پیغه مبه ریك نانیریت.
بزانن نه گهر نه م پیغه مبه رهش بری هه مان شت ده لێن و په شیمان ده بنه وه!

۲۸- نامۆژگاری پیاوه برواداره که

برواداره که نامۆژگاری نه ته وه که ی کرد و دلسۆزی و خوشه ویستی خۆی بۆ
ده برپین و گوتی:

نه ته وه که م! وهرن شوینم که ون رپی راستان نیشان ده ده م.

برواداره نازا و زیره که که ده یزانی نه ته وه که ی به ژیا نی دنیا وه مه ستن.
ده یزانی فیرعه ون به مولک و هیزه زۆره که ی فریوی خواردوه ^(۱) و له خۆبایی
بو ه.

به لام ژیا نی دنیا وه که خه ونیکه و کو تایی دی، ژیا نی دنیا وه که سیبه ری که
پاشان نامینی.

برواداره که زانی نه ته وه که ی به خوشی ژیا نی دنیا وه سه رمه ست بونه،
سه رمه ستیش گو ی بۆ وته ی راست ناگری و هه ست به شتی چاک نا کا.

بۆیه نه وانیش گو ی له وته کانی موسا پانا گرن.

برواداره که ویستی له م بیئا گابونه بیادریان بکاته وه و پیی گوتن:

نەتەوێکەم! بە ژيانى دىيا مەخەلەتێن، ژيانى دىيا چەند خۆشەىکى سنوردارە و دەبرێتەو، ژيانى دوارۆژ هەمیشەىیە و نابێتەو.

لێرەدا نەفامانى نەتەوێکەى بەم قسانە هەلچون، بانگى برۆادارەکەیان دەکرد بێتەو سەر پێى بێروایى و هاوبەشپەرستى، بانگیان دەکرد بگەرێتەو سەر ئاینى باب و باپیران.

برۆادارەکە دەیگوت: بۆ لای خوا بگەرێنەو و خوا پەرستن.

ئەوانیش دەیانگوت بۆ سەر ئاینى باب و باپیران بگەرێو!

زۆریان لە گەڵ هەولدا و سنوریان بەزاند ئەویش پێى گوتن:

نەتەوێکەم! ئەو چیتان لێتەوماو!

من بۆ پرزگارى بانگتان دەکەم کەچى ئێو بۆ دۆزەخ بانگم دەکەن؟!

من بۆ لای خۆى بالا دەست و لێبۆردە بانگتان دەکەم، کەچى ئێو بانگم دەکەن، تا بەخوا بێروا بم و هاوبەشى بۆ بریار دەم.

برۆادارە ئازا و زیرەکە پێى گوتن:

خواوەندەکانى ئێو کام پێغەمبەریان ناردو؟

کام پەر توکیان دا بەزاندو؟

کى بانگەوازی بۆ کردو؟

خواوەندەکانى ئێو راستەقینە نین، بەلکۆ تەنھا چەند ناویکن کە خۆتان و باب و باپیرانتان هەر لە خۆرا و بەبى بەلگە هەلتانەستون.

بەلام ئەوەتانى پێغەمبەرانى خوا هەمويان بانگەوازیان بۆ لای خوا کردو، ئەو ئیبراھیم، یوسف و، ئەو پێغەمبەرەى خواش کە موسایە.

سهیرکهن هه مو شتیك نیشانهی بونی ئەم خوایهیه!

له هه مو شوینیك پیغه مبهراڼ ههیه و بانگی خهلكی كردوه!

به لām ئیوه كه بانگی من دهكهن تا بۆ لای ئەم خواوهندانه بگهڕیمهوه ههلبهت
نه له دنیا و نه له دوایش ناتوانن به هانای كەس بچن.

برواداره كه له گیل و ویلیان بیزار بو، بۆیه به جیی هیشتن و، پیتی گوتن:

رۆژیک دادی و تهکانی منتان به بیر بیتتهوه، من خۆم به خوا سپاردوه، خوا
بهندهکانی خۆی دهبینی و ئاگاداریانه.

خهلكه كه توپه بون و خزمه كانی فیرعهون و یستیان بیکوژن، به لām خوا
پاراستی و دوژمنانیشی له ناو برد.

۲۹- ژنی فیرعهون

فیرعهون وایدەزانی وهك چۆن دهسهلاتی به سهر لاشه دا ههیه دهسهلاتی به سهر
هزريشدا ههیه.

وایدەزانی وهك چۆن دهسهلاتی به سهر زماندا ههیه دهسهلاتی به سهر دلێشدا
ههیه.

وایدەزانی ئەگەر به پره زامهندی خۆی نه بێ نابێ هیچ كەسێ له خهلكی میسر
بروا به هیچ شتی بیتنی.

ئەگەر فیرعهون بیزانیایه یه کیك وا له وسهری ولاتی میسرهوه برۆای به
موسا هیناوه شیت و هار دهبو، جهانی نه ده ما، ئاگری له چاوان دهباری،
ههوره تریشقهی له نیوچه وان هه لدهستا، دهیگوت:

چؤن ده بې پروا به موسا بښنې بهر له وهی پښگهی بدهم؟!

له ولآتی من بژی و سهر پېچی بکا؟!

بژیوی من بخوا و پروام پې نه هیښی؟!

ده بې منیان پې له خوشیان له پیشتربې!

فیرعه ون له بیری نه مابو به خوی وا له سهر نهرزی خوا ده ژی و سهر پېچی له
فرمانه کانی خوا ده کات، وا بژیوی خوا ده خوا و پروا به خوا ناهینې!

خوای گه وره له ناو مآلی فیرعه وندا نیشانه یه کی به فیرعه ون نیشان دا.

له ناو خیزانی فیرعه وندا نیشانه یه کی به فیرعه ون نیشان دا.

بؤی پرون کرده وه که خوا ده سه لآتی به سهر هزرده هیه وه چؤن ده سه لآتی
به سهر لاشه دا هیه.

خوا ده سه لآتی به سهر دلدا هیه وه چؤن ده سه لآتی به سهر زماندا هیه.

خوا ده بیته له مپهر له نیوان میرد و ژنه که ی.

خوا ده بیته له مپهر له نیوان مروژ و دلی.

پروا چوه ناو مآله که ی فیرعه ون بښه وهی فیرعه ون هستی پېبکات، بښه وهی
فیرعه ون هیچی پېبکری.

ژنه که ی فیرعه ون پروای به خوا هیښا و به فیرعه ون بې پروا بو.

پروای به موسا هیښا نه گهرچی میړده که ی پاشای میسر بو.

شاره زاترین که س به فیرعه ون و خوشه ویسترین که س له لای فیرعه ون پروای
به موسا هیښا.

ژنی فیرعه ون پروای هیئا بیئوه وی جه ندرمه کانی فیرعه ون بتوانن هیچ بکهن، بیئوه وی ههستی پیبکهن، هه رچه نده وهك میسرولان بۆنیان ده کرد و وهك قهله ره شان ده یان پروانی.

فیرعه ونیش ههستی پیینه کرد، هه رچه نده نزیکترین که سیشی بو.

جا نه گهر فیرعه ون بیزانیبایه چی ده کرد؟

فیرعه ون دهسه لاتی به سهر لاشه دا ههیه به لام دهسه لاتی به سهر هزرده نیه.

فیرعه ون دهسه لاتی به سهر زماندا ههیه به لام دهسه لاتی به سهر دلدا نیه.

ژن ده بی گوپرایه لی میردی بی، به لام نهك له بی پروایی و له گونا حان، چونکه نه گهر یه کینک له لایهن هه رکه سیپکه وه فرمانی کی دژ به فرمانی خوی بیبکری نابی گوپرایه لی بی.

مندالیش ده بی گوپرایه لی دایک و باوکی بی و چاکه یان له گهل بکا، به لام نه گهر فرمانی کیان پی کرد بی پروایی بو یان گونا ح بو نابی جینه جیی بکا چونکه خوا رازی نابی.

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾. واته: نه گهر دایک و باوک هانیان دای شتیک بکهی به هاویه شم که خۆت هیچی لی نازانی، فرمانیان به جی مه هیته؛ له دنیا دا به خۆشی له گه لیان بژی و، هه ر له شوین نه وانه برۆ که به ره و خوا

گەراونەوه، لە ئاکامدا هەر دەگەرپێنەوه لای من، ئەوسا تێتان دەگەیهنم چیتان کردووە. (١)

ژنەکەى فیرعهون لەسەر برۆاکەى خۆى مایه‌وه و نه‌چوه‌وه سەر بێ‌برۆایی، لە ژورى خۆى لە مالى دۆژمنى خوا به‌ نه‌ینی خۆای خۆى ده‌په‌رست.

لە خوا ده‌ترسا و خۆى لە سته‌مکاریه‌کانى فیرعهون بێ‌به‌رى ده‌کرد.

خۆای گه‌وره‌ لە ژنەکەى فیرعهون خۆش بو و لە فیرعهون و زوڵمه‌کانى رزگارى کرد، خۆای گه‌وره‌ لە قورئاندا به‌سەرھاتی ژنەکەى فیرعهون به‌ نمونه‌ى برۆادارى و ئازایه‌تى بۆ برۆاداران دینیتته‌وه‌ ده‌فرموى: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِخَنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَبِخَنِي مِّنَ الْفُورِ الظَّالِمِينَ سَيِّئَاتِكُمْ وَاِنَّهُٗ لَخَافِئَةٌ مِّنْ رَبِّهِۦ﴾ (٢) خۆ ژنەکەى فیرعهون به‌ نمونه‌ى بۆ برۆاداران دینیتته‌وه‌. که‌ له‌ به‌ر په‌روه‌ردگارى خۆى پاراپه‌وه‌: په‌روه‌ردگارا! تۆ له‌ لای خۆت له‌ به‌هه‌شتدا مالىکم بۆ دروست بکه‌ و له‌ فیرعهون و کرده‌وه‌کەى رزگارم بکه‌ و، له‌ ناو کۆمه‌لى ناهه‌قانىش رزگارم بکه‌. (٢)

٣٠- نه‌ه‌مه‌تیه‌کانى نه‌وه‌ى ئیسرائیل

خه‌لك كه‌ زانییان فیرعهون دۆژمنایه‌تى نه‌وه‌ى ئیسرائیل ده‌كا؛ نه‌وانیش دۆژمنایه‌تیان ده‌کردن و نه‌زیه‌تیان ده‌دان تا به‌لكو له‌ فیرعهون نزیک ببنه‌وه‌.

مەدائ و توال گە‌مه‌یان به‌ نه‌وه‌ى ئیسرائیل ده‌کرد و وه‌ك سه‌گ پێیان

ده‌وه‌پین.

(1) لقمان ١٥

(2) سوره‌تى التحريم (١١)

ھەر پۈژەي نەھامەتيەكى نوپيان بەسەردا دەھات، ھەر پۈژەي توشى
بەلایەك دەبون.

موسا- درود و سلأوى خوى ليبيى - دلئى دەدانەوہ و نامۆزگارى دەکردن
ئارام بگرن، پيى دەگوتن:

پشت بەخوا ببەستن، ئارام بگرن، زەوى ھى خوايە، خوا بە ويستى خوى
بەندەكانى بالادەست دەكا، سەرەنجاميش بۆ لەخواترسانە.

نەوہى ئيسرائيل لەم نەھامەتى^(۱) و ئيش و نازارانەي توشيان دەھات بيزار
بون، بە موسايان گوت:

ئەي موسا! تۆ ھيچ سوديكت بە ئيمە نەگەياندا!

تۆ ھيچ بەلایەكت لەكۆل نەکردينەوہ!

پيشنەوہى تۆ بيى نازاريان دەداين دواي ئەوہى كە تۆش ھاتى ھەر نازار
دەدرين.

بەلام موسا ورەي دانەبەزى! بەلام موسا بيھوميد نەبو! گوتى:

ئارام بگرن، خوا دوژمنەكەتان لەناو دەبات، پاشان ئيوہ بالا دەست دەكا تا
دەركەوى ئيوہ چ جۆرە كاريك دەكەن.

نەتەوہكەم! ئەگەر ئيوہ برواتان بە خوا ھيئانەوہ و ملكەچى فەرمانەكانى خوان
پشت بەخوا ببەستن.

ئەوانيش گوتيان: خوايە پشت بە تۆ دەبەستين، خوايە نەماخەيتە بن دەستى
ئەم سستەمكارانە، خوايە لەم نەتەوہ بيپروايە پزگارمان بکە.

(۱) نەھامەتى: بەدبەختى.

فیرعهون نهیده هیشت نه وهی ئیسرائیل خوا بپهرستن، نه گهر بیدیان خوا ده پهرستن و نویژ ده کهن تورپه ده بو.

فیرعهون نهیده هیشت مزگهوت له ولاته کهیدا دروست بکهن، نه گهر له ولاته کهیدا خوا بپهرسترا بوايه تورپه ده بو.

فیرعهون چهند نه فامه! خۆ زهوی هی فیرعهون نیه هی خوايه!

کی لهو کهسه سته مکارتره که ناهیلێ خوا له سهر زهوی بپهرستێ؟!!

کی لهو کهسه سته مکارتره که له سهر زهوی خوا ده لیتته خه لکی: من بپهرستن؟!!

به لام فیرعهون ناتوانی نه هیلی خه لک له ناو مالی خۆی خوا بپهرستی!

خوا له سهر زاری موسا به نه وهی ئیسرائیلی فهرمو:

ماله کانی خۆتان بکهن به مزگهوت و لهوی نویژ بکهن.

فیرعهون و جهندرمه کانی نه یاتوانی نه وهی ئیسرائیل له پهرستنی خوا دابهرینن!

کی ده توانی بهنده له خوا دابهرینی؟!!

کی ده توانی موسلمان له پهرستنی خوا دور خاتهوه؟!!

۳۱- برسیتی

کاتیڤ فیرعهون له سنوری تیپه‌پراند و تمواو له خوا یاخی بو، گه‌لیڤک بیښاڼا و لامل^(۱) بو، خوا ویستی ښاگانډاری بکاته‌وه.

خوا رازی نابی به‌نده‌کانی بی‌پروا بن! خوا همز نا‌کا خرابه‌کاری له‌سهر زه‌وی
بلاو بته‌وه!

فیرعهون پیاویکی زۆر که لله رهق بو، دانایی و ئاموزگاری دادی نه‌دا.
که‌ریش تا لیبی نه‌دری ئاگادار ناسته‌وه!

جا خوا ویستی فیرعه ون ئاگادار بکاته وه!

میسر ولایتیکی به پیت و به ره که ت و پر له شینایی بو، ولاتی خیروبیئر و بهروبوم و دانه ویله بو.

لهسه‌رده‌می یوسفدا - سلاوی خوی لیبی - که برسیه‌تی بلاووه‌وه زانیتان ولاتی میسر چۆن ولاته دوره‌کانی رزگار کرد.

زانیتان میسر چۆن خەلکی شام و خەلکی کەنعانی لە بڕسیهتی رزگار کرد!

زهوی و زاره کانی میسر به زئی نیل ئاوده دران.

کشتوکالہ کانی مسیر بہ زئی نیل ٹاودیر کرابون۔

زېږې نېل سهرچاوهی خیر و خوشی میسر بو.

فیرعهون و خه لکی میسر وایانده زانی زیی نیل کیلی رزق و رۆزییه .

واياندەزانی ئەگەر میسر زیی نیلی هەبێ پێویستی بە باران و بەهیچ شتێکی تر نە.

(۱) لامل: سه رسته خت، رکه گر، عیناد.

نه یانده زانی کللی رزق و رۆزی به دهست خواجه.

نه یانده زانی خوا رزق و رۆزی ده به خشی و هه لیده گری.

نه یانده زانی زبی نیلش هه به فره مانی خوا ده روات و ئاوی زۆر ده بی.

به فره مانی خوا نیل وشکی کرد و ئاوه که ی چۆوه ژیر زهوی.

خه لکی میسر که وتنه نه هامة تی و نه یانده زانی زهوی و زاره کانیا ن به چ ئاو
بدن؟!

به روبوم و دانه ویتله که م بونه وه، برسیتی بلا و بۆوه و گرانی به دوا ی گرانی
داده هات!

فیرعه ون و هامان و جه ندرمه کان هه رچه ندی کردیان و کۆشییان چاره یه کیان
پینه کرا.

لیره دا خه لکی میسر بۆیان رۆن بوه وه که فیرعه ون په روه رد گاریان نیه و رزق
و رۆزی به دهست خواجه نه ک فیرعه ون!

به لام فیرعه ون به م نه هامة تیه په ندی وهر نه گرت، خه لکی میسر په ندیان
وه نه گرت و بیدار نه بونه وه!

شهیتان وای کرد سود له په ندو ئامۆژگاری وهر نه گرن.

خه لکی میسر گو تیان نه م هه مو برسیه تی و قاتوقریه به هۆی نه گبه تی موسا
و نه ته وه که یه تی!

قسه یه کی چه ند سهیره! ئه دی موسا پیشتریش له ناویاندا نه بو؟! ئه دی نه وه ی
ئیسرائیل رۆژگاریک نیه له ناویاندا ده ژین؟!

نه خیر له بهر نه گبه تی کرده وه خراپه کانی خوځانه!! له بهر نه گبه تی بیټروایسی خوځانه!!

فیرعهون و نه ته وه که ی سهرسه خت بون و گوتیان ئیمه مل بو ئهم جادوه که چ
ناکه یین.

گوئیان: موسا! ہرچہندی نیشانہ مان بۆ ییسی و جادومان لیبکھی ہەر
بروات یی ناهینین.

۳۲- یینج نیشانه

خوای گه وره نیشانه یه کی تری بۆ ناردن.

بارانیکی زۆری بەسەردا باراندن، ئاوی نیل ھەستا.

ئاسمان ھەر باراندى ھەر باراندى، تا ھەممۇ كىشتوكال و زەھوى و زارەكانيان
نقوم بو، بەر و بوم و دانە و ئىلەكان خەسار بون.

باران به لایه کی گورهی توش کردن.

تا دوینی سکا لایان له بیبارانی دهرده بری که چی نه مړو سکا لا له زوربارین دهرده برن!

پاشان خوا کللوئی بۆ ناردن، کللو به کشتوکال و زهویوزاران وهربون و له دار و درهختان وروکان، پویان لههر کوئی بکردبایه هیچیان بهسهه هیهچه وه نه دههتشت.

سدر باز و جہندرمہ کانی فیر عہد نہ یاتتوانی لہ گہل سدر بازانی خوا بچہ نگن.

چۆن دەتوانن لەگەڵیان بچەنگن؟ خۆ شمشیر و تیروپم دەروەستیان^(۱) نایەن!
 لیڤەدا خەلکی میسر بێدەسەلاتی فیرعەون و بێدەسەلاتی هامان و بیتوانایی
 جەندرمەکانیان بۆ روون بوەووە.

بەلەم پەندیان وەرە گرت و بیدار نەبۆنەو!

بۆیە خوا جۆرە سەربازیکێ تری بۆ ناردن، کە ئەوانیش ئەسپی بون.

ئەسپی دارووەردی لێ تەننەو.

سەر جیگە ھەر ئەسپێ بو، ناو جل و بەرگ ھەر ئەسپێ بو، ناو پرچی سەر ھەر ئەسپێ بو، ناو موی جەستە ھەر ئەسپێ بو.

خوا لہ ٹہسیماں پیاریزی!

له بهر ئه سپى خه ويان نه بو، شه و تا به يانى ههر خهريك بون به نينوڤ
ئه سيمان ده كوشت.

چون ده توان له گه له سپي بچه ننگن؟ خو شمشير و تير و ږم د هروهستيان نايه!
خو سه ر باز و جه ندرمه کانيش ناتوان له ده ست نه سپيان رزگار بن!

پاشان خوا بۆقى بۆ ناردن، بۆق دنيای پر کرد، خواردن هەر پىرى بۆق بو،
خواردنوه هەر پىرى بۆق بو، جل و بهرگ هەر پىرى بۆق بو.

له بهر بۆق له خۆیان بێزار ببون، ژینیان لێ تال ببو.

بۆق به هه‌مو شوێنان بـلاو ببـونه‌وه، گشت کـون و که‌له‌به‌ریکی خانویان ته‌نسـو هـو هـ.

(۱) دهره‌ست: دهره‌قوت.

بۆيۈك لەملاۋە دەيىقچىلەر، بۆيۈكچىلەر لەملاۋە تىرى دەنگ دەپ، بۆيۈكچىلەر
لەملاۋە بازى دەدا...

هەر بۆقیکیان دەکوشت (دە) بۆقی تر دەهاتنه جیی، هەر بۆقیکیان دەردینا
پینج بۆقی تر پەیدا دەبون، دەتگوت له ماییدا زۆر دەبن.

پاسه‌وان و جه‌ندرمه‌کان هه‌رچه‌ندی کردییان و کردییان نه‌یانتوانی بۆق
قه‌لاجۆ^(١) بکه‌ن.

ئەجارە خوا نیشانەى پىنچەمى بۆ ناردن، نیشانەكەى ئەجارە خوین بو.

هه مو توشی خوین پزانی لوت بون، خوین له لوتیان نه ده وهستا، زۆر بیهیز و
که شهنگ بون.

پزیشکه کان نه یانتوانی چاره سهری بدوزنه وه و هیچ دهرمانیک دادی نه دان.

هەر جاريك كه خوا نيشانه يه كي بو دهناردن دههاتنه لای موسا و دهیانگوت: تو له خوا بپاریوه تا ئه م به لایه مان له سهر هه لگري و پرزگارمان بکات، ئیمه ش په یان ده دهین په شیمان ده بینه وه و بپروا دینین و نه وه ی ئیسرائیل له گه ل دهنترین.

خوا به لایه کبی له سهر هه لده گرتن و رزگاری ده کردن، به لام ئه وان
یه یمانه که بیان ده شکاند.

خوا له قورئان دده فرموي: ئيمه لافاو و کللو و ته سپي و بوځ و خوينمان بو ناردن، که چەند نيشانه يه کي روڼ و ئاشکرا بون، به لام نه وان له خو بایي بون، به راستي نه ته وه يه کي تاوانبار بون.

(۱) قه‌لاچۆ: بنبرکردن، له‌ناوبردن.

٣٣- دەرچون

خاکی میسر هەرچەندە بەرفەرەوان بو، بەلام بۆ نەوێ ئیسرائیل تەنگ و تریسک بو.

چ لە پیت و بەرەکەت و خێروبێری میسر بکەن کە ئەوان هەموو پۆژی جوهرەها ئەشکەنجە و پێسوایی ببینن؟!

تا کە ی ئارام بگرن؟ خۆ ئەوانیش ئادەمیزادن و هەست بە ئیش و ئازار دەکەن!

خو سروشی بۆ موسا نارد شەوێ نەوێ ئیسرائیلیش لە گەڵ خۆی ببات و لە میسر دەرچن.

جەندرمەکانی فیرەهون کە وەک قەلەرەش دەیانپوانی و وەک میرولان بۆنیان دەکرد هەستیان پێکرد و هەوالیان بە فیرەهون راگەیاند.

موسا نەوێ ئیسرائیلی لە گەڵ خۆی دا و بەرەو خاکی پیروژ بەرێ کەوتن.

نەوێ ئیسرائیل دوازدە تیرە بون، هەر تیرە ی فەرماندەییەکیان هەبو.

پێگای شام پێگایەکی دیار و ئاشکرا بو، و شکانیەکی بۆلە نیوان دو و شکانیدا، موسا پێشتر دو جارانی پێدا پۆشتبو، جارێک کە بۆ مەدیەن کۆچی کرد، جارێکی تریش کە بۆ میسر گەڕایەوه.

بەلام موسا مەبەستیکی هەیه کەچی خوا مەبەستیکیتری هەیه، هەلبەت مەبەستی خوا دیتەدی.

موسا پێگای بزر کرد، موسا هەلە ی کرد و قەدەری خوا هاتەدی.

موسا وایدەزانی نەوێ نەیسرائیل بەرەو باکور دەبا بەلام بەرەو رۆژەلەلات
دەرۆشتن^(۱)، چونکە شەوێکی تاریک و ئەنگۆستە چاوی بو.

لە ناوای خۆیان لەبەردەم دەریای سور دیتەوێ کە شەپۆلە هاروواجەکانی
لێکیان دەدا.

هاوار خواوە! ئێمە لە کوێین؟ لەبەردەم دەریا داین!

ئاوێکیان لە پشتەوێ داوێ، لە دورەوێ تەپ و تۆزێکی پەرش و بلایان
بینی!

هەزارەزێلە لە شکرێکی گەورەیان چاوی پێکەوت کە بەری ئاسۆیان گرتبو!
لێرەدا نەوێ نەیسرائیل هەرا و زەنا و دەنگە دەنگیان لەناوای بەرز بۆوێ و
دەیانگوت:

کوێ عیمران! لە چ لێمان تۆرە بۆی ئاوا نەخشەت کێشاوێ بمانکوژی!
ئێمەت هێناوێتە سەر کەناری دەریا تا فیرەوون وەک مەشک بمانکوژی؟ تازە
نەدەتوانین هەڵبێین! نەدەتوانین دەرباز بین!

ئێمە وەبیرمان نایێ خراپەمان لەگەڵدا کەردبێ ئەم تۆلەییە لەسەر چی؟!
ئەم هەموو ماندووبون و دەردەسەریە بەس نەبو کە لەبەر تۆ تا ئێرە هاتوین؟!
ئەوێتانی پێشمان دەریایە، پشتمان دوزمەنە دەرتانمان^(۲) نە دەبی بمرین!
بەئێ نەیسرائیل دنیایان لەبەرچاوی تاریک بو، هیواپراو و هەناسەسارد بون،
پاشان دەنگە دەنگ نەما و خامۆش بون.

(۱) لێرەدا وا چاکە مامۆستا نەخشەیی ولاتی میسر بە قوتابیان نیشان بدات.

(۲) دەرتان: رێی رزگاری.

ترس و له‌رزیکێ زۆر دایگرتن، له‌ ته‌نگانه‌ی ناخۆشدا نه‌گه‌ر شاخیش
 بله‌خشی^(۱) گازانده‌ی لی‌ناکرئ.

به‌لام موسا بر‌وای به‌ خوا به‌هێز بو، بر‌واکه‌ی نه‌له‌رزێ، خه‌لکه‌که‌ گو‌ییستی
 ده‌نگی به‌ سامی موسا بون که‌ فه‌رموی:

نه‌خێر... خوام له‌گه‌ل‌دایه‌، خوا پر‌زگارم ده‌کا.

خوا فه‌رمانی به‌ موسا کرد گو‌چانیك له‌ناوی ده‌ریا بدا، نه‌ویش گو‌چانیکی
 لی‌دا و ده‌ریا له‌ت بو، له‌ هه‌ردو لاوه‌ ناوه‌که‌ وه‌ك دو شاخی زه‌به‌لل‌اح قیبت
 راوه‌ستان.

ناوه‌که‌ دوازه‌ ری‌گای لی‌ بووه‌، هه‌ر ری‌گایه‌ و بۆ تی‌ره‌یه‌ك.

به‌مجۆره‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌ سه‌لامه‌تی له‌ ده‌ریا که‌ په‌رینه‌وه‌ و گه‌یشته‌
 نه‌وبه‌ری بی‌مه‌ترسی.

۳۴- خنکانی فیرعه‌ون

فیرعه‌ون نه‌وه‌ی ئیسرائیلی بی‌نی که‌ چۆن له‌ ده‌ریا به‌سه‌لامه‌تی په‌رینه‌وه‌.

فیرعه‌ون به‌ سه‌ربازه‌کانی گو‌ت: ته‌ماشاکه‌ن، بۆ من ده‌ریا چۆن شه‌ق بوه‌ تا
 نه‌م هه‌لا‌توانه‌ ده‌سگیر بکه‌م.

فیرعه‌ون له‌گه‌ل سه‌ربازه‌کانی به‌ره‌و ده‌ریا چونه‌ پی‌شه‌وه‌، نه‌وه‌ی ئیسرائیل
 جاریکی‌تر ترس و له‌رز دایگرتنه‌وه‌.

ئەو تانی دوژمن گەشت! ئەو تانی ئەو ستەمکارە دەیهوی بپەریتەو، تازە تەواو هیچ شتێک نایگەرپنیتەو، دەمانگاتی و هەموشان دەگرێ، بەیەخسیری و بەسەرشۆری بەرەو میسرمان دەباتەو یان هەر لیترە بە نامۆیی دەمانکوژی.

موسا ویستی گۆچانیکی تر لە شوینە و شکبوە بەداتەو و وەکو پیشوی لیپیتەو، بەلام خوا سروشی بۆ نارد و فەرموی:

واز لە دەریا بینە فیرەو و سەربازەکان نقوم دەبن.

فیرەو و سەربازەکان خۆیان پێدادا و ویستیان بەهەمان شوینی موسا بپەرێو، روشتن تا گەشتنە ناوەندی دەریا، لەویدا هەردو لەتەکی دەریا خۆیان لیکدایهو.

فیرەو و زانی تیگەوتو سەرمەستبۆنەکی نەما و بەهۆش خۆی هاتەو، کە زانی وای نوقم دەبی و دەخنکی پەشیمان بۆو و گوتی:

بروا بەو خوایە دینم کە نەوێ ئیسرائیل بروایان پێهیناوه، منیش موسلمانم!

بەلام تازە کار لە کار ترازاو و بوازی تۆبە نەماوه. چونکە خوا تۆبە لەو کەسە وەرناگری کە خەریکە دەمری و ئاویزینگ دەدا ئەوجا دەلی خواپە پەشیمانم تۆبەم لێ قبول بکە!

وێرای ئەمە هەر کات سزای خوا هات، پەشیمانبۆنەو بپههوه.

فیرەو و نیش لەم حالەتەدا کە لە سەرەمەرگدا بو و سزای خوای توش ببو ئەوجا تۆبە کرد و پەشیمانی خۆی دەربری، ئەوکاتیش پێیان گوت: هەي ستەمکار دەتەوی ئیستا تۆبە بکە؟ ئەدی بۆ پیشتر تۆبەت نەدەکرد؟ دەتەوی

ئىستا بگەرپىيەو؟ ئەدى بۆ پىشتەر نەدە گەرايەو و دەستت لە ستم
هەلنەدە گرت؟!

فیرعەون ئەو پاشا زۆردار و بە زەبروزەنگەى، کە هەزاران منداڵ و پیاوی
سەربرپن و کوشتنى.

ئەو لەخوا ياخييهی کە هەزاران هەزار خەلکی لەسێدارە دا.

لەناو دەريادا خنکا و مرد.

پاشا زۆردارە کەى میسر کە مرد لە بارە گاکەى دور بو، لە کۆشکە کەى دور
بو، لە دەسلالت و زەبر و زەنگە کەى دور بو.

پزیشک لەوى نەبون چارەسەرى بکەن، برادەر لەوى نەبون دلێ بدەنەو، کەس
نەبو بۆى بگریی.

نەوێ ئیسرائیل گومانیان لە مردنى فیرعەون هەبو، دەیانگوت فیرعەون
نامرئ، چونکە پىشتەر دیومانە چەندین رۆژ نانى نەخواردو و ئاوى
نەخواردۆتەو کەچی نەمردو؟!...

بەلام کە دەريا تەرمە کەى هەلدايە دەرهو گومانیان نەما.

خوا بە فیرعەونى گوت: ئەمڕۆکە دەخنکى پاشان تەرمە کەت لە فەوتانى
رەزگار دەکەین، تا بۆ ئەوانى دواوێ خۆت ببیە نیشانە و پەند وەرگرن.

ئەو بو تەرمە کەى بو پەند و نیشانە یەك بۆ هەموو خەلک.

سەربازەکانى فیرعەون هەمويان خنکان و کەسیان دەرباز نەبو.

میسریان بە جیهیشت بیئەوێ بستمە خاکیکیش بیئە گۆریان.

لە دوای خۇيان گەلىك باخ و باخچە و روبرار و كانىاو و كشتوكال و شوئىنى
خۆش و ناز و نىعمەتلىك بەجىھىشت، پاشان كەسانىكى تر شوئىيان گرتنەوہ.
نە ئاسمان شىوہنى بۇ گىرآن، نە زەمىنىش... ھەر مۆلەتلىشان پى نەدرا
پەشىمان بىنەوہ.

۳۵- لە چۆلەوانىدا!

نەوہى ئىسرائىل لە ئاوە كە پەرىنەوہ، بەسەلامەتى گەشىتنە سەر وشكانى،
لەوئى بە ئازادى ھەوای ئازادىيان ھەلئى.
لەوئى لە فیرعەون ناترسن، لە ھامان ناترسن، لە جەندرمەكان ناترسن.
لەوئى بە ئارامى و بە دلىيائى دەگەرپان و دەسورپان، جگە لە خوا لە كەسى تر
نەدەترسان.
نەوہى ئىسرائىل خەلكى شار بون، لەم چۆلىدە تاوى رۆژى ئازارى دەدان.
بەلام ئەوان مىوانى خوان! نەتدیوہ پاشاكان چۆن رېز لە مىوانەكانیان
دەگرن؟!

چۆن رەشمالیان بۇ ھەلدەدەن تا بە تاوى رۆژى تاوہنگاز^(۱) نەبن؟!

رېزى خوا لە ھەمو رېزىك گەورەترە!

خوا فەرمانى بە ھەور كرد سیبەریان لىبكا، ھەور سیبەرى لىكردن، لەبەر
سىبەر دەروىشتن، بۇ ھەر كوئى چوبان و لە ھەور كوئى راوہستابان ھەور لەسەر
سەریانەوہ بو.

(۱) تاوہنگاز: بەتاوى رۆژ سوتاندن.

نەوێ ئیسرائیل تێنویان بو بەلام ناو لەم چۆلیەدا نیە، رۆبار و بیرى لى نیە. چونە لای موسا، وەك چۆن مندال ئەگەر تێنوی بى پەنا دەباتە بەر دایكى و بۆ ناو دەنوزیتەو^(١)، ئەوانیش ئاوەھا پەنایان بردە لای موسا و داواى ئاویان کرد.

موسا لە پەرورەدگار پارایەو: جا جگە لە خوا كەسى تر هەیه لى بپارێتەو؟!

خوا بە موسای فرمو:

بە گۆچانەكەت زەبرێك لە بەردەكە بوەشیئە.

موسا زەبرێكى لە بەردەكە دا، بەردەكە دوازدە كانى لى هەلقولا، خەلكەكە ئاویان خواردەو و تێنویتیان شكا.

ئەجھارە نەوێ ئیسرائیل برسییان بو، چونە لای موسا وەك چۆن مندال ئەگەر برسى بى پەنا دەباتە بەر دایكى و بۆ نان دەنوزیتەو، ئەوانیش ئاوەھا پەنایان بردە لای موسا و داواى نانیان کرد.

گوتیان: ئەى موسا تۆ لە میسر دەربەدەرت کردوین كە خاكى میوەجات و بەروبومى جۆراوجۆرە! كە خاكى پڕ لە خێر و بەرەكەتە! بەلام لەم چۆلیەدا كى نان و خواردنمان دەدات؟

موسا لە پەرورەدگار پارایەو: جا جگە لە خوا كەسى تر هەیه لى بپارێتەو؟! خواى پەرورەدگار خواردنى بۆ دا بەزاندن.

خوا لەسەر گەلاى داران شتیكى وەك حەلواى بۆ پێواندن، هەرورەھا جۆرە بالندەیه كیشى بۆ ناردن كە بە ئاسانى لەسەر داران دەسگیر دەكران.

(١) نوزانەو: كۆزانەو، دهنكى گریانای دەرپرین.

ھەلۋاكە گەزۇ بو، بالئندەكەش شەلاقە^(۱) بو، خوا بەم جۆرە پىزى لىئان و
مىواندارى كردن.

۳۶- ناسوپاسگوزارى نەۋەى ئىسرائىل

بەلام نەۋەى ئىسرائىل لەبەر كۆيلايەتى دىرىنەيان چىژ و رەۋشتيان تىكچو
بو.

لەسەر ھىچ شتىك سەقامگىر^(۲) نەدەبون، بە ھىچ شتىك ئۆقرەيان نەدەگرت،
سروشتيان ۋەك مىندالان وابو.

كەم سوپاسيان دەكرد و زۆر سكالايان دەرەبى و زو بىزار دەبون، ھەزبان
لەۋ شتە دەكرد كە لىيان قەدەغە دەكرا، رقيان لەۋ شتە دەبەۋە كە بۇيان رەۋا
دەكرا.

زۆرى نەخاياند بە موسايان گوت:

ئىمە لەم خواردنە بىزار بوين، لەم گوشت و ھەلۋايە بىزار بوين.

ھەزبان لە سەۋزە و شىنابىيە.

ئىمە چىتر لەسەر ئەم خواردنە ئارام ناگرين، لە خوا بىپارپۆە سەۋزە و ئارو و
سیر و نىسك و پىازمان بۇ پروپىنى.

موسا سەرى لەم داۋايە سەيرە سورما! بە دەنگىكى ناپازى ئامىز و بە
سەرسورمانى و سەرکۆنەۋە گوتى:

(۱) شەلاقە: جۆرە بالئندەبەكە.

(۲) سەقامگىر: جىگىر و چەسپ.

ئیوه شتیکی چاکتر به شتیکی چاک ده گۆر نه وه؟!

ئایا سهوزه واتتان له باتی^(۱) بالنده و هه لئا ده وی؟ که دهستی هیچ که سیکی پی نه که وتوه!

ئایا له باتی خواردنی پاشایان داوای خواردنی جوتیاران ده کهن؟

به راستی چیژیکی بزړ کاوه! به راستی هه لبراردنیکی خراپه!

به لام نه وهی نیسرائیل له داواکه یان دانه به زین، بهرده وام داوای سهوزه و نارویان ده کرد.

موسا گوتی: نه وهی ئیوه داوای ده کهن له هه مو گوند و ئاوه دانیه کدا هه یه.

برۆنه ناو ئاوا بیهک و له ویډا ده ستان ده که وی.

۳۷- لاملی نه وهی نیسرائیل

نه وهی نیسرائیل سرشتیکی^(۲) مندالانه یان هه بو، وهک مندالان لامل بون.

که فرمانیکیان پیده کرا کاریک بکهن به پیچه وانهی فرمانه که ده جولانه وه و گالته یان پیده هات.

وهک بلنی به واجبی بزنان به پیچه وانه وه ره فتار بکهن.

وهک مندالی لامل وابون که نه گهر پیی بلین هه لسه داده نیشی نه گهر پیشی

بلین دانیسه هه لدهستی! نه گهر پیی بلین بیدهنگ به بدوی، نه گهر پیشی بلینی بدوی بیدهنگ بی.

(۱) له باتی: له جیاتی.

(۲) سرشت: ته بیعات، سروشت.

وهك مندا لآن لامل بون، به لآم وهك مندا لآن پاك نه بون، به لكو وهك
شهره نگیزان^(۱) دلپیس بون، وهك دوژمنان به لاقرتی^(۲) و گالته جار، وهكو شیتان
گه مژه بون.

خویان دهیانویست بچنه ناو گوندیک و لهویدا خواردنی به تام و چیژ و سهوزه
و نارو بخۆن.

به لآم که پییان گوترا: برۆنه ناو ئەم گونده و لهوئ به نارهزوی خۆتان به تیر و
تهسهلی چی دهخۆن بیخۆن.

به لآم له دهروازهی گونده کهدا سوژده بۆ خوا ببهن و بلین لیمان خوش به،
خواش له گوناها کانتان خوش دهبی و تهگهر چاکهش بکهن خوا به خششیکی
پترتان پیده به خش.

ئهوان لهم فرمانه خوا بیه تورپه بون، به دلگرانی و گالته جاری و
قونه خشکه وه چونه ناو گونده که.

ئهوهی خوا پیی فهرمو بون وایان نه گوت و شتیکی تریان گوت.

بۆیه خوای گه وره سزای دان، دهرد و پهتایه کی وای له ناودا بلاو کردنه وه وهك
مشك هه لیده وهراندن.

ههر فهرمانیکیان پی بکرا بویه پرسیار و پرته و بۆلهیه کی زۆریان ده کرد،
وهك نه و پیاوه و ابون که نایه وئ کار بکات بۆیه پرسیار و پرته و بۆلهیه کی زۆر
ده کا.

(۱) شهره نگیز: خراپه ویست.

(۲) لاقرتی: گه مه و گالته.

٣٧- چیلەکه

جارێکیان لەناو نەوێ ئیسرائیلدا پیاویک کوژرا، نەوێ ئیسرائیل زۆریان
پێناخۆش بو و نیگەرەکان بون.

زۆریان هەولدا نەیانزانای بکوژ کییە، لەناو خەلک باس باسی بکوژ بو.

هاتنە لای موسا- درود و سلاوی خوای لیبی - گوتیان:

ئەو پێغەمبەری خوا ئەم کیشەییەمان بۆ چارەسەر بکە و لە خوا بپارێتو
بکوژمان بۆ ناشکرا بکات.

موسا لە خوا پارێزێوە بکوژیان بۆ ناشکرا بکات، خوا سەروشی بۆ نارد و پێی
فەرمو: با چیلێک سەرپرێ.

لێرەدا بەزم و بەلا دەستی پێکرد، نەوێ ئیسرائیل فەرمانەکیان بە سادەیی
وەرنەگرت و لە خۆیان ئالۆز کرد، پرسیار لە دواي پرسیار تێهەڵدەچونەو^(١)
پاشان کە وەلامە کەشیان وەردەگرت گالتهیان پێدەهات.

موسا پێی گوتن: خوا دەفەرموێ: چیلێک سەرپرێ.

گوتیان: دیارە گالتهمان پێدەهە!

موسا گوتی: پەنا بە خوا! من گالته جار نیم.

پاشان گەلێک پرسیاڕی تریان کرد.

گوتیان: لە خوا بپارێتو بۆمان ڕون بکاتەوێ داخوێ چیلەکە چۆنە؟

موسا گوتی: خوا دەفەرموێ: چیلێکی نە پێر و نە جەوانە بەلکو تەمەنیکی
مامناوەندی هەیه، فەرمانی خوا جێبەجێ بکەن و چیتەر پرسیاڕان مەکەن.

(١) تێهەڵچونەو: سەرلەنوێ قسەلێکردنەو.

بەلام ئەوێ ئیسرائیل بەم پرسىارەش ئەوستان، ئەمجارە لەبارەى پەنگى
چىلەكەيان پرسى و گوتيان:

لە خوا بپارێتوێ بۆمان پەن بکاتەوێ داخوێ پەنگەكەى چۆن؟

موسا گوتى: خوا دەفەرموێ: چىلێكى پەنگ زەردى تۆخە، ھەركەسىك
بىيىنى دلى پىدەكرىتەوێ.

ئەمجارە ھىچ پرسىارىكى ديارىكراوىان بۆ ئەھات بۆيە پرسىارىكى گشتىيان
كرد و گوتيان:

لە خوا بپارێتوێ بۆمان پەن بکاتەوێ داخوێ چ نىشانەى كەى تى ھەيە؟ چونكە
بەراستى سەرمان لى شىوايە و نازانى چ چىلێكى مەبەستە، بە تەمەى خوا!
بەلكو ئەمجارە پىنوێن دەبين.

موسا گوتى: خوا دەفەرموێ: چىلەكە زەوى نەكىلاوێ و كشتوكالى ئاو
نەداوێ، ساغ و سازە و پىستەكەشى ھىچ پەلەموى زەرەنگى لى نەپواوێ.

لەبەر ئەوێ لەگەڵ پرسىارەكەدا گوتيان: بەتەمەى خوا بەلكو ئەمجارە پىنوێن
دەبين، ھەر بۆيە ئەمجارە پىنوێن بون و، چىلەكەيان بە تەواوى ناسى و بەرچاوىان
پەن بو.

بەلام لەبەر پرسىارەكان چارەسەرەكەيان لى سنوردەر بو، خو ئەگەر
لەسەرەتادا ھەر چىلێكىيان سەربرى بوايە داخوازيەكەيان دەھاتە دى و بكۆژيان
بۆ نەشكرا دەبو، بەلام چارەكەيان لە خو ئالۆز كرد بۆيە خوا لى توند كردن.

بەدواى سۆراخى چىلێك گەرەن پەنگەكەى زەردىكى تۆخ بى، زەوى نەكىلا
بى، ئاوى نەگىرا بى، ساغ و ساز بى، پەلەموى زەرەنگى لى نەپوا بى!

يېڭومان ئەم جوړه چيلە زۆر دەگمەنه و بەهەزار و يەك زەحمەتی ئەگەر
بدۆزريتهوه.

چونكه چيل هديه بەلام يان پيره يان جەوانە، تەمەن مامناوەندی نيه.

چيل هديه تەمەنی مامناوەندییە بەلام پەنگی زەرد نيه.

چيل هديه تەمەنی مامناوەندی و پەنگ زەردە بەلام زەردەكەى تۆخ نيه.

چيل هديه تەمەن مامناوەندی و پەنگ زەردى تۆخە بەلام زەوى و زارى
پى كێل دراوه.

چيل هديه تەمەن مامناوەندی و پەنگ زەردى تۆخە و زەوىشى نەكێلاوه
بەلام ناوگێرى پى كراوه و كشتوكالى پى ناو دراوه!

زۆر گەپان و سوپان، گەليكيان لەم و لەو سۆراخ كرد و پرسى، ئەم گەپان و
سوپان و سۆراخ و پرسينه تەواويك ماندوى كردن.

خا ويستی چاكەيەك لەگەڵ هەتيويك بكا، چيلەكەيان لە لاى ئەم هەتيوه
دۆزيهوه، چيلەكەيان بە نرخيكي زۆر گران لى كړى.

دواى ئەم هەمو بەزم و بەلايه چيلەكەيان هينا و سەريان بړى، خۆ ئەوكاتيش
خەريكبو سەرى نەپرن و بەزميكي تر بنينهوه!

خا فەرمانى پىكردن كوژراوهكە بە بەشيكي كەلەشى چيلەكە دابهيسن،
ئەنجا كوژراوهكە زندو دەبيتهوه و بكوژەكە ناشكرا دەكا.

ئەوانيش وایان كرد و بكوژەكە ناشكرا بو.

۳۸ - شهريعت

به نى ئيسرائيل له ژيانى ئاژه لانه وه پرگار بون، دهستيان پيكرده وه كه خه لك
ژيانيان به سهر دهبرد.

له م چۆليه دا به سهر به ستى و به سهر به زرى ده گوزه ران.

له وي دا پيويستيان به شهريعت تيكى خوايى بو تا حوكميان بگيرى و ريگايان
بۆ روناك بكاته وه.

مرؤ ف به بى شهريعت و روناكى خوايى ناتوانى وه كه مرؤ ف بژى.

جيهان هه موى تاريكى له ناو تاريكه، مه گهر نه وانه ي كه خوا روناكى
پي به خشيون.

نه و روناكيه ش ته نها روناكى پيغه مبهراڼه و خه لكى له به ردا رينوين ده بى.

هه ر كه سى به م روناكيه رينوين نه بى بيگومان له گومراييدا ده بى و
ره مه كيانه پهل ده كوتى.

بيروباوه ر - به بى نه م روناكيه - خه يالات و نه فسانه يه كى هيئند پوچ و پوكه
ته نانه ت مندالانىش گالته يان پيئدى.

هه لبه ت گويتان له بيروباوه ر و نه فسانه و قسه پوچه كانى هاوبه شپه رست و
بيروباوه ر جوله كه و گاوه ركه كان بوه ؟!

زانست - به بى نه م روناكيه - ده بيتته گومان و مه زنده ^(۱) و پارايى ^(۲)، وه
دواى گومانان ويل ده بى، گومانيش هه رگيز راسته قينه ناخاته رو.

(۱) مه زنده: خه ملاندن به ميشك.

(۲) پارايى: دودلى.

رەشت - بە بى ئەم پوناكىە - يان زىدەپۇيىيە يان بەزايەدانە! يان كەموكورتە
يان لەپاستەپى لايىداو!

بىگومان بىنيوتانە ئەو كەسانەى پىيازى پىغەمبەرەن يان نەگرتوہ چۆن مافى
خەلك پىشپىل دەكەن؟ چۆن دەستدريژى دەكەن؟ چۆن وەدواى ھەوہست و ئارەزو
كەوتون؟

راميارى و فەرمانپەرەوايى - بەبى ئەم پوناكىە - ستەمكارى و چەوسانەوہيە،
بە فيرۆدانى مال و ماف و خويىنى خەلكە.

بىگومان بىنيوتانە ئەو فەرمانپەرەوايانەى كە لە خوا ناترسن و شوين
شەريعتى خوا نەكەوتون چۆن لە نەركەكانيان گزى دەكەن؟ چۆن مال و
دەرامەتى خەلك تەخشان و پەخشان^(۱) دەكەن؟ چۆن خويىن و مافى خەلك بە فيرۆ
دەدەن؟

بىگومان بىنيوتانە چۆن خەلكيان كەدۆتە كۆيلە؟ چۆن جەماوہريان كەدۆتە
چەندىن كۆمەلى دژ بەيەك؟ چۆن پياوانيان كوشتون و ئافرەتانيان كەدۆتە
خزمەتكار؟

دەزانى لە ھەردو جەنگى جىھانىدا چەند كەس كوژران و برىندار بون؟^(۲)

(۱) تەخشان و پەخشان: بە فيرۆدان، پاكوپوك كردن.

(۲) بۆ مامۇستا: ژمارەى كوژراو و برىندارانى جەنگى يەكەمى جىھانى (۱۹۱۴-۱۹۱۸)
بە گويزەى ليكۆلئىنەوہەكانى سىياسەتمەدار و شارەزاي ئىنگليزى(ئاليس تاوسەند) برىتيە
لە (۳۷, ۵۱۳, ۸۸۶) كەس، كوژراوہكان (۸, ۵۴۳, ۵۱۵) كەس بون. ھەرۋەھا نائىبى بەريتانى
(مستەر ميكست) ليكى داوہتەوہ كە ژمارەى كوژراو و برىندارانى جەنگى دوہمى جىھانى لە
پەنجە مليۆن كەس كەمتر نيە.

جیهان هموی تاریکی له‌ناو تاریکیه‌ ته‌ن‌ها نه‌وانه‌ نه‌بن که خوا رونا‌کایی پیغمبه‌خشیون.

جیهان هموی تاریکی له‌سهر تاریکیه‌، که‌س به‌رپیتی خۆی نابینسی، که‌س به‌رچاری رونا‌ک نه‌ مه‌گهر نه‌وانه‌ی که‌ خوا رونا‌کایی پیغمبه‌خشیون. نه‌گهر خواش رونا‌کاییان پیغمبه‌خشی ههرگیز به‌ هیچ رونا‌کاییه‌کی‌تر رپیان رونا‌ک نابیتته‌وه‌.

پیغمبه‌مه‌ران بۆ نه‌وه‌ هاتون تا خه‌لک فیتری خواپهرستی بکه‌ن، تا فیتری هه‌لسوکه‌وتیان بکه‌ن، تا فیتری داب و نه‌ریتی ئاین و ژینیان بکه‌ن، تا فیتری داب و نه‌ریتی خواردن و خواردنه‌وه‌ و نوست و دانیشتیان بکه‌ن، تا فیتری هه‌مو داب و نه‌ریتیکی چاکیان بکه‌ن.

باوکیکی به‌سۆز چهند له‌ خه‌می جگهرگۆشه‌کانی^(۱) دایه‌ تا فیریان بکات، پیغمبه‌ره‌انیش ناوه‌ها له‌ خه‌می خه‌لک دان تا فیریان بکه‌ن.

خه‌لک له‌ منداآیدا چهند پتویستی به‌ په‌روه‌رده‌ی باوک هه‌یه‌، له‌ گه‌وره‌یشدا پتر پتویستی به‌ په‌روه‌رده‌ی پیغمبه‌مه‌ران هه‌یه‌.

نه‌وانه‌ی په‌روه‌رده‌ی پیغمبه‌ره‌انیان وه‌رنه‌گرتوه‌ و داب و نه‌ریتی پیغمبه‌مه‌ران فیتر نه‌بونه‌، وه‌ک نه‌و داره‌ وان که‌ له‌ بیاباندا به‌ بۆ باخه‌وان ده‌رووی و گه‌وره‌ ده‌بی، بۆیه‌ خوار و خێچ و درکن و گه‌نده‌ل ده‌بی.

۳۹- تهورات

خوا ویستی نه وهی ئیسرائیل وه کو ئه وه نه تهوانه نه بن که به بی په یام و رینوینی خوا سه رگهردان بون.

ویستی وه که وه نه تهوانه نه بن که به بی بهرنامه و په مه کیانه^(۱) ژیاون.

خوا فرمائی به موسا کرد خوی بشوات و پاشان سی (۳۰) پۆژ به پۆژو بی، پاشان بجیته شاخی سینایی تا له ویدا خوا قسهی له گهڵ بکات و په رتوکیکی پیبیه خشی و بییته بهرنامهی ژیا نیان.

موسا له ناو نه ته وه که ویدا هفتا پیاوی هه لبارد و له گهڵ خوی بردن تا بینه شاهد، چونکه نه وهی ئیسرائیل نه ته وه یه کی می شک وشک بون و زو بی پروا ده بون.

به هارونی براشی گوت: براهه م! تو له جیی من به و ناگات له نه ته وه که م بیته و رینگه ی چاکیان نیشان ده، نه که ی وه شوین کاری به دکاران بکه وی.

موسا بۆیه هارونی کرده جینشینی خوی چونکه هه مو کو مه لیک ده بی پی شه وایه کی هه بی بهرچاویان پوناک بکاته وه.

موسا له گهڵ هفتا پیاوه که دا به ره و واده گای پهروهردگار به پری که وتن.

به لاه موسا زۆر به په رۆش و تامه زرو ی لای پهروهردگاری بو، بۆیه په له ی کرد و پیشی وان گه یشته شاخه که.

خوا فرموی: نه ی موسا له بهر چ و به په له هاتی و پیش نه ته وه که ت که وتی؟

(۱) ره مه کیانه: به بی پیلان و بهرنامه، عه شوائی.

گوتی: ئەی پەرورەدگار ئەوانیش هیندە پیناچی دەگەنە جی، بەلام بۆیە بەپەلە هاتومە لات تا تۆ لیم پازی بی.

خوا فەرمانی بە موسا کرد ماوەی چل شەوان لە وادەگای^(۱) پەرورەدگاریدا بمینیتەو.

موسا گەیشتە شاخی سینا، خوا قسە ی لەگەڵدا کرد و نزیککی کردەو، موسا زیاتر تامەزرۆی خوا بو.

گوتی: خوا یە حەز دەکەم بتبینم.

خوا دەیزانی موسا ناتوانی ببینی چونکە لە دنیا دا هیچ کەسیک ناتوانی خوا ببینی، بەلام خوا هەمو کەسیک دەبینی.

شاخەکان ناتوان بەرگە ی و تەکانی خوا بگرن چ جایی بەرگە ی پوناکیە کە ی.

خوا لە قورئاندا دەفرموی: ئەگەر ئەم قورئانە مان دابەزاندبایە سەر هەر شاخیک ئەوا شاخە کە ترس و سامی لێدەنیشت و لە ترسی خوا شەق شەق دەبو.

بۆیە خوا بە موسای فرموی: ئەی موسا تۆ ناتوانی ببینی، بەلام تەماشای ئەم شاخە بکە ئەگەر خۆی راگرت و مایەو ئەوا دەتوانی ببینی.

خوا خۆی بە شاخە کە نیشان دا، شاخە کە دەسبەجی وردوخاش بو. موسا کە ئەمە ی دیت راچەنی^(۲) و بە بیھۆشی کەوتە سەر زەوی.

موسا دوا ی ئەو ی کە بە ھۆش خۆی هاتەو گوتی:

خوا یە پاک و بیگەردی بۆ تۆ، پەژوانم، من بەر لەنەتەو کەم پروام بە سام و ھەبیەت و گەورەیی تۆ ھیناوە.

(۱) وادەگا: ئەو شوێنە ی خوا دیاری کردبو تا لە گەڵ موسادا بدۆ.

(۲) راچەنی: راچەفری.

خوا فەرموی: ئەهی موسا من لەناو خەڵکیدا تۆم بۆ پێغەمبەرایەتی
هەلبێرادیوه و بەبێ پەردە قسەم لەگەڵدا کردوی، ئەم تەختانە وەرگرە و سوپاسی
خوا بکە.

موسا تەختەکانی لە خوا وەرگرت، تەختەکان هەرچی ئامۆژگاری و
رونکردنەوهی پێویست بو بۆیان تییدا بو.

خوا فەرموی: تەختەکان بە توندی وەرگرە و بە نەتەوه کەشت بلی کام فەرمان
پاداشتی گەورەترە ئەو جیبەجی بکەن.

موسا کاتەکەی لەگەڵ خوا تەواو بو و گەڕایەوه لای حەفتا پیاوێکە و ئەو
نیعمەتانەی خوا لە گەڵیدا کردبو پێی راگەیانندن.

بەلام ئەوان بەبێ شەرم و بەبێ منەتیەوه گوتیان:

تا خوا نەبینین بڕوات پێناکەین.

خوا لەو بێشەرمی و بێمنەتیەیی ئەوان توپە بو، هەورە تریشقەیی بەسەر
داهێنان و گەلیکی لێ کوشتن.

دیتیان وا ناتوانن بەرگەی هەورە تریشقە بگرن کە خوا ئەفراندویتی، جا چۆن
دەتوانن بەرگەی پوناکی خوا بگرن!

موسا لەپەرورەدگاری پاراپیەوه و گوتی:

پەرورەدگارا! ئەگەر بتویستبایە پیشتەر ئەوانیش و منیشت لەناو دەبرد،
خوایە سزامان مەدە و لەبەر کاری گەمژە و نەزانان لەناومان مەبە.

خوا نزاکەی موسای قبوڵ کرد و مردووەکانی زندو کردووه تابلێکو سوپاسی
خوا بکەن.

۴۰- گۆلك^(۱)

بەنى ئىسرائىل رۇژگارلىك بو لە گەل ھاوبەشپەرستان لە مىسردا دەژيان.
 قىبىتىيە كان لە مىسردا گەلى شتى جۇراو جۇريان دەپەرست و نەوى
 ئىسرائىلىش بە چاوى سەر دەيانىنى.
 لەبەر ئەو نەوى ئىسرائىل ركوكىنەيان بەرامبەر بە ھاوبەشپەرستى نەما
 بو.
 وەك چۆن كە ئاۋ لە بان^(۲) دىۋارى خانوئىكى كۆن و كەلاۋە دزە دەكاتە
 ژورەو، ئەوانىش ئاۋا خۇشويستنى ھاوبەشپەرستىيان چوبە دلى.
 ھەر جارلىك كە دەر فەتتىكىان بۇ ھەل دەكەوت وەك چۆن كە ئاۋ لە نشىۋى لىژ
 دەبىتتەو، ئەوانىش يەكسەر بەرەو ھاوبەشپەرستى لىژ دەبونەو.
 نەوى ئىسرائىل دلىان لە ھەق تارى ببو، چىژ و ئارەزويان گەنى ببو، ئەگەر
 رىگەى پاست و چاكىيان بدىبايە لامل دەبون و ھەنگاويان بۇ ھەلنە دەھىنا، بەلام
 كە رىگەى ناپاست و خراپىيان دەدى ھەر زو مىلى رىيان دەگرت.
 كاتىك لە دەريا پەرىنەو بەلاى خەلكتىكدا رابورىن بتيان دەپەرست.
 گوتيان: ئەى موسا تۆش وەكو ئەم خەلكە بتيكمان بۇ دروست بكە تا
 بىپەرستىن.

موسا تۈرە بو و گوتى: بەراستى ئىۋە نەزانن.

زۆر سەيرە! ستمە بەراستى ستمە! خوا نىعمەتى لەگەل كردون و لەناو
 نەتەوەكانى ئەم رۇژگارە ئىۋە ھەلباردوۋە و شتى واى بە ئىۋە بەخشيۋە بە ھىچ

(۱) گۆلك: گويزەكە.

(۲) بان: سەر.

٤١- سزا

خوا به موسای گوتبو که سامری نه‌وهی ئیسرائیلی گومرا کردوه بۆیه به ناخ و داخیکی زۆره‌وه گه‌رایه‌وه لای نه‌ته‌وه‌که‌ی.

موسا له نه‌ته‌وه‌که‌ی زۆر توپه‌ بو، له هارونیش توپه‌ بو.

گوتی: هارون! که نه‌وهی ئیسرائیل دیت گومرا ده‌بن بۆ چی شوینم نه‌که‌وتیت؟ ناخۆ تۆش له فهرمانی من سه‌رپیچیت کرد؟!

هارون ته‌وازی^(١) خواست و گوتی: براكه‌م! له‌به‌ر ئه‌وه هه‌لۆیستم وهرنه‌گرت نه‌بادا هه‌ندیك لیم یاخی بن و له نه‌جامدا شه‌ر و هه‌را به‌رپا ببی و تۆش پی‌م بلیی قسه‌ی منت جی‌یه‌جی نه‌کرد و نه‌ته‌وه‌که‌مت پارچه‌ پارچه و لیک ناکۆک کرد، پاشان ده‌ره‌قه‌تیشیان^(٢) نه‌هاتم و خه‌ریکبو بشمکوژن.

موسا گوتی: خوايه له من و له براكه‌م خۆش به و باغخه‌ ناو به‌زه‌یی خۆت، تۆ له هه‌مو که‌س به‌به‌زه‌یی تری.

پاشان موسا پوی کرده سامری و گوتی:

ئه‌ی سامری! ئه‌وه چیته؟ بۆ ئه‌م خه‌لکه‌ت وا به گومرا بردوه؟

سامری دانی به تاوانه‌که‌ی خۆی ناو گوتی:

ده‌روم وای بۆ پازاندمه‌وه که ئه‌م کاره بکه‌م.

موسا گوتی: بپۆ له‌ناوماندا نه‌مینیی، ده‌شی تا له‌ژیانی‌شدا مابی هه‌ر بلیی توخنم مه‌که‌ون.

(١) ته‌وازی: پۆرش، عوزر.

(٢) ده‌ره‌قه‌ت: ده‌روه‌ست.

موسا سزای دا بە تەنیاویی بێ، بە تەنیاویی بڕوا، بە تەنیاویی بگوزەری، وەك درپەندە نە برادەر بێ نە برادەریشی هەبێ.

جا چ سزایەك لەم سزایە گەورەترە؟!

ئەو كەسەى هەزاران كەسى توشى هاوبەشپەرستى كردووە پێویستە خەلك بێزى لێبكەنەو و تف و نەفرەتى لێبكەن.

ئەو كەسەى خەلكى لە خوا دور خستۆتەو پێویستە لە خەلك دور خڕیتەو.

ئەو كەسەى لە زەوى خوادا بانگەوازی بۆ هاوبەشپەرستى كردووە تاوانبارە و پێویستە سەرتاسەرى زەوى لى بکریته بەندیخانە.

پاشان موسا تەماشای گۆلكە نەفرەتیەكەى كرد و فەرمانى كرد بێسووتین، ئەوانیش سوتاندىان و پاشان لەناو دەریادا پەرش و بلاویان كردەو.

نەوێ ئیسرائیل چارەنۆسى گۆلكە پەرستراوەكەیان بینی، هەروەها بینیان چەند بێدەسەلات و بێتوانایە.

پاشان موسا روی كردە نەوێ ئیسرائیل و پێیگوتن:

نەتەوێكەم! ئێو كە ئەم گۆلكەتان پەرستووە سەتەمتان دەرھەق^(١) بەخۆ كردووە، جا وەرن بۆ لای خوا ژێوان ببەنەو و خۆتان بكوژن، ئەگەر وا بكەن باشترە و لەلای خوادا قبوڵن.

ئەوانیش وایان كرد، ئەوانەى گۆلكەكەیان نە پەرستبو گۆلك پەرستەكانیان كوشت و خوا بەم جوړە تۆبەى لى قبوڵ كردن.

خوا لە قورئاندا دەفرموى:

(١) دەرھەق: لەمەر، بەرامبەر بە.

ئهوانه ی گۆلکه که یان کرده خواوه ند و په رستیان شهوا له دنیا دا توپه یی
خوایان توش ده بۆ و دو چاری پرسیوایی ده بن، ئیمه به م جوړه سزای بی پروایان
ده ده بن.

به مجۆره گۆلکه په رسته کان تا پۆژی دوایی هه ر پرسیوا و سه رشۆرن!
هاو به شه په رسته کان تا پۆژی دوایی هه ر پرسیوا و سه رشۆرن!

٤٢- تر سنۆکایه تی نه وه ی ئیسرائیل

نه وه ی ئیسرائیل له میسردا هه ر له سه ر کۆیلا یه تی و پرسیوایی و زه بونی
په روه ده بون، مندا له کان هه ر به م جوړه گه وه ببون و گه نجه کانیش هه ر به م
جوړه پتپا گه یشتبون، ده ماری مه ردا یه تیان وشک ببو.

وایان لی هاتبو قه ت به خه ونیش بیر له بالاده ستی نه که نه وه، قه ت باسی
جیهاد و تیکۆشان یان نه ده کرد.

نه وه ی ئیسرائیل له خاکی غوربه تدا به بۆ نیشتمان و فه رمان په وایه تی پۆژانی
ژیان یان به سه ر ده برد.

موسا به سرو شیککی خوا ییه وه ویستی له گه ل نه ته وه که ی به چیت نه ناو خاکی
پیرۆز و له ویدا وه ک پاشا و سه ره به ستان نیشته جی بن.

به لام موسا به سرو شته لاواز و تر سنۆکه که ی نه وه ی ئیسرائیل ناگادار بو.

بۆیه ویستی تامه زرۆیان بکات و کاره که یان له به رچاو ئاسان بکات.

له به ر نه وه ی نه ته وه یه کی به هیز و به زه بروزه نگ و توندوتیژ ده ستیان به سه ر
خاکی پیرۆز داگرتبو.

نهوهی ئیسرائیل تا ئهم نهتهوهیه ده رنه کهن ناتوانن بچنه ناوی.

موسا باسی نیعمه ته کانی خوای بۆ ده کردن که له گه لیدا کردون، تا بۆ جیهادی رپی خوا ده ماری مهردایه تیان بیزوی و بیژ له م ژیا نه زه بون و ناشایسته یه بکه نهوه.

پیی گوتن: نهتهوه کهم! یادی نیعمه ته کانی خوا بکه نهوه که له گه ل ئیوه ییدا کردوه، سهیر کهن بزائن خوا چه ن دین پیغه مبه ر و پاشای له ناو ئیوه په یدا کردوه، شتی وای به ئیوه به خشیوه به که سی تری نه به خشیوه.

پاشان پییگوتن: نهوته تانی خاکی پیروژتان له بهر چاو دایه، هیچ چاره یه کتان نیه ده بی راپه رن و له ده ست دوژمنانی ده ربیئن.

خوا سه رکه وتنی بۆ ئیوه نویوه، ته گه ر خواش شتیکی بۆ یه کیك نویسیبی زۆر به هاسانی وه دهستی دینی، قه ده ری خواش ره تبونه وهی بۆ نیه.

دهی نهتهوه کهم راپه رن به ره و خاکی پیروژ که خوا سه رکه وتنی بۆ نویسون.

موسا له وه ده ترسا سروشته تر سنۆکه که یان به سه ردا زال بی.

بۆیه پییگوتن: نهتهوه کهم! نه کهن له دوژمن هه لبین و پشت هه لکه ن، چونکه ئاوا شکست ده خۆن و ده دۆرین.

نهوهی موسا لیتی ده ترسا روی دا، دوا ی نهوهی موسا نه وه هه موهی له گه لدا گوتن نه و جا نه وان زۆر به نامه ردی وه لامیان دایه وه و گوتیان:

ئه ی موسا! نهتهوه یه کی به زه بروزه نگ و توندوتیژی لییه، تا نه وان ده رنه چن ئیمه ناچینه ژوره وه.

پاشان زۆر به کزی گوتیان: کهنگی ده رچون نه و کات ده چینه ناوی.

دو پیاو که له خوا ترس بون و نیعمه ته کانی خویان له بهر چاو بو هه لسانه وه و
گوتیان:

خه لکینه له ده رگا که وه وه ژورئ که ون، که چونه ژوره وه بیگومان بن
سه رده که ون، پشت به خوا ببهستن نه گهر برواتان به خوا هه یه.

به لام نه مهش کاری تیینه کردن و گوتیان:

نه گهر ههر چاری ناچارین بچینه ناوی تۆ به موعجیزه یه ک پرۆ ناوی، جا که
دیما چویه ناوی ئیمهش دوا به دوا ی تۆ به هیمنی و سه لامه تی دینه ناوی.

گوتیان: نهی موسا! تا نه وه نه ته وه به زه بروزه نگه ی لی یی مه حاله بچینه
ناوی، تۆ پرۆ به یار مه تی خوا که ت شه پر بکه، ئیمه وا لی ره دانیش توین.

لی ره دا موسا لییان تو ره و بیهومی د بو، گوتی:

خوا به من ده سه لاتم ته نه ها به سه ر خۆم و برا که مدا ده شک ی، بۆیه له م نه ته وه
به دکاره جویمان بکه وه.

خوا فه رموی: نهی موسا تا ما وه ی چل سالان خاکی پرۆ زیان لی حه رامه و
ناب ی بچنه ناوی، با ههر به سه رگه ردانی بمینه وه، تۆش نه سه ف له که سانی
به دکاره دور له خوا مه خۆ.

خوا له بهر نه وه ما وه ی چل سالی دانا چونکه له م ما وه یه دا نه وه نه وه یه له
میسر له سه ر کۆیلا یه تی و پرسیوایی گه وه ببون ده مرن و نه وه یه ک ی تر پهیدا ده بن
که له سه ر توندوتیژی و ناخۆشی په روه رده ده بن، نه وان نه ته وه ی دوا پرۆژن.

به لئ ی له هه مو پرۆژگار ی کدا نه مه چاره نویسی جوله که کانه که هه رده م
نه ته وه یه کی سه رگه ردان بوینه و له کۆیلا یه تی و پرسیوایی ژیا ون.

۴۳- له پیناو زانستدا

پیغه مبهراڼ ﷺ له فەرمودهیه کدا ده گیریتته وه و ده لێ:

جاریکیان موسا وتاری بۆ نه وهی ئیسرائیل ده دا.

یه کێک لێی پرسی: کێ له هه مو کهس زاناتره؟

موسا گوتی: من له هه مو کهس زاناتم!

له بهر نه وهی زانسته که ی بۆ لای خوا نه گه پرانده وه خوا سه رکۆنه ی کرد.

خوا سروهی بۆ موسا نارد و پێی فەرمو له شوینی پێکگه یشتنی دو ده ریادا به ندهیه کم هه یه له تۆ زاناتره.

موسا گوتی: خوایه چۆن ده یگه می؟

پێی گوترا: برۆ و ماسیه کیش له ناو زه مبیلیک له گه ل خۆت هه لگره له کوێ ماسیه که ت لێ ون بو له وێ به نده که م ده دۆزیه وه.

موسا له گه ل غولامه که ی - که ناوی یوشه عی کوپی نون بو - به رپێ که وتن له ناو زه مبیلیکیش ماسیه کیان له گه ل خۆبرد.

رۆیشتن تا گه یشتنه لای گاشه به ردیک^(۱) له وێ سه ریان به به رده که کرد و نوستن.

ماسیه که له زه مبیله که هاته ده ره وه و چۆه ناو ده ریا، که نه مه ش سه یروسه مه ره بو بۆ موسا و غولامه که ی.

پاشان که له خه وه لسان ملی رپگه یان گرته به ر و نه وه نده شه وه ی مابو هه ر رۆیشتن.

(۱) گاشه به رد: به ردی زل.

که به یانی داهات موسا به غولامه که ی گوت:
 خواردن بینه با بیخوین لهم سه فهردها زور ماندو بوین.
 موسا ههستی به ماندویتی نه ده کرد تا له بهرده که تینه پهرین.
 غولامه که ی گوتی: به بیرته که لای گاشه بهرده که سهرخه و ی کمان شکاند،
 لهوئ ماسیه که م له بیر کرد.

موسا گوتی: نه وهیه که مه به ستمانه!
 لهوئیه ری و ری گه رانه وه تا گه یشتنه وه لای گاشه بهرده که.
 لهوئ پیاو یکیان بینی خوئ به جلیک داپوشی بو.
 موسا سلاوی لیکرد.

خدر گوتی: خه لکی نهم ناوچه یه نازانن سلاو بکه ن، چون تو سلاو ده که ی؟
 موسا گوتی: من موسام!

گوتی: موسای نه وه ی ئیسرائیل؟
 گوتی: به لئ!

موسا گوتی: ریگه م پیده ده ی له گه لت بم تا هه ندیکم لهو زانسته فیڕ بکه ی،
 که خوا فیڕی کردوی؟

خدر گوتی: تو ناتوانی نارامم له گه لدا بگری.
 چونکه خوا جوړه زانستیکی فیڕی من کردوه تو نایزانی.
 جوړه زانستیکیشی فیڕی تو کردوه من نایزنام.
 موسا گوتی: به یارمه تی خوا نارام ده گرم و سه ریچیت ناکه م.

رۆیشت تا گه‌یشتنه که نار ده‌ریا، هیچ که‌شتیه کیان نه‌بو پیتی برۆن، چاوه‌ری
بون تا که‌شتیه‌ک هات، داوایان لیتکردن هه‌لیان بگرن، نه‌وانیش خدریان ناسی
بۆیه به‌بی کرێ هه‌لیانگرتن.

چۆله‌که‌یه‌ک هات له‌سه‌رلیتواری که‌شتیه‌که‌ نیشته و یه‌ک — دو ده‌نوکی له
ده‌ریا دا.

خدر گوتی: نه‌ی موسا نه‌و زانسته‌ی من و تو هه‌مانه وه‌ک نه‌و ده‌نوکه ئاوه‌ی
نه‌م چۆله‌که‌ وایه له‌ چاو نه‌م ده‌ریایه‌دا.

پاشان خدر چو ته‌خته‌دارێکی له‌ که‌شتیه‌که‌ ده‌ره‌ینا و فری دا.

موسا گوتی: نه‌مانه به‌بی کرێ هه‌لیانگرتین که‌چی تو که‌شتیه‌که‌یان کون
ده‌که‌ی تا نقوم بن و بخنکین؟!

خدر گوتی: نه‌دی نه‌مگوت ناتوانی ئارامم له‌گه‌ل بگری؟!

موسا گوتی: لیم مه‌گره‌ له‌بیرم کرد، کاره‌که‌شم والێ به‌ زه‌حه‌مه‌ت مه‌که‌.

له‌ جاری یه‌که‌مه‌دا موسا له‌بیری کرد لیتی نه‌پرسی.

پاشان که‌ دابه‌زین رۆیشت و به‌لای مندالێک تیپه‌پرین که‌ له‌گه‌ل مندالان یاری
ده‌کرد، خدر چو ملی منداله‌که‌ی گرت و سه‌ری هه‌لکێشا.

موسا گوتی: چۆن یه‌کێک ده‌کوژی بینه‌وه‌ی که‌سیکی کوشتبی؟!

خدر گوتی: نه‌دی نه‌مگوت ناتوانی ئارامم له‌گه‌ل بگری؟!

پاشان رۆیشت چونه‌ گوندێک داوایان له‌ خه‌لکی گونده‌که‌ کرد خواردنیان
به‌ده‌ن، به‌لام خه‌لکه‌که‌ میواندارییان نه‌کردن.

گونده‌که‌ دیواریکی لیبو خه‌ریکبو بروخی، خدر چو به‌ ده‌ستی خۆی

دیواره کە ی سەرلەنوێ بەراستی دروست کردەو.

موسا گوتی: ئەگەر مەبەستت بواوە کرێت لەسەر وەر دەگرت!

خدر گوتی: کەواتە لێرەو دەبێ من و تۆ لە یە کتری جوێ بینەو!

پیغمه مبه ر ﷺ ده فرموی: (خوا پرهم به موسا بکا، هه زمان ده کرد ئارامی بگرتایه تا زیاترمان له باره ی خدر زانیایه!).^(۱)

۴۵- لێکدانەو

پاشان خدر هۆیه کانی به موسا گوت.

پێیگوت: کەشتیه که هی خەلکیکی ههزار بو، که له ناو دهريادا ئيشيان پيڤه کرد، له بهر نه وه عهبيدارم کرد، چونکه پاشايه که له دوايانه وه بو هه مو که شتیه کی بێ عەبیبی زەوت دە کرد.

مندالە که ش دایک و باوکیکی برواداری هه بو، له وه ترساین نه بادا دایک و باوکه که ی توشی بپروایی بکا.

بۆیه ویستمان خوا کوپێکی چاکترین پێبیه خشی له گه لیان چاک بێ و توشی بپرواییان نه کات.

دیواره که ش هی دو مندالی هه تیوی گونده که بو، گه نجینه یه کی له ژێر دابو، باوکیان پیاویکی چاکه کار بو، جا خوا ویستی که مندالە کان گه و ره بون و پێرا گه یشتی گه نجینه که یان ده ریبنن، نه مه ش وه که پر هه متیک له خوا وه بۆیان.

نهم کارانه شم که کرد له خۆرا نه بو، به لکو خوا فه رمانی پێکردوم. جا نه وه بو

لێکدانوه و هۆی کاره کانم که تۆ نهتوانی ئارامیان له سهر بگری.

موسا لیره دا بۆی پون بووه که هیچ کهسیک ناتوانی هه مو زانستیکی خوا بزانی، زانی خوا بری زانستی به کهسانیک به خشیوه و بریکیشی به کهسانیکی تر، ههر زانایه کیش هه بی لهویش زانتر ههیه.

٤٦- نهوهی ئیسرائیل له دواى موسادا

موسا کۆچی دواى کرد، نهوهی ئیسرائیلیش ههر به سهرگردانی له سهر زهوی ده گوزهران، تهویش له بهر نهوهی کردهوه کانیان خراپ بو و خوا سزای دا بون.

خوا پيسواى و زه بونیستی له سهر نوسین، چونکه نهوان خویان توپه کرد. خویان توپه کرد، نهو خویای که چه ندين پیغه مهران و پاشای له ناو پهیدا کردن و نهو نیعمه تهی لهو سهر ده مدا به وانی به خشی به که سى تری سهر زهوی نه به خشی.

نهو خویای که له ژیر دهستی فیرعه ونی رزگار کردن، که فیرعه ون منداله کانی ده کوشتن و ئافره ته کانی ده کردنه خزمه تکار.

نهو خویای که ده ریای بۆ شق کردن و له خنکان رزگاری کردن و فیرعه ون و ده ستوپه ونده که ی نقوم کرد.

نهو خویای که به هه ور سیبهری له سهر کردن و گه زۆ و شه لاقه ی بۆ ناردن. نهو خویای که له زه ویدا چه ندين کانیای بۆ هه لقولاندن و خواردن و خواردنه وهی بۆ زۆر کردن.

به لّام ئهوان له پای هه مو ئه و به هره و به خششانه دا برهوان به نیشانه کانی
خوا نه هیئا و سه ریچی و ده ستریشیان کرد.

پیغه مبهراڼ موسایان توپه کرد که بویان له هه مو کهس به سۆز و به بهزه بیتر
بو، ته نانه له باب و دایکیشیان به بهزه بیتر بو.

ئه و پیغه مبهراڼ توپه کرد که بویان وه دایکیک — که منداله
شیر خۆره که ی لای بزبسی — به پهروش بو، که بویان وه دایکیک — که
منداله که ی هه تیو بی — به پهروش بو.

ئه و پیغه مبهراڼ که نه گهر جوینیان پیدابویه بویان له خوا ده پارایه وه، که
نه گهر گالته یان پی بکر دایه و پی پیکه نیبونا به بویان ده گریا، که نه گهر به
وشک و په قی په فتاریان له گه ل بکر دایه ده یلاواندنه وه. ^(۱)

ئه و پیغه مبهراڼ که له کو یلایه تی و ژێرده سستی فیرعه ون رزگاری کردن، که
له به ندیخانه ی میسر قوتاری کردن و بردنیه خاکی نازاد و سه ره رزی، که له
ژیانی به دبه ختانه ی کو یله ییه وه به ره و ژیا نی گهر ده نه رزانه ی سه ره سستی بردن.
که چی ئهوان توپه یان کرد و نازاریان دا و لامل بون و گالته یان پیکرد و به
سو کترین کهس سهیریان کرد، به لّام له لای خوا له و په ری پایه به زری و
شکو مه ندی دابو.

توخوا نه ته وه یه که هینده سپله و هیچ و پوچ و که لله ره ق و بیپروا و دور له خوا
بی شایسته ی ئه و سزایه نین که تاهه تایه له سه رشۆری و له زه بونی و له
پیسوایی و له سه رگهردانی دابن و پرگار نه بن؟

به لای بیگومان شایسته ن چونکه ئوبالی کرده وه کانی خویان هه لده گر نه وه،
خوا سته می لی نه کردن به لکو خویان سته میان له خو کرده وه.

(۱) لاواندنه وه: ده سه سه ردا هیئاڼ، دلدا نه وه.

بەسەرھاتی پیغەمبەرەران

بەشی دوهم

۱- چاوخساندنه وهیهك به به سهرهاته كانی پيشودا

لەم لاپەرانی هەلتاندا نەوه به سهرهاتی پیغه مبر ئیبراهیم و پیغه مبر یوسف و پیغه مبر نوح و پیغه مبر هود و پیغه مبر صالح و پیغه مبر موساشتان که میك به دریژی خویندهوه، به سهرهاته كانتان به تاسه^(۱) و ریزلینانیکی زۆرهوه خویندهوه، ده رگای دل و ده روتان بۆ کردنهوه، زهین^(۲) و عه قلی رون کردنهوه، زار و زمانی پاراو کردن، خه لک دهیدیت بۆ برا بچوکه كانتان ده گێرپایهوه، بۆ دایک و باوک و برا گه وره كانتان ده گوتهوه، تام و چێژیکی زۆرتان وهرده گرت، هه زتان ده کرد هه مو ده می بیگی پنهوه.

۲- به سهرهاتی مملانی له نیوان راستی و ناراستیدا

نەم به سهرهاتانه به سهرهاتی شهیدانامیز و سهرنجراکیشن، به سهرهاتی مملانی نیوان راستی و ناراستی، زانست و نه زانی، روناکی و تاریکی، مرۆفایهتی و درندهیی و، دلنیاپی و گومراپین.

به سهرهاتی سهرکهوتنی راستین به سهر ناراستی، زانستن به سهر نه زانی، بیهێز به سهر به هێز و، که می پاکن به سهر زۆری ناپاکدا.

به سهرهاتی پر له زانست و دانایی و په ند و ناموژگارین، خوا راستی فهرموه که ده لی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا

(۱) تاسه: شەوق، هه زه رت.

(۲) زهین: بیرو هوش.

يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن نَّصْدِقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

به سهرهاتی نهو پیغه مبه رانهی که بۆمان باسکردن هه مو نهو به سهرهاتانه
نیه که له قورئاندا باسکراوه، به لکه به سهرهاتی زۆری تر ههیه که باسمان
نه کردوه.

به سه‌رهاتی

پیغمبر شوعه‌یب

سلاوی خوی لیبی

۱- شوعه یب ده بیته پیغه مبهری مه دیه ن

خه لکی مه دیه ن خه لکیکی بازرگان و گاسبکار بون، شاره که یان له سه ر
که ناری ده ریای سور بو و ده که وته سه ر ریگهی بازرگانی نیوان یه مه ن و شام و
نیوان عیراق و میسر.

ئه وانیش وه که نه ته وه کانی تری پیغه مبهراڼ نه ته وه یه کی هاوبه شه پرست بون،
ویرای هاوبه شه پرستیه که شیان ته رازو بازون و فیلیان له پیوان و له کی شان
ده کرد، جه رده بیان^(۱) ده کرد و پتیان له کاروانان ده گرت، هه ره شه یان لیده کردن
و چاویان لی سور ده کردنه وه، به دکاری و به ره ره لالیان بلاو ده کرده وه، وه که
ئه وه ده وه مه ندانه و ابون که پروایان به لیپرسینه وهی رۆژی دواپی نه بو و له سزای
خوا نه ده ترسان.

خوا پیغه مبه ر شوعه یبی بۆ ناردن تا بۆ لای خوا بانگیان بکا و له سزای
خوا یان بترسینی و پتیان بلی:

ئه ی نه ته وه که م! خوا به پرستن، جگه له خوا هیچ خوا وه ندیکی ترتان نیه، فیل
له ته رازو و له پیوانه مه که ن، ئیوه ده وه مه ندن و پیویستیتان به ته رازو بازی
نیه! من له سزای رۆژیکی سه خت ده ترسم توشتان بیی، نه ته وه که م! ته رازو و
پیوانه کانتان به راستی و به بیی فروفیل بکیشن و بییون، دزی و گزی^(۲) تیدا
مه که ن، به دکاری بلاومه که نه وه و به دکار مه بن.

(۱) جه رده یی: ریگری.

(۲) گزی: خیانه ت.

۲- بانگه وازی شوعه ییب

شوعه ییب به رده وام ئاموژگاری ده کردن و گزیی دلی ده کردنه وه، که بریتی بو له گزیی خوشویستن و زیاد کردنی پاره وپول و مالی دنیا، ده یگوت:

ئهو قازانجیدی که له پیوانه و کیشانه ی راست دهستان ده که وی گه لیك له و پاره وپوله باشتره که به زولم و گزی له خه لکی ده دزن، نه گهر ته ماشای ژیا نی خوتان و ژیا نی ئهو که سانه بکه ن که ده وله مه ندن و پاره وپولیکی زۆریان کۆکردۆته وه ؛ ده بیسن ئهوانه ی که به گزی و دزی و ته رازوبازی وه په یدایان کرد وه ئه وایان پاره وپوله که یان فه وتا وه یان دزرا وه یان تالان کرا وه یان له ریگایه کی دژ به ره زامه ندی خوا به کاره یئرا وه یان یه کیك بو ته خا وه نی و به خه ساری دا وه .

که میکی سود به خش له زۆریکی بیسود باشتره، پیس قهت وه کو پاک نیه، با فره بی^(۱) پیسه که ش سه رمه ستان بکا!

من بو تان دلسۆزم و ئاموژگاریه که شم له به رژه وه نه ندی ئیوه یه، خوا خۆی چاودیرتانه و ئاگای له کرده وه تانه .

به نهرم و نیانی و دانایی و زانایی و بهرچا ورونی وه ده یوت:

چاک بزانی پاداشتی لای خوا که هه میشه یه و نابریته وه له هه مو دنیا باشتره نه گهر بروادار بن، منیش چاودیر نیم به سه رتانه وه .

۳- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا

شوعه ییب وهك باوکیکی میهره بان و وهك مامۆستایه کی دانا به زۆر جوۆر دهیدواندن و زۆر به هونه ر ئامۆژگاری دهکردن، دهیگوت:

نه ته وه كه م! خوا به رستن جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی ترتان نیه، وا به لگه تان بۆ هاتوه كه من پیغه مبه رم، جا به قسم بکه ن، کیشان و پیوانتان به ته وای بی و فیل و گزی تیدا مه که ن، دزی له شمه کی^(۱) خه لکی مه که ن.

له زه ویشدا دوا ی ئاوه دانکردنی خراپه کاری مه که ن نه گه ر ئیوه پروادارن.

له سه ر پێی پرواداران مه وه ستن و هه ر شه یان لی مه که ن، پێی خویان لێ ته نگ مه که ن، دینی خوا به خواروخێچ و نادروست پیشان مه ده ن، به ر له وه بکه نه وه که پێشتر چه ند ناگزور و بیکه س بون، که چی ئیستاکه وا زۆرن و ده وله مه ندن، ته ماشای سه ره نجامی به دکاران ی پێش خۆتان بکه ن بزائن چیان به سه ر هاتوه ؟

۴- وه لای نه ته وه که ی

دوا ی نه وه ی زیرهك و هۆشه منده كان له بانگه وازه که ی شوعه ییب ورد بونه وه و وته کانیان شی کرده وه، زۆر به سه رگه ردانی و له خۆباییه وه وهك بلێی رازیکیان دۆزیبێته وه یان مه ته لێکیان شی کردبێته وه گو تیان:

ئه ی شوعه ییب! نوێژه کانت هانت ده ده ن واز له په رستراوی باب و با پیرانمان بێنن، یان به ئاره زوی خۆمان ده ستکاری دارایی خۆمان نه که یین؟! دیاره دیار پیاویکی به هۆش و زیره کی!.

(۱) شهك: شتومهك.

۵- شوعه ییب بانگه وازه که ی پون دهکاته وه

شوعه ییب ههر به نهرمی دهیدواندن، له گه لیان توندوتیژ نه بو، لییان تورپه نه ده بو، بؤی پون ده کردنه وه که بؤچی به دریژیایی نه وه مو ماوه دور و دریژیی پیشتر بانگه وازه که ی رانه گه یاندوه و نامۆژگاری نه کردون ههرچهنده نه وان ههر ناوا به دکار و به درپه وشتیش بون، بؤی پون ده کردنه وه له بهرئه وه بوه چونکه ئیستاکه خوا سروشی بؤ ناردوه و کردویه تی به پیغمبه ر.

بؤی پون ده کردنه وه له بهر هه سودی نیه که نامۆژگارییان دهکا، چونکه خوا دهوله مهندی کردوه و رزقیکی پاک و هه لالی پیبه خشیوه، ههرده ها بهم بانگه وازه ناسوده و دلخۆشه، سینه گوشاد و بیخه مه، به زار و به دلش سوپاسگوزاری خوایه.

بؤی پون ده کردنه وه که نه وه پییان ده لئی نه م کاره مه کهن خۆی ناچی بیکا، که پییان ده لئی نه م کاره بکهن خۆشی دهیکا، چونکه لهو که سانه نیه که به خه لکی ده لئین و خۆشیان نایکهن.

نه وه دهیه وی خه لکه که راسته پری و ناسوده بن، لهو سزایه رزگار بن که خه ریکه یه خه یان بگری، هه لبهت له چاکه ی خواوه یه که نه وه ده توانی بهم کاره هه لسی، بؤ نه وه ی کاره که شی سه ربگری ته نها پشت به خوا ده به ستی.

شوعه ییب به نه ته وه که ی ده گوت:

نه ته وه که م! بؤ پروام پیناکهن، ناشکرایه به لگه م بؤ هیئان، له بهر هیچیشم نیه چونکه وا خوا رزقیکی پاک و چاکی پیدام، به پیچه وانیه فەرمانه کانیشم ناجولیمه وه، دلنیا بن من ته نها بؤ راسته ریونی ئیوه مه، نه گه ر دژایه تیشم بکهن من ههر به رده وام ده م و واز له بانگه وازه که م ناهینم، چونکه من پشتم به خوا قایمه و داوای یارمه تی له خواوه ده که م.

٦- باش تښناگه ین چ ده لئی!

نه ته وه که خوږیان له گیلې ددها و وایان نیشان ددها له و ته کانی شوعه یب ناگهن، وهك بلئی به زمانیکې بیگانه قسه یان له گهل بکا! که چی شوعه یب کوړی نه و ولاته بو و له هه مان نه ته وه بو، وهك بلئی قسه کانی پون و پړهوان نه بی! که چی زمانی شوعه یب له زمانی هه مویان پون و پړهوانتر بو، واتای و ته کانی له و ته کانی هه مویان ناشکراتر بو.

به لآم خه لک نه گهر ناموژگاری وهر نه گرن و کاریان له بهر زه همت بی و نه یانه وئ له راستی بگهن بهم جوړه خوږیان له گیلې ددهن.

٧- شوعه یب سه رسامی له نه ته وه که ی دهرده بری

نه ته وه که شوعه یب یان به ته نیا و بی پشت و په نا ده زانی، نه گهر له بهر هوژ و خزمایه تی نه بوايه به رد بارانیان ده کرد و ده یان کوش.

به لآم شوعه یب سه رسامی له مه دهرده بری که نه وان له خوا ناترسن، نه و خوا به ی که به ده سلآت و به هیزه و له سر هه مو شتیک به توانایه، که چی له هوژه که ی دهرسن که پړهنگه توشی نه خو شوی و بی هیزی و که نه فتی^(١) بن یان پړهنگه هر له نا و بیچن.

نه ته وه که ده یان گوت:

نه ی شوعه یب نیمه زوړ له قسه کانت تښناگه ین، پیمانوايه تو که سیکی به ته نیا و بی پشت و په نای، خو نه گهر له بهر خاتری هوژه که ت نه بی به رد بارانمان

(١) که نه فتی: په ککه و ته یی.

ده کردی و له کۆلمان ده کردیه وه، هیچیشت پینه ده کرا.

شوعه یب وه لآمی دانه وه و گوتی:

نه ته وه کهم! پیتان وایه هۆزی من له و خواجه به هیژتره که ئیوه پوتان لسی
وه رگی پراوه و نایه رستن؟! چاک بزنان خوی من به هه مو کرده وه یه کتان
ناگارداره.

۸- دوا هه مین تیر

نه ته وه که که بیانویان برپا و قسه یان پێ نه ما شه و جا دوا هه مین تیر یان
هاویشت، که بی پرا لوتبه رزه کانی گشت نه ته وه یه که به رامبه ر به پیغه مبه ر و
شوینکه و توانی هاویشتیانه.

ئه و پیا و ما قولانه ی که بر وایان نه هی نا بو گوتیان:

ئه ی شوعه یب گوئ بگره نه گه ر نه گه ر پینه وه سه ر پێ بازه که مان شه و خۆت و
بر واداره شوینکه و ته کانت له شاری ده رده که یان.

۹- بیانویکی قسه بر

شوعه یب وه لآمیکی پر له شانازی و غیره تی دانه وه، شانازی به ئاینه که ی،
غیره ت بۆ بیرو پرا و و یژدانه که ی...

گوتی: ئه ی نه گه ر هه ز نه که یان هه لگه ر پینه وه.

ئیمه دوا ی نه وه ی که خوا له پێ بازه که ی ئیوه رزگاری کردین ناگه ر پینه وه
سه ری و خوا رینگه مان پێ نادا، چونکه نه گه ر بگره ر پینه وه سه ر پێ بازه که تان و اتا

بوختانیکی گه وره مان به خوا هه لبه ستوه جا مه حاله له دین هه لگه پینه وه.
 بشزانن که خوا ئاگای له گشت شتی ههیه، ئیمه پشتمان به خوا به ستوه.
 خوایه! یه کلامان بکهوه، با یه خه مان له یه خه ی ئه وه نه ته وه بیروایه بیته وه.

۱۰- هه مان قسه ی بیرواگانی پیشانیان کرده وه

وته کانی شوعه یب دادی نه دان^(۱) و هه مان قسه ی بیرواگانی پیشانیان
 کرده وه و گوتیان:

ئه ی شوعه یب! دیاره تو جادوت لیکراوه، تۆش وه کو ئیمه مروقی و پروات
 پیناکه یین پیغه مبه ربی، ئه گه ر راست ده که ی پیغه مبه ربی چه ند پارچه یه کی
 ئاسمانمان به سهر داباریته.

۱۱- سزای نه ته وه یه که به روای به پیغه مبه ره که ی نه هینابی

هه ر نه ته وه یه که به روای به پیغه مبه ره که ی نه هینابی و سوپاسی به خششه کانی
 خوای نه کرد بی سزا که ی هه مان شته، ده بی له ناو بچن.

خوا بومه له رزه یه کی گه وه ی توشی نه ته وه که کرد و هه موی کوشتن، دیمه نیک
 بون ده تگوت قه ت خووشی و به خششیان له ژین نه دیوه.

به لسی، ئه وانیه که به روایان به شوعه یب نه هینا هه مو له ناو چون.

(۱) دادی نه دان: سودی پی نه گه یانندن.

۱۲- پەيامی راگەيانند و راسپاردەى بەجىگەيانند

شوعەيبىش وەكو ھەمو پیغمەمبەرەکانى تر پەيامى خواى راگەيانند و راسپاردەى^(۱) بەجىگەيانند و بروییانوى خەلکى برى.

دواى ئەوێ کە بیپرواکان سزای خوايان توش بو و مردن؛ شوعەيب روى تىکردن و پییگوتن:

خەلکینە! من پەيامى خوام پیپراگەيانندن و نامۆژگاریم کردن بەلام نێو ھەر لەسەر بیپروایی مانەو ھە جە من چۆن ئاخ و ئەفسوس^(۲) بۆ نەتەوێ بیپروا ھەلە کیشم؟!

(۱) راسپاردە: ئەمانەت.

(۲) ئەفسوس: داخ و خەم.

به سه رها تی

پیغهمبهر داود

و

پیغهمبهر سلیمان

سلاوی خویان لیبی

۱- قورئان له باره‌ی نیعمه‌ته‌کانی خواوه ده‌دوی

قورئان ته‌نھا باسی شه‌وه ناکات که پیغمبران چۆن له لایهن نه‌ته‌وه‌کانیه‌وه گالته و سوکییان پی‌کراوه و درۆی گه‌وره گه‌وره‌یان پی‌هه‌لبه‌ستراوه و له شار و ولات ده‌رکراون، که نه‌ته‌وه‌کانیش له‌به‌ر شه‌وه‌ی بر‌وایان نه‌هیناوه و لا‌قرتییان پی‌کردون و پلان و نه‌خشه‌یان بؤ کوشتنیان کی‌شاوه: خوا دو‌چاری سزا و نه‌شکه‌نجی کردون و له ناوی بردون.

قورئان جگه‌ له‌م باب‌ه‌تانه که له به‌سهره‌اته‌کانی پی‌شودا له باره‌یان دواوه باسی نیعمه‌ته‌کانی خواش ده‌کا، هه‌ندی جار به دریی‌ی و هه‌ندی جار به کورتی باسیان ده‌کا، باسی گه‌لی له‌و نیعمه‌تانه ده‌کا که به پیغمبرانه‌ی به‌خشیوه وه‌کو پیغمبر داود، پیغمبر سلیمان، پیغمبر مه‌سیح، پیغمبر یونس، پیغمبر زه‌که‌ریا، پیغمبر یه‌حیا.

خوا پیغمبر داود و پیغمبر سلیمان له‌سهر زه‌وی بالاده‌ست کردبو، پاشایه‌تیه‌کی فره‌وانی پی‌به‌خشیبون، زانستیکی فره‌ی پیدابون، گه‌لیک شتی وای فی‌ر کردبون که خه‌لک نه‌یاندانه‌زانی، گیانله‌به‌ر و بی‌گیانی به‌هیز و سه‌سه‌ختی بؤ رام^(۱) کردبون.

خوا له قورئاندا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۵) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَىٰهَا الْإِنسَانُ عَلِمْنَا مَنَاطِقَ الْطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ (۲) واته:

رام: ده‌سته‌مز.

(۱) سه‌سه‌خت: سه‌رکی‌ش.

(۲) سوره‌تی النمل: (۱۵ - ۱۶).

ئىيمە زانستمان بە داود و بە سولەيمان بە خشىبو، ئەوانىش لە پاى ئەمەدا گوتيان: سوپاس بۆ ئەو خودايەى كە ئىيمەى لەناو زۆربەى بەندە پروادارەكانى بە باشتەر ھەلبۇرادوھ. سولەيمان زانستەكەى لە داود بە مىرات ھەلگرتەوھ و گوتى: ئەى خەلكىنە! خوا ئىيمەى فېرى زمانى بالندان كروھو ھەمو شتىكى پېبە خشىوين، بەراستى خوا چاكەيەكى گەورەى لە گەل كردين.

۲- ئىيمەتى خوا بۆ داود

خوای گەورە شاخ و بالندەى بۆ داود دەستەمۆ كرديو، كە دەپارايەوھ و پاكيگارى^(۱) خوای دەكرد، ئەوانىش لە دويان دەگوتەوھ، ھەروھە فېرى دروستكردى زرىى كرديو، ئاسنىشى بۆ نەرم كرديو.

خوا لە قورئان دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ ۝ أَنْ أَعْمَلَ سَبِيغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝﴾^(۲) واتە: ئىيمە زىدەبە شىكمان بە داود بە خشىبو، فەرمانان بە شاخ و بە بالندان كرديو پاكيگارىەكانى لە گەلدا بلىنە وھ و ئاسنىشمان بۆ نەرم كرديو. بە داودمان گوت: زرىى دامەن^(۳) شۆر دروست بكە و با ئالقه چىنەكانىشى بەئەندازە و لەريزەك و تىككەلگىش بن. خانەوادەى داود! دە ئىوھش لە پاى ئەمەدا كروھەى سوپاسگوزاران بكەن، چونكە من كروھەكانتان دەبينم.

(۱) پاكيگارى: گوتنى سبحان الله.

(۲) السبأ: (۱۰-۱۱).

(۳) دامەن: داوین، داميتن.

ههروه ها ده فهرموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ^۴
وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۷۹﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ^(۱) واته: شاخ و بالنده مان بؤ داود دهسته مؤ کردبو،
پاکیگاریان له گه لدا ده گوتوه، ئیمه توانامان به سهر شتی لهم چه شنه ههیه.
فیتری پیشه ی دروستکردنی زیرمان کرد تا بتوانن خو له دوزمن بیاریزن، نایا
سوپاسی خوا ناکهن؟! ﴿.

۴- سوپاسی داود له سهر نیعمه ته کان

داود له گه لئ نهم هه مو مولکه زۆر و زه وهنده دا، له گه لئ نه وه ی که ده ستره نگی
و به هیز بو، بهنده یه کی له خواترس و ژیان^(۲) بو، هه رده م یادی خوا ی ده کرد و
ده پارایه وه، فهرمان په وایه کی داد په روه ر بو، حوکیکی داد گهرانه ی بؤ خه لکی
ده کردو له پئی رهوا لای نه ده دا.

خوا لهم باره وه ده فهرموی: ﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فِیْضِلْكَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِیْنَ یَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌۢ بِمَا نَسُوا یَوْمَ الْحِسَابِ اِنَّا^(۳) واته: نه ی داود! ئیمه تو مان له سهر
زهوی کردۆته جینشین، به داد گهری حوکم له نیوان خه لکیدا بکه، وه دوا ی ههوا و
هه وه ست نه کهوی چونکه له پئی خوا گومرات ده کا، نهوانه ی له پئی خوا گومرا
بونه، له رۆژی دوا یی سزایه کی سه ختیان ههیه ﴿.

(۱) الانبیاء: (۷۹-۸۰).

(۲) ژیان: په شیمان، گهرانه وه بؤ لای خوا.

(۳) سوره تی ص: (۲۶).

۴- نیعمه تی خوا بؤ سوله یمان

خوای گه وره (با)ی بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، هر جیگایه کی مهبهست بوايه (با) بؤ شهویتی هه لده گرت و به خیراییه کی زور و به که مترین کات دهیگواسته وه، ههروه ها جنوکه کی زیره ک و به هیژیشی بؤ دهسته مؤ کردبو که فه رمانه کانیا ن جیبه جی ده کرد و پروژره گه وره کانی ناوه دانگردنه وه و بیناسازیان بؤ ته و او ده کرد.

خو له قورئان ده فهرموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ﴿٨١﴾ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمُ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾﴾ (۱) واته: (با)ی به هیزمان بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، سوله یانی بؤ شام (تهو نه رزه ی که به ره که تمان پیداهه) هه لده گرت که شوینی نیشته جیبونی خو ی بو، ئیمه به هه مو شتی ک ناگادارین. ههروه ها ئیمه گه لیک شهیتانی شمان بؤ دهسته مؤ کردبو که ده چونه بنی ده ریا دور و گه وه ریا ن بؤ ده ردینا و گه لسی کاری تریشیان بؤ ده کرد وه کو دروستکردنی شار و بالاخانه.

خوای گه وره له شوینیکی تری قورئاندا ده فهرموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ عُدُوَهَا شَهْرًا وَوَأُحْهَا شَهْرًا وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٤﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمْثِيلٍ وَحِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلَّا

دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ .^(۱) واته: (با) مان بۆ سوله یان دهسته مۆ کردبو، که به ماوهی یهك دانى به یانى دورى مانگه پێیه کی ده پری، به ماوهی دانى ئیوارانیش دورى مانگه پێیه کی ده پری، ههروهها کانی مسمان بۆ له زهوی ههلقولاند، گهلیك جنۆكهشان بۆ دهسته مۆ کردبو، که به فهرمانی خوا کاریان بۆ ده کرد، ههر جنۆکه یهك ئه گهر له فهرمانی ئیتمه لایدا بوايه توشی ئهشکه نجهی ئاگرێکی به بلیسه مان ده کرد، سوله یان ههر جۆره کۆشک و پهیکه رێک و ههر خوانیکی گه وره ی وهك حهوز و ههر جۆره مه نجه لێکی گه وره ی مه حکه می بویستبایه بۆیان دروست ده کرد. به خانه واده ی داود مان گوت: له پای ئهم هه مو نیعمه ته دا سوپاسی خوا بکه ن، کهسانیکی که م هه نه سوپاسی خوا بکه ن. ﴿۴﴾

۵- تیگه یشتنیکی ورد و زانستیکی قول

سوله یان له کێشه کهیدا که بۆ لای داودی باوکی بهرز کرایه وه زیره کایه تی و توانسته فهرمانه وهاتیه که ی وه درده که وئ، کێشه کهش^(۲) به مجۆره بو:

پیاویك په زیکی هه بو تازه هیشوی کرد بو، مه پ و مالاتی کابرایه کی ده چیته ناوی و رهزه که ی لئ ویران ده که ن و هه مو به ره که ی لئ ده خۆن.

پیغه مه بهر داود حوکم ده دا که مه پ و مالاته که بد ریته خاوه ن په زه که و کێشه که کۆتایی بی.

به لām سوله یان گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا رێگه چاره یه گی تریش هه یه، گوتی: چیه؟

(۱) سوره تی سبأ (۱۲-۱۳)

(۲) کێشه: ناکۆکیهك، قضیه.

گوتی: رهزه که بدهیه خاوهنی مه پرو مالآته که خزمه تی بکا تا وه کو خوی لی دیته وه، مه پرو مالآته که ش بدهیه خاوهنی رهزه که شیریان بدوشی و خوریان بری و که لکیان لی وهرگری، جا که رهزه که پیگه یشته وه رهز و مه پرو مالآته که ته سلیم به یه کتر بکه نه وه.

خوای گه وره تیگه یشتنیکی ورد و زانستیکی قولی به سوله یان به خشیبو، له قورئاندا ده فهرموی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ (۷۸) فَفَهَمْنَهَا سُلَيْمَانٌ وَكُلًّا ءَايَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ﴿۱﴾.

۶- سوله یمان زمانی بالنده و گیانله بهران ده زانی

قورئانی پرؤز به سهرهاتیکی پر حیکمت و به تام و چیژی بؤ باس کردوین، شه وه دهرده خا که پیغمبر سوله یمان پیاویکی به هوش و گوش و زیره ک بوه، کاروباری ولآته که ی به ریکوینیکی به ریوه برده وه، ده سه لاتیکی مه زن و به زه بروزهنگی هه بوه، خوای گه وره خوشی دنیا و ناخیره تی پیبه خشیبوه، ده سه لآت و پاشایه تی و په یام و پیغمبرایه تی به بالآدا بریوه، زمانی بالنده و گیانله بهرانی زانیوه.

جاریکیان له شکره که ی کۆ ده کاته وه که له جنۆکه و مروؤ و بالندان پیکهاتبو، فهرمانیان پیده کا چهک و ره خته ی خویان ببهستن و به ریز ریز و پؤل پؤلی ریکوپیک بوهستن و له فهرمانی سهرکرده کانیان دهرنه چن، پاشان سوله یان له پیشه وه ی هه مویان و نه وانیش له دواوه ی بهرئ که وتن و پرؤیشتن.

رښيان كهوته ناو دۆلى ميړولان، ميړوله يه كه له وه ترسا ميړوله كان بكه ونه ژير سمى نه سپ و ولاخه كانه وه بيښه وهى سوله يان و له شكره كهى ناگايان ليښى، بويه فهرمانى به ميړوله كان كرد بچنه وه ناو شاره كه يان.

سوله يان له قسه ي ميړوله كه گه يشت، به لام لاف و گه زافى ليندها و به پيغه مبهرايه تيه كهى له خويابى نه بو، بهلكو به هوى هم روداوه وه پتر سوپاس و ستايشى خواى كرد، زياتر له خوا پارايه وه تا بۆ كارى چاك يارمه تى بدات و هر له ريزى پياوچاكان بيت.

۸- به سهرهاتى په پوسليمانه

په پوسليمانه به لڼد^(۱) و چاوساغى پيغه مبهرا سوله يان بو، شويتى ئاوى ليښوايه و بۆ له شكرش بگونجايه دهيدوزيه وه.

جاريكيان سوله يان بانگى كرد بيته لاي به لام په پوسليمانه ديار نه بو، سوله يان توره بو و هره شهى ليكرد.

دواى ماوه يه كى كه م گهرايه وه و هاته وه لاي سوله يان و گوتى:

شتيكم بينيوه نه تو نه له شكره كهت نه تانديوه، هه واليكي راستم له باره ي ناوايى (سبه ء) و شازنه كه يه وه بۆ هيئاوى:

مولكيكي مهن و ولاتيكي پانو پوريان هديه، هرچنده نه ته وه يه كى ژير و خاوهن هوښ و خاوهن سهر كرده و پاشايه تين به لام هه رزه و نه فاميشن!، سوژده بۆ(رۆژ) دهبه ن كه بۆ خوا! نازانن ته مه خوا نيه! نازانن خوا بپه رستن!

(۱) به لڼد: شاره زا.

۹- سوله یمان بانگی شازنی سه به و دهکات تا بیته سهر دینه که ی

پیغمه مبه سوله یمان زوری له سهر دل گران بو که پاشا و نه ته وهیه کی دراوسی بی که چی نه یان ناسی و بانگه وازیان پیته گیشته بی و هیشتا (رۆژ) بهیستن.

پیغمه مبه سوله یمان که فوکولی ناین نامیزی پیغمه مبه رانه ی له دلدا هه لبو، وای به باش زانی بهر له وهی له شکری بنیژیته سهر نامه یه ک بۆ شازنی هاو به شهپرست بنیژی و بانگی بکا موسلمان بی و ملکه چی خوی میهره بان بی. نامه یه کی به کاریگه ری بۆ نوی، تییدا داوای لیده کرد بیته سهر نیسلام و موسلمان بی.

نامه که نهرم و نیانی و توندوتیژی بی لاف و گه زافی پیغمه مبه ران و غیره ت و مهردایه تی پاشایانی به یه که وه کۆ کرد بۆ وه. سوله یمان هه ردو سیفه تی تیدابو.

۱۰- شازن راویژ به کار به دهستانی ولاته که ی دهکا

ئه و ژنه ی که ولاته که ی به ریوه ده برد ژنیکی ژیر و تیگه یشتو بو، زو برپاری نه ده دا، شاره زاییه کی زوری له به ره ی بارودوخ و رابردوی پاشا و داگیر که ران هه بو، به لام عه قله که ی به هه له ی بردبو و خوی نه ده ناسی و پۆژی به خوا تیگه یی بو.

شازن فیز و ده ماری پاشایانه نه یگرت و پای خوی له م کی شهیه نه سه پاند، به لکو راویژکار و راگرانی ولاته که ی کۆ کرده وه و پییگوتن: ئه م نامه یه م له لایه ن پیغمه مبه ری که وه بۆ هاتوه که گه وه ره ترین پاشای ئه م سه رده مه یه، نامه که وه کو نامه ی تر نه یه.

پاویژکار و راگرەکان - سای گشت دەستوپێوەندانی پاشایان خۆیان بە دڵسۆز دەر دەخەن تا لە لای پاشا بەرپێز و خوشەویست بن - گوتیان: ئێمە بە ھێزین و لەشکرێکی گەورە و گرانمان ھەیە و بەرەنگاری^(١) دەبینەو.

بەلام شاژن راکیانی پێباش نەبو و پێیگوتن: ئەگەر بەرەنگار بینەو ئەنجامیکی خرابی لێدەکەویتەو، بۆی باس کردن کە پاشا داگیرکەرەکان ھەلۆیستیان چۆنە و چ دەکەن ئەگەر پێی بنێنە ولاتیك، ولاتەکش کە ژێر دەکەوێ و دەدۆزێنێ چۆن کاول و وێران دەبێ.

پێیگوتن ئەگەر بەرەنگاریان بینەو و وەلامی نامەکیان نەدەینەو و لات و نەتەو کە ئێمەش ناو ھا کاول دەبێ.

پێیگوتن: من دیارییەکی زۆر نایاب و ناوازه^(٢) بۆ سولەیمان دەنێرم، بەم دیارییە تا قی دەکەمەو، ئەگەر وەرێگرت دیارە پاشایەکی داگیرکەرە ئەو کات ئێمەش بەرەنگاری دەبینەو، بەلام ئەگەر وەرێنەگرت دیارە پاشایەکی پێغەمبەرە ئەو کات ئێمەش برۆای پێدینین و شوینی دەکەوین.

١١- دیاریی دگرازیکردن

شاژن دیارییەکی گەورە و شایەن بە پاشایانی بۆ پەوان کرد.

کە دیارییەران گەشتنە لای سولەیمان، سولەیمان دیارییەکی وەرێنەگرت و گوتی: دەتانەوێ بەم دیارییە پازیم بکەن و وازتان لێبێنم لەسەر ھاوێشپەرستی و پاشایەتی خۆتان بێننەو؟! خوا مولک و مال و لەشکرێکی زۆر چاکتری لە

(١) بەرەنگاریونەو: روبەر و یونەو.

(٢) ناوازه: دەگەن.

ئۆوه پېمبه‌خشیوم، بزنان داواکه‌م داوایه‌کی راستینه‌یه^(۱) و گالته‌ نیه، مه‌سه‌له‌که مه‌سه‌له‌ی بانگه‌واز و شوینکه‌وتنه، مه‌سه‌له‌که دل‌پازی‌کردن نیه، نه‌گه‌ر وه‌لامیشم نه‌ده‌نه‌وه به له‌شکرکی گه‌وره‌وه دیمه‌ سهرتان.

۱۲- شازن به گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه دیته لای سوله‌یمان

دیاریبه‌مران که دیاریبه‌که‌یان بۆ سوله‌یمان بردبو گه‌رانه‌وه لای شازنی سه‌به‌و و باسوخواسه‌که‌یان بۆ گێژایه‌وه، نه‌ویش بۆی پرون بووه‌ که سوله‌یمان راست ده‌کا پیغمبه‌ری خوایه، بۆیه به‌خۆی و به نه‌ته‌وه‌که‌ی ملکه‌چی فهرمانه‌که‌ی بون، به‌گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌ی به‌ره‌و لای سوله‌یمان به‌پێ‌که‌وتن.

سوله‌یمان (سلاوی خوای لیستی) زانی وه‌لامی نامه‌که‌یان داوه‌ته‌وه و به گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه دینه لای، به‌مه زۆر دل‌خۆش بو و سوپاسی خوای کرد.

سوله‌یمان ویستی موعجیزه‌یه‌کی خوایی به شازن نیشان بدا تا بزانی توانای خوا چهند گه‌وره‌یه و چ نیعمه‌تیکیشی له‌گه‌ل سوله‌یمان کردوه، ویستی به‌ره‌وه‌ی بگه‌نه‌ خزمه‌تی قه‌لای شازن بینیته لای خۆی، داوای له ده‌ست و پێوه‌نده‌که‌ی کرد قه‌لاکه‌ی بۆ بینن. نه‌وانیش له ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م قه‌لاکه‌یان هیئا.

سوله‌یمان فهرمانی کرد چهند ناکارکی^(۲) قه‌لاکه‌ بگۆرن بۆ نه‌وه‌ی پادده‌ی ناسینه‌وه‌ی شازن تا‌قی بکاته‌وه، جا نه‌گه‌ر شازن نه‌یناسیه‌وه نه‌وا ده‌بیته به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که مه‌ودای تیگه‌یشتنی کورته و شتی وردتر و شاراوهر هه‌یه عه‌ق‌لی پێیان ناشکی.

(۱) راستینه: به‌جددی.

(۲) ناکار: سیفه‌ت.

١٣- کۆشکیکی شوشەیی گەورە

سولەیمان فەرمانی بە جنۆکە و مەرۆقە بیناسازەکان کرد، ئەوانیش کۆشکیکی شوشەیی زۆر گەورەیان بۆ دروست کرد، وایانکرد ئاوی بە ژێردا بپروات، ئەگەر یەکیەک لە کۆشکەکان شارەزا نەبواوە وایدەزانی ئاوە و شوشە جیای ناکاتەوە، بێگومان شازنیش کە ببینی وای تێدەگا ئاوە و قاچی خۆی هەڵدەکا، ئا لێرەدا کە بە هەڵدەدا دەچی کە موکورتی تێگەشتنە کە ی خۆی بۆ پون دەبێتەوە و دەزانی بە پڕاڵەت خەڵەتاوە.

شازن خۆی و نەتەوێکی لەبەرئەوێ سوژدەیان بۆ پۆژ دەبرد چونکە پێیان وابو پۆژ گەورەترین دیمەنی پوناکی و ژیاوە، کە ئەم دوانەش سیفەتی خودانە. جا ئەو کاتە دەگاتە جی و بە هەڵدەدا دەچی، ئیتر بۆی پون دەبێتەوە کە شوشە بەئاو تێگەشیوە بۆیە قاچی هەڵکردووە، بە هەمان شیوەش بۆی پون دەبێتەوە کە لەوێ بە هەڵدەدا چوێ کە رۆژ بە خوا تێگەشیوە و سوژدە ی بۆ بردووە و پەرستویەتی. هەڵبەت کاریکی وای لە سەدان وتار و لە هەزاران بەلگەش بەهێزترە.

١٤- منیش لەگەڵ سولەیمان بۆ پەروردگاری بونەوەر ملکە چ دەبم

هەر واش پوی دا، شازن هەرچەندە ژنیکی زیرەک و بلیمەت بو بەلام دوچاری ئەم هەڵە گەورەییە بو، هەر وایزانی ئاویکی پون و پەوانی بەشەپۆڵە و جامی شوشەیی لەسەر نیە، بۆیە قاچی خۆی هەڵکرد و ویستی پێبخاتە ناوی. لێرەدا پێغەمبەر سولەیمان هەڵە کە ی بۆ راست کردووە و پێی گوت: ئەم کۆشکە هەموی لە شوشەیی بێگەرد دروستکراوە.

به مجوره شازن تانهی سهرچاوانی لاکهوت و بؤی راون بؤوه که شهو تا ئیستا
رؤژی پهرستوه و سوژدهی بؤ بردوه به ههله دا چوه و به روالهت^(۱) خهله تاوه،
بؤیه یه کسه ر په شیمان بؤوه و گوئی:

خوایه من تا ئیستا سته م له خو کردوه که هاوبه شم پهرستوه، ئیستاکه ش
ژیوانم و له گه ل سوله یان ملکه چی تو ده بین و ته نیا تو ده پهرستم.

۱۵- قورنان به سهرهاته که ی سوله یمان و شازن ده گیریته وه

بفرمون شه به سهرهاته سهرنجراکیش و به تام و چیژه له قورنان بخویننه وه،
خوای گه و ره ده فهرموئ: ﴿وَتَقَدَّ الظِّيرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ أَمْ
كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (۲۰) لَأَعَذِّبَنَّ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحْنَهُ أَوْ لِيَأْتِنِي
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۲۱) فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ (۲۲) إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ (۲۳) وَجَدْنَاهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (۲۴) أَلَا
يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ (۲۵) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (۲۶) قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۲۷) أَذْهَبَ بِكُنْهِي هَذَا قَالَ قِهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ
مَاذَا يَرْجِعُونَ (۲۸) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيْتُ إِلَى كُنْبٍ كَرِيمٍ (۲۹) إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ

وَاِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ اَلَا تَعْلَمُوْا عَلٰی وَاَتُوْنِ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَتٰۤيْهَا اَلْمَلٰٓئِكَةُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ اَمْرِیْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰی تَشْهَدُوْا ﴿٣٢﴾ قَالُوْا نَحْنُ اَوَّلُوْا قُوَّةً وَّاَوَّلُوْا بِاَسْ شَدِيْدٍ وَّلَاۤ اَمْرٌ اِلَیْكَ فَاَنْظِرِیْ مَاذَا تَأْمُرِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ اِنَّ اَلْمَلٰٓئِكَةَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْیَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْا اَعْزَةً اَهْلِهَا اَذَلَّةً وَّكَذٰلِكَ یَفْعَلُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنِّیْ مُرْسِلَةٌ اِلَیْهِمْ بِهَدِیَّةٍ فَنَاطِرَةٌۢ بِمَ یَرْجِعُ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ سُلَیْمٰنُ قَالَ اَتُعٰدُوْنَیْ بِمَالٍ فَمَاۤ اَتٰنِیَۤ اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّاۤ اَتٰنٰکُمْ بَلْ اَنْتُمْ یَهْدِیْتُکُمْ لَفَرْحُوْنَ ﴿٣٦﴾ اَرْجِعْ اِلَیْهِمْ فَلَمَّا لَبِیْنَهُمْ یُحْجُوْدُ لَا یَقِلْ لَهُمْ بِهَا وَلِنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اَذَلَّةً وَهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ قَالَتْ یَتٰۤيْهَا اَلْمَلٰٓئِكَةُ اَیْکُمْ یٰۤاٰتِیْنِیْ بِعَرِشِہَا قَبْلَ اَنْ یَّاْتُوْنِیْ مُسْلِمٰتِیْنَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عَفِیْتُ مِّنَ الْجِنِّ اَنَاۤ اَۤاٰیِکَ بِہٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِکَ وَاِنِّیْ عَلَیْہِ لَقَوٰیۤ اٰمِیْنٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِیْ عِنْدَہٗ عَلِمَ مِنْ اَلْکِتٰبِ اَنَاۤ اَۤاٰیِکَ بِہٖ قَبْلَ اَنْ یَّرْتَدَّ اِلَیْکَ طَرْفُکَ فَلَمَّا رَآہُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَہٗ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّیْ لَیْسَ لَوْنِیْۤ اَشْکُرُّ اَمْ اَکْفُرُّ وَمَنْ شَکَرَ فَاِنَّمَا یَشْکُرُ لِنَفْسِہٖۤ وَمَنْ کَفَرَ فَاِنَّ رَبِّیْ غَنِیٌّ کَرِیْمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَکِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَنْہٰیۤ اَمْرٌ تَکُوْنُ مِنَ الَّذِیْنَ لَا یَهْتَدُوْنَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَآءَتْ قِیْلَ اَهْکَذَا عَرْشُکَ قَالَتْ کَاۤنَہُ هُوَ وَاُوْتِیْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِہَا وَکُنَّا مُسْلِمٰتِیْنَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّہَا مَا کَانَ تَعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنَّہَا کَانَ مِنْ قَوْمٍ کٰفِرِیْنَ ﴿٤٣﴾ قِیْلَ لَهَا اَدْخُلِ الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاۤتْہُ حَسِبَتْہُ لُجَّةً وَکَشَفَتْ عَنْ سَاقِیْہَا قَالِیْنِ اِنَّہُ صَرْحٌ مُّعْرَدٌ مِّنْ فَوَارِیْرٍ قَالَتْ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَیْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٤٤﴾

۱۶- سوله یمان بیپروایی نه کردوه، به لکو شهیتانه کان بیپرواییان کردوه

جوله که کان بوختانیکی وایان به پیغمبر سوله یمان هه لبه ستاوه ته نانه ت له پرواداریک ناوه شیته وه که خوا دلی بؤ پروا کرد بیته وه، نه خوازه لا^(۱) پیغمبریک که خوا حیکمه ت و پیغمبرایه تی و جینشینایه تی پیبه خشی بی!

ده لئین: پیغمبر سوله یمان به هو ی خیزانه کانیه وه جادو و بیپروایی کردوه و توشی هاوبه شپه رستی بوه و له کاری یا کخوانا سیدا راست و چه وتی تی که ل کردوه.

به لام خوی گه وره نه و تو مه تانه ی له سهر لاده دا و ده فهرموی: ﴿وَمَا كَفَرُ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ كَفَرُوا﴾^(۲) واته: سوله یمان بیپروایی نه کرد به لام شهیتانه کان بیپرواییان کرد و خه لکیان فی ری جادو ده کرد.

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَنَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ فَوَيْلٌ﴾^(۳) واته: سوله یمان به داود به خشی، که به راستی به ندهیه کی چاک و ژیان بو.

﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ إِنَّا﴾^(۴) واته: سوله یمان له لای ئیمده دا نزیکه و پلهیه کی چاکی ههیه.

(۱) نه خوازه لا: خوانه خواسته، نه خاسمه.

(۲) سوره تی البقرة: ۱۰۲.

(۳) سوره تی ص: ۳۰.

(۴) سوره تی ص: ۲۵.

به سه رها تی

پیغهم به رئه ییوب

و

پیغهم به ریونس

سلاوی خویان لیبی

۱- به سهرهاتی ئه ییوب چه شنیکی تره له به سهرهاته کان

به سهرهاته که ی پیغه مبهراڼ ئه ییوب چه شنه به سهرهاتیکی تره لهو به سهرهاتانه ی که له قورنانی پیروژ باسکراون، دیمه نیکی تره لهو نیعمه تانه ی که خوا به بنده بروادار و وئارامگر و سوپاسگوزار و به پیغه مبهراڼه خوشه ویسته کانی ده به خشی.

پیغه مبهراڼ ئه ییوب مال و مندال و وشت و ولاخیکی زۆر و زهوی و زاریکی فره وانی هه بو، خوا به لایه کی به سهر هیتا هیچی نه ما و هه موی فه وتا، پاشان خوشی نه خوش کهوت، ته وای جه سته ی توشی نه خوشی ببو ته نها زمان و دلی نه بی که یادی خوی پیده کردن، به هوی ئه م نه خوشیه وه خوی له خه لکی به دور گرت و له که ناریکی دور له ئاوی بۆ خوی ژیاڼی به سهر ده برد، هیچ کهس سۆزی بۆ نه ده بزوا، ته نها خیزانه که ی نه بی ئه و خزمه تی ده کرد، پاشان ئه ویش ناتاج و بیده رامه ت^(۱) بو، ناچار خزمه تی خه لکی ده کرد تا بری پاره پهیدا بکا و بتوانی خزمه تی ئه ییوبی پیککا^(۲).

۲- سه بری ئه ییوب

پیغه مبهراڼ ئه ییوب له گه ل ئه م هه مو نه هامه تی و نه خوشیه شدا ههرا ئارامگر و سوپاسگوزار بو، بهردهوام یادی خوی ده کرده وه، هه میشه سوپاسی خوی ده کرد و سکا لای ده رنه ده بری، گازانده ی نه ده کرد، بیزار و توپه نه ده بو، چه ند سالتیک ئاوا مایه وه.

(۱) ناتاج: موحتاج. بیده رامهت: بیه داهات.

(۲) ئه م ده سته واژه یه هی (ابن کثیر) ه که له ته فسیره کهیدا نویسیه تی.

۳- نه هامه تی و خه لات

خوا مه به سستی بو پیغمبر شه ییوب تاقی بکاته وه تا پله و پایه ی بهرز بکاته وه و به قه زاقه ده ری خوا رازی بی، پاشان که شه ییوب له تاقی کردنه وه که سهرکه وت، خوا نزایه کی خسته ناو دلی که واتای ده سته وه ستانی و ناگزوری تیدا ده فامریته وه، ههروه ها شه وه شی تیدا ده ده که وی که تنه ها خوا رزگار که ری زه بونانه، تنه ها خوا توانای به سهر هه مو شتی کدا ده شکی.

خوا ی گه وه تاقی کردنه وه که ی له سهر هه لگرت و نه خوشیه که ی له کۆل کرده وه و مال و مندالیتی زۆر زیاتری پیبه خشیه وه.

خوا ی گه وه له م باره وه ده فهرموئ: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۸۳) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ (۱) واته: شه ییوب هاواری خوا ی کرد و گوتی: پهروه دگارا! من توشی ده رد و به لا بومه توش له هه مو میهره بانیک میهره بانتری. ئیمه ش ده رد و به لا که مان له سهر هه لگرت و دوقات مال و مندالمان پیبه خشیه وه، ئیمه میهره بانیمان له گه لدا کرد، شه وانه ی خوا په رستن په ند له م روداوه وه ده گرن.

٤- بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس

بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس دووبەدوای بەسەرھاتی پێغەمبەر ئەییبوب باسکراوە ئەمیش وەك ئەو دەسەڵات و میهرەبانی و ھاریکاری خوا نیشان دەدەن، لەو کاتانەدا کە هیوا نامینێ و بێھومییدی و تاریکی دڵ دادەگرن و پەنجەرەکان قەپات دەبن^(١)، کە نە پوناکی و نە ھەوا، نە ھومیید و نە هیوا نامینێ و دەبرێنەو، کە بەرداشی مردن زۆر بەھێز و بەخێرازی دەگەرێت و دانەویڵەکی دەھارێت.

ئەلەم ساتەدا توانای بەھێز و بەحیکمەت و میهرەبانی پەرورەدگار وەدەردەکەوێ و بەندەدا ناگزرور^(٢) لە نیو شەویلاگی شیۆرێ درپندە و مەرگی لەناوێر رزگار دەکا، بێئەوێ بریندار بوێ، بێئەوێ کە موکۆری تێکەوتبێ، وەك بلیتی لەسەر جێگەدا گەرم و نەرمی مائەوێ بوێ و توشی ھیچ دەرد و بەلایەك نەبوێ.

٥- یونس لەنیو نەتەوێکەدا

فەرما ئەمەش بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس:

خوا یونسی بۆ خەلکی (نەینەوا) نارد، ئەویش بەرەو لای خوا بانگی کرد، بەلام خەلکە کە بانگەوازەکیان پەت کردەو و پتر لە بێپروایی شوێر بونەو، یونس بە تورپییەو بەجێی ھێشتن و پۆیشت، ھەرەشەشی لێکردن کە دوای سێ رۆژ سزای خوایان بۆ دادەبەزی.

(١) قەپات دەبن: دادەخزێن.

(٢) ناگزرور: پێویست، موحتاج.

پاشان خه لکه که لییان کولیوه بو یان ده رکهوت راسته یونس پیغمه مبه ره و پیغمه مبه رانیش هه رگیز درو ناکهن، هه مو مشاوهش بون و هه رکه سه و مندال و وشتر و مهرومالاتی خوی ره گهل خودا و به ره و بیابان کهوتنه ری، لهوی له خوا پارانه وه و دهنگی نزا و لالانه وه بهرز ده بوه وه، وشتر و بیچوه وشتر ده یانکورکاند، چیل و گولک ده یانبورپاند، مهرومالات ده یانبارپاند... دهنگه دهنگی پارانه وه نهو ناوهی پر کردبو، خوی گه وره نزا و په شیمانبونوه کهی قبول کردن و سزاکه ی له سهر هه لگرتن.

خو له م باره وه ده فهرموی: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا اِيْمَنْهَا اِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسُ لَعَاءِ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْتُمْ اِلَىٰ حِيْنٍ عَذَابَ ^(۱) واته: ده بوايه گشت نه ته وه بیرواکانی پیشو که له ناومان بردن پروا بینن تا له سزای خوا پرگار بن، ته نها نه ته وه که ی یونس وابون بهر له وهی سزاکه یان به سهر رابگا بروایان هینا، ئیمهش سزای ریسواکه ری دنیا ییمان له سهر هه لگرتن.

۶- یونس له هه ناوی نه هه نگدا

به لام یونس (سلاوی خوی لیبی) چو له گهل چهند که سی سواری که شتیه که بو و رویشته، که شتیه که له ناو ناودا خه ریکبو لایه کی نقوم بی، خه لکه که له وه ترسان نوقم بن و بخنکین، تیر و پشکیان هاویشته تا یه کی هه لده نه ناو ناو و باری که شتیه که سوک بی، تیر و پشکه که کهوته سهر یونس، به لام پییان ناخوش بو و هه لیاننه دایه ناو ناوه که، دوباره تیر و پشکیان هاویشته وه

ئه مجارهش ههر كهوتهوه سهر يونس، ديسان رازي نهبون و ههليان نهدايه ناو
ئاوه كه. سيپاره تير و پشكيان هاويشتهوه و بو سيپهم جاريش ههر كهوتهوه
سهر يونس.

يونس (سلاوي خواي ليبي) ههلسا خوي روت كردهوه و خوي ههليدايه ناو
دهريا، خواي گهوره نههنگيگي^(۱) نارد، نههنگ له دورهوه دههات دهرياي
دهبري تا گهيشته لاي يونس، كاتييك كه يونس خوي ههليدايه ناو دهريا
نههنگه كه قوتي دا، خوا فهرماني به نههنگه كه كرد گوشتي يونس نهخوا و
ئيسقاني تيكنهشكيئي.

۷- خوا نزاكه ي قبول كرد

يونس لهناو تاريكايي ههناوي نههنگ بو، لهناو تاريكي دهريا بو، لهناو
تاريكي شهو بو، تاريكايي لهسهر تاريكايي بو، تاريكاييه كي تاريك تاريك!
يونس نهوهندهي خوا خه ملاندبوي^(۲) لهناو ههناوي نههنگه كه دا مايه وه،
پاشان خواي گهوره چه ند وشهيه كي خسته دلي، وشهكان تاريكايان
دهتاراند و تنگانهيان لادهبرد و پهههتي خويان له بهرزايي ههفت
ناسمانان داده بهزاند.

گوي بگره بزانه قورئان چوئ باسي ئهم بهسهرهاته ناوازهيه دهكا كه
دهبيته مايه ي دلدانهوي ئهو كهسانه ي كه توشي بهدبهختي بونه و كوسيان

(۱) نههنگ: ماسي زل، حوت.

(۲) خه ملاندبوي: تهقديري كردبو.

که وتوه^(۱)، که هیوایان نه ماوه و په شوکاوان و دنیا یان له سه رخو ویکهیناوه و به چاوانی خو یان ده بینن ریگه چاره یان لسی برپاوه و ریسی رزگاریان لسی گیراوه ...

﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي

الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُشَجِّي الْمُؤْمِنِينَ. (۱) واته: یونس به تورپه ییه وه نه ته وه که ی به جیهیشت و پرویشت، وایزانی تهنگی ناخدینه سهر، پاشان له ناو تاریکاییه کان هاواری کرد و گوتی: خوییه جگه له تو هیچ خواوه ندیکتر نیه من سته مم دهرهق به خوم کردوه. نیمه ش نزا که مان قبول کرد و له خه م و په ژاره رزگار مان کرد، نیمه به مجوره بروداره کان له تهنگانه رزگار ده کهین.

(۱) کؤس که وتن: توشی تهنگانه بون.

(۲) الانبیاء: (۸۸/۸۷).

به سه‌رهاتی

پیغهم‌بهر زه‌که‌ریا

سلاوی خوای لیبی

۲- نه زره که ی ژنی عیمران

ژنی عیمران که نافرته یکی چاکه کار و دینداری بنه ماله ی پیغمبر زه که ریا بو، زوری خوا خوش دهو یست، نه زری له گه لّ خوا کرد نه گهر کورپکی پیبیه خشی له بهر خزمه تی ناینی دابنی، له خوا پاراپیه وه له م کوره ی که پتی دهبه خشی پازی بیت و بیکاته که سیکی سود به ناین و به خه لکی بگه نی، له خوا پاراپیه وه کوره که ی بیته پیشه و و بانگ خوازیکی دینی خواو خه لک به ره و ری پی نوینی بانگ بکا.

۳- گوتی: خواجه کچم بو!

ژنه چاکه کاره که کاریکی دهو یست و خوی گهره ش کاریکی تر!، خوا ناگای له بهر ژه وهندی بنده کانیه تی، ژنه چاکه کاره که کچیکی بو، بویه ته می خه م له سه ر دلی هه لنیشت و په ریشان بو. کچی بو به لام کچه که وه ک کچانی تر نه بو، بؤ خواجه رستی له هه موان به هیتر بو، بؤ فه رمان به ری و چاکه کاری له زوری له نافرته تان گورجو گولترو وره به رتر بو. خوا له بهر چه ندین حیکمه ت که خوی پییان ناگاداره باری و خه ملاند مندا له که کچ بی، دیاره که پیغمبرانیش نابی نافرته بن چونکه ناتوانن ئه رکی پیغمبرایه تی راپه ریئن، بویه خوا ویستی بیکاته دایکی پیغمبرایکی چاکه خواز و به ریتر.

خوا ده فه رموی: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ۲۵ ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا

يَاكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ تَوَدُّ^(۱) واته: ژنه که ی عیمران گوته: پهروه ردگارا! من نه زرم له خو گرتوه نهو مندالهی ناو زگم له پیناو تو له خزمهت عیباده تکردنی تو ته رخان ده کهم، خواجه نژایه کهم لئ قبول بکه تو بیسه و زانای. جا که زگه که ی دانا گوته: خواجه نهو کهه!، ههلبهت خوا زاناره که زگه که کچ بو، کورانیس وهك نه م کهه نین، خواجه! ناوم نا مه ریهم و خواجه خو ی و نهو کهانی به پهنای تو ده پاریزم له شهیتانی ﴿.

۴- چاودیری خوا بۆ کچی چاکه کار

زه که ریا به هو ی خزمایه تیه وه به ختو کردنی کهه که ی گرتنه تهستو، ههروه ها خواش چاودیری ده کرد، خوا به روبوم و میوه ی وای به مه ریهم ده به خشی که هم کاتی پیگه یشتنی شتی وا نه بو هه میس لهو شوینه شتی وا نه ده روا، چ جوړه میوه یه کی بو یستبایه و چه ندیشی ههز لیبوا یه خوا پییده به خشی.

خوا ده فهرموی: ﴿فَنَقَّبَلَهَا رَبُّهَا يَقْبُولُ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكْرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ تَوَدُّ^(۲) واته: خوا نهو پیشکه شیه ی گه لی به باشی لیوه رگرت و پهروه رده یه کی پاک و پوخته شی کرد، زه که ریاشی بۆ به ختو کردنی ته رخان کرد، زه که ریا هه رچه ند جاری ده چوه میحرابی بژیوی له لای ده دی. گوته: مه ریهم! نه م میوه و خواردنهت له کو ی بو، گوته: له لایه ن خوا وه بۆم دی، خوا بی حساب رزق و رۆزی به که سانی که بیه وی ده به خشی ﴿.

(۱) آل عمران: (۳۵-۳۶).

(۲) آل عمران: ۳۷.

۵- ئیلها میك له لایهڼ په روهر دگاری میهره بانه وه

خوا ئیلها می خسته ناو دلای پیغه مبهر زه که ریاوه، زه که ریا که پیغه مبهریکی زور زیره ک و بلیمه ت بو، خوا ئیلها می خسته ناو دلای: نه گهر خوا ریز له ثافره تیکی چاکه کار بگری و میوه ی ناوه خته ی بۆ بینیته بهر دهستی - که دایکی نه زری له خوی گرتبو و نرای چاکي بۆ کردبو، خۆشی دلسوزانه به فرمانبه ریکردن و په رستنی خواوه خه ریکبو - شهوا هیچ گومانی تیدا نیه نه گهر پیریکی وه که شهویش هه رچهند به ناوسال که وتوه و نیشانه کانی پیر و په که وتویی لی و ده در که وتوه و بیته یز و لاواز بو، له خوا بیاریتته وه خوا توانای ههیه کورپیکی پیببه خشی، هه رچهنده له پروای کهس نیه مندالی بی، چونکه خیزانه که ی نه زوکه و باویش وا پویوه پیاو له حالای وادا مندالی نابی.

زه که ریا دهرونی وه که فوکول کهوت و وره ی بهرز بۆوه، هیوای هاته وه بهر و متمانه ی به خوا به هیتر بو، له م حالته دا به جوړه نزاریه ک پارایه وه که فریشته کان بلین ئامین و به زه یی خوای بۆ بیزوی، نزا که ی له لایهڼ خوای میهره بانه وه وه که ئیلها میك کهوته دلای وه که ده ریک له لایهڼ خواوه بۆی هاته دی.

خوا ده فهر موی: ﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾^(۱) واته: نا لیته دا زه که ریا پارایه وه و گوتی: خوایه کورپیکی چاک و پاکم پیببه خشه، خوایه خۆت قبول که ری نرایانی ﴿﴾.

۶- موژدهی پیبه خشینی کوریک

خوا نزاکی زه کهریای قبول کرد و موژدهی پیپراگه یاند که بهم زوانه کوریک
چاکه کاری ده بی.

مروث له په له پهل خولقیتراره، زه کهریا داوای له خوا کرد نیشانه کی وای
پیپراگه یه نی به لگه بی بو نزیکبونه و هی نه م روداوه گه و ره یه.

گوتی: خواجه نیشانه کی کم بو دابنی، خوا فهرموی: نیشانه که ت نه وه بی بو
ماوهی سی شهو و سی پروژان نه توانی به زمان له گه ل خه لکی بدویی مه گهر به
نامازه، ههروه ها زور زوریش یادی خوا بکه، له سپیده و له نیواران پاکیا گاری
پهروه دگارت بکه.

نهو خواجهی توانای هه بی سیفیه له شتان دامال و زمانی ساغ و بیخه وش
لال بکا، دهشتوانی هه سیفیه تیکی مه به ست بی به دروستکراوه کانی به خشی،
نهو به هیزه ی بتوانی شتیک بستینی دهشتوانی شتیک به خشی.

۷- نیشانه کان و توانای خوا

نیشانه کان و توانای خوا یه که مجار له جهسته ی زه کهریاوه ده رکوت پاشان له
بنه ماله و خانه واده که ی، زه کهریا یه حیای بو، به یه حیا دلخوش و ناسوده بو،
پشتی پی به هیز و قایم بو، بانگه وازه که ی پی ژیاوه.

گوئ بو قورشان رادیرن که هه ندی جار به کورتی و هه ندی جار به دریزی
باسی نه م به سهراته ده گپیتته وه، ده فهرموی: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ
لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ ۸۹ ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ،
يَحْيَىٰ وَأَصْلَحَ خَالَهُ، زَوْجَهُ﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ^(۱). واته: زه كه ریا له خوا پارایه وه و گوتی: پهروه دگارا! به ته نیایی مه مهیلته وه، با کورپیکم هه بی شوینه کهم بگریسته وه، خواجه ته نهها خۆت به ته نیایی ده مینیه وه. ئیمه ش یه حیا مان پیبه خشی و ژنه که یمان له نه زۆکی چاک کرده وه، ئیمه له بهر نه وه وه لا می نزا که ی پیغمبران ده دینه وه چونکه پیشپرکی ده کهن بو کاری چاکه و به ترس و ته ماوه ده پارینه وه، له نهیته و ئاشکراشدا بو خوا ملکه چ و فرمان بهرن^(۲).

۸- یه حیا نه رکى بانگه واز له نه ستو ده گری

پاشان یه حیا له دایک ده بی و ده بیته مایه ی دلخۆشی باوکه به ریزه که ی، ده بیته جینشینی باوکی و نه رکى بانگه واز ده گریته نه ستو.

یه حیا هه ر له مندالییه وه نه جیمزاده ی لى وه دی ده کرا، هیشتا به چوک بو پر به دل روی له فیرونی زانست کرد، له گه نجیتیشدا چاکه کاریکی زۆر له خواترس بو، له ناو براده ره کانیدا له هه موان خۆشه ویستتر بو، هه تا بلێی بو دایک و باوکی باش بو، ته نانه ت خه لک ئاماژه یان پێده کرد.

خو له م باره وه ده فره موئ: ﴿يَجِيْٓءُ هٰذَا الْمَوْلٰٓئَةُ يُقُوْٓٔ وَاٰتٰنَهٗ الْحَكْمَ صَبِيْٓٔا ۝۱۳ وَحٰنَا نَا مِّنْ لَّدُنَا وَرَكُوْٓٔ وَكَانَ نَفِيْٓٔا ۝۱۴ وَبَرَّٓا بَوْلِدِيْهٖ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيْٓٔا ۝۱۵ وَسَلٰمٌ عَلٰٓيْهٖ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يَبْعَثُ حَيًّا ۝۱۶﴾ واته: یه حیا نه م په رتوکه توند بگره، ئیمه هه ر له مندالییه وه فامیکی فره وانمان

(۱) الانبیاء: ۸۹-۹۰.

(۲) مریم: (۱۲-۱۴).

پێبەخشی بو. ئێمە وەك سۆز و میهرەبانی و مشتومالیك له كاری خراپ ئەو فام و پێغەمبەراییەتیەمان پێبەخشی، یەحیا لەخواترس بو، لەگەڵ دایك و باوكی چاكەكار بو، لوتبەررز و ستەمكار و سەرپێچیكار نەبو، سلاوی خوا لە یەحیا بێ لەو كاتەی لە دایك بوە و لەو كاتەی كە دەمری و لەو كاتەش كە زندو دەبیتهوه ﴿﴾.

به سهرهاتی

پیغمبر عیسا

سلاوی خوی لیبی

۱- به سهرهاتیکی له یاسا به دهر

ئه و جا پڕۆژگاری (گه وره مان: عیسا) دادی، که بهر له پیغه مبه مان: محمد ﷺ دوا هه مین پیغه مبه ر بوه، له به سهرهاته که ی عیسا دا ویستی به ده سه لات و توانای بیسنور و حیکمه تی وردی خوا ده رده که وی.

عیسا هه مو کاره کانی له باو^(۱) ده رچوبون، له دایکبونه که ی باو نه بو له یاسا به دهر بو، یاسا سروشتیه کان ده ستیان تیدانه بو، ته نانه ت هۆش و دل سه رسام ببون ته نها ئه و که سانه زۆریان له بهر زه حمه ت بو پڕوا به م له دایکبونه نااساییه بینن که پیتیانوا بو یاسا سروشتیه کان خوا وهندن و گۆران و فه وتانیا ن به سه ر نایی... که پیتیانوا بو یاسا پزیشکی و سروشتیه کان پرسیای جیگیر و نه گۆرن... که شاره زای توانای زال و بیسنور و ئیراده ی بی به ره به ستی خوا نه بون: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَذَلَّلْنَاهَا^(۲) واته: ئه مری خوا وایه ئه گه ر مه به ستی شتیک بی پتی ده لئ ببه ده بی﴾.

به لام ئه و که سانه زۆریان بی ئاسان بو پڕوا به م له دایکبونه نااساییه بینن که پڕوایان به خوا هیتا بو و ده یانزانی خوا به توانایه و ویستی زال و ئافه ریدگار و کردگاریکی بیوتیه. ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِي^(۳) واته: خوا وه ده یینه ر و داهینه ر و وینه به خشه، چه ندين ناوی جوانی هیه، نه رز و

(۱) باو: عاده ت.

(۲) یس: (۸۲).

(۳) الحشر: (۲۴).

ئاسمانه كان پاكىگارى ئهو ده كهڻ، خوا به دهسلات و كار به جييه.

ئهو كهسانهى پروايان به ئادهم ههبو كه خوا له خۆل و ئاو و بى دايك و باوك خهلقى كردوه، به ئاسانى پروايان به عيسا دينا كه خوا له دايك و بى باوك خهلقى كردوه، بۆيه خوا لهم بارهوه دهفرموى: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(١) واته: خهلقى عيسا له لای خوا وه كه خهلقى ئادهمه كه ئادهمى له خۆل دروست ده كرد و پاشان پيىگوت ببه، ئهويش بو.

٢- گشت كارهكانى سهير بون

كارهكانى گه وره مان عيسا سهير بون، له دايك بونه كهى له سهرده ميك بو كه يونان له زانسته عقلى و بيركاريه كاندا گهيشتبونه ئهوپهري پيشكهوتن و، زانستى پزىشكى رۆلتيكى بالاي دهگيړا و چارهسهرى سهير سهيرى ده دۆزیه وه.

٣- ملکه چيونى جوله كه كان بۆ هوپه پواله تيه كان

جوله كه كان كه گه ليك پيغه مبهريان له ناو پهيدا بوه بۆ زانسته بهريلاوه كهى ئهو سهردهم ملکه چ ببون، پروايان به روح و ههرجى پهيوه ندى به روح ههبو نه مابو، هه مو شتيكيان به ليكدانه وهيه كى ماددى ليكدانه دايه وه، پييانوابو گشت شتيك ده بى به هوو هوکار پهيدا ببي. ئهو موعجيزانهى كه خوا به پيغه مبهراڼ عيساي به خشى چارهسهرى ئهو عهقليه ته مادديه تهسكهى ده كرد و رزگار كهرى ئهو رۆژگار به پيروه بو.

جوله که کان له پادده به دهر له رواله تیان ده پوانی، توپکلیان وهرده گرت نه کاکل، دیمه نیان دده دی نه که هه قیقه، له پادده به دهر ره گهز و خوینیان به پیروژ ده زانی، تا ناخی دل پاره و پول و مائی دنیایان خوشده ویست ویل و عه و دالی^(١) خوشی دنیا بون، دل رهق و سروشت وشک بون، به زه بیان به لاوز و بیده سه لاتان نه ده هاته وه، زگیان به هه ژاران نه ده سوتا، وه ئاژهل و سه گ و دار و بهرد ره فتاریان له گهل غهیره ئیسراییلیه کان ده کرد، ملکه چی ده سه لاتدار و ده وله مهنان ده بون، لاف و گه زافیان له سه ره هه ژاران لیده دا، له کاتی ده سه لاتداریدا توندوتیژ بون، له کاتی بیده سه لاتیدا نهرم و زه بون بون، نهو ژیا نه زه بون ئامیژه ی که به دریژی پیروژگار له سوریا و له فه له ستیندا له ژیر حوکی پیومه کان به سه ریان برد وای لیکرد بون چروک و دوپو و فیلباز و زورزان بن و پهنا و بهر کاری نهینی و پلانگیژان بهن.

٤- به سوک سه یرکردن و یاخیبون

ویژای نه م کارانه، بهرام بهر به پیغه مبه رانیس بیپژ و به هه ره شه بون ته نانه ت دهشیان کوشتن، مامه له یان به رپیا و زیده کی بو، گالته یان به ئاموژه^(٢) ئاینیه کان ده هات، دل رهق و پرو وشک بون، سۆزی مروفانه یان لاوز بو، دلی زۆریه ی هه ره زۆریان له خوشویستنی خوا خالی بو، به زه بیان به هیچ مروقیك نه ده هاته وه جا مروقه که له هه ره گهز و نه ژادیک بوایه، پیژی هیچ مروقیکیان نه ده گرت، خه ریکبو و اتاکانی هاریکاری و یه کسان و چاکه کاری و مهردانه یی له بیر بکه ن.

(١) عه و دال: شهیدا.

(٢) ئاموژه: تعالیم.

بروایان به په یام و په یامبه ران هه بو، گه لیک پیغمبه ریشیان له ناو هه لکه و تېو، په راوه کانیاں زوریان له باره ی پیغمبه رانه وه تیدا نوسرا بو، به لام له م پوژگاره ی دوايیدا ته نها بروایان به وانه ده کرد که ده گه له هه و هست و ناره زوه کانیاں تیکی ده کرده وه و ده گه له رابردوی ژیان و په وشتیان ده گونجا، به لام همر پیغمبه ریک که په خنه ی لیگرتبون و لیپرسینه وه ی له گه له کردبون و بو لای دینی راست و سهر پتی هه قی بی پیچ و په نا بانگی کردبون و هه ولی له گه له دابون چاک بسازیته وه؛ دژایه تیان ده کرد و به دوژمنیان هه ژمار ده کرد، به بی په روا^(۱) بوختان و درو و ده له سه یان پیته لده به ستا، هه قیان ده شارده وه و به ساخته گه واهییان ده دا.

۵- نیعمه تی خوا بو نه وه ی ئیسرا ئیلیه کان

نه وه ی ئیسرا ئیل نه ته وه یه ک بو تازیاریتی^(۲) به سهر نه ته وه هاوسه رده مه کانیدا هه بو، تازیاریه که ش بریتی بو له بیروباوه پری خوا به یه کناسی. نه مه بو که خوا له ناو سه رجه م نه ته وه هاوچه رخه کاندا به وانی به خشیبو.

خوا ده فه رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِیْلُ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیْ الَّتِیْۤ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ خَوْفٌۭ﴾^(۳) واته: نه ی نه وه ی ئیسرا ئیل! نه وه نیعمه تانه تان به بیر بیته وه که به ئیوه م به خشیبو، که ئیوه م له ناو سه رجه م نه ته وه کاندا به باشر هه لبراد.

(۱) په روا: ترس.

(۲) تازیاریتی: به سهر دا هه بون، ئیمتیا ز.

(۳) البقرة: (۴۷).

۶- سپله یی^(۱)

به لام له بهرته وهی دراوسی گهلانی بتپهرست بون و له میژیش بو ناموژی
پیغه مبهراڼیان له ناودا کوڼ ببو، بویه گه لیک بیروباوه پری پوکهل و نه ریتی
نه فامیتیان تیکه وتبو. له میسر گولکیان^(۲) پهرست و عوزه یریشیان هیند به
پیروژ و گه وره گرت ته نانه ت له سنوری مروقتیان بردبوه دهره وه. نه وهنده بی
چاو و رو بون ته نانه ت هاوبه شپه رستی و بتپهرستی و گه لیک جادو گهری و
بیپروایی و کاری بیپرهزا و نه شیاویان دابوه پال هندی له پیغه مبهراڼ، پریزان
نده گرتن و له خوا نده ترسان.

۷- به خونازین و خوهره لکیشان

ویپای نهم سیفه ته قریو کانه شانازیان به نه ژاد و په چهلک ده کردو خویان به
خزمایه تی پیغه مبهراڼ هله ده کیشا، ده یانگوت: نیمه دوست و خوشه ویستی
خواین، نه گهر بچینه ناو دوزه خیش ته نها چهند روژیکي تیدا ده میینه وه.

۸- له دایکبونی مه سیح له گهل شته به رهه سته کان بهرهنکار ده بیته وه

له دایکبون و ژیان و گوزه ران و بانگه وازی مه سیح بهرهنکاری هه مو شته
بهره ست و هو و هوکاره کان ده بوه وه. بو نه ریت بهربلاوه کان، بو باوه
دیینه کان، بو یاسا دارپژراوه کان، بو نه و سه رمه شقانه ی که جوله که پروایان

(۱) سپله یی: بیته مه کی، بیته زانین.

(۲) گولک: گویره که.

پئ هه بو، بؤ نهو مه به ست و ئامانجانەى كه مونافه سه يان له سه ر ده كرد و شه ر و كوشتاريان له پيئاودا به رپا ده كرد، بؤ هه مو نه مانه له به رهنگارى دابو.

چونكه له داىكبونه كهى به ريگهيه كى ناباوى^(۱) بو، له ناو بيشكه قسه ي له گه ل خه لك كرد، له باوه شى^(۲) داىكيكى هه ژارو داوئىپاك گه وره بو، له ده ورو به ريكي پر له توانج و تۆمانج^(۳) و تانه و ته شه ر گوزه را، له رواله تى خو به گه وره زانى و بيىباكى دور بو، له گه ل هه ژاران داده نيشت و نانى ده خوارد، زگى پييده سوتان و به زه يى بؤ ده بزوان. يارمه تى بپه يژ و غه ريبانى ده دا، جياوازي له نيوان هه ژار و ده وله مه ندان و فه رمانه روا و به رفه رمان و پايه دار و كه ساسان^(۴) نه ده كرد.

۹- موعجيزه كانى مه سيح

خوا سروش و پيغه مبه رايه تى به مه سيح به خشى، ئينجىلى داين، به روحى پيرۆز بشتى به هپژ كرد، گه ليك موعجيزه ي مه زنيشى پيدا، خوا نه خو شى واى پئ چاك ده كرد وه كه پزيشكه كان پييان چاره سه ر نه ده بو، كويز و به له ك و گرۆى چاك ده كرد وه، مردوى به ئيزنى خوا زندو ده كرد وه، له بهر چاوى خه لك قورپ دينا په يكه رى بالئدانى لى دروست ده كرد و پاشان فويكى تى ده كرد و ده سته جى به ئيزنى خوا روحى ده هاته به رى و ده بو به بالئديه كى راسته قينه و به ئاسمانيدا هه لده فري، ده يزانى خه لك له ماله وه چ جوړه خواردنى ده خو ن و چ جوړه ئازوقه يه كيشيان هه لگرتوه و به خه لكه كه شى راده گه ياند.

(۱) ناباوى: ناعاده تى.

(۲) باوه ش: ناميژ.

(۳) توانج: تانه و ته شه ر. تۆمانج: بوختان.

(۴) كه ساس: خاكه سه ر.

به هۆی ئەم موعجیزانەوێ خەڵکی لە موعجیزەیی پیغەمبەرانی دەگەیاندا کە لە تەورات باسکرايون و متمانەیی بۆ دروست دەکردنەوێ، توانای بیسنوری خۆی بۆ پۆن دەکردنەوێ، برۆای بۆ نوێ دەکردنەوێ، پەرستنی ئەزمون و هۆ و هۆکارداریی بۆ بە درۆ دەخستەوێ.

به لّام نه‌وانه‌ی که توانستی به‌رفره‌وانی خویان نه‌ده‌سه‌ماند و بروایان به هیتری ویستی په‌روه‌ردگار نه‌بو به‌ره‌نگار بونه‌وه و گوتیان: نه‌خیر، نه‌ودی هه‌بی و نه‌بی هه‌ر نه‌وده که تهمه ده‌زنان و له‌رتی نه‌زمونه‌کانه‌وه ده‌یی‌نین.

۱۰- بانگه‌وازی مہ‌سیح و بروا پینہ‌کردنی جوئہ‌کہ‌کان

جوله که کان له ناو خه یال پوچوبون و گهلئ شتیان به ناراست و درو ده زانی، گهلئ شت که خوا حه پرامی کردبو نهوان حه لالیان ده کرد، گهلئ شتیش خوا حه لالی کردبو نهوان حه پرامیان ده کرد، مه سیح بانگه وازی راگه یاند و جوله که کانی به ره و روح و ناواخن و بنه پرت و هه قیقه تی دینی خوا بانگ ده کرد، هه ولئ له گهل ده دان تا خویان له گشت شتی خوشتر بوئ، تا پیزی مرو قایه تی بگرن و به زه بیان پیدا بینه وه، تا هاریکاری هه ژاران بن، تا به پاکی خوا به رستن و گشت باو و نه ریتسه نه فامی و بیرو باوهره پوکه له کان پرت بکه نه وه.

۱۱- جولہ که کان شهری له دژدا بهریا ده کهن

جوله که کان بانگه‌وازه‌ک‌ه‌یان له‌سه‌ر د‌ل‌ی گ‌ران بو، ب‌زیه هه‌مو پ‌ت‌ک‌را ده‌ست له‌ناو ده‌ست شه‌ریان له د‌ژ راگه‌یاند و دو‌ژمنایه‌ت‌یان له‌گه‌ل پ‌ه‌یدا کرد، توانج و تۆمه‌ت‌یان ده‌خسته پ‌ال، جوینی د‌زیو و قسه‌ی ناشرینیان پ‌یده‌گوت، بوختانی

داوینپیسیان به مهریه می دایکی هه لده به ستا و تانه و ته شهر ی ناقولایان
تیده گرت، به هه مو جوریک به پیچه وانه ی بانگه وازه که ی ره فتاریان ده کرد،
ده چوه ههر شوینئ ده ریانده کرد، خه لکیان لی هان ده دا و له مپهر و به ربه ستیان
له سهر ریگه ی داده نا و ته نگیان پیه لده چنی.

۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورناندا

پاشان ویستیان بیکورن و له کول خویانی بکه نه وه، به لام خوا پاراستی و
پلانه که یانی پوکمل کرده وه، عیسای بو لای خوی به رز کرده وه و ریزی لینا،
فرمون به سهرهاته که ی له قورنان بخویننه وه: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ
اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي
أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ
وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي

وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ
 قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ فَمَنْ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
 وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
 فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَكْرِيينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ
 إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَأْلَهُم مِّن نَّصْرِي
 ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا
 يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
 مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾
 الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ^(١) واته: جویریلی فریشته به مهریه می گوت:
 مهریه م! خوا موژدهت ده داتی، که به کونفدیه کونیک کوریکت پیده به خشئی ناوی
 مده سیحی کوری مهریه مه، کوره کهت له دنیا و له دواپی ریز و شکویه کی
 گه وره دهبی و له خواوهش نزیک دهبی (۴۵). له ناو بیشکه و به گه وره بی
 له گهل خه لکی ددهوی و له ریزی چاکه کارانیش دهبی (۴۶). مهریه م به
 سهر سامیه وه گوتی: په روه ردگار! من نه گهر هیچ که سیك توخمن نه که وتبی چون
 کورم دهبی! گوتی: کاری خوایه! خوا هدر شتیکی مبه به ست بی پیی ده لئی ببه
 ده سبه جی دهبی و دیته دی (۴۷). خوا فیری نوسین و دانایی ته ورات و ئینجیلی

دهكا(٤٨). دهيكاته پيغه مبهرم و بو نهوهی ئيسراييلي ده نيړی. پييان ده لئ: بيگومان بن من پيغه مبهرم و خوا بهم نيشانه و موعجيزانه وه منی ناروده: له قور په يکهري بالنده تان بو دروست ده کم پاشان فونکي تي ده کم و ده سبه جي به ئيزنی خوا روهی ديته به ري و ده بيته بالنده يه کی زندو و هه لده فری، هه روه ها کویری زگماک و به له کيش چاک ده که موه و مردوش به ئيزنی خوا زندو ده که موه، پيستان ده لييم که چتان له ماله وه خوارده و چستان وهك زه خير هه لگرتوه، ثم شتانه هه موی نيشانه و موعجيزه ن هگرم مرؤی^(١) پروادار بن(٤٩). هه روه ها پييان ده لئ: من به راس تخه روهی ته وراتم و بو نهوه نيژدراوم تا هه ندی لهو شتانه ی له ته ورات ليتان هه رام کراوه بو تانی هه لال بکه م، موعجيزه شم له لای خواوه بو هي ناوان، جا له خوا بترسن و گوپرايه لم بن(٥٠). خوا په روه ردگاری من و په روه ردگاری ئيوه يه، خوا به رستن، خوا به رستی راسته رييه(٥١).

کاتیک عیسا هستی کرد بی پروایی هلدبه بژین گوتی: کی پشٹیوانی منه و له سهر ری بانگه وازی خوایه؟ یا وهره دلسوزه کان گوتیان: ئیمه پشٹیوانین، شاهید بن موسلمانین (۵۲). په روره دگارا! پروامان به په یامه که ت هیئاوه و وه شوین پیغه مبه ره که ت که وتوین، له پیزی نه وانه مان بنوسه که برپوادی یه که خواناسن (۵۳).

پاشان جولہ کہ بیٲروا کان تہ گیریان کرد و پلانیان کیٲشا عیسا بکوژن بہ لآم
خوا تہ گیری و پلانہ کدی پوچہل کردنہ وہ، بہراستی ہر خوا چاکترین تہ گیری
گیرہ (۵۴).

(۱) مەۋ: مەۋۇ.

کاتیڤک خوا فهرموی: ئه‌ی عیسا من تا ته‌مه‌نی کاملبون له‌سهر زه‌وی ده‌ته‌یلمه‌وه پاشان بو لای خۆم به‌رزت ده‌که‌مه‌وه و له‌شهر و گه‌ری بی‌پرواکان رزگارت ده‌که‌م، پاشان وا ده‌که‌م ئه‌و به‌رواداران‌ه‌ی که به‌روایان پی‌هیناوی تا رۆژی دوا‌یی ههر به‌سهر بی‌پرواکان زال بن، پاشان هه‌موتان بو لای من ده‌گه‌رینه‌وه و خۆم هوکمتان له‌ نیوان ده‌که‌م و راست و ناراست وه‌ده‌رده‌خه‌م (۵۵). جا ئه‌وانه‌ی بی‌پروا بون ده‌بێ له‌ دنیا و له‌ دوا‌یی سزایه‌کی زۆر سه‌ختیان بده‌م و که‌سیش نه‌ه‌ فریایان بکه‌وی! (۵۶). به‌لام ئه‌وانه‌ی به‌روایان هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان ئه‌نجام داوه‌ پاداشتی خۆیان به‌بێ که‌م و کو‌ری وه‌رده‌گره‌وه، هه‌رگیز خوا سته‌مکارانی خۆش ناوی (۵۷). ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! ئه‌و باسو‌خواسانه‌ی بو‌ت ده‌خوینینه‌وه هه‌موی به‌لگه‌ی به‌هێز و یاده‌وه‌ریه‌کی به‌رپۆجیی راستن و سه‌لمینه‌ری پیغه‌مبه‌رایه‌تی تۆن (۵۸). وه‌دییه‌تانی عیسا له‌ لای خوا وه‌ک وه‌دییه‌تانی ئاده‌مه‌ که‌ ئاده‌می له‌ خۆل دروست کرد و پاشان پی‌ی فهرمو ببه، ئه‌ویش ده‌سته‌به‌جی بو (۵۹). ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! هه‌ق له‌ لای په‌روه‌ردگارت وه‌یه، بو‌یه هه‌رگیز دو‌ دل مه‌به‌ (۶۰) ﴿

۱۳- ژيان و بانگه‌وازه‌که‌ی له‌ قورئاندا

ئه‌م چهند ئایه‌ته‌ له‌ قورئان بخوینینه‌وه، بزانه‌ن خوا چۆن وه‌سف‌ی ژيان و بانگه‌وازه‌که‌ی عیسا ده‌کا، ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ؕ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ ۖ مَا دُمْتُ حَيًّا ۚ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۚ ۝۲۲ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ دُئِمْتُ حَيًّا ۚ ۝۳۱﴾

وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا لِلرَّحْمَنِ ^(١) واته: عیسا گوتی: من بهنده ی خوام، خوا ئینجیلی بو ناردوم و منی کردۆته پیغه مبه ر. خوا پیروزی کردوم له ههر کوێ بم ده بمه مایه ی خیر و خوشی، ههروه ها فه رمانی پیکردوم نوێژ بکه م و زه کات بده م هه تا ماوم. خوا وایکردوه له گه ل دایکه م باش بم و چاکه ی له گه ل بکه م، من که سیکی خو هه لکیش و سه رکیش نیم. سلاوی خوام لیبی له و پوژه ی که له دایک ده بم و له و پوژه ی که ده مر م و له و پوژه ش که زندو ده کریمه وه .

١٤- مه لانییه کی دیرین

ئه وه ی به سه ر پیغه مبه رانی پیشو هات به سه ر پیغه مبه ر عیسا ش هات، سه روک و رپی به ره کان لسی دور که وتنه وه، ده و له مه ند و به هیزه کان پشتیان تی کرد، بپروا هیئانیان به نه نگ ^(٢) و که موکوپی ده زانی، پشیا ن نه سته م بو سه روکایه تی و رپی به رایه تی و تازیاریتی ^(٣) و گه وه بی خو یا ن له ده ست بده ن، خوا راستی فه رم وه که ده لی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ. ^(٤) واته: پیغه مبه رمان بو ههر گوند و شاریک نارد بی ده و له مه ند و ده سترۆیشه وه کان پشیا ن گوتون: ئی مه بپرواتان پشیا که ی ن ههروه ها گوتویانه: ئی مه مال و مندالمان زۆر تره توشی سزا و نه شکه نه نا ی ن.

(١) مریم: (٣٠-٣٣).

(٢) نه نگ: عه یب.

(٣) تازیاریتی: به سه ردا هه بونی، إم تیا ز.

(٤) سبأ: (٣٤).

۱۵- بروای خه لکی هه ژار و ره مه کی

عیسا لییان بیتهو مید بو پروا بینن چونکه هه ره له سه ره بیروایی و لاملی خویان مانه وه و له که لی شه یتان نه هاتنه خواره وه، نکولییان^(۱) له به لگه رۆن و موعجیزه مه زنه کان ده کرد هه ره چهنده له ناخی دلش پییان راست بو، به سوکی له عیسیان دهروانی چونکه هه ژار و بیکه س بو.

بۆیه عیسا ش پوی کرده خه لکی هه ژار و ره مه کی، چونکه دل ساف و دهرون پاک بون، چونکه به ره نجی سه رشان و ناره قه ی نیوچه وانی خویان نانی زگیان په یدا ده کرد، به نه ژاد و ره چه له کی خویان نه ده نازی، خویان به خزم و کهس و پایه داری هه لته ده دایه وه، نه وه بو چینیکیان پروایان پی هیئا که هه ندیکیان جوتیار بون، هه ندیکی تریان ماسیگر بون، هه ندیکی تریشان پیشه زان و خاوه ن کار بون.

۱۶- ئیمه له رپی خوا یاریده ده رین

بروایان به مه سیح هیئا و له ده وری کۆبونه وه، ده ستیان خسته ناو ده ستی و گوتیان ئیمه له رپی خوا یاریده ده رین. خوا له م باره یه وه ده فهرموئ: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُوْنَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾^(۱) رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ^(۲) واته: کاتی که عیسا هه ستی کرد خه لکه که بیروایی هه لده بۆترین گوتی: کی پشتیوانی منه و

(۱) نکولی: ئینکاری.

(۲) ال عمران: (۵۲).

له سهر رپی بانگه وازی خوایه؟ یاوه ره دلسۆزه کان گوتیان: ئیمه بۆ تۆ پشتیوانین، شاهید بن موسلمانین. پهروهردگارا! پروامان به په یامه کهت هیناوه و وه شوین پیغه مبهره کهت کهوتوین، له ریزی نهوانه مان بنوسه که برواداری یه کخواناسن.

١٧- گهشت و بانگه واز

پیغه مبهره عیسا زۆریه ی کاته کانی به گهشت و گهراڼ به سهر دهبرد، بهناو نهوه ی ئیسرایلیه کان ده گهرا و بۆ لای خوا بانگی دهکردن و گومرایانی راسته پری دهکرد، له م گهراڼ و سورانهیدا خۆشی و ناخۆشی دههاته ری، له سهر ناخۆشیه کان ئارامی دهگرت و له خۆشیه کانیشدا سوپاسی خوی دهکرد، بهرگهی برسیه تی دهگرت و به بره نانی مه مره و مه ژێ پۆژانی ئاوا دهکرد.

١٨- یاوه ره کان داوای خوانیکی ئاسمانی دهکهن

به لام یاوه ره کان وه عیسا ئارامگر نه بون و بهرگهی برسیه تی و کوله مهرگی و نه بونیان نه دهگرت، بۆیه داوایان له عیسا کرد له خوا بهارپهته وه تا خوانیکیان له ئاسمانی پرا بۆ دابه زیتی و تیروپری لی بخۆن و برسیتیان بشکینن.

١٩- نه ده بیکی نابه جی

له داواکه یاندا نه ده بیکی جوانیان نه نواند، به شیوازیکی نابه جی گوتیان: (ئایا خواکهت ده توانی خوانیکیان بۆ له ئاسمانی پرا دابه زیتی؟).

عیسا داواکه ی به دل نه بو، نه و شیوازه نابه جیه شی پی ناخۆش بو.

هه مو پیغه مبهره کان داوا له نه ته وه که یان ده کهڻ برپا به په نامه کی^(۱) بینن.
خۆ موعجیزه نه وه نیه مندال یاری پی بکهڻ و گه ورهش کاتی پی رابویرن،
موعجیزه چهند نیشانه یه کی خواجه و له و کاتانه له سهر دهستی پیغه مبهراڼ
وه ده رده که ون که خوا ویستی له سهر پی، نهویش تا بیانوی خه لکی پی بهر پی و
نه گهر برپاوشی پی نه هیئن سزایان دوچار ده بی.

۲۰- ناگادار کردنه وهی نه ته وه که ی له سزای سهره نجام

پیغه مبهرا عیسا له وه ترسا دوا ی نه وهی که موعجیزه که ده بینن به گرنگی
وه رنه گرن و هه لویستی نابه جی بنوینن، بۆیه ناگاداری کردنه وه که نه گهر وا
بکهڻ توشی سزایه کی سهخت ده بن. پیسی گوتن داوا ی وا مه کهڻ، خوا تاقی
مه که نه وه، خوا گه لیک له وه بهرز و بالآتره ئیوه تاقی بکه نه وه.

۲۱- مکوربون^(۲)

به لام یا وه ره کان وازیان له داوا که یان نه هیئا و گوتیان ئیمه زۆر راستینه ی^(۳)
و مه به ستیشمان تاقی کردنه وه نیه، به لکو ده مانه وی له توانای خوا دلنیا بین و
بیته یاد گاریه ک بۆ نه وه کانی داهاتو، بیته باسو خواسیک به دریژایی رۆژگار
بگیر دریتته وه، بۆ نه وهی بیته به لگه یه ک راستیتی دین و پله و پایه ی برپاداران ی
پیشین و یا وه ره راستخواجه کان وه ده ر بخت.

(۱) په نامه کی: غه یب.

(۲) مکوربون: سوربون.

(۳) زۆر راستینه ی: زۆر به جد دیما نه.

۲۲- قورئان ئەم باسوخواسە دەگىرىتەوہ

با قورئان باسوخواسە کە مان بۆ بگىرىتەوہ: ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِثُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۳﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنَّ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۱۵﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عِيدًا ﴿۱﴾ واتە: یاوەرەکان گوتیان: ئەى عىسای کورپی مەریەم پەرورەدگارە کەت دەتوانی خوانیکمان بۆ لە ئاسمانیڤا دابەزینی؟ عیسا گوتی: لە خوا بترسن داواى وا مەکەن ئەگەر بروادارن. یاوەرەکان گوتیان: مەبەستمان لەم خوانە ئەوێە کە تیری لى بخۆین و دلێشمان ئارخەیان^(۲) بى و بشزانین کە تۆ راستت لەگەڵ گوتوین و پیغمبەرى، ھەرۆھا ببینە شاھیدیش لەسەر ئەم پوداوە گەورە. عىسای کورپی مەریەم گوتی: پەرورەدگار! خوانیکمان لە ئاسمانیڤا بۆ دابەزینە تا پوژی دابەزینە کەى بۆ خوومان و بۆ ئەوێەکانى داھاتومان ببیتە جەژن، ھەرۆھا ببیتە بەلگەىەك بۆ گەورەى دەسەلاتى تۆ و راستیى پیغمبەرایەتى من، خواى ئەم خوانەمان پیبەخشە تۆ چاکترین بژیوى بەخشى. خوا فەرموى: من خوانەکەتان بۆ دادەبەزینم بەلام پاشان ھەر کەسیکتان کافر ببی دوچارى سزایە کى ھىند سەختى دەکەم کە ھىچ کەس بەو سەختیە سزا نادەم.

(۱) المائدة: (۱۱۲-۱۱۵).

(۲) ئارخەیان: دلنیا، مطمئن.

۲۳- جۈلەكەكان دەیانەوئ پېغەمبەر عیسا لە كۆل خۆیان بکەنەو

جۈلەكەكان ئارامیان لەبەر هەلگیرا و جامی دوژمنایەتی و لاملیتیان لەسەری پڑا، وستیان عیسا لە كۆل خۆیان بکەنەو و لە دەستی رزگار بن، سکاالیان بۆ لای دادیاری^(۱) پۆمی بەرز کردەو و گوتیان: ئەم کابرایە پیاویکی گێرەشیۆین و ئاژاوەگێر، لە دینی ئیمە لایداو و دینەكەى لى تیکداوین، گەنجەکانی فریو داو و سەری لى شتواندون، لىكى کردوین و تىكى بەرداوین، بە سوکی باسی ئاقلەند و هوشەندەکانمان دەکا و کاروباری لى تیکداوین.

۲۴- شیوازی تۆلەستین و سیاسە تمەدارەكان

هەرۆهە گوتیان: ئەم کابرایە مەترسی لەسەر ولات هەیه، ملکەچى پڑیم نابى، پابەندى یاسا نابى، گەوران بە گەورە دانانى، شتى دیرینه بە پیرۆز ناگرى، پیاویکی ئاژاوەگێر و گێرە شیۆینه، ئەگەر سەركوت نەكرى ئەوا بەدى و بەلاکەى گەورەتر دەبى، دیارە كە تروسکە ئاگر هەرچەندى کزیش بى نابى بە هەوانتە سەیری بکرى.

۲۵- فریودان و چەواشەکاری

وتەکانیان فریوئیل و چەواشەکاریەكى زۆرى تیدا بو، دەیانزانى لایەنى دینى کار لە دادیاران ناكا و نایانزویئى، چونکە سیاسەتى دادیارەكان وابو كە پەيوەندىيان بە کاروبارى جۈلەكانەو نەبى، بۆیە ئەوانیش سیاسەتیان لەگەل وتەكان تیکەل کرد.

(۱) دادیار: حاکم.

٢٦- گيروگرفت

زؤر زه جمهت بو دادياره هاويه شهپرسته بيگانه كان بتوانن له راسته قينهى سكالاکه بکۆلنهوه و بزائن مه بهستى جوله که كان له مه چيه و بؤچى دژايه تى مه سيح ده کهن، چونکه زؤر به کاروبارى کارگيرى سدرقال بون.

جوله که کانيش گه ليک به چه لومل^(١) بون و کيشه و سهر يشيان نه ده بريه وه و له ناو خه لک باس ههر باسى ئه م مه سه له يه بو، له بهر ئه وه دادياره كان ويستيان کۆتايى به کيشه که بيئن و بيپر پئنه وه.

٢٧- پیغه مبهراڼ مه سيح له ناو دادگه دا

دادگاگر دنه که له دواى عه سرى رۆژى هه ينى يان له شه وى شه مه دا بو، جوله که كان باويان وابو رۆژى شه مه يان کردبوه رۆژى پشودان و کاريان نه ده کرد، بؤيه له سه ر ئه وه مکوپ بون که بهر له وهى خۆرى هه ينى ئاوا بى حوکمى دادگا که ده ربچى، تا له ده ست پیغه مبهراڼ مه سيح رزگار بن و شه و به ئارامى لى بى بنون و بجه سيئنه وه، بؤ به يانيش به وپه رى مورتاحيه وه له خه و هه لسن و چيتر خه فهت نه خۆنه وه.

دادياره که^(٢) زؤر به م کيشه يه نيگه راڼ بو، هه زى نه ده کرد له مه سه له يه کى وا حوکم ده رکا، هه يچ بهر ژه وه نديه کيشى بؤ گه له که ي تيدا وه دى نه ده کرد. جوله که کانيش هه مو کۆ ببونه وه تا بزائن داديار چ حوکمى ک رۆ ده نى، هه بو قسه ي ناشيرينى پيده گوت، هه بو توانج و ته شه رى تيده گرت، دادياره که نابه دل و

(١) چه لومل: وازنه هيتىکى جار سکه ر.

(٢) داديار: حاکم.

تهنگه تاو ببو، کاته کهش کاتیکی کورت بو، خۆر خه ریکبو ئاوا ده بو، دادیار
حوکمه کهی ده رکرد و گوتی: ده بی له خاچ هه لئاسری و بکوژی.

۲۸- یاسا کانی تاوانکاری لهو سهرده مئا

یاسا کانی تاوانکاری لهو سهرده م وای له سهر حوکمدراوه که پئویست ده کرد
ئهو خاچه هه لگرتی که له سه ری هه لده واسری، سیداره که له شار دور بو وه ک چۆن
له ولاته شارستانه کانیش و باوه دور بی، هه زاره زیله ی خه لکه که هیند قه ره بالغ
بو ده رزی به ئه رزی نه ده که وت، جه ندرمه کان که زۆر به یان بیگانه بون
فه رمان به ری فه رمان پیکراو بون و که سیان بؤ کی شه که گه رمو گوپ نه بون،
ئیسرا ئیلیه کانیاڼ له به رچاودا زۆر به یه کتر ده چو و ئه م و ئه ویاڼ زۆر باش بؤ
نه ده نا سرا به وه، هه لبه ت هه مو گه لیکی بیگانه له به ر چاوی پیاودا ئاوا به یه کتر
ده چن. کاته کهش ده مه و ئیواره یه کی درهنگ بو تاریکی له بولیتله^(۱) دابو،
هه ندیک له جوله که گه نه خوینگه رمه گه مژه کان هه لده رژانه سهر پیغه مبه ر
مه سیح و پالیان پتوه دنا و جوتیاڼ پیده دا و ده یانویست ئازاری پتبیگه یه نن و
روشکینی بکه ن.

۲۹- عیسا نازاریکی زۆر ده چیژی

پیغه مبه ر مه سیح زۆر شه که ت و ماندو ببو، هیژ و برستی برابو، له داد گادا
هه ر به پتوه وه ستا بو، خاچه کهش زۆر قورس بو، فه رمانیشی پیکرا بو
هه لیبگری، زۆر په ریشان ببو و نه یده توانی له ریگه دا به خیرایی بره و.

(۱) بولیتله: تاریک و پونی ئیواران و به یانیاڼ.

٣٠- ته گبیریکی خودایی

لیږدها نهو جه ندرمانه ی که عیسیان پی سپیږدرا بو فرمانیان به گه نجیکی جوله که کرد خاچه که هه لږگری تا به لکو کاره که به خیرایی کوتایی پی بیست و لهو ئه که قورسه رزگار بن، گه نجه که له هه مو برادره کانی خوی هیچو پوچتر و به گهف و گوپتر بو، له هه موان پتر نازاری پیغه مبهراڼ عیسیای ده دا.

٣١- لییان گورا

به مجوره کاروان گه یشته بهر دهر وازه ی سیداره، جه ندرمه یه هات فرمانه که ی له جه ندرمه کانی شاری وهر گرت و دیتیان وا له ملاوه گه نجیک پاره ستاوه و خاچیکی هه لږگرتوه، ئا لیږدها لییان شیوا و ههراوزه نا بهرز بۆوه. قۆلی گه نجه که یان گرت و راپیچیان کرد، نهوان گومانیان له وه نه بو که گه نجه که هوکم دراوه که یه چونکه نهو خاچه که ی هه لږگرتبو، گه نجه که هاواری ده کرد و ده یزیراند، ده یگوت: ئه ی هاوار! خو من هوکم کراوه که نیم، من په یوه ندیم به هوکم و سیداره وه نیه! من به زۆری زۆرداره کی خاچه که یان پی هه لږگرتوم!، به لام جه ندرمه کانی له سیداره دان گوئیان بهم قسانه نه دا و له قسه کانی شی نه ده گیشتن چونکه رۆمانی و یونانی بون.

٣٢- جیبه جیگردنی هوکمه که

هه مو تاوانکاریک خوی به بیتاوان دهرده خا و ده لی من بی تاوانم، هه مو تاوانکاریک که به ره و سزا دهردری هاوار و فیغان ده کا. گه نجه که یان راپیچ کرد و

حوکمه‌که‌یان جیبه‌جی کرد، جوله‌که‌کان له‌دوره‌وه‌هه‌ستا‌بون و دونیاش ئیواره‌بو، تاریک‌بو، وایانده‌زانی‌ئهو‌که‌سه‌ی‌وا‌له‌خاچ‌دراوه‌پیغه‌مبه‌ر‌مه‌سیحه^(۱).

۳۳- به‌رزگردنه‌وه‌ی‌عیسا‌به‌ره‌و‌ئاسمان

خوا‌ی‌گه‌وره‌پیغه‌مبه‌ر‌عیسای‌کور‌ی‌مه‌ریه‌میشی‌له‌پلان‌و‌فروئیلی‌جوله‌که‌کان‌پزگار‌کرد‌و‌به‌پزیزکی‌زۆره‌وه‌به‌ره‌و‌ئاسمانیی‌به‌رز‌کرده‌وه‌.

۳۴- قورئان‌له‌بار‌ی‌ئهم‌به‌سهرهاته‌وه‌ده‌دو‌ی

خوا‌له‌قورئاندا‌که‌له‌بار‌ی‌جوله‌که‌کانه‌وه‌ده‌دو‌ی‌باسی‌ئهم‌به‌سهرهاته‌ش‌ده‌کات‌و، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ۝۱۵۶﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا أَنْبَاءَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^(۲) واته: جوله‌که‌کان‌پروایان‌به‌عیسا‌نه‌کرد‌و‌بوختانیکی‌گه‌وره‌شیان‌به‌مه‌ریه‌م‌هه‌لبه‌ستا، هه‌روه‌ها‌گو‌تیان: مه‌سیحی‌کور‌ی‌مه‌ریه‌میشمان‌کوشت، به‌لام‌عیسا‌پیغه‌مبه‌ری‌خوا‌بو‌و‌نه‌شیان‌کوشت‌و‌له‌خاچیشیان‌نه‌دا، به‌لکو‌یه‌کیکی‌تریان‌کوشت‌و‌به‌عیسای‌تیگه‌یشتن، ئهو‌که‌سانه‌ش‌که‌پای‌جیاوازیان‌له‌کوشتنی‌عیسا‌هه‌بو‌گومانیان‌له‌کوشتنه‌که‌ی‌هه‌بو‌چونکه‌هه‌ر‌به‌گومان‌و‌مه‌زنده‌وه‌پییانوا‌بو‌عیسایه‌و

(۱) له‌ورده‌کاری‌و‌که‌ینوبه‌ین‌و‌که‌شوه‌ه‌وای‌ئهم‌سه‌برده‌یه‌دا‌متمانه‌مان‌کردۆته‌سه‌ر‌به‌لگه‌نامه‌میژویی‌و‌یاساییه‌مه‌سیحیه‌کان‌که‌له‌م‌دواییه‌دا‌دۆزرانه‌وه‌و‌نوسراونه‌ته‌وه‌.

(۲) النساء: (۱۵۶-۱۵۸)

یه قینیان نه بو، عیسیان نه کوشتوه به لکو خوا به رزی کردۆته وه ئاسمانی، خوا به ده سه لات و دانایه ﴿﴾.

ئێستا عیسا له ئاسمانی دایه، خوا خۆی پیتی ناگاداره، خوا ده توانی هه مو شتی بکا.

پیغه مبه ر عیسا له دایکبون و ژیان و کاروباره کانی سه یروسه مبه ر و یاسابه ده ر بو، هه موش هیژ و توانی بیسنوری خویان نیشان ده دا.

۳۵- دابه زینی عیسا به ر له رۆژی دواپی

هه ر کاتی خوا مه به ستی بی عیسا له ئاسمان داده به زینی، بیانوی جوله که و گاواران ده بری، هه ق سه رده خا و نه هلی ناهه ق داده مرکیتی. پیغه مبه ر ﷺ له رپی فه رموده راست و موته واتیره کانیه وه شه وه وه الهی پیراگه یاندوین و موسلمانانی هه مو سه رده میکیش پروایان پیهیناوه، خواش راستی فه رموه که ده لسی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾^(۱) واته: هه مو خاوه ن نامه کان پروا به عیسا دینن پیهینه وه ی بری، له رۆژی دواپیدا ده بیته شهید له سه ریان ﴿﴾.

۳۶- مۆژده که ی عیسا به ناردنی پیغه مبه رمان محمد ﷺ

پیغه مبه ر عیسا له به ر شه وه ی جوله که کان دژایه تیه کی توندوتیژیان ده کردو پلان و فروفیلان بۆ داده نایه وه و بیده سه لات و بی پشت و په نا بو؛ نه یده توانی بانگه وازه که ی به ئاکام بگه یه نی. مالثاواپی له خه لک کرد و فه رمانی خوی

جیبه جی کرد، موژدهشی به خه لکه که دا که له دوای خۆی پیغمبه ریک دئ کاره کهی ته و او ده کا و بانگه وازه کهی فره وان ده کا، خوا به هوی نه و پیغمبه ره وه نیعمه تی خۆی به سهر مرۆفایه تی ته و او ده کا و خه لک بیانیان نامینئ، خوا له قورئان ده فره موئ: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ بَيْنَ (۱) واته: عیسای کوری مه ریه م گوئی: خه لکینه من پیغمبه ره ی خوا م و بۆ ئیه و نیردراوم، ته ورات به راست ده خه مه وه و موژده تان پییده ده م که له دوای من پیغمبه ریک دئ ناوی نه حمده 》.

۳۷- له یه کخواناسیه کی پاکه وه به ره و بیروباوه ریکی نارون

یه کی که له شته سهیر و سه مه ره کانی میژو که چاو فرمی سکی بۆ هه لده رپیژئ و دل بۆی ده تا ویته وه نه وه یه که بانگه وازه کهی پیغمبه ره عیسا که بۆ یه کخواناسیه کی پاک و بیگه رد و ئاینیکی ئاسان و ساده ی دور له ئالۆز و لیئلی و ده ستکاری و واتا گوپی و بۆ خوا په رستی و داوا له خوا کردن و هانا بردن به ره و لای خوا و خوشویستنی خوا، خه لکی بانگ ده کرد، گوپا بۆ بیروباوه ریکی نارون و لیئل و بۆ فه لسه فه یه کی ئالۆز و پپ گریوگا ل، شوینکه وتوه کان زیده رپیان کرد و هیئند پییدا رژیشتن تا نه وه ی سنوری مرۆفیتیان به زاند و په رینه وه ناو سنوری خوا وه ندیئتی، گه یشته راده یه ک بلین: (مه سیح کوری خوایه)، (خوا کوری هه یه)، (مه سیحی کوری مه ریه م خوایه).

خوا که تاک و ته نیایه و له کهس نه بوه و که سیشی لی نابئ؛ کردبویانه

خیزانیکی سی کەسی و هەرسێکیان بە خوا دادەنا، دەیانگوت: باوک و کور و گیانی پیرۆز.

بیروباوەڕ و ڕەفتاریان لەبارەی مەریەمی دایکی مەسیح گەیشتە ڕاددەیهک بە پیرۆزی بزائن و بیپەرست، پێیان دەگوت: (دایکی خوا)، لەناو هەموو کەنێسەکانیشدا پەیکەریان بۆ داتاشیبو و وێنەیان بۆ هەلواسیبو، گاوەکان لە کاتی تەنگانەدا پەنایان وەبەر دەبرد و لێی دەپارانهوه، قوربانیان بۆ سەردەبەری و کێڕۆشیان بۆ دەبرد.

خوا بە نەرەزاییهوه لەبارەی بیروباوەڕەکیانەوه دەدوێ و ڕەفتارەکیان بە خراپەیهکی ناقلۆ، دەفەرموێ: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ مِنْ الطَّعَامِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَبِّئْتُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾ قُلْ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لِي بِمَلِكٍ لَكُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ كَثِيرٌ ^(١) واتە: مەسیحی کۆری مەریەم پێغه مەبەر بوە و بەر لەویش گەلی پێغه مەبەری تر ناردراون، دایکە کە ی راستخواز بوە، وەک مەروفانی تر نان و خواردنیا ن خواردووە، پامینە بزانه چۆن نیشانه کانیان بۆ ڕوان دەکەینهوه، دیسان پامینە بزانه ئەوان چۆن ڕو لە راستی وەرده گێڕن. پێیان بلێ: نایا جگە لە خوا کەسیکی تر دەپەرستی کە نەدەتوانی زیانتان لێ بدات و نە قازانجتان پێ ببەخشی؟ کە خۆی گەورەش بیسەر و زانیایە.

۳۸ - عیسا بانگی خه لک دهکا تا به ته نهها خوا بپهرستن

پیغمبر عیسا و هکو سهرجه م پیغمبره کانی تر بانگی خه لکی کردوه تا
خوای تاك و ته نیا بپهرستن، له ئینجیلدا هاتوه ده لئ: (مافی خوایه که سوژدهی
بو ببهی و به ته نیا نهو بپهرستی)^(۱)، هدره ها و ته که ده لئ: (مافی خوایه که
سوژدهی بو ببهی و به ته نیا نهو بپهرستی).^(۲)

خوای گه ورهش ده فهرموی: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ
وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا
الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَيَقُولُونَ^(۳) واته:
هه مرؤفیک که خوا په رتوک و دانایی و پیغمبره رایه تی داوه تی بو نه بو به
خه لک بلئ: وهرن من بپهرستن و خوا مه پهرستن، به لکو پییان ده لئ: وهرن به و
جوره په روه ردگار بپهرستن که له په رتوک فی کران و خویندوتانه. فهرمانیشتان
پیناکا فریشته و پیغمبرهان بکهن به خوا، هه رگیز فهرمانتان پیناکا بی پروایی
بکهن دواي نه وهی که بونه موسلمان.﴾

(۱) مهنتی (۱۰:۴)

(۲) لوقا (۱۰:۴)

(۳) آل عمران: (۷۹-۸۰).

۳۹- قورئان بانگه وازه که ی عیسا ده خاته رو

قورئان که بهراستخیره وهی دینه کانی پیشوه و زالیشه به سهریاند به نه شم و شیوازیکی راست و رهوان و بی کم و زیاد باسی نه وه ده کات که پیغمبر عیسا بانگه وازی یه کخواناسی راگه یاندوه: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝﴾^(۱) واته: نه وه که سانهی که گوتیان مه سیحی کوری مه ریم کوری خواجه بی پروایان کردوه، مه سیح گوتویه تی: نهی نه وهی نیسرائیل! خوا به رستن که په روه ردگاری من و په روه ردگاری ئیوهی، بزائن هر که سیک هاوبه ش بؤ خوا پهیدا بکا؛ خوا به هه شتی لی حهرام کردوه و ده چیته ناو ناگر و که سیش نیه رزگاری بکا.

۴۰- شوینپایه ی یه کخواناسی له بانگه وازه که ییدا

قورئانی پیروژ به نه شم و شیوازیکی زور به تام و چیژ و رهوان بیژانه وه باسی شوینپایه ی یه کخواناسی ده کا له بانگه وازه که ی پیغمبر عیسا دا. هر که سی له یه کخواناسی و له ژیانی پیغمبر و په یامبران شاره زا بی و، خوی گه وره بناسی و فرمانه کانی جیبه جی کردبی و ترسی خوی له دل بی، له نایه ته بؤی دهرده که وی که پیغمبر مه سیح چند به پاکی بانگه وازی یه کخواناسی راگه یاندوه: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ

الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ. وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا إِنَّمَا ^(۱) واته: نه مهسيح و نه فریشته نزیکه کانش خویان به گهوره نه زانیوه تا نه بن به بهندهی خوا، ههر که سئ خوی به گهوره بزانی و خوا نه په رستی. نهوا له پوژی دوايي هه مو بؤ لای خوا کۆده کرینه وه. جا نهوانه کی به پروایان هیناوه و کرده وهی چاکیان نه نجام داوه پاداشتیکی سه رو بهر ودرده گرنه وه و خوا له چاکه ی خوی شتی زیاتریشان پیښه به خشئ، به لام نهوانه کی که خویان به گهوره زانیوه و لوتبه رزیان نواندوه سزایه کی سهختیان ده داتی. جگه له خواش کهس نیه یارمه تیدر و پشتیوانیان بی.

۴۱- دیمه نیکی سهرنجراکیش له دیمه نه کانی پوژی دوايي

قورئانی پوژ به زمانه پاراو و په رجوه که یه وه ^(۲) دیمه نیک له دیمه نه سهرنجراکیش کانی پوژی دوايي ده خاته بهرچاو که تییدا پیغه مهران عیسا خوی له م قسانه ی پیمان هه لبه ستاوه و له و کرده وه نابه جییانه ی له ناستیدا کردویانه بی بهری ده کات، هه روه ها بانگه وازه که ی به وپه ری راستگویی هه ده خاته رو، نهوانیش خه تابار ده کا و له و تاوانه به بهرپرسیان له قه ل م ده دا که عیسیان له

(۱) النساء: (۱۷۲-۱۷۳).

(۲) په رجو: معجزه.

پادهی مروقیستی بردوته دهره وه. قورپان بخویننه وه و له شان و شکو و سام و هه بیه تی ئه م دیمه نه رامینن که ده فرموی: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْزُلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾ (۱۱۵) وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۖ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۖ تَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴾ (۱۱۶) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ ۚ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾ (۱۱۷) إِن تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ ۚ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (۱۱۸) قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ (۱۱۹) اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ^(۱) واته: له پوژی دواپی خوا به عیسا ی کورپی مه ریهم ده لی: عیسا تو به خه لکیت گوتوه: جگه له خوا من و دایکیشم بکهن به خوا، عیسا ده لی: پاکی بؤ تو خواجه! من بؤم نیه شتیکی ناشایسته دهره ق به تو بلیتم، نه گهر و ام گوتبی تو زانیوته، چونکه تو ده زانی له دهرونی مندا چ هدی، به لام من نازانم له دهرونی تودا چ هدی، تو به په نامه کی زانیاری (۱۱۶). خواجه من ههر ئه وه م پیگوتون که تو فرمانت پیگردوم، پیگوتون: خوا بپه رستن که په روه دگاری من و په روه دگاری ئیویه، تا منیش له ناویاندا بوم له حالیان ناگادار بوم به لام که

تۆ منت بۆ ئاسمانی بەرز کردەووە خۆت چاودێریان بوی، خۆت بە ھەموو شتێک
 ئاگاداری خوایە! (۱۱۷) ئەگەر سزایان بەدی ئەوا بەندەدی خۆتن، ئەگەر لێشیان
 خوش بی ئەوا ھەر خۆت بە دەسلالت و دانای، (۱۱۸) ئەوجا خوا دەفەرموی:
 ئەمپۆ پۆژێکە تەنھا راستگۆکان بەھرەمەند دەبن و بەھەشت و باخاتیکی
 زۆریان پێدەبەخشم کە چەندین رۆباریان بە بەردا دەروات و بۆ ھەمیشە لەناویدا
 دەبن، خوا لەو کەسانە پازی بوو و ئەوانیش لە خوا پازین، ئەمەشە سەرکەوتنی
 گەرە. (۱۱۹) مولکی ئەرز و ئاسمانەکان و ھەرچی لە نیوانیاندا ھەیە ھی
 خوایە، خوا توانای بەسەر ھەموو شتێکە ھەیە (۱۲۰).

۴۲- ئە بیروبووەریکی ئیڵەووە بەرەو بپەرستێکەکی بەربلاو

بانگخوازە مەسیحیەکان لە خۆرا^(۱) چوونە ئەوروپا، کە ئەوروپا لە میژبو
 بپەرستێکەکی لە پاددەبەردەری لەناودا بلأوبووەو و تا گەردانی تێدا نغڕۆ ببو.
 یۆنانیەکان بپەرست بون، سیفەتەکانی خایان لە چەندین پەیکەری
 جۆراوجۆری خواوەندان بەرجەستە کردبو، گەلیک کۆتەلیان^(۲) بۆ داتاشی بون،
 گەلیک پەرستگایان بۆ بنیات نابون، بۆ بژێوی خواوەندیک و بۆ بەزەیی
 خواوەندیک و بۆ زەبروزەنگ و زالی خواوەندیکیان دانابو.

(پۆما)ش بپەرستی لەگەڵ گۆشت و خوینی تێکەڵ ببو، لەگەڵ روح و خوینی
 ھاموشۆی بو، پۆمانیەکان گەلی جۆرە خواوەندیان دەپەرست. جا کاتییک کە

(۱) چونکە مەسیح فەرمانی پێنەکردبون، بەراشکاویش گوتیوەتی من بۆ مەرە وێڵەکانی

نەوێ ئیسرائیل ناردراوم.

(۲) کۆتەل: پەیکەر.

ناينی نه سرائيان گهيشتی، قوسته نتيڼی گه وړه له سالی ٣٠٦ زاینډا بوه نه سرائی و ناینی نوی له نامیز گرت و کردیه دینی په سمی ولات.

له ویدا نه سرائیه ت گه لسی بیروباوهری بته پرستی و نه ریتی پږمانی و فله سه فهی یونانی و هرگرت، بهر بهر له گه لیان تی که ل دبو، تا وای لی هات په سنایه تی پیغمبههراڼه و سادهی پږه ه لاته و گور و تینی یه کخو انا سانه ی خوی ون کرد، چه ندین دورویش تی یوهرهاتن، نه وانیش گه لیک بیروباوهری کون و چه شهی^(١) بته پرستانه یان تی خست، له نه نجامی نه مه دا دینی کی تری تازه ی لسی په یدا بو که نه سرائیه ت و بته پرستی تیډا وه کویه ک بون.

به مجوره نه سرائیه ت به ریگایه کی تری غه یری ریگاکه ی مه سیح بلاو ده بوه و بانگه وازی بو ده کرا. وهک ریواری کی ری بزبو که به نه نقه ست و به نه زاینه وه ملی ریگایان بگری بیته وهی ریگه ی یه که م و ریگه ی کزایی پیک بگاته وه.

له بهر نه م حیکمه ته که ته نها نه وانه ی میژوی نه م ناینه یان خویندو ته وه لسی تیډه گن؛ خوا نه م نه ته وه یه ی به گومرا ناوزه د کردوه، به لام جوله که کانیش به نه ته وه یه کی غه زه ب لیگراو. له سهر زاری موسلمانان وه ده فهرموی: ﴿ اٰهْدِنَا

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١﴾ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ مَلِكِ^(٢) واته: خواجه! بو ری ریاست ری نوینی مان بکه، ریگه ی نه و که سانه ی میهره بانیت له گه لدا نواندون، نه وهک ریگه ی نه و که سانه ی که وه بهر تورپه یی که وتون، نه وانه ش نا که گومرا بون ﴿

(١) چه شه: چیو.

(٢) الفاتحه

بىگومان ئەمە بوە ھۆى نانەوہى مەرگەسات^(۱) لە ئەوروپادا، بگرە بوە ھۆى
 ئەوہى كە تەواوى مرقايەتى دوچارى مەرگەسات ببى كە ئەوروپا پۆژگارىكە
 سەرکردايەتى دەكا و تا ئىستاش جلەوى سەرکردايەتییەكەى لە دەست دايە و
 بەسەر جیھان قەلەمپەرە^(۲). بەلام سەرەتا و كۆتایی کاروبار ھەر لە دەست
 خوايە.

(۱) مەرگەسات: کارەساتى دلتەزىن.

(۲) قەلەمپەرە: حاکم.

فەرھەنگۈك

نات_____	مورھاج.
نارخ_____	دلتيا، مطمئن.
نارو_____	خەيار.
نازىز_____	زۆر خوشەويست
ناتان_____	دەريار و بەر ديۋەخانى پاشايان.
ناس_____	شۈيئەوار.
ناك_____	سيفەت.
نامۆز_____	تعاليم.
ناۋەز_____	عەقل، عەقلىيەت.
ناۋزا_____	ھاۋتەمەن.
ناۋس_____	ناۋەلى زگپى.
ناۋەلگۈزىن_____	ناۋ دەرهىنان لەبىر.
ناۋىزان_____	خۆ دەنامىزدان.
نەس_____	لەسەرخۆيى.
نەسەفرىتراۋ_____	خولقنىتراۋ، ۋەدىيەتىتراۋ.
نەفس_____	نەسەف. داخ و خەم.
نەۋىن_____	نەۋى، نەۋ شۈيئە.
بەك_____	مىنەت.
بەان_____	سەر.
بەاۋ_____	عادەت.
بەاۋەش_____	نامىز.
بەپەلەپروزي_____	بەپەلەپەل.
بەھەلەداۋان_____	بەتالۈكە، بەپەلەپەل.
بەرەنگارىۋىن_____	روپەروپۈنەۋە.
بەش_____	بەلكو، خۆزگە ۋادەبو.
بەل_____	شارەزا.
بەھەر_____	نەيمەت، بەخشش.
بەھەرەدارى_____	نەيمەتدارى.
بەيان_____	بەيانى.
بەزر_____	ون
بوغراب_____	مەغرورىۋىن.
بولى_____	تارىك و رۈنى ئىۋاران و بەيانيان.
بەۋىر_____	بەجەرگ و چاۋنەترس.

- يېڭى ھەرى: نابەزدار.
 يېڭى رامىيەت: بېڭى داھات.
 يېڭى سۆ: يېڭى گومان، يېڭى.
 يېڭى ھەرى: كارى بە زۆرى و بېڭى كرى.
 تۆمۈر ئانچ: بوختان.
 تاسىر تىرە: ھەمىشە تىرە.
 تازىيە ئارتى: بەسەردا ھەبۇن، ئىمتىياز.
 تاسىيە: شەق، ھەزەت.
 تاسىيە: تا ھەتايە.
 تاۋەنگىز: بەتاۋى پۇرۇ سوتاندن.
 تەخىشان و پەخشان: بە فېرۇدان، پاكوپوك كىردن.
 تەفەرتونابون: لەناچون و كاۋلبون.
 تەھەلار: بالاخانە.
 تەھەبىي بون: دەست لە كارى ناپەوا ھەلگىرتن بەھۆى سزايەك.
 تەھەوازۇ: پۇزۇش، عوزۇر.
 تەھەوانچ: تانە و تەشەر.
 تەھەلچونە: سەرلەنۇي قەسەلەكردنەۋە.
 پاساۋ: ھۆى عوزۇرنامىز.
 پاكىگىسارى: گوتنى سېحان اللە.
 پەھەرچە: مەجەزە.
 پەھەرۋا: ترس.
 پەھەرنامە كى: غەيپ.
 پەھەرماقۇل: پىياۋى دىيار و دەھراست.
 پەھەر شىبىن: كاھىن، ئەۋكەسەى شىتەك پېشىنى دەھات بۇ داھاتو.
 پەھەرلەگوتن: مەھكەردن.
 جەھەر دەھى: پىڭىرى.
 جەھەرگۆشە: مىندال.
 جەھەراردان: شاردنەۋە.
 خۇدانوساندىن: پەھەرئەۋە، ساردىنەۋە لە شىتەك.
 خەھامۇش: كې، پەھەرست و خوست.
 خەھەلەندىن: تەقدىر كۆردن.
 خەھەمىن: خەھەمگىن، خەھەتاۋى.
 دۆش دامەھەن: ھەيران بون.
 داخۇرپەۋا: لەرەزى لە ناكاۋى دل.
 دادى نەھەدان: سودى پەن نەگەمىاندن.
 دادىيەھەر: ھاكەم.

داغ كـــــــردن:	سۆز كىرگەنە.
دال:	بالىدە كى گەورەى مردار خۆرە.
دامـــــــەن:	داۋىن، دامىن.
دايـــــــەن:	ئەو ئىنى كە شىر بە مىندالان دەدا.
دەبـــــــورئ:	خۆش دەبى.
دەراســـــــا:	كارى لە عادەت بەدەر.
دەرەتـــــــان:	رىي رزگارى.
دەرەقـــــــەت:	دەرەست.
دەرھـــــــەق:	لەمەر، بەرامبەر بە.
دەرەســـــــەت:	دەرەقەت.
دەلۋـــــــان:	دەنەرم و بە بەزەبى.
دوچارۋـــــــە:	رۆزى دوايى.
دەيـــــــدەن:	دەدار، دىتن.
دەيـــــــدەوان:	چاودىر.
دەيـــــــدەوانى:	چاودىرى.
دەيـــــــوان:	پەشىمان، گەپانەو بۇ لای خوا.
دەيوان بونـــــــەو:	پەشىمان بونەو.
پاداشـــــــەتن:	ئامازە كىرەن.
پادەبـــــــورى:	پەت دەبو، تىدەپەرى.
پاژە كـــــــار:	خەمەتكار.
پاپايـــــــى:	دودلى.
پاســـــــەت:	پەجەدى.
پاســـــــەت:	ئەمانەت.
پاچـــــــەنى:	پاجىرى.
پام:	دەستەمۇ.
پەخـــــــەسى:	پەراش بو، لە خەم دەرچو، گەورە بو.
پەزىـــــــل:	خەس، رۇد.
رەمە كىانـــــــە:	بەبى پىلان و بەرنامە، عەشوانى.
پەوا:	ھەق.
پەواز:	رىگايەك ھاتوچۇ لەسەر بى.
پەوش:	ھال و بار، وەزە.
پك:	قەن.
پوالـــــــەت:	دەنە دەرەو ەشت.
پوشكەتـــــــن كىرەن:	قەسى سارە پىنگوتەن.
پىـــــــئىن:	سەرىدە، ئىنى رابردى كەسىك.
پىزانـــــــە:	پىز لىتان.

زۆر راس	تىنەين:	زۆر بە جەدىمانە.
زارى:		شېۋەن و گىريانى تازىەدارى.
زەرەر:		زىيان.
زەن	دۆل:	قەلشى زل لە زەويدا.
زەي	ن:	بېروھۇش.
زگ	وزا:	لەدايىكىۋى مىندالان.
زراخ:		بەدواداگەرپان. لىكۆلەنەۋە.
سەيىنان:		بەيانيان.
سەرسەخت:		سەركىش.
سەرگەردان:		ۋىل، رى لەبەرىزىو.
سەرقال:		مەشغول.
سەرگۈنە:		گلەبى، سەرزەنش.
سەقامگىر:		چىگىر و چەسپ.
سەلەبى:		پىنەمەكى، پىنەزانىن.
سەرشەت:		تەبىعات، سەروشت.
سەروش:		نىگا، ۋەجى.
سەلەمىنەۋە:		رەۋىنەۋە، ساردبەنەۋە لە شىتەك.
سەينە:		سىنگى.
سەپەرەنگىز:		خراپەۋىست.
سەلەقە:		جۆرە بالتەدەيەكە.
شەك:		شەۋمەك.
شەۋن:		شەۋىنەۋار، شەۋىنەي.
چاۋبەستى بىۋن:		شەت نەدىتەن.
چەشە:		چىۋ.
چەلەۋمىل:		ۋازنەھىتىكى جاپسەكەر.
گۈلەك:		گۈپرەكە.
گاسەكردن:		بانگەكردن.
گاشەبەرد:		بەردى زل.
گاگەل:		كۆمەلەك گا.
گەغۇ:		نەي گەنج.
گەۋج:		بىنەقەل.
گەفتەۋارى:		بەلا بەسەرداھاتن.
گەزى:		خپانەت.
گەۋپرادىر:		گۈيىست.
گەير نەۋە:		نەسەۋى.
غەۋق:		مەي.

عەمەوداڵ:	شەیدا.
فەرمايەشت:	فەرمان، نەمر.
فرەیی:	زۆری.
فریادپەس:	پزگاکەر.
فریشتەیی مەرگەول:	فریشتەیی گیانکێش.
فریو خواردن:	خەلەتان.
فیرەو نەکان:	پاشاکانی میسر.
قەپات دەبن:	داده خزین.
قەلاچەو:	بنێکردن، لەناو بردن.
قەلەمپەو:	حاکم.
قوتار:	پزگار، دەریاز.
قوربەسەر:	بێچارە.
کۆتەل:	پەیکەر.
کۆس کەوتن:	توشی تەنگانەبون.
کەسەس:	خاکەسەر.
کەشەوش:	لاف و تەنتەنە.
کەنەفتی:	پەککەوتەیی.
کەنگی:	کە، چ کاتی.
کەوش:	نەعل.
کورپوژگە:	کورپی بچکۆلە.
کوشەتەنەو:	سەرپرین.
کێشە:	ناکۆکیەك، قەجیە.
لاقرتەیی:	گەمە و گالته.
لامەل:	سەر سەخت، ڕکەگر، عیناد.
لاواندنەو:	دەسبەسەرداھێنان، دلدانەو.
لەسە پای:	لە بری، لە بەرامبەر.
لە کۆل بونەو:	لەناو چوون.
لەباتی:	لەجیاتیی.
لەخشین:	خزین.
لوتبەر:	خۆ بەگەورەزان، فیزیەرز.
لێکی کسردن:	لە یەکتەری داواندن.
لیم خەوش بوو:	لێی بوریوم.
مۆلگە:	جێی حەوانەوێ و شتر و مەرومالات.
مەحالی:	نەستەمە، مستحیل.
مەحکەم:	قایم و توندوتۆڵ.
مەرگەسات:	کارەساتی دلتەزین.

مەزنى	گەمورە.
مەزنى	خەملاڭدن بە مىشك.
مەنى	سەنگىن.
مەھان	بەھانە، برويانو.
مەيگىي	غەرەقگىي.
مىرۇ	مىرۇڭ.
دەستەمۇ	پام.
مىشتومى	دەمەقالى.
مىكوپى	سورىون.
نۆك	خىزمەتكار.
ناپى	ناعادەتى.
ناگىزور	پىتويست، موختاج.
نامۇ	لايىدە، غەرىب.
نامى	ماشەللا.
ناوازە	دەگمەن.
نەتەمۇ	ئومەت.
نەمۇ	خوانىخواستە، نەخاسمە.
نەمۇ	نەفرىن، لەعنەت.
نەمۇ	غەيىپ.
نەمۇ	بەدبەختى.
نەمۇ	ماسى زىل، حوت.
نەمۇ	دوعا، پارانەو، دوعاى چاك.
نەمۇ	ئىنكارى.
نەمۇ	كەوزانەو، دەنگى گرياناو دەرىپىن.
نەمۇ	نەمەت، مەبەست.
نەمۇ	بىزار، وەرس.
نەمۇ	نەستىرە.
نەمۇ	قوت دان.
نەمۇ	بىدەنگىبۇنىكى كەم، وەستانىكى كەم.
نەمۇ	ناردن، رەوانە كەردن.
نەمۇ	پىر، فەكر.
نەمۇ	ئەو شۇيىنى دىيارى دەكرىت بۆ پىنك گەيشتن.
نەمۇ	وەرسۇيىن، لاپدەن.
نەمۇ	نەو.
نەمۇ	غەزىمەت.
نەمۇ	پىن لەبەر بىزىبوو.

پیرست

- ۷..... و ته دیک به پینوسی تویره و بانگخوازی نیسلامی ۷ سدید قوتب.
- ۹..... پینسه کی
- ۱۱..... پیغه مبهراڼ به شی یه کهم
- ۱۳..... به سهرهاتی پیغه مبهراڼ نیبراهیم
- ۱۵..... ۱- بت فروشه که
- ۱۵..... ۲- کوره کی نازه
- ۱۶..... ۳- ناموزگاریه کی نیبراهیم
- ۱۷..... ۴- نیبراهیم بته کان ده شکینئ
- ۱۸..... ۵- کئ نهم کاره ی کردوه؟
- ۲۰..... ۶- ناگریکی سارد
- ۲۱..... ۷- کئ خوا ی منه؟
- ۲۲..... ۸- خوا په روه ردگاری منه
- ۲۳..... ۹- بانگه وازه کی نیبراهیم
- ۲۴..... ۱۰- له بهردهم پاشادا
- ۲۵..... ۱۱- بانگکردنی باوکی
- ۲۶..... ۱۲- به رهو مه که که
- ۲۷..... ۱۳- بیری زه مزهم
- ۲۸..... ۱۴- خه ونه کی نیبراهیم
- ۲۹..... ۱۵- که عبه
- ۳۱..... ۱۶- به یتوله قدیس
- ۳۳..... به سهرهاتی پیغه مبهراڼ یوسف
- ۳۵..... ۱- خه ونیکی سهیر
- ۳۶..... ۲- حمسودی براکان
- ۳۷..... ۳- براکان ده چنه لای یه عقوب
- ۳۹..... ۴- به رهو دارستان
- ۴۰..... ۵- له بهردهم یه عقوبدا
- ۴۱..... ۶- یوسف له ناو بیردا

- ۷- لہناو بیرہوہ بۆ کۆشکی پاشا ۴۱
- ۸- ئەمەك و داوین پاکی ۴۲
- ۹- نامۆزگاریہ کە ی ناو بەند یخاڤە ۴۴
- ۱۰- زیرە کایەتی یوسف ۴۶
- ۱۱- نامۆزگاریکردن بە یەكخواپەرستی ۴۷
- ۱۲- واتای خەونەکان ۴۸
- ۱۳- خەونە کە ی پاشا ۴۹
- ۱۴- پاشا بە دوا ی یوسفدا دەنیرئ ۵۰
- ۱۵- یوسف داوای لێکۆڵینەوہ دەکات ۵۱
- ۱۶- سەرکاری گەنجینە و بەروبومی ولات ۵۲
- ۱۷- براکانی یوسف هاتن ۵۳
- ۱۸- گەفتوگۆی نیتوان یوسف و براکانی ۵۴
- ۱۹- گەفتوگۆی نیتوان یەعقوب و کۆرەکانی ۵۵
- ۲۰- بنیامین لە لای یوسفدا ۵۶
- ۲۱- گەڕانەوہ بۆ لای یەعقوب ۵۹
- ۲۲- نەیتنێہ کە دەردە کەوئ ۶۰
- ۲۳- یوسف بەدوا ی یەعقوبدا دەنیرئ ۶۲
- ۲۴- یەعقوب لە لای یوسفدا ۶۳
- ۲۵- کۆتایی پر خێر ۶۴
- بە سهراتی پیغمبر نوح ۶۷**
- ۱- لە دوا ی نادەمدا ۶۹
- ۲- حەسودی شەیتان ۶۹
- ۳- بیرکردنەوہی شەیتان ۷۰
- ۴- فێلی شەیتان ۷۱
- ۵- وێنە ی پیاوچاکەکان ۷۲
- ۶- لە وێنەوہ بۆ پەیکەر ۷۲
- ۷- لە پەیکەرەوہ بۆ بت ۷۳
- ۸- تورەیی خوا ۷۴
- ۹- پیغمبر ۷۵
- ۱۰- مرۆڤ یان فریشتە؟ ۷۵
- ۱۱- پیغمبر نوح ۷۶

- ۱۲- نەتەرە کە ی چ وە لا مێکیان دایەو؟ ۷۷
- ۱۳- گفتوگۆی نیتوان نوح و نەتەرە کە ی ۷۸
- ۱۴- زەبەنە کان شویتت کە وتون ۷۹
- ۱۵- بڕو بیانوی دەوڵە مەندە کان ۸۱
- ۱۶- بانگەوازە کە ی نوح ۸۱
- ۱۷- نژای نوح ۸۳
- ۱۸- کەشتی ۸۴
- ۱۹- لافسار ۸۵
- ۲۰- کۆرە کە ی نوح ۸۶
- ۲۱- لە کەسی تۆ نیە ۸۷
- ۲۲- دوا ی لافارە کە ۸۸
- بەسەرھاتی پێغه مەبر ھود ۹۱
- ۱- لە دوا ی نوحدا ۹۳
- ۲- ناسو پاسگوزاری عاد ۹۴
- ۳- ستم و دەستدریژی عاد ۹۴
- ۴- کۆشک و تەلارە کانی عاد ۹۵
- ۵- ھودی پێغه مەبر ۹۶
- ۶- بانگەوازە کە ی ھود ۹۷
- ۷- وە لامی نەتەرە کە ی ۹۸
- ۸- دانایی ھود ۹۹
- ۹- بڕوای ھود ۱۰۰
- ۱۰- کەللەر قایەتی عاد ۱۰۱
- ۱۱- سزا ۱۰۲
- بەسەرھاتی پێغه مەبر صالح ۱۰۵
- ۱- لە دوا ی نەتەرە ی عاددا ۱۰۷
- ۲- ناسو پاسگوزاری شەمود ۱۰۸
- ۳- پەرستنی بت ۱۰۹
- ۴- صالح سلاوی خوا ی لیئیل ۱۰۹
- ۵- بانگەوازە کە ی صالح ۱۱۱
- ۶- بڕوایا گەندە ی دەوڵە مەندە کان ۱۱۲
- ۷- بە ھەلەدا چوین ۱۱۳

- ۸- نامۆزگار به کدی صالح ۱۱۴
- ۹- داوای کریتان لسی ناکهم ۱۱۵
- ۱۰- وشتره کدی خوا ۱۱۶
- ۱۱- نۆره به نۆره ۱۱۷
- ۱۲- یاخیبونی پهمود ۱۱۸
- ۱۳- سزا ۱۱۹
- به سهرهاتی پیغمبههراڻ موسا ۱۲۱
- ۱- له که نعانوه به رهو میسر ۱۲۳
- ۲- له داوای یوسفدا ۱۲۴
- ۳- نهوهی نیسرائیل له میسردا ۱۲۶
- ۴- فیرعهونی میسر ۱۲۸
- ۵- سه ریپینی مندالان ۱۲۹
- ۶- له دایکبونی موسا ۱۳۱
- ۷- له ناو روباری نیلدا ۱۳۱
- ۸- له کۆشکی فیرعهوندا ۱۳۳
- ۹- کئی مه مکی ده داتی؟ ۱۳۵
- ۱۰- له باوهشی دایکیدا ۱۳۷
- ۱۱- بۆ کۆشکی فیرعهون! ۱۳۹
- ۱۲- مستیکی کوشنده ۱۴۰
- ۱۳- نهینه که ناشکرا ده بئ ۱۴۲
- ۱۴- له میسروه به رهو مه دیهن ۱۴۴
- ۱۵- له مه دیه ندا ۱۴۵
- ۱۶- به دوا دا ناردن ۱۴۷
- ۱۷- ژن هینان ۱۴۸
- ۱۸- به رهو میسر ۱۵۰
- ۱۹- برۆ لای فیرعهون که سنوری به زانده و یاخی بوه ۱۵۲
- ۲۰- له بهردهم فیرعهوندا ۱۵۴
- ۲۱- بانگکردن به رهو لای خوا ۱۵۶
- ۲۲- موعجیزه کانی موسا ۱۵۸
- ۲۲- به رهو گۆره پان ۱۵۹
- ۲۴- له نیتوان راست و ناراستدا ۱۶۱

- ۲۵- ھەرەشەکانی فیرعەون ۱۶۴
- ۲۶- گەمژەیی فیرعەون ۱۶۶
- ۲۷- برۆادارەکی خزمی فیرعەون ۱۶۹
- ۲۸- نامۆزگاری پیاوھ برۆادارەکە ۱۷۲
- ۲۹- ژنی فیرعەون ۱۷۴
- ۳۰- نەھامەتیکانی نەوێ ئیسرائیل ۱۷۷
- ۳۱- برسیتی ۱۸۰
- ۳۲- پێنج نیشانە ۱۸۲
- ۳۳- دەرچون ۱۸۵
- ۳۴- خنکانی فیرعەون ۱۸۷
- ۳۵- لە چۆلەوانیدا! ۱۹۰
- ۳۶- ناسویاسگوزاری نەوێ ئیسرائیل ۱۹۲
- ۳۷- لاملیی نەوێ ئیسرائیل ۱۹۳
- ۳۷- چۆلەکە ۱۹۵
- ۳۸- شەریعت ۱۹۸
- ۳۹- تەورات ۲۰۱
- ۴۰- گۆلک ۲۰۴
- ۴۱- سزا ۲۰۶
- ۴۲- ترسنۆکایەتی نەوێ ئیسرائیل ۲۰۸
- ۴۳- لەپینا و زانستدا ۲۱۱
- ۴۵- لیکدانەو ۲۱۴
- ۴۶- نەوێ ئیسرائیل لە دواي موسادا ۲۱۵
- بەسەرھاتی پیڤەمبەرەن بەشی دوھم ۲۱۷
- ۱- چاوخشاندنەوێک بە بەسەرھاتەکانی پێشودا ۲۱۸
- ۱- چاوخشاندنەوێک بە بەسەرھاتەکانی پێشودا ۲۱۹
- ۲- بەسەرھاتی مەملانی لە نێوان راستی و ناراستیدا ۲۱۹
- بەسەرھاتی پیڤەمبەر شوعەیب ۲۲۱
- ۱- شوعەیب دەبێتە پیڤەمبەری مەدیەن ۲۲۳
- ۲- بانگەوازی شوعەیب ۲۲۴
- ۳- باوکێکی میھرەبان و مامۆستایەکی دانا ۲۲۵
- ۴- وەلامی نەتەوێکە ۲۲۵

- ۵- شو‌عیب بانگه‌وازه‌ک‌ی رۆن ده‌کاته‌وه ۲۲۶
- ۶- باش تیناگ‌مین چ ده‌لتی! ۲۲۷
- ۷- شو‌عیب سه‌رسامی له‌ نه‌ته‌وه‌ک‌ی ده‌رده‌پ‌ری ۲۲۷
- ۸- دوا‌ه‌مین تیر ۲۲۸
- ۹- بیانی‌کی قسه‌پ ۲۲۸
- ۱۰- هه‌مان قسه‌ی بی‌پروا‌کانی پ‌شان‌یان کرده‌وه ۲۲۹
- ۱۱- سزای نه‌ته‌وه‌یه‌ک که بروای به‌ پیغه‌مبه‌ره‌ک‌ی نه‌ه‌ت‌ناب‌ی ۲۲۹
- ۱۲- په‌یامی راگه‌یاند و پاسپارده‌ی به‌ج‌ی‌گه‌یاند ۲۳۰
- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ر داود و پیغه‌مبه‌ر سلیمان ۲۳۱
- ۱- قورن‌ان له‌باره‌ی نیعه‌ته‌کانی خوا‌وه‌ده‌دو‌ی ۲۳۳
- ۲- نیعه‌تی خوا بۆ داود ۲۳۴
- ۳- سوپاسی داود له‌سه‌ر نیعه‌ته‌کان ۲۳۵
- ۴- نیعه‌تی خوا بۆ سوله‌یان ۲۳۶
- ۵- ت‌نگه‌یش‌تیکی ورد و زان‌ستیکی قول ۲۳۷
- ۶- سوله‌یان زمانی بالنده و گیانله‌به‌ران ده‌زانی ۲۳۸
- ۸- به‌سهرهاتی په‌پوسل‌یمانه ۲۳۹
- ۹- سوله‌یان بانگی شازنی سه‌به‌و ده‌کات تا بیته‌ سه‌ر دینه‌ک‌ی ۲۴۰
- ۱۰- شازن راو‌پ‌ژ به‌ کاربه‌ده‌ستانی ولاته‌ک‌ی ده‌کا ۲۴۰
- ۱۱- دیاریی دل‌رازی‌کردن ۲۴۱
- ۱۲- شازن به‌ گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه د‌یت‌ه‌ لای سوله‌یان ۲۴۲
- ۱۳- کۆش‌کیکی شوشه‌یی گه‌وره ۲۴۳
- ۱۴- منیش له‌گه‌ل سوله‌یان بۆ په‌روه‌ردگاری بونه‌هر ملکه‌چ ده‌م ۲۴۳
- ۱۵- قورن‌ان به‌سهرهاته‌ک‌ی سوله‌یان و شازن ده‌گ‌یر‌پ‌ته‌وه ۲۴۴
- ۱۶- سوله‌یان بی‌پروایی نه‌کرده‌وه، به‌لکو شه‌یتانه‌کان بی‌پرواییان کرده‌وه ۲۴۶
- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ره‌ی ییوب و پیغه‌مبه‌ره‌ی یونس ۲۴۷
- ۱- به‌سهرهاتی نه‌ییوب چه‌ش‌تیکی تره‌ له‌ به‌سهرهاته‌کان ۲۴۹
- ۲- سه‌بری نه‌ییوب ۲۴۹
- ۳- نه‌هامه‌تی و خه‌لات ۲۵۰
- ۴- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ر یونس ۲۵۱
- ۵- یونس له‌نی‌ۆ نه‌ته‌وه‌ک‌ی ۲۵۱
- ۶- یونس له‌ هه‌ناوی نه‌ه‌نگ‌دا ۲۵۲

- ۲۵۳..... ۷- خوا نزاكەى قبوڵ كرد
- ۲۵۵..... بەسەرھاتی پێغەمبەر زەكەریا
- ۲۵۷..... ۱- نزای زەكەریا بۆ ئەوەى كۆرپىكى چاكەكارى بێت
- ۲۵۸..... ۲- ئەزەرەكەى ژنى عیمران
- ۲۵۸..... ۳- گوتى: خوايە كچم بول
- ۲۵۹..... ۴- چاودێرى خوا بۆ كچى چاكەكار
- ۲۶۰..... ۵- نېلھامىك لەلایەن پەرورەدگارى مېھرەبانەو
- ۲۶۱..... ۶- مژدەى پێبەخشىنى كۆرپك
- ۲۶۱..... ۷- نیشانەكان و توانای خوا
- ۲۶۲..... ۸- یەحیا نەركى بانگەواز لە نەستۆ دەگرت
- ۲۶۵..... بەسەرھاتی پێغەمبەر عیسا
- ۲۶۷..... ۱- بەسەرھاتىكى لەياسا بەدەر
- ۲۶۸..... ۲- گشت كارەكانى سەیر بون
- ۲۶۸..... ۳- ملكەچبونى جولەكەكان بۆ ھۆبە پرواڵەتیهكان
- ۲۶۹..... ۴- بە سوک سەیر كردن و یاخیبون
- ۲۷۰..... ۵- نېعمەتى خوا بۆ ئەوەى ئیسرائیلیەكان
- ۲۷۱..... ۶- سېلھى
- ۲۷۱..... ۷- بەخۆنازىن و خۆھەلگىشان
- ۲۷۱..... ۸- لەداىكبونى مەسیح لەگەڵ شتە بەرھەستەكان بەرەنگار دەبێتەو
- ۲۷۲..... ۹- موەجیزەكانى مەسیح
- ۲۷۳..... ۱۰- بانگەوازی مەسیح و پروا پێنەكردنى جولەكەكان
- ۲۷۳..... ۱۱- جولەكەكان شەرى لە دژدا بەریا دەكەن
- ۲۷۴..... ۱۲- بەسەرھاتى عیسا لە قورئاندا
- ۲۷۷..... ۱۳- ژیان و بانگەوازهكەى لە قورئاندا
- ۲۷۸..... ۱۴- مەملانتيهكى دێرىن
- ۲۷۹..... ۱۵- برۆای خەلكى ھەژار و پەمەكى
- ۲۷۹..... ۱۶- نېمە لەپى خوا یاریدەدەرىن
- ۲۸۰..... ۱۷- گەشت و بانگەواز
- ۲۸۰..... ۱۸- یاوەرەكان داواى خوانىكى ئاسمانى دەكەن
- ۲۸۰..... ۱۹- ئەدەبىكى نابەجى
- ۲۸۱..... ۲۰- ئاگاداركردنەوێ ئەتەوێكەى لە سزای سەرەنجام

- ۲۸۱ ۲۱- مەكۈر بون
- ۲۸۲ ۲۲- قورشان ئەم باسوخواسە دەگىپىتەمۈە
- ۲۸۳ ۲۳- جۈلەكەكان دەيانەۋى پېئىغەمبەر عىسا لە كۆل خۇيان بىكەنەرە
- ۲۸۳ ۲۴- شىۋازى تۆلەستىن و سىياسەتمەدارەكان
- ۲۸۳ ۲۵- فرىودان و چەۋاشەكارى
- ۲۸۴ ۲۶- گىرۈگرفت
- ۲۸۴ ۲۷- پېئىغەمبەر مەسىح لەناو دادگەدا
- ۲۸۵ ۲۸- ياساكانى تاۋانكارى لەو سەردەمدا
- ۲۸۵ ۲۹- عىسا نازارىتى زۆر دەچىۋى
- ۲۸۶ ۳۰- تەگىپىرىكى خودابى
- ۲۸۶ ۳۱- لىيان گۇزا
- ۲۸۶ ۳۲- جىبەجىپىردىنى ھۈكەمەكە
- ۲۸۷ ۳۳- بەرزكردنەۋى عىسا بەرەو ناسمان
- ۲۸۷ ۳۴- قورشان لەبارەى ئەم بەسەرھاتەمۈە دەۋى
- ۲۸۸ ۳۵- دابەزىنى عىسا بەر لە رۆزى دۋابى
- ۲۸۸ ۳۶- موزدەكەى عىسا بە ناردنى پېئىغەمبەرەن مۇھەممەد ﷺ
- ۲۸۹ ۳۷- لە يەكخۇاناسىيەكى پاكەۋە بەرەو بىرۋاۋەپىكى نارون
- ۲۹۱ ۳۸- عىسا بانگى خەلگ دەكا تا بەتەنھا خوا بېرستىن
- ۲۹۲ ۳۹- قورشان بانگەۋازەكەى عىسا دەخاتە رو
- ۲۹۲ ۴۰- شۈپنپايەى يەكخۇاناسى لە بانگەۋازەكەيدا
- ۲۹۳ ۴۱- دىمەنىكى سەرنخراكىش لە دىمەنەكانى پۇزى دۋابى
- ۲۹۵ ۴۲- لە بىرۋاۋەپىكى لىئەۋە بەرەو بىتەرستىيەكى بەرلاۋ
- ۲۹۹ فەرھەنگۆك
- ۳۰۵ پىتېست